IV
ЖС-17182
1937-1-50

937952

IV
Sfc 17.182
1937-1.50
1/2vp

04

КНИГОЗБІРНЯ „СТУДІОН" у Львові

ЛЬВІВСЬКА БІБЛІОТЕКА АН УРСР Ж 3777 П

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Львів, дня 7. січня 1937. Ч. 1. (117).

Христос Наша Надія

Популярний тижневик, присвячений поглибленню релігійно - морального і національного життя серед українських родин

Ціна 5 сот.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ

Пастирський Лист

всіх Владик Галицької Церковної Провінції про Католицьку Акцію.

ВПреосв. Кир Андрей Шептицький, Митрополит Львівський, Преосв. Кир Григорій Хомишин, Епископ Станиславівський і Преосв. Кир Йосафат Коциловський, Епископ Перемиський, видали в день св. Апостола Андрея Первозванного 1936. р. Пастирський Лист про Католицьку Акцію, який подаємо у скороченні:

Як сказав Св. Отець, не було від потопу світа таких часів ворожих Богові і Його Церкві, як нинішні. Тому Пастирі Церкви потребують помочи всіх своїх вірних. Коли пригадаємо собі, яке то велике число ворогів Церкви і їх помічників працює проти Христових заповідей по школах, книжках і часописах, театрах і кінах, по ріжних організаціях молоді, робітників, господарських спілках, по масонських льожах і т. п., то бачимо наглядно, що проти них самі епископи і священики ніяк не можуть дати ради і тому змушені шукати помочі між світськими, які повинні стати апостолами любови, правди і життя після християнських засад.

Тому Св. Отець Папа Пій XI. візвав усіх християн до апостольства і до організації всіх сил у Католицькій Акції, у ширенні Христового Царства на землі. Католицька Акція — це апостольство світських людей, що під проводом епископів стають на службу Церкві і доповняють післанництво Церкви.

До Католицької Акції покликані всі вірні доброї волі, особливо ті, що побожністю, наукою, здібностями, добробутом чи суспільним становищем можуть зробити більше, як інші.

Католицька Акція — це організація спільної праці всіх католиків без огляду на стан, заняття чи партійну приналежність. Тут усі вчаться Христових правд і пристосовують їх у своєму приватному, родинному чи суспільному житті.

Св. Отець каже: „Щоби виконати добре апостольське завдання, треба нам Божої ласки, що її годі мати, коли хто не є зєднаний з Христом. Тому всі покликані до проводу, або ті, що посвячуються католицькому рухові, повинні бути знаними практикуючими католиками, утвердженими у вірі, глибоко освідомленими у справах релігії, щиро відданими Церкві, особливо Апостольській Столиці і Наслідникові Христа на землі".

Світські апостоли Католицької Акції мають бути практикуючими католиками, фахово вишколені курсами, викладами, книжками та часописами.

Спільна конференція українського гр. кат. Епископату 3. І. 1931. р. у Львові дала конституційні статути, як підставу до організації Католицької Акції. Статути для всіх товариств Католицької Акції затверджено на другій Епископській Конференції 23. XII. 1935. р. Теперішній статут Католицької Акції є один для всіх трьох галицьких Епархій. Щоб усі Українці греко-католики могли це богоугодне діло вести одностайно і в єдності до спільних завдань, користати з успіхів і досвідів усіх, Епархіяльні Інститути Католицької Акції лучаться в Генеральнім Інституті Католицької Акції у Львові, що підлягає Епископській Комісії для справ Католицької Акції. В кожній Епархії будуть чотири католицькі товариства: мужчин, жінок, мужеської і жіночої молоді. В кожній парохії будуть відділи тих товариств. Душпастир, як парохіяльний опікун відділів Католицької Акції, буде дбати, щоб усі відділи працювали однозгідно і виконували програму Епархіяльного Інституту, затверджену Епископом.

Так повстає широко розгалужена армія світських апостолів, одностайна в цілій Галицькій Церковній Провінції під проводом нашого Епископату. Щоби це виконати й осягнути видимі овочі, треба ряду літ праці.

Щоб усунути згори всі сумніви і непорозуміння, наші Владики заявили, що:

1) Католицька Акція не принесе ніякої шкоди іншим справам, дорогим серцю українського народу, бо вона є лише сповнюванням найбільшої заповіди любови Бога і ближнього, а правдива любов, жертва і посвята для свого народу випливає лише з добре понятої любови Бога і ближнього. Віруючий католик є завсіди і всюди добрим патріотом.

2) Всі братства і церковні товариства остають і ділають дальше без ніяких перешкод зі сторони Катол. Акції, бо вона їх у нічім не нарушує. Члени Катол. Акції будуть дальше належати до братств і працювати в них.

3) Світські католицькі товариства теж остають усі і самостійно працюють. Всі станові, заводові чи культурні товариства, що працюють на Божих засадах, є ознакою життєвого багацтва і лише тішать Церкву.

4) З волі Св. Отця Католицька Акція є аполітична. Вона має бути школою і практикою апостольського духа, має виховувати вірних, щоби всюди несли апостольського духа, зрозуміння католицьких засад і мали сильну волю ввести їх у життя у свої родини, у свої організації. Католицька Акція — це католики доброї волі, що підуть дорогою Христа до правди і життя. Зі всіми організаціями, що працюють на Божих засадах, члени Катол. Акції католики співпрацюють, щоби так осягнути всюди єдність духа, волі і діл.

Огнищем праці є всюди своя парохіяльна церква. Найліпше апостольство — це дати з себе добрий примір.

Вкінці наші Владики закликають усіх вірних — помагати їм у поширенні Христового Царства любови і єдности в усіх ділянках нашого життя, бо з цього вийде велика Божа слава і найбільше добро україн. народу.

Потреби і завдання Катол. Акції вийдуть всюди самі. Коли нема де зійтися, апостольський клич буде: „Будуймо свою хату!" — А що Спаситель казав: „Бідних завсіди маєте між собою", — то всюди відразу є що робити й чому посвячуватися.

Цілий християнський світ кло-

Різдвяна промова Св. Отця.

З нагоди латинського Різдва Св. Отець Папа Пій XI. виголосив в радію велику промову в італійській мові, яку опісля сам повторив у кількох інших мовах. Св. Отець згадав про еспанську домашню війну, яка є страшною пересторогою для всього світу, зокрема для Европи. Еспанські події з жахливою певністю і виразно вказують, що жде Европу, коли вона негайно не вжиє відповідних засобів оборони проти комунізму.

На жаль, між тими, що боронять лад і культуру Европи проти безбожного комунізму, і навіть приписують собі першу ролю в тій боротьбі, є немало людей, що проти своїх противників уживають фальшивих засад. Хто намагається погасити у людських, з окрема в молодечих серцях віру в Христа і Боже Обявлення, хто вважає Церкву перепоною для розвитку нації, той не лише не кладе основ під краще завтра людства, але ще й нищить правдиві й доцільні засоби оборони проти найжахливішого лиха — комунізму.

Свою промову закінчив Св. Отець закликом до всіх вірних, щоб вони пожертвували свої терпіння Богові як жертву за навернення невірних, за мир, за добро всієї Церкви і зокрема за нещасну Еспанію.

нить голови перед героями Мексика та Еспанії, що боряться і вмирають з кличем „Нехай живе Христос Цар!" Молоді герої Альказару дають молоді всіх націй найкращий примір. Супроти шаленого наступу царства сатани у цілому світі на усунення з життя Бога, мобілізація цілого християнського світа є конечна, і це вже робиться. Україна терпить від безбожництва більше, як котрийбудь нарід у світі, тому і в нас треба всім узброїтися в зброю правди і любови, бо нам треба якнайбільше героїв і апостолів Католицької Акції, за права Бога і Батьківщини.

Благословенням кінчиться цей важний Пастирський Лист наших Владик.

Євангелія.

Рождество Христове.

А коли Ісус народився у Вифлеємі Юдейськім, за днів царя Ірода, то мудрці зі Сходу прийшли в Єрусалим, кажучи: Де є Цар жидівський, що народився, бо ми бачили Його звізду на сході і прийшли Йому поклонитися. Почувши це Ірод занепокоївся і весь Єрусалим з ним. І зібрав усіх первосвящеників та книжників народу і допитувався їх: Де Христос мав народитися? А вони сказали йому: У Вифлеємі Юдейськім, бо так написано пророком:

І ти Вифлеєме, земле Юдова,
ніяк не єси найменшим між
княжими
містами Юди;
бо з тебе вийде Вожд,
що правитиме моїм народом
Ізраїля.

Тоді Ірод тайком призвав мудрців і випитував їх пильно про час, коли їм явилася звізда; і післав їх у Вифлеєм, кажучи: Ідіть і пильно розвідуйте про Дитя; а коли знайдете, сповістіть мене, щоби і я пішов та поклонився Йому. А вони вислухали царя і пішли. І це звізда, котру побачили на Сході, ішла перед ними, аж прийшла і станула зверху, де було Дитя. А побачивши звізду, зраділи дуже великою радістю. І як увійшли в дім, побачили Дитя з Його Матірю Марією і впали і поклонилися Йому; відкрили свої скарби і принесли Йому дари: золото, ливан і смирну. А отримавши в сні осторогу не повертати до Ірода, іншим шляхом вернули до своєї країни.

(Матей, гл. 2, ст. 1—12).

Собор Пр. Богородиці.

Коли вони відійшли, то Ангел Господній являється у сні Йосифові, кажучи: Встань і візьми Дитя та Його Матір і втікай у Єгипет і будь там, аж тобі скажу; бо Ірод хоче шукати Дитя, щоби Його погубити. Він встав, взяв Дитя і Його Матір нічю і пішов у Єгипет; і був там аж до смерти Ірода, щоби сповнилося сказане Господом через пророка, котрий говорить:

З Єгипту покликав я Сина Мого.

Тоді Ірод побачивши, що мудрці наглумилися з нього, розгнівався дуже, післав та повбивав усі діти у Вифлеємі і в усіх його околицях, від двох літ нижче, згідно з часом, про котрий точно випитався у мудрців. Тоді сповнилося, що сказав пророк Єремія, кажучи:

Було чути голос у Рамі,
плач і голосне ридання;
Рахиля оплакує свої діти
і не далася потішити, бо їх нема.

А коли помер Ірод, то Ангел Господній являється в сні Йосифові в Єгипті, кажучи: Встань, візьми Дитя і Його Матір, та йди в землю Ізраїлеву, бо померли ті, що наставали на душу Дитяти. Він встав, взяв Дитя і Його Матір і прийшов у землю Ізраїлеву. А скоро довідався, що Архелай царює в Юдеї після свого батька Ірода, боявся туди йти; а остережений у сні, удався в сторони Галилейські. І пішов та поселився в місті, називанім Назарет, щоби сповнилося сказане пророками що:

Назорей назветься.

(Матей, гл.2, ст. 13—23).

Мир Доброї Волі.

Сьогодні збираємося по старому звичаю наших родин, і коли лиш засяє на небі перша зірка — засідаємо при Свят-Вечірному столі та ділимося просфорою з найближчими собі, щоби забути про те, що нас розділює, щоби дарувати собі обопільно всякі кривди, — бо для нас усіх народилося перед 19-ти віками Дитя, Котре відкупило наші вини перед нашим Сотворителем та отворило нам шлях до вічного щастя. Слово сталося тілом і замешкало між нами. Слово, що було Богом, Сином Всевишнього.

У цій традиційній Свят-вечері, у цьому діленню просфорою є стільки краси, так цей звичай зрісся з українською душею, що самітний Українець на заточенні чи десь на еміграції не може пережити цього Вечора без великої туги. Чаром нашої минувшини, почуванням родин-

З нагоди Празника Рождества Христового бажаємо всім своїм Читачам, Передплатникам і Прихильникам Веселих Свят. Христос Раждається!

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ

ної любови промовляє до всіх сердець Свят-Вечір. Взиває нас до Себе Той, що роздає ласки, Ісус, Син Божий, благословить нас і пригадує, що на це прийшов на світ, щоби всі одно були.

Через любов до нас знизився Бог до вифлеємської стайні. І цю любов приніс Він з Собою всім тим, що мають добру волю.

Та світ не хоче на це памятати. Народи не хочуть узнати Христового закону. Самолюбство й бажання чужого добра стали сьогодні, на превеликий жаль, щоденним явищем у світі.

І у нас нема миру! І у нас брак національної згоди та всенароднього релігійного підєму. Незгода, котру легко можна усмирити зусиллям доброї волі, триває дальше, бо власне доброї волі нема. І ті, що мусять понести відповідальність за цю нашу національну незгоду й неспокій — хай памятають про це при просфорі. Хай натхне їх серця Боже Дитя цею любовю, яку принесло Воно на наш зимний, бездушний світ.

„Слово тілом сталося й замешкало між нами". І мешкає укрите у Найсвятішій Тайні Евхаристії. Перебуває з нами все, в кожних обставинах і на кожному місці. І тому у сьогоднішній день Його Рождества, охоплені цею великою любовю — чуймося одною великою українською родиною.

Учімся від Дитяти любови, так нам потрібної. Учімся розуміти добродійство мира, що дає Христос, правдивого мира в наших душах і в цілому нашому так приватному, як і суспільному життю. Любім Боже Дитя, віддаваймо поклін Його Божеству.

А Воно піднесе Свою дрібну ручку й поблагословить нам усім, цілому нашому народові й усім людям.

А цього Благословення так нам треба! Нам, що боремося й що сьогодні так вже умучені...

С. Конрад.

З нашого життя.

З нагоди 300-ліття смерти Митрополита Рутського відбувся у Львові в днях 22—25 м.м. Унійний Зїзд наших Владик і Духовенства. Дня 22. XII. 1936. р. три Архієреї, а саме Преосв. Іван Лятишевський, Епископ-Помічник Станиславівський, Преосв. Кир Никита і Преосв. Кир Іван в сослуженні ОО.: протоігумена ЧСВВ о. В. Градюка, ігумена ОО. Студитів о. Климентія Шептицького і вищого Духовенства відправили Архієрейську Службу Божу. Відповідну проповідь виголосив о. д-р Г. Костельник. Дня 23. XII. 1936. р. зійшлися в Митрополичій Палаті учасники Зїзду.

Коли до салі внесли на фотелі ВПреосв. Митрополита Андрея, приявні привитали Його гучними оплесками, а о. Мітрат Д-р Й. Сліпий виголосив промову, витаючи Архієрея. Відтак ВПреосв. Митрополит Андрей виголосив прегарну промову, в якій підкреслив заслуги Митрополита Рутського.

Зїзд відбувся 23, 24 і 25. XII. 1936. р. в авлі Богословської Академії. Св. Отець прислав на Зїзд телєграму, в якій дякував за привіт і побажав успіхів. Виклади виголосили: о. Мітрат Д-р Й. Сліпий, о. крил. Р. Лободич, о. Й. Скрутень ЧСВВ, о. д-р Г. Костельник, д-р. М. Чубатий, о. д-р А. Іщак, о. протоєрей П. Табінський, о. В. Величковський ЧНІ., д-р В. Залозецький, о. Ст. Рудь, о. д-р Л. Глинка та о. ред. П. Хомин. Після викладів були дискусії. Зїзд приняв низку важних резолюцій. Цей Унійний Зїзд має велике значіння для дальшого розвитку праці над зєдиненням усіх Українців в одній католицькій Церкві під проводом Св. Отця, Христового Намісника.

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила!"

Велія радість всім нині...

Як довгий і широкий християнський світ, — гомонить в час Різдва весела коляда про нову і велію радість, про дивну новину, про пребагатий Дар Небес. Тішиться кожний Новонародженим Христом як Вістуном кращого життя. Діти і старші єднаються в цій безмежній радості в одну родину, до якої не має приступу щоденна злоба і тяжка журба за хліб насущний. Коляди переплітують забавами і традиційними виставами вертепу, в яких хлопці представляють давну правду про побіду малого Ісуса над лукавим Іродом.

Радість пливе колядою по селах і містах і голосить „славу во вишніх Богу а на землі мир". Голосить до тієї пори, поки не стріне сумну хату, де Христа витають не веселою колядою, а нерозумним піяцьким звичаєм. Мовкне тоді коляда і завстиджена дивиться на тих дивних людей, що Великого Гостя приймають тяжкими головами, посоловілими очима і розвязаними як на базарі язиками.

Це щось таке несамовите, дарма що часто практиковане, щось таке несподіване, що тяжко найти йому рівню. До того в нинішний тяжкий час! Довкола повно нужди, а люди викидають на напитки останній гріш.

Що спільного має наш бенкет зі справою Христа? Чи повна чарка в руці і пусте слово на язиці стануть добрим виховним приміром для ваших дітей?

Я знаю: Дивитеся на других і розгрішуєте себе. Але, на милість Бога! Не шукайте чужого під лісом! Глядіть на себе, на своїх дітей і на цілий наш нарід. Як дуже ми остались позаді! Скільки треба відробити руками і мозком, скільки жде нас праці, терпінь і жертв, щоби дорівняти іншим народам! Хто має зачати? Від чого зачати? А власне від дрібної жертви, коли покинете нерозумну звичку пиянства і зміцните себе на більшу жертву.

Колиб так сталося, колиб настала в нашій землі щаслива й твереза година — коляда голоситиме світові і людям нову радість, велію радість.

Ярослав Сперан.

Як святкувати?

Цього року маємо разом з неділею чотири дні Свят. Для працюючих людей ці дні — це великий відпочинок. Одначе чи кожна людина, перетомлена працею, — справді відпічне підчас Свят? Здається, що велика більшість наших людей не відпічне. Неодин наперед тішився думкою, що на Різдвяні Свята посидить собі дома і відітхне по праці. Тимчасом Свята минуть, а чоловік вертається до своїх щоденних занять ще більше перетомлений.

Де причина лиха? Головно в надмірній їді й питті, у взаїмних відвідинах у кревних і знайомих. Часто такі відвідини протягаються до пізної години, люди не виспляться, шлунок перетяжений надміром їди й пиття і вкінці по Святах люди часто зле себе почувають.

Чи Свята є на те, щоб нічого іншого не робити, лише, — як тільки вернемося з церкви, — ходити весь час по кревних і знайомих, або приймати їх у себе? Чи конечно у цих святочних днях муситься обійти всіх кревдих і знайомих? — Найвища вже пора перестати утруднювати собі життя!

Треба передовсім памятати, що кожне Свято присвячене Божій славі. Нажаль часто ця справа є на останньому місці, а люди у Свята часто зневажають Господа Бога більше як колинебудь інше. Багато людей підчас Свят обїдається, запивається, обмовляє своїх ближніх. Часто від сварки у пяному стані доходить до бійки, яка часом кінчиться каліцтвом а навіть і смертю. Читайте у часописах, скільки щороку кривавих бійок підчас Свят!

Відвідини кревних і знайомих треба розложити на довший час, тоді не перетомимося зачастими відвідинами, не переїмося і будемо мати більше часу для відпочинку духа й тіла.

Як відпочивати? Хто працює на дворі, цей найрадше відпочивав би у хаті. Хто працює в замкненій хаті, варстаті, бюрі, чи уряді, має мало руху, повинен підчас Свят якнайбільше перебувати на свіжому воздусі. Діти й молодь повинні управляти ріжні зимові спорти, як санкуватися, їздити на совгах і на лещетах.

Батьки, що працюють поза домом, повинні у Свята якнайбільше перебувати з жінкою і дітьми. Жіноцтво, що напрацювалося біля порядків і святочного печива й варення, повинно також відпочати, а не весь час або ходити по гостинах або приймати гостей.

Найприємніше і найвеселіше проведемо Свята у власному домі, в найближчому крузі родини. Разом до церкви, разом у дома; біля ялинки вся родина співає коляди, діти забавляються, старші читають святочні часописи й добрі книжки.

Звичайно на Свята люди справляють собі взаїмно ріжні дарунки. Найкращий святочний дарунок — це добра християнська книжка, чи „Український Християнський Календар“ або цілорічна передплата на український християнський часопис „Христос Наша Сила“.

Памятайте про наших безробітних!

о. В. Попадюк.

Плач обмив їх до Святої Вечері.

Одного його мали — Петруся. І вже другий рік доходить, як він перейшов у большевицький „рай“. А там утратив віру в Бога. Не міг тільки зітліти в душі його спомин Свят-Вечера. Чим ближче до того чарівного часу — тим більша туга ранила серце його, спокою йому не давала. Ось, ще кілька днів і... Свят-Вечір. А тут його не святкують.

Втопив Петрусь усі думки свої у спомині минулого...

*

Нарешті прийшов Свят-Вечір. Малий Петрусь дуже раненько встав. Треба нені помогти в кухні, і наробити хрестиків з воску. По хаті розходиться запах святовечірних присмаків. Потім Петрусь вхопив з постелі, зпід подушок макогін, сів серед хати і почав мак в макітрі до куті терти.

А коли вже все було готове, вибіг на двір і зазирає на небо, чи звізди де не догляне Але де там, їй навіть не в голові показуватися на небозвід. Біжить Петрусь до стодоли, а тут у вязанці дідух уже готовий і пахуче сіно.

„Дєдику, та несіть бо вже раз до хати!“

„Не можна ще, Петрику, бо би неня сварили“ — відповідає дєдя.

Вкінці незамітно підкрадається вечір і несе зі собою незабутній чар. Дєдя вносить дідуха, лишаючи від стодоли до хати слід його, по стебелинці.

„Помагай Біг на щастя, на здоровля, на святе Рождество!“ — повіншував, кладучи дідуха на лаву, в кутик за столом. Неня свічку засвітила, а вона мрійно-ясні круги по стінах повела.

Петрусь кинувся на сіно і розстелює його по хаті, попід стіл, на стіл, попід лави.

Всі почали митися, аби чистими зустрічати Різдво Христове.

По спільній молитві неня несе страви не стіл. Найперше кутю. Потім кукурудзяну начинку з підпалкою і чосником, голубці, сушені печериці, смажену рибу з цибулею, сушениці, пироги, краплики, борщ і пампушки. Всі засідають за стіл, накритий сіном і застелений чистою скатертю. Три книші на скатерть між миски неня поставила, а коло них у гладунець повний жита свічку встромила, що мигає весело своїм вогневим язичком.

Дєдя ложкою зробили хрест на куті в мисці, перехрестилися і покушали три рази. Ту саму ложку нені дали, а неня Петрусеві. І так почалася св. вечера.

А потім Петрусь набрав зпід печі в черепок жаркої грани і ялівцевий дим наповнив хату. На подвірю залунав голос колядників: „Бог Предвічний...“ Не йшов Петрусь цеї ночі, як звичайно, на піч спати, але стягнув з жердки кожух і ляг на сіні серед хати. Трошечки лише буде спати, бо досвіта до церкви

Читання для наших дітей.

Ялинка.

Стояли оба на розі вулиці, коло церкви, в довгих дірявих загортках, із котрих „виглядали“ цікаво на світ Божий зсинілі, померзлі рученята.

— Ти, Петрику, а в нас також мусить бути ялинка! — сказав молодший Левко і з тривожним поглядом звернувся до свого десятилітнього брата і провідника Петруся.

— Аякже, буде, тільки не дуже висока, бо наші сутерини [1]) низькі. Аво, вже колірові свічечки є, — викрикнув радісно і витягнув з кишені гарно вимальовану свічкову коробку.

Два брати перебирали свічечки замерзлими руками, а далі старший Петрусь почав навчати молодшого.

— Ти, Левку, йди на пляц святого Антонього [2]) і носи паням до хати рибу, я піду на ринок носити ялинки. На тут хустинку, обітри си губу, бо замурзаному не дадуть заробити — повчав Петрусь і ховав обережно коробку.

— А Ісусика й ангеликів звідки візьмеш? — спитав Левко.

— Купиш у Народнім Базарі, — кликав здалека Петрусь, — а далі вже не було чути, бо його голос заглушив дзенькіт трамваю.

Люди у великому місті ходили, вешталися сюди і туди, а два братики на ріжних кінцях Львова робили прислуги добрим заможнішим людям і діставали дрібні грошики. Левкові з ношенням риб було далеко лекше, бо риба не така тяжка і тільки часом водою бризне, — але Петрусь таки добре стогнав під тягарем ялинок, які носив до панських покоїв. Але оба братики тішилися, що в них буде ввечері свята вечера і на свіжій ялинці засвітяться ясні свічечки Ісусикові на славу. Видно Дитяткові Божому це подобалося, бо в одних панів Петрусь дістав цілого золотого і від їх донечки — гарного, колірового тризуба на деревце. А як вже у тепло нагрітих покоях щасливі діти співали гарні коляди, тоді оба братики зійшлися, купили цяцьок на ялинку, а потім і невеличку, але пахучу ялинку. Пізні прохожі бачили, як два малі брати — не зважаючи на мороз — тримали гарненьку ялинку і несли її обома руками.

Далеко домів. Малий Левко саджав що хвилі руки в кишеню треба йти Дитятко-Ісуса витати.

„Візьму собі під кожушину ненин лейбик, в чоботи понапихаю віхтів зі соломи, тай кудиж мороз до мене добереться?...“ — говорив пів сонними вже устами.

*

Серце мало не трісло Петрусеві на цей спомин чарівного Свят-Вечера там у його рідній хатині. А він тут... так хотів побачити цей „рай“, так його манили кличі цих „товаришів“!

Там у цей Свят-Вечір замерехтять зорі, які злучать серця, щиро звяжуть їх золотою ниткою великої, горячої любови Новонародженого Ісуса і луною понесеться пісня радости: „Слава во вишних Богу, а на землі мир людям доброї волі“ — — — а тут червоні звізди кривавої Москви зі сердець сорокміліонового народу вириватимуть у цей Вечір радости і щастя — крик горя і розпуки!! „Ісусе, ратуй мене!“ — і стрілою полетіла Петрусева думка з большевицького пекла понад розлогі степи до рідної стріхи, до дєдика і до неньки.

„Незадовго, ненько, понесеш просту страву на стіл, при якім і я ще недавно сидів, понесеш її у простій, глиняній мисці. Понесеш твоїми спрацьованими руками не лише оту страву, але понесеш невисказаний чар радощів, бо Дитятко Ісус між вами буде, Якого тут мордують Іродові слуги!“

Поклав на собі знак хреста святого, а в глибині душі зродилася рішуча постанова втекти з цього царства сатани, хоч би й життям переплатити.

*

Прийшов Свят-Вечір. Усі чекали вечірної зірки, вісїунки Христового Різдва. Дєдя, як і бувало, вніс до хати „діда“. Вже не Петрусь, а сам сіно на столі розстелював. Неня все вже приладила до св. Вечері. На сіно постелила білу, як той сніг на дворі, скатерть. Засвітила пахучу воскову свічку і встромила її в гладунець з житом коло трьох книшів.

Але не сідали до вечері. Гейби когось очікували у цю свят-вечірну годину. Старенькі, самітні обоє. Дєдя з затисненими устами, неня з чорною, тяжкою задумою вділ склонила горем поране лице.

А на дворі на пустих полях вітер пісню сумну свистав.

*

Нараз під вікнами мороз заскреготів. Отворились двері і...

— „Петрику мій, дитинонько моя!!“ — пригорнула неня сина свого до серця... як блудного сина.

І сум рідні в плач обернувся — та вже не в плач болю, а плач радости..., що обмив їх до св. Вечері...

А на небі зорі миготіли і звіщали, що Бог Предвічний народився і приніс мир і любов рідним Своїм, любим Своїм, близьким Своїм дітям.

[1]) Сутерини — вогкі помешкання в пивницях великоміських камениць.

[2]) Площа-базар св. Антонія у Львові на Личакові.

Купуючи вироби українського промислу розбудовуємо рідні варстати праці!

Кооп. фабрика домішок до кави

„СУСПІЛЬНИЙ ПРОМИСЛ“

Львів — Богданівка 30

поручає свої знамениті вироби

цикорію і солодову каву

„Л У Н А“

і підмінку кави

„ПРАЖІНЬ“.

Жадайте у всіх крамницях!

бо з неї виставав хвостик довгого селедця, якого дістав від пані Янової.

Велика була радість обох братів, як принесли ялинку до хати, але найбільше тішилася маленька горбатенька сестричка Нуся, яка навіть не могла мріяти про ялинку. Вона зі сльозами радости дивилася на ялинку і цілувала обох добрих братчиків. А обом братчикам робилося тепленько на серці; їх не боліли вже ні умучені ноги, ні зігнена спина, бо в їх убогу хату прийшло Дитя Боже, яке Своєю любовю огортає всі добрі українські діти. *О. Годунько.*

Що діється у світі?

Якщоб оба **еспанські** уряди воювали лише своїми власними людьми і засобами, війна не могла би бути така кривава і жорстока. Тимчасом еспанська червона армія здавна доповнюється чужинцями. Щоби зрівноважити нерівні сили, німецькі, ірляндські й інші добровольці стали також виїздити до Еспанії та вступати до національної армії. Підчас недавної битви під Боаділею по боці червоних виступала т. зв. міжнародня бригада; червоні твердили, що по другому боці фронту також були здебільша добровольці зі закордону. Таке саме ствердило 6 лівих англійських послів, що недавно їздили по есп. містах, занятих червоними. Тому, щоби злагіднити громадянську війну, хотять відтяти доплив до Еспанії підмоги в людях і матеріялі — оце і завдання, що стоїть перед паризьким комітетом неінтервенції (невмішування) до еспанських справ. Постачати воюючим сторонам муніцію, зброю та воєнне знаряддя було вже здавна заборонено — щож, коли ту заборону нарушував хто лише хотів. Тому тепер комітет неінтервенції запропонував, щоби до Еспанії вислати своїх представників, які на місці гляділи би за тим, чи справді всі шанують зобовязування невтральности.

Еспанський червоний уряд не відповів; національний уряд поставив комітетові кілька запитів, з яких виходить, що національний уряд не вірить, щоби можливо було перевести справжній нагляд над еспанськими большевиками, бо серед них панує дуже великий безлад. Тепер комітет приняв проєкт контролі і відіслав його до урядів, щоби вони сказали, чи його приймуть.

Тимчасом голова комітету, Англієць Плімут, піддав, щоби всі держави заборонили вербувати у себе добровольців до Еспанії. Над тою справою вже почали радити, але ще нічого не вирішили.

Англія зясовує собі, чим загрожує еспанська війна з огляду на большевиків, тому шукає порозуміння з Італією. Від довшого часу йдуть між обома державами переговори і небавом вони заключать дружний договір про Середземне Море. Як відомо, до непорозуміння дійшло між ними перед роком, через Абісинію. Тепер Абісинію підбила вже Італія, але інші держави того не визнали. Щойно тепер Англія разом з Францією замінили свої посольства в Адіс Абебі на консуляти. Підбою Абісинії тим ще не визнали, але все таки така зміна багато значить, бо консулят може бути в якомунебудь місті, а посольство — лише в столиці незалежної держави. Скасували посольство, значить — не узнають вже Абісинії незалежною. Так само поступить Америка і Бельгія, а Швайцарія то таки попросту визнала завоювання Абісинії.

Німці сильно зброяться та стягають свої війська над французьку та чехословацьку границю. *Б. Г.*

Споживайте тільки вироби
ОМАСЛОСОЮЗУ

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ

— поздоровляємо всіх і бажаємо щасливих і веселих Свят!

Фабрика свічок „К Е Р О С“

В кількох словах.

Вже появився після конфіскати вдруге Календар „Усе Готовсь“ на 1937 р. (обєм 100 стор., ціна 20 сот. з пересилкою, при більшому замовленні 20 % опусту). Замовляти: В-во „Українське Юнацтво“, Львів, Петра Скарги 5.

Зимові ферії у школах продовжені до 11. січня 1937. р. Наука зачнеться 12. січня 1937. р.

На сов. Україні знов панує голод. Селяни вмирають з голоду, а збіжжя гниє і нищиться на великих купах на стаціях, бо нема де його сховати ні чим перевезти.

—o—

Українська робітня поручає свої власні вироби т. є. всілякого рода горсети, паси ортопедичні, лічничі, поопераційні, на обниження шлунка, на вагітність і т. п. по дуже приступних цінах. **Е. Городиська, Самбір,** — Ринок 14.

Кухар молодий потрібний. Зголошення з фотографією: Ілько Олексишин, Горошова, o. p. Mielnica n. Dn.

Штучну вощину
та пасічницьке приладдя
виробляє в власній виробітні
Пасічницька Спілка
Львів — Підвалля ч. 9.
Вже від тепер приймається віск до перерібки на штучну вощину за 1/3 чист го воску.
Подайте нашу адресу Пасічникам.

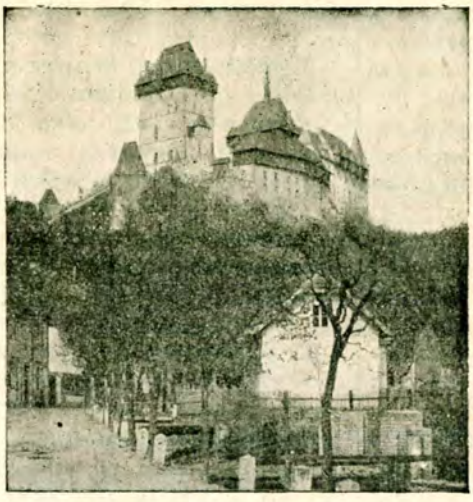
ОБРАЗКИ ЗІ СВІТУ

Монастир ОО. Студитів в Уневі.

Ластівки війни.

Старий лицарський замок.

Родичі. (Образ французького маляра).

ЗЕМЕЛЬНИЙ БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

АКЦІЙНА СПІЛКА — ДЕВІЗОВИЙ БАНК

Централя: **Львів** вул. Словацького ч. 14. Філія: Станиславів вул. Собіского ч. 11.

Телєфон: ч. 203-82, 252-92,
Конто в ПКО. (Варшава) ч. 149.000
„ „ „ (Львів) ч. 500.170.

Адреса телєграфічна: Землебанк-Львів.
Жировий рахунок в Банку Польським у Львові.

ВЛАСНА КАМЕНИЦЯ. — — — АКЦІЙНИЙ КАПІТАЛ ЗЛОТИХ 5,000.000.

ВИКОНУЄ всякі банкові чинности, КУПУЄ і ПРОДАЄ цінні папери, КУПУЄ девізи валюті по курсі дня на найкорисніших умовинах, ПРИЙМАЄ і ВИПЛАЧУЄ вклади в злотих і в злотих в золоті, ПЕРЕВОДИТЬ інкасо у всіх місцевостях у краю і на чужині, ПОЛАГОДЖУЄ перекази заграницю до всіх місцевостий світа.

Приймає вплати на вкладкові книжечки платні оказателеві.
У всіх краях Европи й Америки власні кореспонденти.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1.20 зол., РІЧНО 2.40 зол., за границею річно 1 доляр.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7.II. пов.—Тел. 294-56. Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує Колегія. Відповід. ред.: Петро Козіцький. Друк. „Бібльос", Львів, Японська 7.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Львів, дня 7. січня 1937. Ч. 1. (117).

Христос Рождається Нашадила

Популярний тижневик, присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин

Ціна 5 сот.

Христос Рождається

Христос Рождається

Пастирський Лист

всіх Владик Галицької Церковної Провінції про Католицьку Акцію.

ВПреосв. Кир Андрей Шептицький, Митрополит Львівський, Преосв. Кир Григорій Хомишин, Епископ Станиславівський і Преосв. Кир Йосафат Кочиловський, Епископ Перемиський, видали в день св. Апостола Андрея Первозванного 1936. р. Пастирський Лист про Католицьку Акцію, який подаємо у скороченні:

Як сказав Св. Отець, не було від потопу світа таких часів ворожих Богові і Його Церкві, як нинішні. Тому Пастирі Церкви потребують помочи всіх своїх вірних. Коли пригадаємо собі, яке то велике число ворогів Церкви і їх помічників працює проти Христових заповідей по школах, книжках і часописах, театрах і кінах, по ріжних організаціях молоді, робітників, господарських спілках, по масонських льожах і т. п., то бачимо наглядно, що проти них самі епископи і священики ніяк не можуть дати ради і тому змушені шукати помочі між світськими, які повинні стати апостолами любови, правди і життя після християнських засад.

Тому Св. Отець Папа Пій XI. візвав усіх християн до апостольства і до організації всіх сил у Католицькій Акції, у ширенні Христового Царства на землі. Католицька Акція — це апостольство світських людей, що під проводом епископів стають на службу Церкві і доповняють післанництво Церкви.

До Католицької Акції покликані всі вірні доброї волі, особливо ті, що побожністю, наукою, здібностями, добробутом чи суспільним становищем можуть зробити більше, як інші.

Католицька Акція — це організація спільної праці всіх католиків без огляду на стан, заняття чи партійну приналежність. Тут усі вчаться Христових правд і пристосовують їх у своєму приватному, родинному чи суспільному житті.

Св. Отець каже: „Щоби виконати добре апостольське завдання, треба нам Божої ласки, що її годі мати, коли хто не є зєднаний з Христом. Тому всі покликані до проводу, або ті, що посвячуються католицькому рухові, повинні бути знаними практикуючими католиками, утвердженими у вірі, глибоко освідомленими у справах релігії, щиро відданими Церкві, особливо Апостольській Столиці і Наслідникові Христа на землі".

Світські апостоли Католицької Акції мають бути практикуючими католиками, фахово вишколені курсами, викладами, книжками та часописами.

Спільна конференція українського гр. кат. Епископату З. І. 1931. р. у Львові дала конституційні статути, як підставу до організації Католицької Акції. Статути для всіх товариств Католицької Акції затверджено на другій Епископській Конференції 23. XII. 1935. р. Теперішній статут Католицької Акції є один для всіх трьох галицьких Епархій. Щоб усі Українці греко-католики могли це богоугодне діло вести одностайно і в єдності до спільних завдань, користати з успіхів і досвідів усіх, Епархіяльні Інститути Католицької Акції лучаться в Генеральнім Інституті Католицької Акції у Львові, що підлягає Епископській Комісії для справ Католицької Акції. В кожній Епархії будуть чотири католицькі товариства: мужчин, жінок, мужеської і жіночої молоді. В кожній парохії будуть відділи тих товариств. Душпастир, як парохіяльний опікун відділів Католицької Акції, буде дбати, щоб усі відділи працювали однозгідно і виконували програму Епархіяльного Інституту, затверджену Епископом.

Так повстає широко розгалужена армія світських апостолів, одностайна в цілій Галицькій Церковній Провінції під проводом нашого Епископату. Щоби це виконати й осягнути видимі овочі, треба ряду літ праці.

Щоб усунути згори всі сумніви і непорозуміння, наші Владики заявили, що:

1) Католицька Акція не принесе ніякої шкоди іншим справам, дорогим серцю українського народу, бо вона є лише сповнюванням найбільшої заповіди любови Бога і ближнього, а правдива любов, жертва і посвята для свого народу випливає лише з добре понятої любови Бога і ближнього. Віруючий католик є завсіди і всюди добрим патріотом.

2) Всі братства і церковні товариства остають і ділають дальше без ніяких перешкод зі сторони Катол. Акції, бо вона їх у нічім не нарушує. Члени Катол. Акції будуть дальше належати до братств і працювати в них.

3) Світські католицькі товариства теж остають усі і самостійно працюють. Всі станові, заводові чи культурні товариства, що працюють на Божих засадах, є ознакою життєвого багацтва і лише тішать Церкву.

4) З волі Св. Отця Католицька Акція є аполітична. Вона має бути школою і практикою апостольського духа, має виховувати вірних, щоби всюди несли апостольського духа, зрозуміння католицьких засад і мали сильну волю ввести їх у життя у свої родини, у свої організації. Католицька Акція — це католики доброї волі, що підуть дорогою Христа до правди і життя. Зі всіми організаціями, що працюють на Божих засадах, члени Катол. Акції католики співпрацюють, щоби так осягнути всюди єдність духа, волі і діл.

Огнищем праці є всюди своя парохіяльна церква. Найліпше апостольство — це дати з себе добрий примір.

Вкінці наші Владики закликають усіх вірних — помагати їм у поширенні Христового Царства любови і єдности в усіх ділянках нашого життя, бо з цього вийде велика Божа слава і найбільше добро україн. народу.

Потреби і завдання Катол. Акції вийдуть всюди самі. Коли нема де зійтися, апостольський клич буде: „Будуймо свою хату!" — А що Спаситель казав: „Бідних завсіди маєте між собою", — то всюди відразу є що робити й чому посвячуватися.

Цілий християнський світ кло-

Різдвяна промова Св. Отця.

З нагоди латинського Різдва Св. Отець Папа Пій XI. виголосив в радію велику промову в італійській мові, яку опісля сам повторив у кількох інших мовах. Св. Отець згадав про еспанську домашню війну, яка є страшною пересторогою для всього світу, зокрема для Европи. Еспанські події з жахливою певністю і виразно вказують, що жде Европу, коли вона негайно не вжиє відповідних засобів оборони проти комунізму.

На жаль, між тими, що боронять лад і культуру Европи проти безбожного комунізму, і навіть приписують собі першу ролю в тій боротьбі, є немало людей, що проти своїх противників уживають фальшивих засад. Хто намагається погасити у людських, з окрема в молодечих серцях віру в Христа і Боже Обявлення, хто вважає Церкву перепоною для розвитку нації, той не лише не кладе основ під краще завтра людства, але ще й нищить правдиві й доцільні засоби оборони проти найжахливішого лиха — комунізму.

Свою промову закінчив Св. Отець закликом до всіх вірних, щоб вони пожертвували свої терпіння Богові як жертву за навернення невірних, за мир, за добро всієї Церкви і зокрема за нещасну Еспанію.

нить голови перед героями Мексика та Еспанії, що боряться і вмирають з кличем „Нехай живе Христос Цар!" Молоді герої Альказару дають молоді всіх націй найкращий примір. Супроти шаленого наступу царства сатани у цілому світі на усунення з життя Бога, мобілізація цілого християнського світа є конечна, і це вже робиться. Україна терпить від безбожництва більше, як котрийбудь нарід у світі, тому і в нас треба всім узброїтися в зброю правди і любови, бо нам треба якнайбільше героїв і апостолів Католицької Акції, за права Бога і Батьківщини.

Благословенням кінчиться цей важний Пастирський Лист наших Владик.

Євангелія.

Рождество Христове.

А коли Ісус народився у Вифлеємі Юдейськім, за днів царя Ірода, то мудрці зі Сходу прийшли в Єрусалим, кажучи: Де є Цар жидівський, що народився, бо ми бачили Його звізду на сході і прийшли Йому поклонитися. Почувши це Ірод занепокоївся і весь Єрусалим з ним. І зібрав усіх первосвящеників та книжників народу і допитувався їх: Де Христос мав народитися? А вони сказали йому: У Вифлеємі Юдейськім, бо так написано пророком:

І ти Вифлеєме, земле Юдова,
ніяк не єси найменшим між
княжими
містами Юди;
бо з тебе вийде Вожд,
що правитиме моїм народом
Ізраїля.

Тоді Ірод тайком призвав мудрців і випитував їх пильно про час, коли їм явилася звізда; і післав їх у Вифлеєм, кажучи: Ідіть і пильно розвідуйте про Дитя; а коли знайдете, сповістіть мене, щоби і я пішов та поклонився Йому. А вони вислухали царя і пішли. І це звізда, котру побачили на Сході, ішла перед ними, аж прийшла і станула зверху, де було Дитя. А побачивши звізду, зраділи дуже великою радістю. І як увійшли в дім, побачили Дитя з Його Матірю Марією і впали і поклонилися Йому; відкрили свої скарби і принесли Йому дари: золото, ливан і смирну. А отримавши в сні осторогу не повертати до Ірода, іншим шляхом вернули до своєї країни.

(Матей, гл. 2, ст. 1—12).

Собор Пр. Богородиці.

Коли вони відійшли, то ангел Господній являється у сні Йосифові, кажучи: Встань і візьми Дитя та Його Матір і втікай у Єгипет і будь там, аж тобі скажу; бо Ірод хоче шукати Дитя, щоби Його погубити. Він встав, взяв Дитя і Його Матір нічю і пішов у Єгипет; і був там аж до смерти Ірода, щоби сповнилося сказане Господом через пророка, котрий говорить:
З Єгипту покликав я Сина Мого.

Тоді Ірод побачивши, що мудрці наглумилися з нього, розгнівався дуже, післав та повбивав усі діти у Вифлеємі і в усіх його околицях, від двох літ нижче, згідно з часом, про котрий точно випитався у мудрців. Тоді сповнилося, що сказав пророк Єремія, кажучи:
Було чути голос у Рамі,
плач і голосне ридання;
Рахиля оплакує свої діти
і не далася потішити, бо їх нема.

А коли помер Ірод, то Ангел Господній являється в сні Йосифові в Єгипті, кажучи: Встань, візьми Дитя і Його Матір, та йди в землю Ізраїлеву, бо померли ті, що наставали на душу Дитяти. Він встав, взяв Дитя і Його Матір і прийшов у землю Ізраїлеву. А скоро довідався, що Архелай царює в Юдеї після свого батька Ірода, боявся туди йти; а остережений у сні, удався в сторони Галилейські. І пішов та поселився в місті, називанім Назарет, щоби сповнилося сказане пророками що:
Назорей назветься.

(Матей, гл.2, ст. 13—23).

Мир Доброї Волі.

Сьогодні збираємося по старому звичаю наших родин, і коли лиш засяє на небі перша зірка — засідаємо при Свят-Вечерному столі та ділимося просфорою з найближчими собі, щоби забути про те, що нас розділює, щоби дарувати собі обопільно всякі кривди, — бо для нас усіх народилося перед 19-ти віками Дитя, Котре відкупило наші вини перед нашим Сотворителем та отворило нам шлях до вічного щастя. Слово сталося тілом і замешкало між нами. Слово, що було Богом, Сином Всевишнього.

У цій традиційній Свят-вечері, у цьому діленню просфорою є стільки краси, так цей звичай зріс з українською душею, що самітний Українець на заточенні чи десь на еміграції не може пережити цього Вечора без великої туги. Чаром нашої минувшини, почуванням родин-

З нагоди Празника Рождества Христового бажаємо всім своїм Читачам, Передплатникам і Прихильникам Веселих Свят. Христос Раждається!

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ

ної любови промовляє до всіх сердець Свят Вечір. Взиває нас до Себе Той, що роздає ласки, Ісус, Син Божий, благословить нас і пригадує, що на це прийшов на світ, щоби всі одно були.

Через любов до нас знизився Бог до вифлеємської стайні. І цю любов приніс Він з Собою всім тим, що мають добру волю.

Та світ не хоче на це памятати. Народи не хочуть узнати Христового закону. Самолюбство й бажання чужого добра стали сьогодні, на превеликий жаль, щоденним явищем у світі.

І у нас нема миру! І у нас брак національної згоди та всенароднього релігійного підйому. Незгода, котру легко можна усмирити зусиллям доброї волі, триває дальше, бо власне доброї волі нема. І ті, що мусять понести відповідальність за цю нашу національну незгоду й неспокій — хай памятають про це при просфорі. Хай натхне їх серця Боже Дитя цею любовю, яку принесло Воно на наш зимний, бездушний світ.

„Слово тілом сталося й замешкало між нами". І мешкає укрите у Найсвятішій Тайні Евхаристії. Перебуває з нами все, в кожних обставинах і на кожному місці. І тому у сьогоднішній день Його Рождества, охоплені цею великою любовю — чуймося одною великою українською родиною.

Учімся від Дитяти любови, так нам потрібної. Учімся розуміти добродійство мира, що дає Христос, правдивого мира в наших душах і в цілому нашому так приватному, як і суспільному життю. Любім Боже Дитя, віддаваймо поклін Його Божеству.

А Воно піднесе Свою дрібну ручку й поблагословить нам усім, цілому нашому народові й усім людям.

А цього Благословення так нам треба! Нам, що боремося й що сьогодні так вже умучені...

С. Конрад.

З нашого життя.

З нагоди 300-ліття смерти Митрополита Рутського відбувся у Львові в днях 22—25 м.м. Унійний Зїзд наших Владик і Духовенства. Дня 22. XII. 1936. р. три Архієреї, а саме Преосв. Іван Лятишевський, Епископ-Помічник Станиславівський, Преосв. Кир Никита і Преосв. Кир Іван в сослуженні ОО.: протоігумена ЧСВВ о. В. Градюка, ігумена ОО. Студитів о. Климентія Шептицького і вищого Духовенства відправили Архієрейську Службу Божу. Відповідну проповідь виголосив о. д-р Г. Костельник. Дня 23. XII. 1936. р. зійшлися в Митрополичій Палаті учасники Зїзду.

Коли до салі внесли на фотелі ВПреосв. Митрополита Андрея, присутні привитали Його гучними оплесками, а о. Мітрат Д-р Й. Сліпий виголосив промову, витаючи Архієрея. Відтак ВПреосв. Митрополит Андрей виголосив прегарну промову, в якій підкреслив заслуги Митрополита Рутського.

Зїзд відбувся 23, 24 і 25. XII. 1936. р. в авлі Богословської Академії. Св. Отець прислав на Зїзд телєграму, в якій дякував за привіт і побажав успіхів. Виклади виголосили: о. Мітрат Д-р Й. Сліпий, о. крил. Р. Лободич, о. Й. Скрутень ЧСВВ, о. д-р Г. Костельник, д-р. М. Чубатий, о. д-р А. Іщак, о. протоєрей П. Табінський, о. В. Величковський ЧНІ., д-р В. Залозецький, о. Ст. Рудь, о. д-р Л. Глинка та о. ред. П. Хомин. Після викладів були дискусії. Зїзд приняв низку важних резолюцій. Цей Унійний Зїзд має велике значіння для дальшого розвитку праці над зєдиненням усіх Українців в одній католицькій Церкві під проводом Св. Отця, Христового Намісника.

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила!"

Велія радість всім нині...

Як довгий і широкий християнський світ, — гомонить в час Різдва весела коляда про нову і велію радість, про дивну новину, про пребагатий Дар Небес. Тішиться кожний Новонародженим Христом як Вістуном кращого життя. Діти і старші єднаються в цій безмежній радості в одну родину, до якої не має приступу щоденна злоба і тяжка журба за хліб насущний. Коляди переплітують забавами і традиційними виставами вертепу, в яких хлопці представляють давну правду про побіду малого Ісуса над лукавим Іродом.

Радість пливе колядою по селах і містах і голосить „славу во вишніх Богу а на землі мир". Голосить до тієї пори, поки не стріне сумну хату, де Христа витають не веселою колядою, а нерозумним піяцьким звичаєм. Мовкне тоді коляда і завстиджена дивиться на тих дивних людей, що Великого Гостя приймають тяжкими головами, посоловілими очима і розвязаними як на базарі язиками.

Це щось таке несамовите, дарма що часто практиковане, щось таке несподіване, що тяжко найти йому рівню. До того в нинішний тяжкий час! Довкола повно нужди, а люди викидають на напитки останній гріш.

Що спільного має наш бенкет зі справою Христа? Чи повна чарка в руці і пусте слово на язиці стануть добрим виховним приміром для ваших дітей?

Я знаю: Дивитеся на других і розгрішуєте себе. Але, на милість Бога! Не шукайте чужого під лісом! Глядіть на себе, на своїх дітей і на цілий наш нарід. Як дуже ми остались позаді! Скільки треба відробити руками і мозком, скільки жде нас праці, терпінь і жертв, щоби дорівняти іншим народам! Хто має зачати? Від чого зачати? А власне від дрібної жертви, коли покинете нерозумну звичку пиянства і зміцните себе на більшу жертву.

Колиб так сталося, колиб настала в нашій землі щаслива й тверезa година — коляда голоситиме світові і людям нову радість, велію радість.

Ярослав Сперан.

БЕЗПЛАТНИЙ ДОДАТОК ДО РІЗДВЯНОГО ЧИСЛА

ЧАСОПИСУ „ХРИСТОС НАША СИЛА" Ч. 1. (117). 1937.

Різдвяні звичаї

на цілій земній кулі.

Коли у Свят-Вечір на небі появиться перша зірка, всі українські родини по цей бік Збруча засядуть до спільної вечері. Стіл застелений сіном, в куті дідух, на столі кутя, борщ, пироги, голубці й інші страви.

А за Збручем, на совітській Україні, закутій в московські, комуністичні кайдани, — тільки старші будуть згадувати зітхаючи старі, добрі часи. Молодь там нічого не знає про Різдвяні звичаї, бо ні дома, ні у школі про це не вільно навіть говориги.

Ген на півночі, далеко від української землі, де блищать безконечні снігові поля, Ескімоси теж очікують світла першої зірки. При слабім світлі лямпи з трану кита засідають до вечері, а один з них читає св. Письмо.

У Швеції і Норвегії у Свят-Вечір особливо вшановують память померших близьких осіб. На порозі хати викликується їх імена і запрошується до вечері. При столі визначується їм окремі місця.

А на другім кінці земної кулі, в Полудневій Америці, в теплій країні Чілє, скрізь цвитуть тоді гарні, пахучі квіти. Тільки ксьондзи нагадують, що це Різдво.

В Англії у Різдвяну ніч діти ідучи спати, завішують коло ліжечка панчоху. Св. Миколай, об'їзджаючи землю на санях, запряжених у білі олені, вступає до хат і вкладає дітям до панчіх гарні дарунки. Першого дня Різдвяних Свят, як вернуться з церкви, засідають до святочного пиру. Крім індика мусить бути на столі в кожного Англійця пуддінг, який складається з 52 присмаків.

У Франції Різдвяні звичаї занепадають у звязку з поширеним там безбожництвом. Давніше у Свят-Вечір вибирали „рокове дерево", поліно з дуба, смереки, або іншого дерева, роздертого громом. Такий звичай мав нагадувати Ісуса Христа, бо Він порівнував Себе до живого дерева. В деяких околицях Франції обходили ріжні звичаї, звязані з „роковим деревом". Вкінці поліно кидали в огонь, а з неспалених частин того дерева селяни стругали клин до плуга, вуглики вкладали під подушку, бо це мало помагати від недуг, потім мішали до ліків, сипали під овочеві дерева, а навіть до трумни.

Дуже торжественно святкують Різдво в Німеччині. Звідтам походить ялинка. Давніше підчас Різдва Німці прикрашували церкви зеленю і ялинками. Пізніше перенесли ялинки до хат. Від Німців ялинки перейшли до інших народів. В Німеччині у Свят-Вечір беруть муку і частину розсипують у воздусі, частину закопують до землі, решту сиплять до води і в огонь. Німці, так само, як і наші люди, вірять, що у Різдвяну Ніч звірята говорять. Також вірять, що тоді на місяцю появляється чоловік, що розкидає гній по полю і жінка, що саджає хліб до печі. Це має бути кара за непошанування свята.

В Австрії у Відні у парках і городах уладжують ялинку для птахів і вивірок. Коло ялинки кладуть яблока, горіхи, зерно і інші присмаки для птахів і вивірок.

Що край — то обичай.

Вийшла нова цікава книжка

Жінка в парохії

в нинішних часах

Ціна 30 сот., із пересилкою 40 сот.

Замовляти в Адміністрації „Христос Наша Сила", Львів, вул. Японська 7.

Золоті думки.

Святий Єронім сказав: „Полюби святі книги й перестанеш любити розпусту".

Тож не читай книжок і газет, які плямують брудом твою душу.

*

Діявол менше цікавиться злими, бо вони вже належать йому,— як ледачими. Ледачому сатана піддає злі думки й нахиляє його до гріха. Тому й говорить нам святий Єронім: „Завжди роби щось добре, щоб діявол, котрий довкола тебе крутиться, не застав тебе в ледарстві".

*

„Хто стримує себе, той стримує також інших, тобто подає помічну руку тим, що падають". Так сказав Ферстер. Перевірте це на собі.

*

Як часто людина, зробивши велику провину перед Законом Божим, провину, котра доводить до біди, до вязниці, до хвороб або й до смерти, — накінець зрозуміє і в розпуці кричить, проливаючи гіркі сльози:

— Ах, як би ж я був знав?! Як би я знав?!

Чоловіче! Чоловіче! Коли ти дійсно хочеш знати, як маєш добре жити, щоб не довелося потім от так кричати в розпуці, то читай добру книжку, передплати добру газету, ходи до церкви та на відпуст послухати слова Божого.

Це ж так легко й стільки додає радости в житті!

*

Один жидівський рабін часто говорив своїм жидам:

— „Всі ваші гріхи забудуться, коли ви бодай на один день перед смертю покаєтеся".

Тількиж ніодин жид не спитав того рабіна:

— „А хтож мені скаже, в який день я маю вмерти?"

Як Настя Волошин молитвою вирятувала дитину.

У другій частині книжки о. д-ра Г. Костельника про Настю Волошин, яка недавно появилася друком, читаємо таке:

„Одного дня дістав я лист від одної нашої лікарської родини з Равщини з підписом чоловіка і жінки:

„Тому два тижні захорувала нам дитина на дифтерію. І хоч на самім початку хороби дістала відповідні застрики суровиці тай лікарська опіка була якнайліпша, всетаки прийшли комплікації (ускладнення), особливо носовий кровоток у такій сильній мірі, що лікарська штука, хоч яка розвинена в нинішній добі, стала безсильна. Лишилася тільки одна дорога рятунку через молитву. В самому критичному моменті, коли всі засоби й ліки стали вичерпані, коли з шестилітної дитини зійшла понад літра крови і вона лежала цілком зимна, — ми обоє звернулися до Серця Христового, благаючи, щоб через Настю Волошин урятував нам Ісус Христос дитину.

Помимо розпуки ми відчули полекшу на душі — і з години на годину вертало життя дитини до тої міри, що як візвані лікарі прибули, застали все в порядку, а за кілька днів дитина стала здорова. Я був кілька літ у шпиталі, бачив ріжні кровотоки — тай поза шпиталем, але такого, як у моєї дитини, я ще не бачив. Я сильно вірю в те, що фактично те все пройшло чудесним способом.

Із вдячности для Насті Волошин за те, що причинилася в вислуханні наших молитов, хочемо післати жертву на Службу Божу за неї".

Зараз потім пішов о. Костельник до Насті і не показуючи того листа, спитав її:

— „Чи знаєш якусь таку дитину, може шестилітну, що їй дуже кров з носа ішла?"

Настя: „Знаю, то недавно було".

— Чи ти їй помогла?

Настя: „Так".

— Ну то оповідж усе, що про це знаєш.

Настя: „Коли вони кинулися до мене (ті панство не писали до Насті, тільки в душі звертались до неї), щоб я рятувала, я полетіла духом, молитвою застановила кровоток дитині... А що дитина забагато крови втратила й не могла би жити, то я їй давала кров зі свого серця. Але я була ослаблена й не могла їй давати стільки крови, скільки було потрібно, тому я потім брала кров від її матери і їй давала. Від когонебудь мені не вільно брати крови, але від матери для дитини вільно".

По тих словах о. Костельник показав Насті лист і прочитав їй назву місцевости і призвище підписаних, бо решту Настя і без того знала. Потім о. Костельник написав лист до того лікаря й описав все, що Настя сказала.

Жінка лікаря прислала даток на будову церкви в Млинах з вдячности за чудесне уздоровлення своєї дитини. В тім листі вона пише між іншим:

„В мене була загальна блідість і ослаблення, так що потрібно було дати застрик. Це тривало не цілих два дні. — Дитина була майже конаюча, зимна з розширеними зіницями, а потім з кожною секундою ставала не та сама. По хоробі блідість дитини уступила, а постороннні люди не хотіли вірити, що з дитиною було щонебудь зле..."

„Чи якенебудь чудесне уздоровлення може бути краще й повніше стверджене? Звертаємо увагу, тільки на те, що це був випадок в лікарській родині."

В день перед приходом о. Костельника з листом від родичів уздоровленої дитини до Насті сказав Ангел в екстазі Настиними устами:

„Прийде пастир, принесе новину, а душечці (Насті) прийде подяка за ту душечку".

Альказарська Мати Божа.

Статую Матери Божої, перед котрою молилися геройські оборонці Альказару, перенесли торжественно до катедри в Толєді. Вірні почитають особлившим способом цю статую, дякуючи Матері Божій за увільнення з рук червоних варварів.

З червоного „раю"

„Любов" до Сталіна.

Як селяни цінять собі „улюбленого" вождя Сталіна, свідчить про це таке веселе оповідання між людьми:

Віз селянин якогось подорожного через міст. Нещастя хотіло, що оба впали в воду. Селянин виратував подорожного, а той тоді дякує і каже:

— А знаєш, чоловіче, кого ти віз?

— Ні, — відповідає селянин.

— Я Сталін, можу тобі багато зробити!

Селянин перелякався, потім почіхався в голову й каже:

— Спасибі вам, товаришу, за ваше добро, про це поговоримо пізніше, — а тепер прошу вас на милість Божу, не кажіть про це селянам, бо вони затовчуть мене на смерть за те вирятування...

Ось яку любов чують селяни до „райського вождя" Сталіна.

„Добра" їда.

В урядових харчівнях для робітників затроєння їдою трапляється — щодня. Кухні та їдальні побудовані справді великі, та при видачі харчів управа подає список, кілько „кальорій" і поживних „вітамін" є в їді, — та що ж, коли між виснаженими робітниками говорять:

— Що до лиха! що раз більше зїдаємо тих „кальорій" і „вітамін", а щораз більше худнемо.

Так то голодом морять робітника, що повірив у червоний „рай".

„Культура і поступ".

Прийшов чужинець зі знакомим до ресторану на шкляночку чаю. Випили. закусили, заплатили, — а тоді товариш чужинця тиць шкляночку до своєї кишені. На слово чужинця, що таки не годиться брати чужу річ, той відповідає:

— Ну, то ти не дуже мудрий. Чейже бачиш, що нічого не маємо; у нас, в совітах, як чого не вкрадеш, то нічого в тебе не буде, а врешті те все то і так наше, — докінчив, і шкляночки не віддав.

От тому в країні „поступу і культури" замісць вилок завели

по ресторанах соснові шпильки, котрими люди їдять бульбу і селедці.

Червоні порядки.

В країні комуни поїзди приходять не з годинним, але часто з цілоденним опізненням. Особливо багато сміху викликав поспішний поїзд між Москвою і Лєнінградом. Задля його поспіху уряд назвав його „червоною стрілою", а люди перехрестили на „червону черепаху"...

І так скоро і доладно їдуть поїзди на найголовніших лініях! А що діється на другорядних лініях, то вже й не згадуй, пане брате...

Без надії.

Коли померла жінка Сталіна, то між народом кружляла така сміховинка: як помер Лєнін, то принайменше лишилася по нім надія (Надія Крупська, жінка Лєніна), а тому то і надія померла (жінка Сталіна — Надія) і немає надії на краще завтра в нашім раю.

(На основі книжки одного робітника про СССР подав О. Г.)

Цікаві дрібниці.

Розум і віра. Наш розум нам говорить без помилки, коли ми бачимо годинник, що годинника не було б, коли б не було годинникаря. Коли ми бачимо у воздусі літак, розум нам каже: якби не було такого механіка, який його вигадав і зробив, то не булоб і літака, як не було його перед трицятьма роками. Розум знає, що у світі істнує доцільність, а це йому говорить, що є й сам розум. Бож колиб не було розуму, все, що ми робимо, булоб безцільне. Розум наш бачить у світі закони природи. Бачить і розуміє, що коли є закони, то мусить бути і законодавець, бож самі з себе закони не можуть повставати. Розум бачить у житті душевні вияви, розум розуміє, що в людях живе жива душа. Отже хтось мусів її створити. Тож розум нам говорить: щоб створився світ і дух — мусить бути Сотворитель. А той Сотворитель може бути лише Бог. Так говорить розум. От тому то й сказано у Святім Письмі: „Сказав безумний в серці свому: нема Бога!" — Згадайте: скільки ви здибували „освічених", титулованих, „премудрих" соціялістів та радикалів, — про комуністів уже й не згадуємо, — котрі вам говорили: — „Нема Бога!" Як вам здається: Чиж дійсно вони розумні? А колиж ні, то якже ви їх можете слухати, якуж ціну можуть мати ради безумного?!

Страшне слово. Коли мене якось запитали: яке найстрашніше чув я слово, то я згадав таку пригоду зі свого життя: Одного разу говорив я з дуже вченим, освіченим чоловіком про побожні справи. Мій розумний знайомий погоджувався, що істнує добрий Бог, що істнує вічність, що людина має невмірущу душу. Колиж одначе я його спитав, чогож він живе як безбожник, чому робить річи явно грішні, чому не хоче подбати про добро своєї вічної душі, він з усмішкою сказав мені: — „Якось то буде. Я ще почекаю".— Подумайте самі, яке то страшне слово в устах людини. Не знаємо ж бо ні дня, ні хвилини, коли може скінчитися наше земне життя й станемо перед судом Божим. Уявіть же собі людину, що лягла поперек рейок. Ви їй говорите: — „Тікай, чоловіче, он зза лісу летить швидкий поїзд. Він тебе за хвилину переїде!" — А той, що лежить на залізничих рейках, вам на те відповідає: — „Якось то буде! Я ще почекаю!"

Пробачення. Прийшов раз убогий прошак до заможного господаря, а той був скупий та саме в той час чимсь розгніваний. Отож замісць щоб подати щось жебракові, вхопив багач каменюку тай шпурнув на вбогого. Розпалило це жебрака, взяв він ту каменюку, сховав у торбу й сказав: — „Так довго носитиму з собою цей камінь, аж поки не прийде нагода кинути його на тебе!" — І сталося так, що не дуже довго й довелося жебракові чекати тієї нагоди. Прийшла на багача біда, згоріла йому хата, пропала худоба, в процесуванні стратив усе до шеляга майно. І пішов з торбами. Одного разу прийшов він на відпуст і став під церквою з простягненою рукою. А тут саме йде той колишній жебрак. Побачив, спочатку остовпів, а потім — руку в торбу й вихопив того каменя. Підніс руку... й спинився.

— Ні, — каже вбогий, — не кину на тебе цього твого каменя, бо ж я щоденно молюся „Отче Наш". Християнин повинен вибачати!...

І викинув камінь на вулицю.

Було колись... — Відомий цісар Калігуля за один тільки рік витратив на їжу й питво на своїх бенкетах 2.700 міліонів сестерцій, тобто по теперішньому— всього 135 міліонів долярів. А цісар Геліогабал на гостинах подавав їжу з мозку шпачків, пряжанку з куріпячих яєчок, печеню з павячих голівок. Своїх псів годував тільки качачими печінками, коней — виноградними гронами, а приручених львів — мясом папуг та бажантів. Тепер такі річі можуть собі дозволити тільки комуністичні достойники, бажаючи щастя вбогим робітникам та селянам.

Озеро — смоли. На острові Трінідад є озеро, на котрому є ніби десять острівців, покритих густо деревцями. Та це не острівці, а сціпеніла смола, перерізана каналами, в котрих дощева вода витворила ставки. Край берега того цікавого озера смола зовсім тверда, та чим далі до середини, смола стає мякша і гарячіша. В самій середині смола кипить і булькотить. Нераз пробували змірити глибінь смоляного озера — та дарма. На острові ніколи не було вулканічних вибухів, проте з глибини озера гейби з багатого джерела виходить смола і відпливає. 1931 р. вибрало торговельне товариство 123.000 тон тієї смоли.

Дитина з трьома очима вродилася у військовому шпиталі в Торуні. Покище не знати, чи третє око, з яким вродилася дитина, справді видить. Один віденський лікар вигадав, що тому 100,000 до 200,000 літ жили мовляв, на землі люди з трьома очима.

—

19

УКРАЇНСЬКИЙ Х

КАЛЄ

СІЧЕНЬ

н.	ст.	Дні	Свята греко-кат.	римо-кат.
1	19	П	*Груд. 1936.* Боніф.	Новий Рік
2	20	С	Ігнатія Бог. свмч.	Макарія
3	21	Н	Н. п. Р. Юліянни	Геновефи
4	22	П	свмч. Анастасії. ☽	Тита
5	23	В	10 муч. на Криті	Телесфора
6	24	С	† Нав. Р. Хр. Евген.	Трох Кор.
7	25	Ч	Різдво Христове	Валентина
8	26	П	Соб. Пр. Б. Йо.	Северина
9	27	С	Стефана првмч.	Юліяна
10	28	Н	Н. по Р. М. в Н.	1. п. З. К. Ів.
11	29	П	Дітей убитих у В.	Гігіна папи
12	30	В	Анізії муч. ●	Ернеста
13	31	С	Меланії преп.	Леонтіна м.
14	1	Ч	Січ. Н. Р. Об. Б. В.	Ілярія еп.
15	2	П	Сильвестра	Мавра
16	3	С	Малахії	Марцелля п.
17	4	Н	Н. п. Б. С. 70 А.	2. п. З. К. А.В.
18	5	П	Нав. Бог., Теопемт.	Прест. св. П.
19	6	В	Богоявл. Господ.	Канута
20	7	С	Собор Ів. Хр. ☾	Фабіяна і Сев.
21	8	Ч	Юрія, Еміліяна	Агнети
22	9	П	Полієвкта	Вінкентія
23	10	С	Григорія і Домети	Раймунда
24	11	Н	Н. по Б. † Тед. В.	3. п. З. К. Т. е.
25	12	П	Мч. Татіянни	Нав. Ап. П.
26	13	В	Єрмила мч. ☉	Полікарпа
27	14	С	Св. Отців з Сінаї	івана Зол. еп.
28	15	Ч	Павла Т., івана	Флявіяна, Вал.
29	16	П	Ап. Петра	Франца Сол.
30	17	С	† Антонія Вел.	Мартина
31	18	Н	Н. 30 Атан. і Кир.	Мясопуст.

ЛЮТИЙ

н.	ст.	Дні	Свята греко-кат.	римо-кат.
1	19	П	*Січ.* Макарія прп.	Ігнатія еп. м.
2	20	В	† Євтимія прп.	*МБ. Громнич.*
3	21	С	Максима прп. ☾	Власія еп.
4	22	Ч	Тимотея ап.	Вероніки
5	23	П	Климентія свм.	Агати д. і м.
6	24	С	Ксенії прп.	Тита еп.
7	25	Н	Н. 31. † Григ. Б.	Ромуальда
8	26	П	Ксенофонта й ін.	івана з Маль.
9	27	В	† Пер. мощ. Ів. З. ●	Апольонії
10	28	С	Єфрема прп.	*Попел.* Схоляст.
11	29	Ч	Пер. м. Ігнатія Б.	*Поява МБ. Л.*
12	30	П	Трьох Свят.	7 Основ. Серв.
13	31	С	Кира і івана безср	Григорія II. п.
14	1	Н	Н. 32. Лют. Триф.	Вступ
15	2	П	Стрітення Госп.	Фавстина і Й.
16	3	В	Симеона й Анни	Юліяни
17	4	С	Ізидора прп.	Юліяна
18	5	Ч	Агафії мч. ☽	Симена
19	6	П	Вукола прп.	Габіна м.
20	7	С	Партенія і Луки	Льва еп.
21	8	Н	Н. Мит. і Ф. Т. Ст.	Суха Елєон.
22	9	П	Никифора мч.	Маргарети з К.
23	10	В	Харлампія	Петра Д.
24	11	С	Власія свщм.	Вігілія
25	12	Ч	Мелетія св. ☉	Матея ап.
26	13	П	Мартиніяна прп.	Вальп.
27	14	С	Авксентія прп.	Александра
28	15	Н	Н. Бл. сина Онис.	Глуха Гавр.

БЕРЕЗЕНЬ

н.	ст.	Дні	Свята греко-кат.	римо-кат.
1	16	П	Памфила мч.	Альбіна
2	17	В	Теодора Тир.	Симпліція
3	18	С	Льва пап.	Кунегунди
4	19	Ч	Архипа еп.	Казимира кор.
5	20	П	Льва еп. Кат. ☾	Андріяна
6	21	С	Тимотея прп.	Перпетуї
7	22	Н	Мяс. Полікарпа	Сер. Томи
8	23	П	† 1 і 2 н. Гол. і. Хр.	Вінкентія Кад.
9	24	В	Тарасія еп.	Франціска
10	25	С	Порфірія еп.	40 мучеників
11	26	Ч	Прокопія прп. ●	Константина
12	27	П	Василія ісп.	Григорія Вел.
13	28	С	Касіяна	Христини д.
14	1	Н	Сир. Бер. Евдок.	Чорна Мат.
15	2	П	Теодора свщм.	Климентія
16	3	В	Евтропія і ін. мч.	Киріяка
17	4	С	Гарасима прп.	Патрикія еп.
18	5	Ч	Конона мч.	Кирила Єр.
19	6	П	42 муч. в Амарії ☽	† Йосифа Обр.
20	7	С	Василія свщм.	Евфимії
23	8	Н	1 п. Теофілякта	Квітна Вен.
22	9	П	† 40 Муч. в Сев.	Катерини Ген.
23	10	В	Кондрата і ін. мч.	Пелагії
24	11	С	Софронія	Гавр. Ап.
25	12	Ч	Прп. Теофана ісп. п.	† Благов Пр. Б.
26	13	П	Никифора	*Вел. П.* Еман.
27	14	С	Венедикта, прп. ☉	*Вел. Суб.* Ів. Д.
28	15	Н	2. п. Агапія	Великдень
29	16	П	Савина папи	Вел. Понед.
30	17	В	Алексія прп.	Квірина
31	18	С	Кирила Єрус.	Бальбіни

КВІТЕНЬ

н.	ст.	Дні	Свята греко-кат.	римо-кат.
1	19	Ч	Харизанта й Дарії	Гугона
2	20	П	ОО. убит в м. с. С.	Франца з Павлі
3	21	С	Якова ісп.	Ришарда еп.
4	22	Н	3 п. Хрестп. В. ☾	1 Н. Біла Ізид.
5	23	П	Нікона мч.	Вінкентія Фер.
6	24	В	Захарія і Якова	Келестина пап.
7	25	С	Благовіщен. П. Б.	Епіфанія еп.
8	26	Ч	Собор Арх. Гавр.	Діонізія еп.
9	27	П	Матрони мч.	Марії Клеоп.
10	28	С	Ілляріона пр	Єзекіїла пр.
11	29	Н	4. п. Марка, Кир. ☉	2 по В. Мих.
12	30	П	івана Ліств.	Юлія папи
13	31	В	Іпатія прп.	Германег м.
14	1	С	*Покл. Квіт.* Марії	Юстина
15	2	Ч	Тита прп.	Анастасії м.
16	3	П	Никити прп.	Венедикта Й. Л.
17	4	С	Йосифа і Георгія ☽	Анікита папи
18	5	Н	5 п. Теодула	3 по В. Апол.
19	6	П	Євтихія св.	Крескентія
20	7	В	Григорія еп.	Сульпіція
21	8	С	Іродіона ап.	Анзельма еп.
22	9	Ч	Евпсихія мч.	Сотера і Кая
23	10	П	Терентія мч.	Войтіха еп.
24	11	С	*Лаз. Суб.* Антипи	Фіделіса
25	12	Н	6 Квітна В. Я. ●	4 по В. М. єв.
26	13	П	Артемона сщм.	Клита і Марка
27	14	В	Мартина папи	Петра Кан.
28	15	С	Аристарха ап.	Павла від Хр.
29	16	Ч	*Вел. Четв.* Агафії	Петра з Вер.
30	17	С	Вел. Пятн. Сим.	Катерини Сієн.

ТРАВЕНЬ

н.	ст.	Дні	Свята греко-кат.	римо-кат.
1	18	С	івана Дек. преп.	Филипа і Якова
2	19	Н	Воскрес. Госп.	5. п. В. Жиг.
3	20	П	Світл. П. Теод. ☾	*Хр. Дні*
4	21	В	Світл. Втор. Ян.	*Знайд. Св. Хр.*
5	22	С	Теодора прп.	Пія V. папи
6	23	Ч	*Юрія Вмч.*	Вознесення
7	24	П	Сави Стр. мч.	Флявії і Дом.
8	25	С	† Марка ев.	Станислава еп.
9	26	Н	1. Томина. Вас.	6. по В. Григ.
10	27	П	Симеона свм ●	Ісидора
11	28	В	Ясона і Сосіпат.	Франціска
12	29	С	9 Муч. в Киз.	Панкратія
13	30	Ч	† Якова. ап.	Сервація
14	1	П	*Трав.* Єремії пр.	Боніфатія
15	2	С	Атаназія Вел.	івана зі Салі
16	3	Н	2. Мирон. † Теод.	Зісл. Св. Д
17	4	П	Пелагії прмч. ☽	Св. Понед.
18	5	В	Ірини мч.	Венанція
19	6	С	Йова Многостр.	Петра В.
20	7	Ч	† *Явл. Ч. Хр. в Є.*	Бернардина
21	8	П	† *івана Богосл.*	Тимотея м.
22	9	С	† Пер. м. св. Ник.	Юлії д.
23	10	Н	3. Розсл. † Сим.	1. п. З. св. Т.
24	11	П	Мокія сщм.	*М. Б. сп. від.*
25	12	В	Епіфанія еп. ☉	Григорія VII. п.
26	13	С	Гликерії мч.	Филипа Нер.
27	14	Ч	Ісидора мч.	Боже Тіло
28	15	П	Пахомія Вел.	Августина еп.
29	16	С	Теодора Освящ.	Марії Маг. з П.
30	17	Н	4. Самар. Андрон.	2. п. З. Фел.
31	18	П	Теодота м.	Петронелі

ЧЕРВЕНЬ

н.	ст.	Дні	Свята греко-кат.	римо-кат.
1	19	В	Патрикія сщм.	Бл. Якова Стр.
2	20	С	Талалея мч. ☾	Садока м.
3	21	Ч	† Конст. й Єлени	Кльотильди
4	22	П	Василиска	*Пр. Сер. Ісус.*
5	23	С	Михайла прп.	Боніфатія еп.
6	24	Н	5. Сліпор. Сим.	3. по З. Норб.
7	25	П	† Зн. гол. св. і. Хр.	Роберта еп.
8	26	В	Карпа ап. ●	Медарда еп.
9	27	С	Терапонта сщм.	Феліціяна мч.
10	28	Ч	Вознесення Г.	Маргарети кор.
11	29	П	Теодосії прмч.	Варнави ап.
12	30	С	Ісаакія прп.	івана Фак.
13	31	Н	6. св. Отців. Єр.	4. п. З. Ант.
14	1	П	*Черв.* Юстина мч.	Василія еп.
15	2	В	Никифора ісп. ☽	Бенона
16	3	С	Лукіяна мч.	івана Фр. Редж.
17	4	Ч	Митроф. п. Конст.	Райнерія
18	5	П	Доротея сщм.	Ефрема діяк.
19	6	С	*Заун.* С. Висаріона	Юліяни з Фал.
20	7	Н	Зісл. св. Духа	5. по З. Силь.
21	8	П	Пресв. Тройці	Альойзія Гонз.
22	9	В	Кирила св.	Павлина еп.
23	10	С	Тимотея сщч. ☉	Агрипіни д.
24	11	Ч	† Вартол. і Варн.	*Різд. Ів. Хр.*
25	12	П	Онуфрія Вел.	Вільгельма ав'
26	13	С	Акилини мч.	Павла і івана
27	14	Н	Всіх свят.	6. по З. Влад.
28	15	П	Амоса пр.	Іринея еп.
29	16	В	Тихона еп.	Петра і Павл.
30	17	С	Мануїла мч.	Пам. св. Павла

В кожній українській християнській родині по

ХРИСТОС Н

найцікавіший і найдешевший українс
Він містить повчаючі статті, цікаві
на цілому світі, господарські і лікар
з католицького і національного ста
перед усіма явними і скритими вор
кращого завтра Українського Народу
чвертьрічно 60 сот., піврічно 1·20 зл.,

М Е

український католицький тижневик д
робітництва і селянства. (Коштує 20 со
піврічно 4·60 зл., річно 9 зл.)

Д З В

український католицький місячник, ш
їнської літератури, подає найновіші з
тури, поборює всі розкладові і погубн
науки. (Коштує 1·80 зл., півріч. 8 зл., рі

ВСІ УКРАЇНЦІ-КАТОЛИКИ ЧИТАЮТЬ І ПЕРЕДП

ХРИСТОС Н

3 7

ХРИСТІЯНСЬКИЙ

Н Д А Р

повинен бути український християнський часопис

НАША СИЛА

ський ілюстрований часопис для народу.
зі оповідання, вісти про життя Українців
карські поради і т. д. Всі події освітлює
становища, боронить український нарід
орогами та вказує найпевніший шлях до
оду (Коштує тільки 5 сот., місячно 20 сот.,
зл., річно 2·40 зл.)

Т А

к для інтелігенції й освіченого міщанства,
0 сот., місячно 80 сот., чвертьрічно 2·30 зл.,

З В О Н И

, що інформує про останні новини украї-
ші здобутки науки, підносить рівень куль-
тубні напрями — а все на основі Христової
., річно в передпл. 15 зл., в післяпл. 18 зл.)

ЕДПЛАЧУЮТЬ УКРАЇНСЬКУ КАТОЛИЦЬКУ ПРЕСУ!

Н А Ш А С И Л А !

ЛИПЕНЬ

н.	ст.	Дні	Свята греко-кат.	римо-кат.
1	18	Ч	† *Пресв. Євхар.* ☪	*Пр. Кр. І. Хр.*
2	19	П	Юди ап., Зосима	*Посіщ. ПДМ.*
3	20	С	Методія	Анатолія єп.
4	21	Н	2. по С. Юліяна	7. по З. Теод.
5	22	П	Євсевія сщм.	Антонія
6	23	В	Агрипіни	Лукії д.
7	24	С	Різдв. св. Ів. Хр.	Кирила і Мет.
8	25	Ч	Февронії	Єлисавети
9	26	П	*Пр. Сер. Іс.* (н.н.)	Вероніки
10	27	С	Состр. П. Б. Самс.	7. Братів М.
11	28	Н	3. по С. Кир. й Ів.	8. по З. Пія п.
12	29	П	Петра і Павла	івана Гваль.
13	30	В	Собор 12 Ап.	Анаклита п. і м.
14	1	С	*Лип.* Косми і Дам.	Бонавентури
15	2	Ч	† Пол. Риз. ПБ.	Генриха
16	3	П	Якинта і Анат. ☹	*МБ. Шкапл:р.*
17	4	С	Андрея крит.	Алексія
18	5	Н	4.по С. †Кирил. і М.	9. по З. Сим.
19	6	П	† Атаназія Атон.	Вінкентія з П.
20	7	В	Томи прп., Акакія	Чеслава
21	8	С	Прокопія мч.	Пракседи д.
22	9	Ч	Панкратія	Марії Магд.
23	10	П	† Антонія печер. ●	Аполінарія
24	11	С	Єфимії, Ольги кн	Кунегунди кор.
25	12	Н	5. по С. Прокла	10. по З. Як. а.
26	13	П	Соб. Арх. Гавр.	Анни ПДМ.
27	14	В	Акили ап.	Рудольфа Акв.
28	15	С	† Володим. В. кн.	Віктора п.
29	16	Ч	Атиногена	Марти діви
30	17	П	Марини мч. ☾	Руфіна м.
31	18	С	Якинта, Еміл.	Ігнатія Льойоли

СЕРПЕНЬ

н.	ст.	Дні	Свята греко-кат.	римо-кат.
1	19	Н	6. по С. Мокрини	11. по З. П. в ок.
2	20	П	† *Ілії прор.*	*МБ. Ангель.*
3	21	В	Симеона і Ів. прп.	Зн. св. Стеф.
4	22	С	Марії Магд.	Домініка
5	23	Ч	Трофима, Теофіля	*МБ. Сніжної*
6	24	П	† Бориса і Гліба ●	† *Преобр. Г.*
7	25	С	† Усп. св. Анни	Каєтана в.
8	26	Н	7. по С. Єрм., П.	12. по З. Кир.
9	27	П	† Пантелеймона	Романа
10	28	В	Прохора і ін. ап.	Лаврентія м.
11	29	С	Калиніка муч.	Зузанни д.
12	30	Ч	Сили, і ін. ап.	Кляри д.
13	31	П	Євдокима праведн.	Гіполита
14	1	С	*Серп.* † Макав. ☾	Євзевія єп.
15	2	Н	8. по С. П. м. с.Ст.	13. п. З. З. У. П. Б.
16	3	П	Ісаака і ин. прп.	Йоакима
17	4	В	7 Молод. в Ефезі	Яцка в.
18	5	С	Євсигнія муч.	Єлени кор.
19	6	Ч	Преображ. Г.	Людвика Тол.
20	7	П	Дометія і Пасива	Стефана кор.
21	8	С	Еміліяна єп.	іванни Фр. Ш.
22	9	Н	9.п.С. † Матія еп. ☾	14. п. З. Антим.
23	10	П	Лаврентія мч.	Филипа Бен.
24	11	В	Евпла, мч.	Вартоломея ап.
25	12	С	Фотія і Анікіти мч.	Людвика кор.
26	13	Ч	Максима ісп.	*МБ. Ченстох.*
27	14	П	Міхея, пр.	Иосифа Кал.
28	15	С	Усп. Пр. Богор.	Августини єп.
29	16	Н	10. п. С. Н. обр. Г. ☽	15. п. З. У. св. І.
30	17	П	Мирона мч.	Рожі Лім.
31	18	В	Фльора і Лавра	Раймунда Нон.

ВЕРЕСЕНЬ

н.	ст.	Дні	Свята греко-кат.	римо-кат.
1	19	С	Андрея С. мч.	Броніслава
2	20	Ч	Самуїла пр.	Стефана угор.
3	21	П	Тадея ап.	Зенона м.
4	22	С	Агатон і ин. мч. ●	Розалії д.
5	23	Н	11. по С. Лупа	16. п. З. Лавр.
6	24	П	Євтихія сщм.	Захарії пр.
7	25	В	Вартол. і Тита	Ел. Мельх. Рег.
8	26	С	Адріяна і Наталії	*Різдв. П. Д.*
9	27	Ч	Пімена прп.	Петра Кляв. і Г.
10	28	П	Мойсея прп. ☽	Николая з Тол.
11	29	С	† *Усік. Г. І. Х.*	Прота і Як. м.
12	30	Н	12. по С. Олекс.	17. п. З. Г. Н. і М.
13	31	П	† Полож. П. Пр. Б.	Филипа м.
14	1	В	*Верес.* † Нов. Рік ц.	*Возд. Ч. Хрест.*
15	2	С	Маманта мч.	Никодима м.
16	3	Ч	Антима сщм.	Корнел. і Кипр.
17	4	П	Вавила сщм.	Знаки св. Фр.
18	5	С	Захарії і Єлис. прп.	Иосифа з К.
19	6	Н	13. по С. Чудо А. М.	18. п. З. Януарія
20	7	П	Созонта мч. ☹	Евстахія м.
21	8	В	Різдво Пр. Бог.	Матея ап.
22	9	С	Иоакима і Анни	Томи з Віль.
23	10	Ч	Минодори і Мит.	Ліна п., Теклі
24	11	П	Теодори прп.	*ПДМ. Викупл.*
25	12	С	Автонома свмч.	Бл. Володис.
26	13	Н	14. по С. Корнилія	19. п. З. Кипр.
27	14	П	В. Ч. і Ж. Хр. ☾	Косми і Дам.
28	15	В	Микити вмч.	Вячеслава к.
29	16	С	Евфимії вмч.	Михайла арх.
30	17	Ч	Софії, В., Н. і Л.	Ероніма

ЖОВТЕНЬ

н.	ст.	Дні	Свята греко-кат.	римо-кат.
1	18	П	Евменія еп,	Бл. Ів. з Д., Р.
2	19	С	Трофима мч.	Ангелів стор.
3	20	Н	15. по С. Татіяни	20. по З. Кан.
4	21	П	Кондрата ап. ●	Франц. Сераф.
5	22	В	Фоки сщм.	Плакида м. Тов.
6	23	С	Зач. Ів. Хрест.	Брунона
7	24	Ч	Теклі првмч.	*МБ. Рожан.*
8	25	П	Евфрозини прп.	Бригіди д.
9	26	С	† *Пр. Ів. Бог.*	Людв. Бертр., Д.
10	27	Н	16. по С. Калист.	21. по З. Фр.
11	28	П	† Харитона прп.	Еміліяна
12	29	В	Киріяка прп. ☽	Максиміліяна
13	30	С	Григорія свмч.	Едварда
14	1	Ч	*Жовт.* † Покр. Б.	Каликста п.
15	2	П	Кипріяна сщмч.	Тереси д. і Ядв.
16	3	С	Діонізія Ареопаг.	Герарда Маєлли
17	4	Н	17. по С. Єротея	22. по З. Мир.
18	5	П	Харитини мч.	Луки
19	6	В	† Томи ап. ☹	Петра з Альк.
20	7	С	Сергія і Вакха мч.	івана Кант.
21	8	Ч	Пелагії прп.	Уршулі
22	9	П	† Якова ап.	Кордулі
23	10	С	Евлампія і Евлам.	Севесоина еп.
24	11	Н	18. по С. Ф. Тео.	23. по З. Раф.
25	12	П	Прова і ін. ап.	Криспіна
26	13	В	Карпа мч. ☾	Евариста
27	14	С	Параскеві прп.	Фльорентія
28	15	Ч	Евфимія, Лукіяна	Симеона і Тад.
29	16	П	Льонгина сот.	Наркіса еп.
30	17	С	Андрея Осія	Альфонса Родр.
31	18	Н	19. по С. † Лук. а.	24. по З. Хр.

ЛИСТОПАД

н.	ст.	Дні	Свята греко-кат.	римо-кат.
1	19	П	Иоіля пр.	Всіх свят.
2	20	В	Артемія вмч.	*ДеньЗадушний*
3	21	С	Іларіона В. прп. ●	Губерта і Силь.
4	22	Ч	Аверкія еп.	Кароля Бором.
5	23	П	Якова ап.	Захарії і Єлис.
6	24	С	Арети, і ин. мч.	Леонарда в.
7	25	Н	20. по С. Маркіяна	25. по З. Герк.
8	26	П	Димитрія вмч.	Готфріда єп.
9	27	В	Нестора мч.	Теодора м. і Ур.
10	28	С	Параскеви	Андрія з Ав.
11	29	Ч	Анастазії ☾	Мартина еп.
12	30	П	Зиновія, Зиновії	Мартина папи
13	31	С	Стахія, і Амплія	Иосафата і Ю.
14	1	Н	21. по С. К. і Д.	26. по З. Иосаф.
15	2	П	Акиндина мч.	Гетруди д.
16	3	В	Айталя, Йосифа	*М. Б. Остр.* Е.
17	4	С	Иоанікія В. прп.	Сальомеї д.
18	5	Ч	Галактіона мч. ☹	Романа і Анг.
19	6	П	Павла св.	Єлисавети кор.
20	7	С	Ієрона, і ин. мч.	Фелікса Вал.
21	8	Н	22. по С. С. с. Мих.	27. п. З. Ввд. ПБ
22	9	П	Онисифора мч.	Кекилії д. і м.
23	10	В	Єраста, і ин. ап.	Климента пап.
24	11	С	Міни, Віктора	івана від Хр.
25	12	Ч	† Йосафата, сщм. ☽	Катерини
26	13	П	† івана Золот.	Леонарда
27	14	С	† Филипа, (Пущ.)	Валеріяна еп.
28	15	Н	23. по С. Гурія	1. Адв. Здисл.
29	16	П	† Матея ап. і ев.	Сатурніна еп.
30	17	В	Григорія чудотв.	Андрія ап., Юст.

ГРУДЕНЬ

н.	ст.	Дні	Свята греко-кат.	римо-кат.
1	18	С	Плятона і Ром. пр.	Елігія еп.
2	19	Ч	Авдія пр. Варл. мч.	Бібяни д. і Г.
3	20	П	Григорія і Пгок. ●	Франца Ксав.
4	21	С	Введ. в хр. Пр. Б.	Варвари д. м., П.
5	22	Н	24. по С. Фил. К.	2. Адв Сави е.
6	23	П	Амфілоха і Григ.	Миколая єп.
7	24	В	Катерини вмч.	Амвросія еп.
8	25	С	Климента п. і П.	Неп. З. ПДМ.
9	26	Ч	Алипія Стовп.	Леокадії і Вал.
10	27	П	Якова Перс. вмч.	*М. Б. Льорет*
11	28	С	Стефана прпм. ☾	Дамазія м.
12	29	Н	25. по С. Парам.	3. Адв. Алекс.
13	30	П	† Андрея ап.	Лукії д. і м.
14	1	В	*Груд.* Наума пр.	Спіридіона еп.
15	2	С	Авакума пр.	Валер. еп. м.
16	3	Ч	Софронія пр., Теод.	Евсевія і Альб.
17	4	П	Варвари, Ів. Д. ☹	Лазарія еп.
18	5	С	† Сави Освящ.	*Очікув. М. Б.*
19	6	Н	26. по С. Микол.	4. Адв. Немез.
20	7	П	Амвросія еп.	Теофіля м.
21	8	В	Потапія еп.	Томи ап.
22	9	С	Неп. Зач. Пр. Б.	Зенона м. і Гон.
23	10	Ч	Мини і Єрмогена	Вікторії м.
24	11	П	Даниїла пр. і 3 м. ☽	*Нав.* Адама і Ев.
25	12	С	Спіридіона еп.	Різдво Хр.
26	13	Н	27. по С. † Евстр.	Стефана
27	14	П	Тирса і Левкія мч.	івана ап. і ев.
28	15	В	Елевтерія свмч.	Дітей уб. у В., В.
29	16	С	Аггея пр.	Томи еп.
30	17	Ч	Даниїла і 3 мол.	Евгенія еп.
31	18	П	Севастіяна і ин. мч.	Сильвестра ап.

Друкарня „Бібльос", Львів, вул. Японська 7. Телефон 214-78.

Кілько є церков і кому присвячені у Львів. Архіепархії?

У Львівській Архіепархії є 1.304 церков і 67 каплиць. Мурованих церков є 618, деревляних 686. Вони є збудовані у честь: 1) Матери Божої 382, 2) св. о. Миколая 158, 3) св. Михаїла 143, 4) св. Параскевії 71, 5) Чесного Хреста 52, 6) Воскресення Господн. 51, 7) Пресв. Тройці 48, 8) св. Димитрія 45, 9) св. Івана 39, 10) Преображення Господнього 33, 11) св. Юра 30, 12) св. Івана Богослова 24, 13) св. Косми і Дамяна 23, 14) Рождества Господнього 23. 15) Вознесення Господнього 21, 16) Богоявлення Господнього 20, 17) св. Василія Великого 14, 18) св. Іллї 14, 19) Св. Духа 13, 20) св. Петра і Павла 11, 21) св. Йосафата 11, 22) св. Андрея 6, 23) св. Луки 6, 24) св. Онуфрія 6, 25) св. Евстахія 5, 26) Стрітення Господнього 5, 27) св. Бориса і Гліба 4, 28) св. Івана Золотоустого 4, 29) св. Антонія Печерського 3, 30) св. Володимира 3, 31) Найсолодшого Серця Господнього 3, 32) св. Стефана 3, 33) Вїзду до Єрусалима 2, 34) св. Варвари 2, 35) св. Якима і Анни 2, 36) св. Анни 2. По одній церкві є в честь св. Филипа, св. Пантелеймона, св. Ігнатія, св. Ольги, св. Константина і Єлени, Трьох Святих, Обрізання Господнього, св. Мироносиць і св. Софії (Прмудрости Божої).

Це зіставлення зладив Роман Ганас, ученик 4. кляси вселюдної школи ім. М. Шашкевича у Львові, син пароха зі Збоїськ, на основі останнього Львівського шематизму.

Там де народився Христос.

Церкву Рождества Христового у Вифлеємі збудувала з каменя в 326. р. св. Олена, мати цісаря Константина. До Яскині Народження сходиться камяними сходами. Вона має 46 квадратових метрів. Під плитою на вівтарі є срібна звізда з написом: „Тут з Діви народився Ісус Христос". Три кроки дальше є місце, де стояли ясла, а недалеко є престіл Трьох Царів.

Дощинки з Христових ясел.

Около 350. р. Папа св. Ліберій примістив в новозбудованій церкві в честь Матери Божої в Римі як дуже важні памятки пять вузьких дощинок. Вони мають походити з тих ясел, у котрі Мати Божа положила Новонародженого Ісуса Христа.

Памятайте про птахи!

Всі господарі знають добре, які великі прислуги роблять їм комахоїдні птахи, що хоронять сад, огород, поля і ліс перед комахами-шкідниками. Колиб не птахи, комахи знищилиб усе в городі і на полі. Коли настануть сильніші морози, птахи переносяться ближче будинків і домів. Обовязком хлібороба, садівника й огородника годувати зимою птахи, щоб вони могли їм помагати весною й літом у боротьбі зі шкідниками. У теплі, лагідні дні птахи самі знаходять поживу. Але в морозні і сніжні дні, коли верства леду покриє галузки і пні дерев і закриє всі щілини в корі, де поховалися комахи, тоді птахи гинуть масово з голоду.

Тоді треба уставити дощинки з дашками на стовцях з насінням маку, льону, конопель, соняшника і збіжжям. Хліба і варених бараболь давати тільки потрохи, бо в більших скількостях скоро плісніють, квасніють і можуть зашкодити птахам. Розуміється, що такі дощинки треба ставити в місцях видних, безпечних, доступних для птахів і затишних.

Як нищити мишей і щурів?

Цього року дуже багато мишей і щурів. Вони нищать збіжжя у стиртах, шпихлірах, стодолах, дістаються до ям з бульбою, роблять великі шкоди по хатах. Позбутися їх найлекше в той спосіб, що закладається до мишачих дір паперові тутки, виповнені пшеницею, затроєною фосфором цинку. Ця трутина ділає дуже добре, в короткім часі миші й щурі вигинуть. Де багато мишей, треба закладати затроєну пшеницю рівночасно.

„Чесна" кумпанія.

Прийшов червоний товариш з „Трибуни млодих" (червона газета) до „нашого" соціяліста, провідника червоних товариств „Робітничих Громад", — і, як годиться між сердечними другами, завели любу розмову.

Товаришу провідниче, — питає той з „Трибуни" — що то є „Робітничі Громади"?

Це товаришу, — відповідає т. провідник, — прибудівка Української Партії Соціялістично-Демократичної, а хоч не має політичних цілей, проте її ціллю є виховувати молодь в соціялістичному дусі.

А як ви, товаришу провідниче, — питає далі товариш з „Трибуни", — відноситеся до „Каменярів"?

А! „Каменярі", — чваниться провідник, — теж наша братня організація; вонаж прибудівка наших товаришів соціялістів радикалів, і ми разом з нею є вписані до одного інтернаціоналу.

Гарно, чудово! — затирає руки московський агент, — тільки скажіть мені ще, як живе з собою те чесне супруже: міська рябенька „Робітнича Громада" з хлопами „Каменярами"?

О, любий товаришу, — відповідає товариш провідник, — вони живуть з собою в маленькій сепарації, щось як червоний Сталін з червоним Троцьким.

Чепурненька-рябенька „Робітнича Громада" не хоче жити на селі, тому, як пролєтарка, „робить очко" до робітників у місті, а „каменярі", тому що вони темні, діють по селах. Час до часу пишуть до себе милі листи, які спільно висилають до жида Блюма або червоного Кабалєра.

Ах, як моє серце радіє, коханий товаришу провідниче, — приговорює червоний „трибун", — ще тільки одне слівце і важне питання. Чи „Робітнича Громада" з крепкими „Каменярами" виступають проти українських патріотів?

— О, ми тих молодиків фашаків маємо намір бити, де тільки дасться, — відповідає боєво товариш провідник, — ми навіть привіт післали еспанським комуністам!

О. Год.

Як святкувати?

Цього року маємо разом з неділею чотири дні Свят. Для працюючих людей ці дні — це великий відпочинок. Одначе чи кожна людина, перетомлена працею, — справді відпічне підчас Свят? Здається, що велика більшість наших людей не відпічне. Неодин наперед тішився думкою, що на Різдвяні Свята посидить собі дома і відітхне по праці. Тимчасом Свята минуть, а чоловік вертається до своїх щоденних занять ще більше перетомлений.

Де причина лиха? Головно в надмірній їді й питті, у взаїмних відвідинах у кревних і знайомих. Часто такі відвідини протягаються до пізної години, люди не виспляться, шлунок перетяжений надміром їди й пиття і вкінці по Святах люди часто зле себе почувають.

Чи Свята є на те, щоб нічого іншого не робити, лише, — як тільки вернемося з церкви, — ходити весь час по кревних і знайомих, або приймати їх у себе? Чи конечно у цих святочних днях муситься обійти всіх кревдих і знайомих? — Найвища вже пора перестати утруднювати собі життя!

Треба передовсім памятати, що кожне Свято присвячене Божій славі. Нажаль часто ця справа є на останньому місці, а люди у Свята часто зневажають Господа Бога більше як колинебудь інше. Багато людей підчас Свят обїдається, запивається, обмовляє своїх ближніх. Часто від сварки у пяному стані доходить до бійки, яка часом кінчиться каліцтвом а навіть і смертю. Читайте у часописах, скільки щорку кривавих бійок підчас Свя !

Відвідини кревних і знайомих треба розложити на довший час, тоді не перетомимося зачастими відвідинами, не переїмося і будемо мати більше часу для відпочинку духа й тіла.

Як відпочивати? Хто працює на дворі, цей найрадше відпочивав би у хаті. Хто працює в замкненій хаті, варстаті, бюрі, чи уряді, має мало руху, повинен підчас Свят якнайбільше перебувати на свіжому воздусі. Діти й молодь повинні управляти ріжні зимові спорти, як санкуватися, їздити на совгах і на лещетах.

Батьки, що працюють поза домом, повинні у Свята якнайбільше перебувати з жінкою і дітьми. Жіноцтво, що напрацювалося біля порядків і святочного печива й варення, повинно також відпочати, а не весь час або ходити погостинах або приймати гостей.

Найприємніше і найвеселіше проведемо Свята у власному домі, в найближчому крузі родини. Разом до церкви, разом у дома; біля ялинки вся родина співає коляди, діти забавляються, старші читають святочні часописи й добрі книжки.

Звичайно на Свята люди справляють собі взаїмно ріжні дарунки. Найкращий святочний дарунок — це добра християнська книжка, чи „Український Християнський Календар" або цілорічна передплата на український християнський часопис „Христос Наша Сила".

Памятайте про наших безробітних!

о. В. Попадюк.

Плач обмив їх до Святої Вечері.

Одного його мали — Петруся. І вже другий рік доходить, як він перейшов у большевицький „рай". А там утратив віру в Бога. Не міг тільки зітліти в душі його спомин Свят-Вечера. Чим ближче до того чарівного часу — тим більша туга ранила серце його, спокою йому не давала. Ось, ще кілька днів і... Свят-Вечір. А тут його не святкують.

Втопив Петрусь усі думки свої у спомині минулого...

* * *

Нарешті прийшов Свят-Вечір. Малий Петрусь дуже раненько встав. Треба нені помогти в кухні, і наробити хрестиків з воску. По хаті розходиться запах святовечірних присмаків. Потім Петрусь вколив з постел, зпід подушок макогін, сів серед хати і почав мак в макітрі до куті терти.

А коли вже все було готове, вибіг на двір і зазирає на небо, чи звізди де не догляне Але де там, їй навіть не в голові показуватися на небозвід. Біжить Петрусь до стодоли, а тут у вязанці дідух уже готовий і пахуче сіно.

„Дедику, та несіть бо вже раз до хати!"

„Не можна ще, Петрику, бо би неня сварили" — відповідає дедя.

Вкінці незамітно підкрадається вечір і несе зі собою незабутній чар. Дедя вносить дідуха, лишаючи від стодоли до хати слід його, по стебелинці.

„Помагай Біг на щастя, на здоровля, на святе Рождество!" — повіншував, кладучи дідуха на лаву, в кутик за столом. Неня свічку засвітила, а вона мрійно-ясні круги по стінах повела.

Петрусь кинувся на сіно і розстелює його по хаті, попід стіл, на стіл, попід лави.

Всі почали митися, аби чисти ми зустрічати Різдво Христове.

По спільній молитві неня несе страви не стіл. Найперше кутю. Потім кукурудзяну начинку з підпалкою і чосником, голубці, сушені печериці, смажену рибу з цибулею, сушениці, пироги, краплики, борщ і пампушки. Всі засідають за стіл, накритий сіном і застелений чистою скатерть. Три книші на скатерть між ми неня поставила, а коло них у гладунець повний жита свічку встромила, що мигає весело своїм вогневим язичком.

Дедя ложкою зробили хрест на кутї в мисці, перехрестилися і покушали три рази. Ту сам ложку нені дали, а неня Петрусеві. І так почалася св. вечера.

А потім Петрусь набрав зпід печі в черепок жаркої грани і ялівцевий дим наповнив хату. На подвірю залунав голос колядників: „Бог Предвічний..." Не йшов Петрусь цеї ночі, як звичайно, на піч спати, але стягнув з жердки кожух і ляг на сіні серед хати. Трошечки лише буде спати, бо досвіта до церкви

Читання для наших дітей.

Ялинка.

Стояли оба на розі вулиці, коло церкви, в довгих дірявих загортках, із котрих „виглядали“ цікаво на світ Божий зсинілі, померзлі рученята.

— Ти, Петрику, а в нас також мусить бути ялинка! — сказав молодший Левко і з тривожним поглядом звернувся до свого десятилітнього брата і провідника Петруся.

— Якже, буде, тільки не дуже висока, бо наші сутерини [1]) низькі. Аво, вже колірові свічечки є, — викрикнув радісно і витягнув з кишені гарно вимальовану свінкову коробку.

Два брати перебирали свічечки замерзлими руками, а далі старший Петрусь почав навчати молодшого.

— Ти, Левку, йди на пляц святого Антонього [2]) і носи паням до хати рибу, я піду на ринок носити ялинки. На тут хустинку, обітри си губу, бо замурзаному не дадуть заробити — повчав Петрусь і ховав обережно коробку.

— А Ісусика й ангеликів звідки візьмеш? — спитав Левко.

— Купиш у Народнім Базарі, — кликав здалека Петрусь, — а далі вже не було чути, бо його голос заглушив дзенькіт трамваю.

Люди у великому місті ходили, вештались сюди і туди, а два братики на ріжних кінцях Львова робили прислуги добрим заможнішим людям і діставали дрібні грошики. Левкові з ношенням риб було далеко лекше, бо риба не така тяжка і тільки часом водою бризне, — але Петрусь таки добре стогнав під тягарем ялинок, які носив до панських покоїв. Але оба братики тішилися, що в них буде ввечері свята вечера і на свіжій ялинці засвітяться ясні свічечки Ісусикові на славу. Видно Дитяткові Божому це подобалося, бо в одних панів Петрусь дістав цілого золотого і від їх донечки — гарного, колірового тризуба на деревце. А як вже у тепло нагрітих покоях щасливі діти співали гарні коляди, тоді оба братики зійшлися, купили цяцьок на ялинку, а потім і невеличку, але пахучу ялинку. Пізні прохожі бачили, як два малі брати — не зважаючи на мороз — тримали гарненьку ялинку і несли її обома руками.

Далеко домів. Малий Левко саджав що хвилі руки в кишеню

[1]) Сутерини — вогкі помешкання в пивницях великоміських каменищ.

[2]) Площа-базар св. Антонія у Львові на Личакові.

Купуючи вироби українського промислу розбудовуємо рідні варстати праці!

Кооп. фабрика домішок до кави

„СУСПІЛЬНИЙ ПРОМИСЛ“

Львів — Богданівка 30

поручає свої знамениті вироби

цикорію і солодову каву

„Л У Н А“

і підмінку кави

„ПРАЖІНЬ“.

Жадайте у всіх крамницях!

треба йти Дитятко-Ісуса витати. „В зьму собі під кожушину ненин лейбик, в чоботи понапихаю віхтів зі соломи, тай кудиж мороз до мене добереться?...“ — говорив пів сонними вже устами.

*

Серце мало не трісло Петрусеві на цей спомин чарівного Свят Вечера там у його рідній хатині. А він тут... так хотів побачити цей „рай“, так його манили кличі цих „товаришів“!

Там у цей Свят-Вечір замерехтять зорі, які злучать серця, щиро звяжуть їх золотою ниткою великої, горячої любови Новонародженого Ісуса і луною понесеться пісня радости: „Слава во вишних Богу, а на землі мир людям доброї волі“ — — — а тут червоні звізди кривавої Москви зі сердець сорокміліонового народу вириватимуть у цей Вечір радости і щастя — крик горя і розпуки!! „Ісусе, ратуй мене!“ — і стрілою полетіла Петрусева думка з большевицького пекла понад розлогі степи до рідної стріхи, до дєдика і до неньки.

„Незадовго, ненько, понесеш просту страву на стіл, при якім і я ще недавно сидів, понесеш її у простій, глиняній мисці. Понесеш твоїми спрацьованими руками не лише оту страву, але понесеш невисказаний чар радощів, бо Дитятко Ісус між вами буде, Якого тут мордують Іродові слуги!“

Поклав на собі знак хреста святого, а в глибині душі зродилася рішуча постанова втекти з цього царства сатани, хоч би й життям переплатити.

*

Прийшов Свят-Вечір. Усі чекали вечірної зірки, вісцунки Христового Різдва. Дєдя, як і бувало, вніс до хати „діда“. Вже не Петрусь, а сам сіно на столі розстеловав. Неня все вже приладила до св. Вечері. На сіно постелила білу, як той сніг на дворі, скатерть. Засвітила пахучу воскову свічку і встромила її в гладунець з житом коло трьох книшів.

Але не сідали до вечері. Гейби когось очікували у цю свят-вечірну годину. Старенькі, самітні обоє. Дєдя з затисненими устами, неня з чорною, тяжкою задумою вділ склонила горем пооране лице.

А на дворі на пустих полях вітер пісню сумну свистав.

*

Нараз під вікнами мороз заскреготів. Отворились двері і...

— „Петрику мій, дитинонько моя!!“ — пригорнула неня сина свого до серця... як блудного сина.

І сум рідні в плач обернувся — та вже не в плач болю, а плач радости..., що обмив їх до св. Вечері...

А на небі зорі миготіли і звіщали, що Бог Предвічний народився і приніс мир і любов рідним Своїм, любим Своїм, близьким Своїм дітям.

бо з неї виставав хвостик довгого селедця, якого дістав від пані Янової.

Велика була радість обох братів, як принесли ялинку до хати, але найбільше тішилася маленька горбатенька сестричка Нуся, яка навіть не могла мріяти про ялинку. Вона зі сльозами радости дивилася на ялинку і цілувала обох добрих братчиків. А обом братчикам робилося тепленько на серці; їх не боліли вже ні умучені ноги, ні зігнена спина, бо в їх убогу хату прийшло Дитя Боже, яке Своєю любовю огортає всі добрі українські діти. *О. Годунько.*

Що діється у світі?

Якщоб оба **еспанські** уряди воювали лише своїми власними людьми і засобами, війна не могла би бути така кривава і жорстока. Тимчасом еспанська червона армія здавна доповнюється чужинцями. Щоби зрівноважити нерівні сили, німецькі, ірляндські й інші добровольці стали також виїздити до Еспанії та вступати до національної армії. Підчас недавної битви під Боаділею по боці червоних виступала т. зв. міжнародня бригада; червоні твердили, що по другому боці фронту також були здебільша добровольці зі закордону. Таке саме ствердило 6 лівих англійських послів, що недавно їздили по есп. містах, занятих червоними. Тому, щоби злагіднити громадянську війну, хотять відтяти доплив до Еспанії підмоги в людях і матеріялі — оце і завдання, що стоїть перед паризьким комітетом неінтервенції (невмішування) до еспанських справ. Постачати воюючим сторонам муніцію, зброю та воєнне знаряддя було вже здавна заборонено — щож, коли ту заборону нарушував хто лише хотів. Тому тепер комітет неінтервенції запропонував, щоби до Еспанії вислати своїх представників, які на місці гляділи би за тим, чи справді всі шанують зобовязування невтральности.

Еспанський червоний уряд не відповів; національний уряд поставив комітетові кілька запитів, з яких виходить, що національний уряд не вірить, щоби можливо було перевести справжній нагляд над еспанськими большевиками, бо серед них панує дуже великий безлад. Тепер комітет приняв проєкт контролі і відіслав його до урядів, щоби вони сказали, чи його приймуть.

Тимчасом голова комітету, Англієць Плімут, піддав, щоби всі держави заборонили вербувати у себе добровольців до Еспанії. Над тою справою вже почали радити, але ще нічого не вирішили.

Англія зясовує собі, чим загрожує еспанська війна з огляду на большевиків, тому шукає порозуміння з Італією. Від довшого часу йдуть між обома державами переговори і небавом вони заключать дружний договір про Середземне Море. Як відомо, до непорозуміння дійшло між ними перед роком, через Абісинію. Тепер Абісинію підбила вже Італія, але інші держави того не визнали. Щойно тепер Англія разом з Францією замінили свої посольства в Адіс Абебі на консуляти. Підбою Абісинії тим ще не визнали, але все таки така зміна багато значить, бо консулят може бути в якомунебудь місті, а посольство — лише в столиці незалежної держави. Скасували посольство, значить — не узнають вже Абісинії незалежною. Так само поступить Америка і Бельгія, а Швайцарія то таки попросту визнала завоювання Абісинії.

Німці сильно зброяться та стягають свої війська над французьку та чехословацьку границю. *Б. Г.*

Споживайте тільки вироби

ОМАСЛОСОЮЗУ

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ

— поздоровляємо всіх і бажаємо щаслизих і веселих Свят!

Фабрика свічок „К Е Р О С"

В кількох словах.

Вже появився після конфіскати вдруге Календар „Усе Готовсь" на 1937 р. (обєм 100 стор., ціна 20 сот. з пересилкою, при більшому замовленні 20 % опусту). Замовляти: В-во „Українське Юнацтво", Львів, Петра Скарги 5.

Зимові ферії у школах продовжені до 11. січня 1937. р. Наука зачнеться 12. січня 1937. р.

На сов. Україні знов панує голод. Селяни вмирають з голоду, а збіжжя гниє і нищиться на великих купах на стаціях, бо нема де його сховати ні чим перевезти.

—о—

Українська робітня поручає свої власні вироби т. є. всілякого рода горсети, паси ортопедичні, лічничі, пооперацийні, на обниження шлунка, на вагітність і т. п. по дуже приступних цінах. **Е. Городиська, Самбір,** — Ринок 14.

Кухар молодий потрібний. Зголошення з фотографією: Ілько Олексишин, Горошова, о. р. Mielnica n. Dn.

Штучну вощину

та пасічницьке приладдя

виробляє в власній виробітні

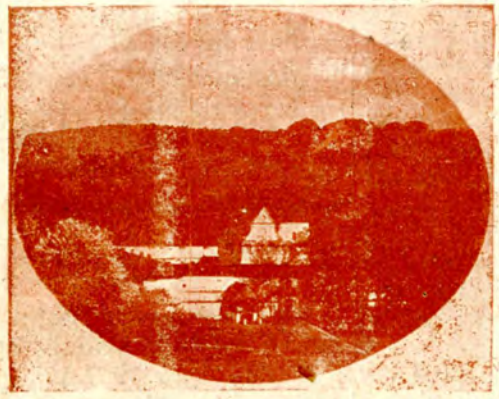
Пасічницька Спілка

Львів — Підвалля ч. 9.

Вже від тепер приймається віск до перерібки на штучну вощину за 1/3 чистого воску.

Подайте нашу адресу Пасічникам.

ОБРАЗКИ ЗІ СВІТУ

Монастир ОО. Студитів в Уневі.

Ластівки війни.

Старий лицарський замок.

Родичі. (Образ французького маляря).

ЗЕМЕЛЬНИЙ БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

АКЦІЙНА СПІЛКА — ДЕВІЗОВИЙ БАНК

Централя: Львів вул. Словацького ч. 12.

Філія: Станиславів вул. Собіского ч. 11.

Телєфон: ч. 203 82, 252 92,
Конто в ПКО. (Варшава) ч. 149.000
„ „ „ (Львів) ч. 500.170.

Адреса телєграфічна: Землебанк-Львів.
Жировий рахунок в Банку Польським у Львові.

ВЛАСНА КАМЕНИЦЯ. — — — АКЦІЙНИЙ КАПІТАЛ ЗЛОТИХ 5,000.000.

ВИКОНУЄ всякі банкові чинности, КУПУЄ і ПРОДАЄ цінні папери, КУПУЄ девізи валюті по курсі дня на найкорисніших умовинах, ПРИЙМАЄ і ВИПЛАЧУЄ вклади в злотих і в злотих в золоті, ПЕРЕВОДИТЬ інкасо у всіх місцевостях у краю і на чужині, ПОЛАГОДЖУЄ перекази заграницю до всіх місцевостий світа.

Приймає вплати на вкладкові книжечки платні оказателеві.
У всіх краях Европи й Америки власні кореспонденти.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1.20 зол., РІЧНО 2.40 зол., за границею річно 1 доляр.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7.II. пов.—Тел. 294-56. Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові Редагує Колегія. Відповід. ред.: Петро Козіцький. Друк. „Бібльос", Львів, Японська 7.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Львів, дня 17. січня 1937. Ч. 2. (118).

Христос Наша Сила

Популярний тижневик, присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин

Ціна 5 сот.

СЛОВО

ВПреосв. Митрополита Андрея

виголошене до радія у Празник Різдва Христового, дня 7. І. 1937. р.

Христос Раждається — Славім Його!

„Бог Предвічний народився" — співаємо в коляді. Бог приходить до нас із неба, стає чоловіком, щоб нас спасти. Якжеж маємо привітати Його? Чим приймити? Вороги правди, вороги Бога, так приймили Божого Сина, що завдали Йому люту смерть на хресті. Засліплені погордою й ненавистю до правди і справедливости, вони були доведені до найстрашнішого злочину Богоненависти й Бого-убивства. Правдиві християни уважають любов правди і справедливости за першу людську прикмету. Тому всіми своїми змаганнями бажають розвинути її в собі й довести її до можливої звершености. Тільки такі приймуть Божого Сина, правдивого Бога, приймуть Його передовсім вірою в Нього. Віра — це обовязок чоловіка. Хто не вірить (в Христа), той уже осуджений, бо не повірив — додає Апостол — „в Імя Єдинородного Божого Сина" (Йоан 3, 17—18). „Така Божа заповідь" (І. Й. 3, 23). „Таке Боже діло в наших душах; вірою зєдинюється з Богом" (Йоан 6, 29).

Вірити — це обовязок людини, але це враз і найбільше її щастя. А не вірити в Бога — це найбільша нужда, найбільше збожество, найстрашніше нещастя.

Образ Жиравицької Богоматери, перед яким молилися св. Свящм. Йосафат і Митрополит Рутський за успіх св. Унії. З Жиравиці на Волині перенесли його до Риму, де він тепер знаходиться.

І якщо є на світі такі люди, що над ними треба мати милосердя та жаліти над їх нужденним станом, то передовсім ті, що є, або називають себе безбожниками. Їх ненависть до Бога є доказом, що узнають істнування Бога, бо не можна ненавидіти твору уяви.

Хто вірить, той признає за правду все, що в собі містить Боже Обявлення. Хто щиро вірить, той мусить віру вводити в життя, мусить по вірі жити, стверджувати її добрими ділами в Христовому дусі, бо „віра без діл мертва".

*

Дорогі Браття і Сестри! В день Христового Рождества духом скупляймося біля ясел Божої Дитини. З царями-волхвами та з пастирями приносім Предвічному Богові, народженому в людській природі, ті Боговгодні дари добрих діл християнського життя, на які наша змога. Приносім Йому передовсім ту чесноту, про яку Він найбільше дбає, чесноту любови ближнього. По ній мають люди пізнавати, що ми Його ученики. „Бо любов є від Бога, і кожний, хто любить, від Бога родився і знає Бога. Хто не любить, не знає Бога, бо Бог — це любов. По цім пізнати любов Божу в нас, що Свойого Сина Єдинородного післав Бог у світ, щоб ми через Нього жили" (І. Йоана 4, 8—9). — „Бог є любовю, і хто перебуває в любові, в Бозі перебуває, а Бог перебуває в ньому" (І. Йоана 4, 16). — „Ми знаємо, що ми перенесені від смерти до життя, бо любимо братів; хто не любить брата, перебуває в смерті, кожний, хто ненавидить свого брата, є душегубом, а знаєте, що кожний душегуб не має вічного життя перебуваючого в нім" (І. Йоана 3, 14—15).

Приступаймо ж до Бога, до Христа, з широким серцем, повним любови до всіх ближніх. Широкою любовю обнимаймо і найближчих і тих, що далеко. Приятелів і ворогів, і тих, що з нами добре живуть, і тих, що нас кривдять і гноблять. Чеснота любови ближнього обіймає небо і землю і пропасти чистилища. Вона нас лучить з усіми Святими в небі і з тими святими душами, що ще в чистилищі терплять. Треба нам з ними всіми, з цілою св. Церквою, наближатися до Ісуса Христа, Йому поклонятися

і Йому приносити віру, любов і вдячність за те, що для нас сповнив, проливаючи Свою Кров на хресті.

Йому від усякого сотворіння на небі й на землі нехай буде слава й честь і поклін во віки віків. Амінь.

*

Такі мої побажання, така моя коляда для Вас, дорогі Браття і Сестри, до яких не можу безпосередньо промовляти, хоч за Вас молюся щодня і зі серця Вам бажаю усякого добра.

І до Вас це моє слово, нещасні браття над Дніпром. Найзавзятіші вороги людства мучать Вас і переслідують; жадні християнської крови, уживають усіх засобів, щоб винищувати Вас — хоч би нарочно викликаним голодом. Ваша надія в Бозі. Христос побідив світ, побідив зло, побідив смерть. Ідіть за тим Побідоносним Вождом. Апостол Йоан пише: „Дітоньки, це остання година, і як Ви чули, що антихрист іде, і тепер многі антихристи повстали... Від нас вийшли, та не були з нас, бо коли були би з нас, то остались би з нами" (І. Йоана 2, 18.). „Ми від Бога єсьмо, хто знає Бога, слухає нас, хто не від Бога, не слухає нас" (І. Йоана 4, 6.).

Така коляда, такі мої побажання. Не можна краще їх висказати, як Божим словом і молитвою. Боже Слово само є благословенням, тою росою з неба, що нею нераз висказується побажання між людьми. Воно само є тим найціннішим даром, що вже вищого й кращого не можна бажати. Нехай же Новонароджений Христос Бог і Спаситель благословить Вас і Ваші родини і ваші села і ваші церкви і ваші школи, і нехай у ті радісні Свята Рождества зсилає на Вас усіх обильну благодать з неба. Амінь.

Христос Раждається — Славім Його!

Вийшла нова цікава книжка

Жінка в парохії

в нинішних часах

Ціна 30 сот., із пересилкою 40 сот.

Замовляти в Адміністрації „Христос Наша Сила", Львів, вул. Японська 7.

Празник Богоявлення.

Празник Богоявлення святкували первісно на дві памятки: як Бог обявився світові при народженню у Вифлеємі трьом царям і при хрещенню Ісуса Христа святим Іваном в Йордані. Згодом розділила Церква це свято на три: Рождество Ісуса Христа, трьох царів (латинники) і Хрещення Ісуса в Йордані або Богоявлення в цілому того слова розумінні.

Наш празник Богоявлення є дуже повчаючий. У трицятому році життя опустив Ісус Христос Назарет, бо мав почати Свою прилюдну діяльність. Перший крок зробов до Свого предтечі, св. Івана, що над рікою Йорданом проповідував покаяння і приготовлював жидів до приняття обіцяного Мессії. Ісус попросив Івана, щоби Його охрестив. По охрещенню вийшов Ісус з води і тоді отворилося небо і св. Іван побачив Божого Духа, що у виді голуба уносився над Ісусом, а з неба почув голос Отця Небесного: „Це є Син Мій возлюблений, Котрого Я уподобав Собі." (Мт. 3, 17).

Хрещенням в Йордані обявився Ісус прилюдно і тим почав Своє діло спасення людського роду. Тим потвердив Ісус хрещення Іванове і Своїм приміром дав першу науку, що діло спасення починається хрещенням в Імя Отця і Сина і Св. Духа, Пресвятої Трійці, що обявилася людям так явно при хрещенні Ісуса.

Св. Дух, що уносився над Ісусом, дав свідоцтво, що цего Ісуса, що охрестився в Йордані, посилає Небесний Отець з любови до людей на їх спасення та показав, що і на всіх, які хрестяться в Імя Пресв. Тройці сходить Св. Дух і освячує хрещеного.

Голос з неба Небесного Отця свідчив, що Ісус, Котрий приняв хрещення від св. Івана Предтечі у Йордані, є Його возлюбленим Сином, отже не пророком, як ті, що їх дотепер посилав, аж до Івана Хрестителя, не ангелом, але Єдинородним Сином Божим. Богом у якого всі мають вірити, Його як Божого Сина любити, на Него надіятися, Його слухати, бо в Ньому спочиває „благоволеніє" Небесного Отця і ніхто не може прийти до Отця, як лише через Ісуса Христа. (Ів. 14, 16).

Ісус Христос ще не почав проповідувати словом, а вже при хрещенню Його в Йордані розкривається і проповідується торжественно висока Тайна Пресвятої Тройці: Бог Син хреститься в Йордані, Бог Дух Св. сходить на Сина в виді голуба, Бог Отець свідчить за Сином. Ця тайна Пресв. Тройці є підставою нашої віри і надії. „Слава во вишних

Евангелія.

Неділя перед Просвіщенням.

Початок Євангелія Ісуса Христа, Сина Божого.

Як написано у пророка Ісаії:

Се Я посилаю Мого Ангела перед Твоїм лицем.
котрий приготовить Твою дорогу,
голос покликуючого в пустині,
приготуйте дорогу Господню,
простуйте Його стежки,

виступив Йоан, що хрестив у пустині і проповідав хрещення покаяння на відпущення гріхів. І виходила до нього вся Юдейська країна, і всі Єрусалимляни і хрестилися від нього в ріці Йордані, визнаючи свої гріхи. А був Йоан одягнений у верблюжий волос і ремінний пояс на його бедрах, і їв шаранчу та дикий мід. І проповідав, кажучи: Іде за мною Сильніший від мене, Котрому я недостойний склонитися і розвязати ремінь Його обуви. Я хрестив вас водою, Той хреститиме вас Духом Святим.

(Марко, гл. 1, ст. 1—9).

Богоявлення Господнє.

Тоді являється Ісус з Галилеї над Йорданом у Йоана, щоб від нього хреститися. Та Йоан збороняв Йому, кажучи: Мені треба у Тебе хреститися, а Ти, приходиш до мене? А Ісус у відповідь сказав йому: Лиши це тепер, бо так треба нам сповнити кожну правду. Тоді допустив Його. І Ісус охрещений вийшов зараз з води; і це отворилися Йому небеса і Він бачив Духа Божого, що злітав мов голуб і сходив на Нього. І це голос з неба промовляє: Це Мій Син улюблений, в Котрім Я уподобав Собі. (Матей, гл. 3 ст. 13—17).

Богу" плине з сердець віруючих, як з ангельського хору при Рождестві Ісуса над Вифлеємом.

Отже великий цей празник Богоявлення пригадує нам великі Божі діла на землі: Хрещення Божого Сина в Йордані, сошествіє Св. Духа на Него і свідоцтво о Нім Бога Отця.

По приміру і приказу Спасителя нашого, Ісуса Христа, всі ми хрещені в Імя Пресв. Тройці. І на нас зійшов Св. Дух при нашому хрещенні і підніс нас до надприродного життя благодати. І ми маємо бути такими, щоби Отець Небесний міг і о нас сказати: „Це Мої улюблені діти, в яких Я найшов Моє уподобання". Длятого повинні ми памятати на приречення наших хрестних родичів, дане в нашім імені при нашім хрещенні: Вирікаюся злого духа, а обіцяю служити Богу ласкаво мені обявленому. *(Н)*

З нашого життя.

Празник Різдва Христового святкували цього року, як завсіди, дуже торжественно всі Українці на захід від Збруча. У Львові в перший день Різдва Христового у храмі св. Юра відправив Архієрейську Службу Божу Преосв. Кир Іван, а в церкві св. Успення Преосв. Кир Никита з численним духовенством. Церкви були повні вірних. Богослуженя з Успенської церкви разом з проповіддю ВПреосв. Митрополита Кир Андрея надало львівське радіо. Наші брати за Збручем, які не могли святкувати торжественно Різдва Христового, мали нагоду почути бодай через радіо святочне Богослуженя і слово Князя нашої Церкви.

Відділ історично - воєнних памяток в Музею Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові при вул. Чарнецького 24 повстав недавно заходом „Молодої Громади". Проситься посилати туди всі памятки по УСС, СС, УГА, Армії УНР, і взагалі всі памятки, звязані з останньою визвольною війною і українською державністю. Хто має які воєнні памятки, нехай не тримає їх дома, де вони можуть легко затратитися, але нехай зараз пришле їх до воєнного музею, де їх будуть пильно зберігати.

Желехів Великий, пов. Камінка Струм. мав милу несподіванку в навечеря Різдва Христового: приїхав о. мітрат Ол. Базюк зі Львова і відправив Службу Божу св. Василія Вел. і Вечірню з асистою, і виголосив гарну проповідь про Божу славу, чим збудував і так побожних парохіян. — Місцевий кружок Рідної Школи під проводом о. сов. В. Ковальського веде велику працю. Зорганізовано доріст РШ, около 100 хлопців і дівчат. Ведеться систематичне навчання, тричі в тиждень, релігії, історії та літератури України, суспільного виховання, економічних і господарських справ. Місцеві студенти богословії підчас Різдвяних ферій уладили низку викладів: Д. Новосад про ролю жидівства в комунізмі, М. Мельник про большевизм, Т. Дурбак про значіння католицької преси. Після останнього викладу ухвалено, що в Желехові усі вірні повинні читати український християнський часопис „Христос Наша Сила". Досі розходиться там 50 примірників того часопису, в найближчому часі те число має подвоїтися. На викладах було велике число слухачів, понад 200 так, що чигальня не могла всіх помістити. Желехів Вел. завдяки праці свого ревного душпастиря, о. сов. В. Ковальського, розвивається гарно під релігійним і національним оглядом.

Гарний примір. В с. Убинє, пов. Камінка Струм. Теодор Кащак зібрав на весіллі у Василя Волянова на Рідну Школу 3.81 зл., а на весіллі у Степана Гірного зібрав на українських інвалідів 4.22 зл. Слава і честь свідомим громадянам, що все памятають про наші національні потреби, особливо про тих, що в обороні Батьківщини стратили своє здоровля. Це примір гідний наслідуваня!

На Рідну Школу зложили весільні гості 4·50 зл. на весіллі у п. Марії Дайчак в Носівцях, пов. Тернопіль. За цим гарним прикладом повинні піти скрізь, де тільки збереться більше людей: на весіллях, хрестинах, уродинах, іменинах, похоронах і т.д.

Памятайте про наших безробітних!

Ширім добру пресу і книжку!

Хочемо поділитися з читачами нашого часопису, як поставлена справа поширення доброї книжки і газети у парохії св. Ап. Петра і Павла у Львові.

Перше місце в 1936. р. зайняв часопис „Христос Наша Сила", який на початку року розходився у 140—150 примірниках тижнево, а від 31. ч. у 230—250 що тижня. „Місіонар" розходився у 45 примірниках, „Українське Юнацтво" у 5 примірниках, „Лицарство Богородиці" у 2 прим., — що місяця. „Український Християнський Календар" розійшовся у 145 примірниках.

Книжки: „Служба Божа" (пояснення) 76 прим., „Настя Волошин" пера І. Савича 100 прим., пера о. Костельника т. І. 55, т. ІІ. 33 прим., „Христос Цар" 38 прим., „Читанка на Великий Піст" 11 прим., „Жіноцтву під увагу" 12 прим., „Заохота до духовних вправ" 84 прим., „Пресв. Богородице спаси нас" 72 прим. Образи Матери Божої Гротаферратської 35. Крім того ОО. Редемптористи і СС. Служебниці розпродали двократно книжки і девоціоналії вартости понад 150 зол. Діють теж 2 добрі бібліотеки на терені тої парохії: Рем. Бурси при вул. Пасічній (тільки для вихованків) і бібліотека Марійського Т-ва, 310 томів. До успішности поширення преси причиняється щонедільна заохота священиків, дбайлива розпродажа під церквою та добра воля свідомих парохіян.

На примірі Личакова бачимо, як при добрій волі можна масово поширити католицьку пресу і книжку. З радістю стверджуємо, що число таких парохій постійно зростає. Радо помістимо звіти з розпродажі католицьких часописів і книжок і з інших парохій. Памятаймо, що католицький часопис і книжка найуспішніше поборе злий вплив злої, радикальної і безбожницької преси і книжки. Тому в кожній українській християнській хаті повинен бути наш найдешевший і найцікавіший християнський часопис „Христос НашаСила".

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила!"

РІК 1936
у нас і в цілому світі

Рік 1936 був багатий на події в українському і міжнародньому житті.

Українці в Галичині, в Буковині, Закарпатті і в Америці обходили торжественно 35-ліття вступлення на Митрополичий престіл ВПреосв. Митрополита Кир Андрея. Католицька Акція зростає серед українського народу. Українська католицька преса поширюється, чого доказом, що наш часопис „Христос Наша Сила" подвоїв свій наклад.

При кінці грудня м. р. відбувся у Львові Унійний Зїзд гр.-катол. Духовенства, який відкрив ВПреосв. Митрополит Андрей. Зїзд влаштовано заходом Богословського Наукового Товариства. Взяло участь, під проводом Епископів, ок. 200 священиків.

Коли з одної сторони зростає український католицький рух, так з другої зачав проявляти свою активність червоний табор. Нагуєвичі, Верчани, Броди Біла Гора, Настасів і т. д. значать кривавими слідами злочинну агітацію жидівських комуністичних агентів кровожадної Москви. Український католицький і національний табор поборював весь час на протязі 1936.р. і буде дальше поборювати розкладову роботу радикалів, комуністів, безбожників і сектантів, щоб усіх Українців згуртувати під прапорами Христа та обєднати у католицькій Церкві.

В міжнародній політиці найбільше уваги приковували дві війни: в Абісинії та в Еспанії. В першій половині 1936. р. очі цілого світа були звернені на італійсько-абісинську війну, через яку мало не прийшло до світової війни, бо Англія й інші держави виступали в обороні нападеної Абісинії. Одначе Муссоліні мимо господарського бойкоту Італії і воєнних погроз Англії таки поставив на свому і заняв цілу Абісинію.

Ще грали гармати в Абісинії, а тут вибухла кривава домашня війна в Еспанії. Коли еспанські радикали і комуністи, які дійшли до влади, зачали за намовою жидівських агентів Москви мордувати католиків і палити церкви, тоді еспанське військо під проводом своїх генералів, вірних Церкві і своїй нації повстало, а за ними станув увесь еспанський католицький і національний табор. Одначе червоним зачали помагати Франція і інші держави, а вже найбільше Москва, яка висилає постійно кораблі з військом, зброєю, літаками, танками і т. д. Тому Італія і Німеччина зачали помагати ген. Франкові, вождові повстанців. Червоні допускалися вЕспанії страшних злочинств, масових розстрілів і палення живцем духовенства і монахів (досі вимордували около 5.000 священиків); около 1.000 церков і монастирів зовсім знищено; понад 100.000 католиків розстріляно. Досі війна в Еспанії спричинила смерть около 1 міліона людей і величезні шкоди. Зруйновано багато міст, столиця Мадрит напів знищена. Цілий світ стежить за незвичайно завзятою війною в Еспанії між табором католицьким і національним, — а безбожним, комуністичним. Від висліду цеї війни залежить доля світа.

В Англії в 1936. р. помер король Юрій V. і на престіл вступив його найстарший син, як король Еовард VIII. Одначе він мусів по 3 місяцях уступити, бо англійський нарід не хотів згодитися, щоб він оженився з американською розвідкою жидівського походження. Королем став його брат, Юрій VI.

Німеччина під владою Гітлєра скоро приходить до себе по програній війні і зброїться, щоб забезпечитися перед большевиць-

---

О. Горицвіт.

Що дитина може

По науці розбіглися діточки зо школи додому. З утіхою гамірливо підбігали гуртками, одні перескакували через рівчаки, другі розказували собі за саночки новенькі, а кількох старших ще поскочили по дорозі на ковбаню, щоби поховзатися на гладенькому леді.

Лиш Миколка ішов одинцем та все роздумував про те, що нині чув на годині релігії. Бо казали о. парох в школі, щоби діти дома молилися в голос разом з братчиками й сестричками та своїми родичами. Але Миколка не знав, чи це годен буде так разом молитися. Бо у них усі молилися одинцем, окремо, одні скорше, другі пізніше. А коли родичі молилися, Миколка навіть не бачив. Як пробудився рано, то родичі вже давно ходили по хаті, по дворі, а як вечером лягав спати, то вони ще працювали. Раз бачив, як мама щойно перед полуднем хрестилася до молитви, бо рано чи забула, чи часу не мала.

Та всеж таки Миколка радів у думці, що це було би дуже гарно, якби так усі разом молилися в хаті. Тоді їх Любка не робила би збитків у часі молитви, мама тоді не гримала би на Степанка, що все любить дрочитися з Бурком, а тато не стебнував би тоді на машині, (бо трохи кравцював).

Та це були лиш Миколкові мрії. Бо коли дома став розказувати про те, як о. парох вчили в школі, то ніхто цього навіть дуже не слухав. Мама казала, що не має часу разом молитися, а старший брат Гринько ще й роззлостився на Миколку. Мовляв: „Що ти до мене маєш? Як ти дам..."

Миколкові аж сльози з жалю тиснулися до очей. Та що мав бідачина робити? Якось одного дня намовив молодшого братчика Степанка і сестричку Любку, та всі троє вечером поклякали до спільної молитви. Миколка читав в голос з книжечки, а вони за ним повторяли. Мала Любка трохи не вимовляла слів, але її не дуже було чути.

На другий день діточки знову так молилися, а потім вже що дня. Раз в часі молитви тато за щось зачав клясти у сінках, та мама закликала: „Спамятайся, Василю! Таж тихо! Чиж не чуєш, як діточки моляться? Таж дай їм хоч спокійно помолитися!"—і тато зараз втих. А сусідка Настя, як увійшла до хати, то вже з мамою тільки шепотом говорила.

Одної неділі до спільної молитви ще й прилучилася найстарша Миколкова сестра Марина, а потім і мама. І вже було

кою небезпекою. Союз Німеччини з Італією та з Японією — це велика загроза большевизмові.

В червонім царстві Сталіна всі поневолені народи, між ними й український, стогнуть у ярмі гіршім, як за найлютіших фараонів. Нова совітська конституція, яка на папері признає великі права совітським горожанам, в дійсності призначена тільки на пропаганду за кордоном. Комінтерн веде свою діяльність створюючи „людові фронти" у ріжних краях; але скорше чи пізніше люди прозрівають і проганяють жидівських спеців комінтерну.

Франція, яка дійшла до великої кризи під урядом „людового фронту", протверезується і починає остру боротьбу з червоною заразою.

На Далекім Сході стираються впливи Японії, СССР, Америки й Англії. Японія усадовилася на добре в Китаю і забирає під свою владу одну провінцію за другою. З другої сторони СССР має своїх китайських генералів, які за большевицькі гроші повстають проти головного китайського уряду в Нанкіні.

Америка бажає за всяку ціну мира й організує американський Союз Народів.

Господарське світове положення дещо поправилося.

Новий рік 1937 — це рік нових несподіванок. Будьмо готові, щоб червона хмара, яка грозить нам зі сходу, не застала нас неприготованими! Стрічаємо Новий Рік з вірою і надією в перемогу, бо — Христос Наша Сила! *І.Д.*

Цікаві дрібниці.

Приязнь серед звірів. Вже у старині описано незвичайний випадок приязни між псом, медведем і львом, вихованими від уродження одним мисливим. Довший час жили вони в найліпшій згоді. Одного дня медвідь, роздрочений жартами пса, роздер свого слабшого товариша. На вид смерти свого приятеля лев попав у таку злість, що роздер на кусні медведя.

Кіт і пес. В Гамбургу гицель зловив песика і тягнув його до візка. Нагло приятель зловленого песика, чорний кіт, кинувся з такою заїлістю на гицля і так його почастував кігтями, що той покинув песика і втік чим скорше з „поля бою".

Два борсуки. Один лісничий стрілив у лісі до борсука, який виліз зі своєї ями. Поцілений борсук запищав розпучливо, одначе заки добіг до нього мисливий, виліз з ями другий борсук, вхопив раненого і втягнув з собою до ями.

Солідарні малпочки. Раз великий орел вхопив малу малпочку. В одній хвилі повстало замішання у громаді її товаришок, які з вереском напали на орла і зачали його обертати на всі боки. По короткій боротьбі орел покинув добичу і втік. Літаючі пера з хвоста і крил свідчили про завзяту боротьбу.

Увільнення ластівки. Один хлопець зловив раз ластівку, привязав її шнурочком за ніжку і держав так на даху. На крик зловленої ластівки злетілися тисячі ластівок, які літаючи довкруги увязненої ластівки, засланяли її своїми крильцями. Незабаром вияснилося, що було причиною тих ластівчих маневрів. Під ослоною крилець ластівки доти працювали своїми дзюбками, аж перервали шнурок і увільнили ластівку.

Медвідь і серна. Малий сірий медвідь, привезений з Америки до Европи, заприязнився з серною і боронив її від усяких ворогів. Коли вели їх вулицями одного великого міста, кинувся на серну великий пес і мимо криків і биття провідників, хотів її роздерти. В тій хвилі медвідь зірвався з ланцюха, вхопив за карк пса і зачав з ним боротьбу. Коли пес вкусив медведя, той розсердився і роздер пса.

Тяжко пояснити. Англійські газети подають ось що: В часі великих торжеств в Індії в оселі Удапу наложили розжареного вугля. По вуглях ішло пятсот учасників походу зовсім босоніж і ніхто з них навіть не відчув ніякого попарення. На жадання учасників англійські лікарі видали посвідки, що в тій справі не було ніякого ошуства. Як це пояснити?

Спеціяліст внутрішних недуг

Д-р Остап Прийма

вернувся і ординує тепер від 9—11 і 16—17. — ЛЬВІВ, вул. Личаківська 37 а. Тел. 261-50

Пересвітлювання рентгеном. Радіотерапія. 5—5

Їх пятеро. Миколка цим дуже втішився. Ще б лиш брат Гринько і тато, і вже були б усі хатою при молитві. Та Гринько таки чогось стидався, а тато все не мав часу. Тоді, як в хаті молилися, тато крутився по подвірю та щось там лагодив у господарці.

Аж одного дня счинилося нещастя у Миколковім домі. Тяжко занедужала мати. Лікар ствердив, що вже нема рятунку. Навіть Гринько тоді з остраху побілів, а тато заломив руками і з плачем закликав: „Ай, діти! Клякайте усі та моліться до Матінки Божої, щоби маму врятувала! Ая, моліться, моліться на голос!"

І поклякали усі, і навіть вже тепер Гринько прикляк. А Миколка залебедів тремтячим голоском: „Тату! Але й ви з нами клякайте! Щоб наша молитва була ще голосніша!"

І прикляк тато між діточками, та всі спільно щиро і голосно молилися враз. А на другий день усі знову молилися спільно та дякували Пречистій Діві, що їх матері полекшало.

Від тепер кожного ранку і вечора у Миколковім домі всі спільно молилися. І зникла у хаті сварка і проклін, запанував мир і взаїмна любов. Раз у часі молитви увійшов в хату сусід Федько Горлай. Коли застав усіх при молитві, скрутився коло порога та не знав, що робити. Чи виходити з хати, чи чекати, чи клякати. Але скоро щось надумався і собі прикляк до молитви. Ой, що це за радість була для Миколки! А цей Федько як порозповідав про це у селі, тоді у кожній хаті усі рано і вечером клякали до спільної голосної молитви. Тоді у кожній хаті, здавалось, наче у церкві. І благодать Божа спливала на людей!

Відділ для хорих.

Христос Раждається!

Витайте, Дорогі Многострадальники Христові, з радісним Празником Різдва Христового!

Пастирям у сні приносить вістку небесний Післанець, що у Вифлеємі Бог воплотився, що в яслах на спасення усім з Діви Марії, Непорочної Лелії — народився Божий Син. Повні радости й одушевлення поспішають вони чимскорше до вертепу, щоби поклонитися в імені світа Богу, щоби показати свою добру волю — а тим самим щоб добути право до миру-спокою, обіцяного небом — людям доброї волі.

Не остали позаду й Ви, мої дорогі, — поспішили разом з вифлеємськими пастирями до Найсвятішого Дитятка. Немічне Ваше тіло — може й у дуже високому степені — та слабість, хороба, скорб, нужда — не в силі звязати Вам душі та Вашого серця. Душею линете до стіп Найвищого, а серцем несете Йому дари, кожний після своєї спроможности.

Ви, Многострадальці, несете Новонародженому дарунки цінніші — миліші — ніж неодин здоровий мешканець тої землі, несете скорби свого життя, окроплені потом і кровю Ваших терпінь. Жертва, терпіння, це найвища форма молитви — сказав Намісник Христовий, Папа Пій XI, — а це авторитетне ствердження повинно Вас підбадьорувати до жертвування Ваших страждань для маленького Божого Дитятка.

Дуже болюче відчуваєте нераз, що не можете часом довший час брати участи в Безкровній Жертві Служби Божої. Просіть когось з окруження прочитати собі, або самі собі уважно прочитайте текст Служби Божої — а там натрапите на те все, за що ми маємо усильно просити Новонародженого Христа. На самому вступі Служби Божої, в Єктенії мирній сказано: „О мирі всего міра і благостояній святих Божіїх Церквей і соєдиненії всіх Господу помолімся". От сама св. Церква поучує своїх дітей, защо дуже сердечно треба благати маленького Ісуська. Нема більшого нещастя для громадян, як коли нема, „времен мирних...", спокійних, коли лютують міжусобиці, війни, що руйнують достаток, майно, забирають мільони жертв зпоміж людей. Лишають по собі руїну, сльози, калік, сироти та вдови — лишають моральну пустиню.

„Господу помолімся... о мирі всего міра", щоби Ісусик влив духа миролюбивости в серця великих та малих того світа, а тим самим спрямував усіх на дорогу Божих заповідей.

Св. Церква — це „місце на верху гори", „світло світа", що має світити здалека, щоби люди не ходили в темряві, а бачили ціль та мету життя одиниці та загалу. Та не може сповнити тої задачі св. Церква, коли понижена терпить гонення-переслідування, коли її життя спихається в підземелля.

Тоді багато слабодухів зраджує прапор Христовий, стає юдами. Моліться о „благостояній святих Божіїх Церквей", за те, щоби Церква виборола належні собі права, щоби була справдішнім осередком-кораблем, у якім кожний міг би перебути крізу морального упадку.

„Господу помолімся о соєдиненії всіх..." — „Да будуть усі єдино" — так дуже на тім залежало Христові, коли ходив по землі. — Так дуже працював для тої ідеї св. Йосафат та великий Митрополит Його часів — Велямин Рутський.

З нагоди 300-ліття смерти Митрополита Рутського уладжено у Львові від 22. до 25. грудня 1936. р. Унійний Зїзд духовенства і на ньому висказано побажання, щоби в наміренні ідеї, для якої Вони трудилися, — всі Українці-католики багато молилися. Тому й Ви, Дорогі, підіпріть зусилля людей доброї волі — моліть Христа, щоби довів до зєдинення усіх церков. Одними устами, одним серцем, разом з цілим українським народом, дорогі співстрадальники, закличте словами української коляди:

„О Дитятко, Спасе наш,
Гдянь ласкаво днесь на нас!"

Христос Раждається!
Христос Наша Сила!

Чергова Служба Божа в наміренню членів Апостольства Хорих відправиться в понеділок 1. лютого 1937. р.

Вп. інж. Мир. Яремче. Одержану лепту 5 зл. (на ялинку для хорих) передано до Комітету Пань Опіки над хорими. Складаємо за неї щиру подяку в імені хорих.

Апостольство Хорих.
Львів Підвалля 9/II, дв. 2.

† Померли

Д-р Степан Федак, б. міністр Уряду Західно-Української Народньої Республики, б. Голова Українського Горожанського Комітету, співосновник „Дністра", „Нар. Торговлі", Ревізійного Союзу Українських Кооператив, б. голова Союзу Українських Адвокатів, б. сеніор Ставропигійського Інституту, б. радний м. Львова і т. д. і т. д. помер у Львові 6. ц. м. в 76-ім році життя. В 1914. р. вивезли його Москалі на Сибір. Від 1918. р. аж до самої смерти був ревним опікуном політичних вязнів. Знаний зі своєї побожности, часто служив до Служби Божої в Успенській церкві. Не було у Львові української імпрези, на якій не булоб покійного. В його похоронах взяли участь великі маси громадянства під проводом Преосв. Никити, Преосв. Івана і 22 священиків. В. Й. П.

Переписка Адміністрації.

Вже вичерпані: Різдвяне число „Христос Наша Сила" з ц. р. і книжечка „Червоний опир", тому прохаємо їх не реклямувати і не замовляти.

Штучну вощину
та пасічницьке приладдя
вирабляє в власній виробітні
Пасічницька Спілка
Львів — Підвалля ч. 9.
Вже від тепер приймається віск до перерібки на штучну вощину за 1/3 чистого воску.
Подайте нашу адресу Пасічникам.

КАЛЕНДАР.

Січень 1937.

Стиль		Дні	СВЯТА
н.	ст.		греко-катол.
17	4	Н	Н. п. Б. Соб. 70 А.
18	5	П	Нав. Бог., Теопемт.
19	6	В	Богоявл. Госп.
20	7	С	Собор Ів. Хр.
21	8	Ч	Юрія, Еміліяна
22	9	П	Полієвкта
23	10	С	Григорія і Дометія

Місячне намірення.

Намірення Святішого Отця.

Коли ми бажаємо дістати повний відпуст, тоді мусимо виконати деякі приписані св. Церквою умовини, м. і. *молитви в наміренні Св. Отця*. Це намірення-бажання Св. Отця є: Поширення св. віри, навернення грішників, мир і згода поміж пануючими, викорінення єресей і прославлення св. Церкви. Це святі бажання Обручниці Христової, Церкви Святої. Ось і в цьому місяці січні сердечним бажанням Намісника Христового є, щоб усі християни, — чи стараються за повний відпуст, чи ні, — молили гаряче Христа якраз за те, щоб сповнилися якнайскорше оці святі Його бажання.

Та крім цих загальних намірень, Найвищий Архієрей має ще й подрібніші наміреня. Знаємо, яке люте переслідування християнства в большевії, в Еспанії, Мексику, відомо нам як шириться безбожництво. Гарячим бажанням Св. Отця є: щоб це зло знайшло свій кінець, а якнайбуйніше, наче євангельське гірчичне зерно, розросталася Католицька Акція. Отже нехай ті наміри Св. Отця стануть нашими намірами, і своїми молитвами та й ділами заявім, що бажаємо їх здійснення на славу Бога і католицької Церкви.

Перша українська римарсько-сідлярська робітня виконує всі роботи римарські як: упряжі на коні, повозові і робочі, шкіряні теки, торби для почтових післанців, футерали на всякі апарати, на зброю і самоходові роботи. — **Яків Троян, Львів, вул. Зелена ч. 59. тел. 208-71.**

Дописи.

Синевідсько Вижне, пов. Сколє, обходило день Іменин ВПреосв. Митрополита Андрея дуже торжественно. Службу Божу в наміренні Найдостойнішого Ювілята відправив парох о. Ю. Левицький в сослуженні о. др О. Бабяка з відповідною проповіддю. В год. 12 вполуд. відбулася в салічит. „Просвіти" Святочна Академія. Народу було до півтора тисячі. На програму зложилися 2 точки місцевої дутої орхестри, 3 точки хорові, деклямація „Наш Архієрей" — У. Кравченко, яку дуже добре виголосила учениця місцевої школи і реферат місцевого пароха. Академію закінчено грімкими многоліттєвієм, що лунною молитвою понеслося з щирих верховинських сердець до престола Всевишнього, як покірна просьба, щоби милував Найдорожчого нам Владику, Князя нашої Церкви, Батька і Провідника народу на многі, многі літа. Видно було велике зворушення на всіх присутніх учасниках цього торжества і як дорога є всім Особа нашого Митроплита. — Синевідсько Вижне на ніякій ділянці свого релігійного і національного і культурного життя не залишається позаді. Недавна місія, її обнова і щорічні реколєкції видимо поглиблюють життя віри вірних. Видимим знаком праці є акція ощадности, реалізування клича: „свій до свого" і поширення нашої доброї преси. Часопис „Христос Наша Сила" розходиться у нас вже у 70 примірниках.

Місцевий.

Гумниська, повіт Теребовля. Поклін Митрополитові. Заходом чит. „Просвіти" відбулася дня 13. ц. м. Святочна Академія в честь ВПреосв. Митрополита Кир Андрея. Академію отворив місцевий парох о. С. Гаврилюк, вказуючи на святочну хвилину, в якій вся парохія клонить голову перед Екс. Митрополитом в день Його Іменин. Відтак місцевий мішаний хор відспівав „Услиши Господи глас мой". Реферат про життя і діяльність ВПреосв. Митрополита виголосив о. С. Гаврилюк. Хор відспівав Д. Котка: „Через поле широкеє". Потім всі місцеві установи підписали грамоту, — як вияв своєї відданости і любови до ВПреосв. Митрополита. На грамоті уміщено знимки всіх українських установ в Гумниськах. В часі підписування грамоти місцевий хор з орхестрою відспівав кілька народніх пісень. Академію закінчено „Многоліттєвіям" Найдорожчому Ювилятові.

Учасник.

З Жидачівщини. Дня 13. грудня 1936 р. в день Імавин нашого Архипастиря Кир Андрея відбулась в Жидачеві заходами КАУМ релігійна вистава п. з. „Українські Мученики", драма з часів переслідування уніятів на Холмщині. Виставу попередила коротка академія в честь Митрополита з такою програмою: виступ церковного хору, який відспівав псалом: „Сей день сотвори Господи", палко і гарно опрацьована і виголошена промова о. А. Лукомського, пароха Гніздичева і декана, асистента К. А. і пригідна деклямація донечки місцевого катехита о. В. Чопея. Так академія, як і вистава випала вповні удатно. Публики зібралось так багато, що простора саля „Нар. Дому" не могла всіх помістити. Прибули майже всі ОО. Кондеканальні, багато людей зі сусідних і подальших сіл. Академію і виставу підготовили о. катехит Чопей і м-р Бажанський.

Подібна релігійна вистава п. з. „Юлія" відбулася в Цуцилівцях к. Жидачева, заходами місц. КАУМ (дорасту) дня 22 грудня 1936. Це драма з часів переслідування перших християн, Крім місцевих парохіян прибули гості зі сусідних сіл. Дохід з вистави призначено на закуплення прапора для місц. КАУМ. Виставу підготовив місцевий парох. Такі релігійні вистави в теперішніх часах дуже актуальні, бо причиняються до скріплення, привязання і любови своєї віри і Церкви, тож побажати, щоби скрізь по наших селах такі вистави відбувалися.

Гість.

Олесько, пов. Золочів. Дуже торжественно відсвяткували громадяне Олеська свято св. Священ. Йосафата. Дня 29. XI. після Сл. Божої відбулася перед Найсвят. Тайнами адорація, яку відбували мужчини на зміну. „Щоби Бог дав всеку українському народові єдність у вірі з катол. Церквою, єдність між собою, та по приміру св. Свщич. Йосафата відвагу явно визнавати і боронити Христову віру" — це було наміреня всіх Богослужень того дня й адорації. Весь час від рана церква була повна людей, які підчас адорації співали реліг. пісні. Багато людей стояло на дворі. Молебен до св. Свщм. Йосафата відслужило 3-ьох священиків: о. дек. Левицький в асисті о. В. Пришляка з Підгорець і місц. сотр. о. Ів. Клюса. Співав гарно хор Бояна". — Відтак відбулася в салі Церковного Дому Святочна Академія. На програму складалися: вступне слово п. В. Беднарського, пісня „Владико Отче", що її відспівав спеціяльно зложений хор в супроводі орхестри і „Пісню слави заспіваймо, кілька деклямацій про св. Йосафата: „Боже дай єдність", „Чудо св. Йосафата", дві пісні, що їх відспівав міш. хор. Т-ва „Боян" — („Молитва за Рідний Край" і „Перед Тобою") дух. орхестра і реферат про св. Йосафата (В. Беднарського). В 2 гій части Академії доріст Кружка КАУМ відіграв прегарно сценіч. містерійку в 1 відслоні М. Соняшника: „Поворот св. Йосафата". Піснею „Боже вислух. благання" закінчено Академію. Саля Церк. Дому не могла помістити всіх, що хотіли бути на Академії. Зміститось около 500 учасників. Громадяни Олеська дійсно гідно відсвяткували память св. Мученика і великого Сина нашої Церкви і Народу. Ініціятиву дала молодь, згуртована в КАУМ і тим доказала, що дійсно розуміє і сповняє апостольську працю.

Місцевий

Дмитря, пов. Львів. Концерт в честь о. Маркіяна Шашкевича. Заходом Кружка Рідної Школи в Дмитрю відбувся там дня 20. XII. 1936. р. концерт в честь о. Маркіяна Шашкевича, який розпочато піснею Матюка: „Не згасайте ясні зорі". Потім о. І.

Миронюк виголосив реферат, у якому змалював постать о. Маркіяна Шашкевича на тлі відносин вперед сто літ та його значіння для відродження Галицької Землі. На дальшу програму концерту складалися пісні Лисенка: „Ой зійду я на могилу", „Шумить гуде дібровонька"; Котка: „Сонце низенько", „Через балку летить галка" гарм. Гайворонського і ще декілька пісень Леонтовича й Котка, які гарно відспівав міш. хор під управою о. І. Миронюка. Було ще кілька деклямацій, з яких варто згадати деклямацію С. Гуда, що прекрасно віддеклямувала поезію Р. Дурбака „Пробудителеві Галицької Землі". Концерт закінчено національним гимном.

Читання для наших господарів.

Що робити в січні?

Господарі в січні возять гній на поле і складають у великі купи, звозять лід до ледівень, дрова з ліса. Пивниці треба перевітрювати. Стайні треба щоденно чистити і давати нову підстілку. Годувати худобу змерзлою бульбою або буряками не можна, бо тільна корова може скинути плід. Корови треба поїти раз на добу літньою водою, дві години після годування. Дбати про тепло у стайнях і хлівах. Чим холодніше у стайні та хліві, тим більше паші потребує худобина. В холодній стайні корова дає менше молока і телята помалу ростуть.

Курей держати в теплому курнику. Крім зерна дається теплу заминку, зеленину, кропиву, буряки, вапно, пісок, вуголь і т. д. Тричі денно дається літню воду.

В саді стрясати сніг з дерев, утоптувати сніг під деревами, поправляти соломяну охорону (перевесла) проти зайців. В погідні дні зрізувати сухі та перехрестні галузки. В пасіках, коли пчоли гудуть, треба відчиняти двері або продуви (люфти). Охороняти пасіку від мишей і птахів. — В полі ломити кіньми замерзлу верству снігу на озимині, щоб не видушилася під снігом.

М. Шмочко. Прошу звернутися на адресу: Книгарня ім. Т. Шевченка, Львів, Ринок 10.

І. Воробель, Кривобороди. Залеглість зол. 2.40 за 1936.

В кількох словах.

„Народнє Здоровля", місячник присвячений справам здоровля, зачав виходити у Львові заходом д-ра М. Панчишина й інших наших лікарів.

По чиїм боці „наші" радикали? Як відомо „наші" радикали у своїх часописах „Громадський Голос" і „Каменярі" дуже гостро воюють з патріотами (націоналістами) усіх країв, а стоять за вождами соціялізму і комунізму. А хто такий ті радикальні вибранці, можна добре спізнати з того, що вождові еспанських червоних посіпак, Лярго Кабалєрові дала Москва приманчиву назву: „почесний безбожник".

У столиці Голяндії, Газі, відбувся величавий шлюб престолонаслідниці кн. Юліянни з німецьким князем Ліппе-Бістерфельдом. По шлюбі приїхала молода пара до Криниці на Лемківщині.

В Еспанії повстанці зачали великий наступ на Мадрит. Після розпучливої оборони червоні відступають на цілім фронті. Мадрит окружений зі всіх сторін національними військами і дні його вже почислені.

Ген. Франко видав відозву до еспанського народу. Він стверднв, шо національні війська мають за собою 5 місяців деремог. Незадовго національні війська осягнуть повну побіду.

Веселий кутик.

Дослівно.

— Ти чому не віддав знайдений перстень на поліцію?

— Бо не треба було.

— Чому?

— На перстені було вирите: „Твій на завсіди".

Не вдалося.

Одна жінка хотіла відзвичаїти свого чоловіка від пиянства. Коли не помагали ні просьби ні грозьби, одного вечора перебралася за чарівницю і з мітлою в руках очікувала в сінях на свого чоловіка. Коли він надійшов хитаючись пяний, вона заступила йому дорогу і зачала вимахувати мітлою і гаркотіти.

— А ти хто? — спитав пяний чоловік.

— Чарівниця з Лисої Гори! — заскреготів страхопуд.

— А, то ми кревні! — сказав весело пияк, — бо я оженився з твоєю рідною сестрою!

А „чарівниці" аж мітла випала з руки з досади, що так її завстидав чоловік.

Чи не все одно?

В однім курнику лис украв кілька курок.

— Бачиш, Марусю — каже мати — лис вхопив курки і пожер їх тому, бо були нечемні!

— А колиб були чемні, — відповідає Маруся — то ми булиб їх поїли!

ОГОЛОШЕННЯ
(За оголошення Редакція не відповідає).

ЖИТТЯ СВЯТИХ на кожний день у році, книга ілюстрована й одобрена Гр.-кат. Ординаріятом, сторін 640, ціна 5·50 зл. Висилає: Вид. „Чечва", Рожніатów. 2—4

ПАЛОМНИЦТВО ДО СВЯТОЇ ЗЕМЛІ

перше по річній перерві

Єрусалим, Вифлеєм, Єрихон, Мертве Море, Назарет, Гал. Кана, Тиверіяда, Капернаум, Гора Табор, Кармель, Атени, Царгород.

14/II — 8/III 1937. — Зл. 950.

LIGA KATOLICKA, Katowice, ul. Piłsudskiego 58.
„FRANCOPOL", Warszawa, Mazowiecka 9 й агенції:
Bielsko, Wzgórze 19. Katowice, Dworcowa 18.
Kraków, Św. Jana 1. Львів, Хорущина 18.
Poznań, sw. Marcin 58.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1.20 зол., РІЧНО 2.40 зол., за границею річно 1 доляр.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7.II. пов.—Тел. 294-56. Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує Колегія. Відповід. ред.: Петро Козіцький. Друк. „Бібльос", Львів, Японська 7.

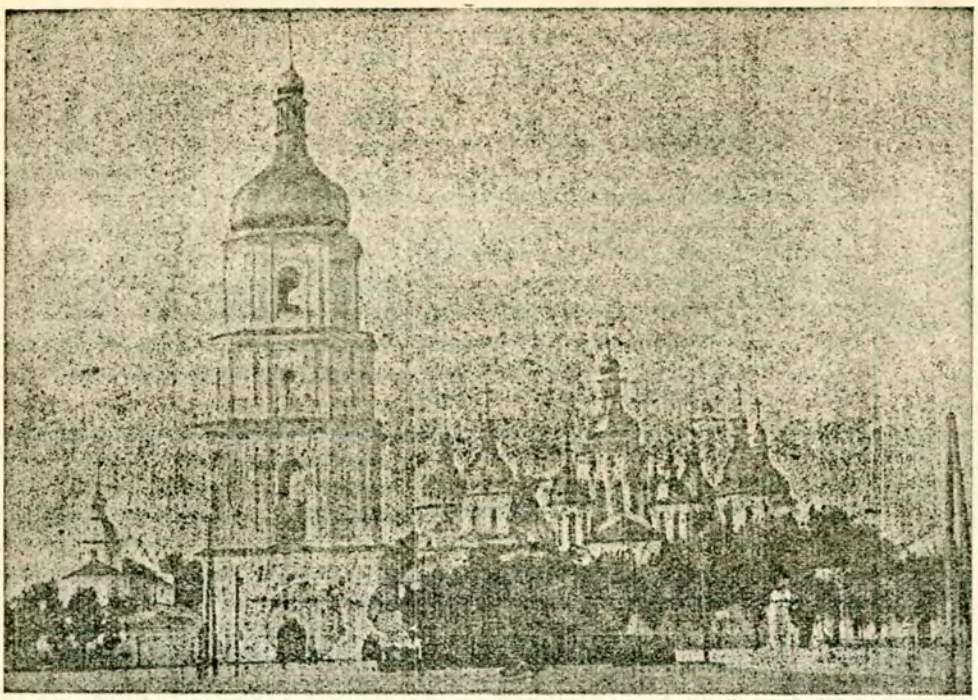
Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Львів, дня 24. січня 1937. Ч. 3. (119).

Наш Рідний Хрест

Популярний тижневик, присвячений поглибленню релігійно - морального і національного життя серед українських родин

Ціна 5 сот.

Величавий Собор св. Софії у Києві, що походить з часів кн. Ярослава Мудрого. На площі перед цим найкращим храмом Києва проголошено самостійність і соборність України.

Свято Йордану у Львові.

У день Богоявлення Господнього, 19. січня 1937. р. Преосв. Кир Іван в сослуженні вищого Духовенства відправив у храмі Св. Спаса у Львові в год. 8·30 Архієрейську Службу Божу. Около 11. год. вирушив величавий похід на Ринок, де вже зібралися процесії з інших львівських церков. Водосвяття відбулося при керниці напроти аптики п. Терлецького. Співав хор студентів богословії, грали орхестри „Зорі“ і „Волі“. Великі маси вірних заповнили Ринок.

З життя української еміґрації.

Ще в 1933. р. українські емігранти з Наддніпрянської України, що живуть тепер в Чехословаччині, висунули потребу скликання Всеукраїнського Національного Конгресу. Представники всіх Українців, що живуть на захід від Збруча: з Галичини, Волині, Буковини і Закарпаття, емігрантів зі всіх країв Европи й Америки мали зїхатися разом, щоб нарадитися над обороною українського народу перед винищуванням його червоною Москвою на совітській Україні та в імені цілого українського народу запротестувати проти московських звірств. Рівночасно цей конгрес мав об'єднати усіх Українців до спільної праці для запевнення кращого майбутнього. Для підготовки цього конґресу відбулася низка нарад у Львові і в Празі. Недавно відбулося в Празі засідання в справі Всеукраїнського Національного Конгресу.

ШИРІТЬ НАШ ЧАСОПИС!

У ВЕЛИКІ РОКОВИНИ

самостійности й соборности України.

В дні 22. січня 1918. р. на Софійській площі проголошено незвичайно величаво 4-ий універсал Української Центральної Ради. Серед гомону Софійських дзвонів, при великім здвизі одушевленого народу, відчитано цей памятний універсал, в якому кажеться:

„Український Народе! Твоєю силою і волею утворилася на українській землі свобідна Українська Народня Республика... Від нині Українська Народня Республика стає самостійною, від нікого незалежною, вільною Державою Українського Народу".

А точно за рік, 22. січня 1919. р. Директорія Української Народньої Республики проголосила на Софійській площі універсал, в якому кажеться:

„Від нині зливаються в одно віками відділена одна від другої частини України... Сповнилися відвічні мрії, для яких жили і за які вмірали найкращі сини України".

Самостійність і соборність всіх українських земель здійснилися тоді, хоч, на жаль, на короткий час. Встоятися не було сили...

І коли тепер, по близько 20-ти літах, згадуємо ці дві великі річниці, то мусимо сказати собі, що головною причиною тодішньої нашої невдачі була непідготованість українського народу до будування своєї держави. Коли вибухла велика світова війна в 1914. р., ніхто з Українців не думав про потребу підготовки своїх сил до будови й оборони Української Держави.

Тепер часи подібні до весни 1914. р., коли наближалася воєнна хуртовина, що потрясла цілим світом. Ще ніколи держави так не зброїлися і не приготовлялися до війни, як тепер. А перед у тих великанських зброєннях ведуть большевики, що призначили на військо, літаки і воєнні кораблі 27 міліярдів рублів!

Коли весь світ мобілізується, і ми не можемо остати позаду. Як недержавний нарід не можемо будувати літаків і кораблів, але зате можемо і повинні ми мобілізувати всі свої духові сили під Христовим прапором. Весь світ поділився тепер на два великі табори: з Христом і проти Христа. І коли ми всі згуртуємося у християнському таборі і будемо сильні вірою, тоді можемо бути певні перемоги над червоним табором антихриста, бо — Христос Наша Сила!

Євангелія.

НЕДІЛЯ ПО ПРОСВІЩЕННІ.

А Ісус, коли почув, що Йоана видано, відійшов у Галилею. І покинув Назарет і прийшов та поселився в Капернаумі над морем, на границях Завулону й Нефталіму, щоби сповнилося сказане пророком Ісаієм:

Земля Завулонова і земля Нефталімова, шлях морський, за Йорданом, Галилея поган; нарід, що сидів у темряві, побачив велике світло і тим, що сиділи в країні тіни смерти, зійшло світло. Від тоді почав Ісус проповідати й говорити: Покайтеся, бо наблизилося царство небесне.

(Матей, гл. 4, ст. 12—17).

Найкращий привіт.

У наших таки школах деякі вчителі, більше з незнання, як зі злої волі, вводять слова привіту: „Гаразд!" замість „Слава Ісусу Христу"! Проти такого навчання треба застерегтися. Можна деколи вживати слова „гаразд", та при тім слід памятати, що найкращий привіт це: „Слава Ісусу Христу" — і його треба якнайчастіше вживати!

ПОДЯКА.

Вп. Др-ві Питликові з Космача, Паням Губеровій, М. Стецівній, і пекарні „Золотий Колос" за дари для Ремісничої Бурси при вул. Пасічній ч. 2 у Львові складає щире Спасибі

Управа.

Вийшла нова цікава книжка

Жінка в парохії

в нинішних часах

Ціна 30 сот., із пересилкою 40 сот.

Замовляти в Адміністрації „Христос Наша Сила", Львів, вул. Японська 7.

З нашого життя.

Святу вечеру для українських безробітних уладив перший раз цього року Комітет допомоги безробітним при товаристві „Сила" у Львові, при вул. 3-го Мая ч. 10. В гарно прибраних салях коло ялинки при накритих столах засіло около 130 наших безробітних разом з членами товариства „Сила". Після спільної молитви голова „Сили" п. Соболь поділився з присутними просфорою. Відтак промовив голова Комітету допомоги безробітним п. Ю. Петречко про значіння Свят Вечора і побажав діждатися кращих і веселіших Свят, вказуючи на шлях, яким треба йти до наміченої мети. При колядах і веселій гутірці провели наші безробітні і члени „Сили" Свят Вечір. — В перший день Різдва Христового комітет уладив спільний обід для наших безробітних і членів „Сили". — Поміч для наших найбідніших — безробітних — це переводження в життя християнської заповіди любови ближнього.

З життя КАУМ. Святоюрський Кружок КАУМ у Львові веде вже другий рік курс викладів. Цього року викладають: релігію о. д-р В. Фіголь, історію української літератури д-р М. Гнатишак, історію України м-р П. Ісаїв, громадянське виховання д-р І. Витанович, культуру духову і фізичну ред. В. Глібовицький, географію м-р І. Тесля, техніку інж. М. Домбровський, промисл і торговлю інж. Ю. Крохмалюк, гігієну — два представники Гігієнічного Товариства. — Крім того Святоюрський Кружок КАУМ уладжує постійно у всі національні роковини численні імпрези: концерти, вистави і т. д. Зорганізовано бібліотеку і Допомоговий Фонд, який уділює позички для незаможних членів Кружка.

На Лемківщині відбирають селянам українські календарі. Від одного нашого кольпортера з Лемківщини ми одержали вістку, що коли він дня 22. грудня м. р. ніс 7 примірників „Українського Християнського Календаря" до села Явірки, щоби їх лишити у кооперативі для розпродажі, — по дорозі затримала його пограничка сторожа і за-

жадала якогось окремого письменного дозволу на продажу календарів. Потім забрали нашого кольпортера до канцелярії цлової сторожі, відібрали календарі і списали протокол. Крім того у селі Явірках відібрали від селян і з крамниць ще інші українські календарі.

Рогатинщина будиться. В с. Бабинцях відбулася просвітянська нарада. Після реферату про значіння „Просвіти" ухвалено напятнувати киріню радикалів проти „Просвіти" і станути в її оборонї перед радикальними напастями. За приміром Бабинців повинні піти всі села Рогатинщини й отрястися від непрошених „опікунів", радикалів і комуністів.

Гарний примір. Василь Романишин, старший брат при церкві у Волківцях над Дністром, зібрав на двох весіллях 3.90 зл. на українських інвалідів. Оцею дорогою кличе він наших старших братів при всіх наших церквах, щоб памятали про українських інвалідів, що в обороні Батьківщини втратили здоровля, і щоб при всяких нагодах збирали жертви на українських інвалідів.

З Лемківщини, Шляхтова, пов. Новий Торг. Наш дописувач пише таке: Шкода, що наше село називається Шляхтова. У селі є тільки наші люди, а ледви кілька латинників, проте при виборах на громадських радних вибрали аж трьох латинників і так чужі в нас панують, хоч є свої путящі люди. Учитель Вітолд Островскі нам на сором заложив з наших людців „Коло млодзєжи". Воно на щастя поволі завмірає, але і в нас нема життя, бо не дають дозволу ні на читальню, ні на Рідну Школу. Багато в нас моглаб зробити українська газета, але люди воліють розпиватися, ніж своє читати. Прийдіть, поможіть нам згуртуватися, а будемо вдячні за все.

Від Редакції. Свідомим громадянам зі Шляхтової радимо далі робити старання за свої права. А покищо просимо ширити що сил добрі українські часописи і книжки і посилати діти до українських гімназій.

Присилайте передплату!

Священик-громадянин

III.

о. Зайпель, як голова міністрів (канцлєр) — взявся живо до роботи. Щоб державну господарку „поставити на ноги", виєднує після довгих трудів більші позички гроша, який віддає передовсім на поправу селянських відносин. Для більшої ощадности перевів також редукцію (зменшення) урядників, яких було забагато по розвалі Австрії. А бажаючи забезпечити своїй батьківщині добро всіх громадян і дальший розвиток держави, старається будувати державне життя на трівких, Божих основах. Після війни підупало чесне життя приватне і прилюдне, загніздилася скрізь розперезаність, ішла руїна школи і родинного життя. Велика нужда населення була доброю почвою для радикальної і соціялістично-комуністичної агітації. Ось і те все треба було лікувати невтомному священикові. Він знав, що служба нації — це служба Богу, бо тоді можна для нації жертвенно служити і нація тоді має високу ціль — коли служить Богові. А служив і працював о. Зайпель своїй нації по 17 годин щодня! Кожна хвилинка була точно вирахована, шоб не пішла на марне. Держачи лад у свому житті, вмів удержувати лад і в своїй державі. Щоб себе робити щодня ліпшим, списував собі денничок, де нотував свої похибки. А попри свої великі обовязки супроти держави, не занедбував своїх обовязків супроти Господа Бога. Вставав в годині 6 рано, молився, правив Службу Божу, потім їв снідання і приступав до праці.

Але ворог народу і Церкви не спав. Коли 1924. року о. Зайпель висідав у Відні з вагону, якийсь робітник стрілив до нього кількократно і ранив його смертельно. Розярена юрба, що любила о. канцлєра, бо дбав він щиро за бідний нарід, миттю кинулася на душегуба і булаб роздерла на шматки. Але ранений і окривавлений о. Зайпель — це був слуга Божий, і священик Христа, Який і на хресті молився за Своїх ворогів. Ось тому о. канцлєр останками сил підвівся і закликав: „Не бийте його, не бийте його!" Нарід захоплений такою християнською любовю відступив, замаховця арештували а отця відвезли до лічниці; в нього були перестрілені легені, сильні кровотоки і важке ослаблення наслідком упливу крови.

Довгі дні і ночі висіло життя о. Зайпля на волоску, він терпів великі муки, але найбільше боліло його те, що за його доброту і прихильність заплатили йому кулею. Але добрі люди також не забули за свого доброго отця. Великі і малі люди того світа присилали йому сердечні письма, квіти, а один вояк усі свої медалі з дописком: Ви, отче, заслужили собі на них!

А простий нарід щодня наповняв церкви і молив Бога за здоровля „нашого отця". Бо отця канцлєра поважали і за його науку і вчені письма, але любили за його добре серце і старання за їх душі!

Колиж здоровля поправилося, то люди заложили „Запомоговий фонд імені о. Зайпля"; він був призначений для бідних і завідував ним сам о. Зайпель. А першу запомогу з того фонду дав добрий отець — жінці замаховця, яка разом з дитиною терпіла досі велику нужду. Підчас процесу отець не виявляв навіть незичливости до замаховця і як свідок старався про злагіднення кари винуватця. А хоч недуга ще тримала його в ліжку, то по змозі далі працював на повіреній собі Богом широкій ниві.

Про його великі праці, труди, терпіння і прикрощі, а накінець і про його блаженну смерть — скажемо другим разом.

о. Год.

Спеціяліст внутрішних недуг

Д-р Остап Прийма

вернувся і ординує тепер від 9—11 і 16—17. — ЛЬВІВ, вул. Личаківська 37 а. Тел. 261-50

Пересвітлювання рентгеном. Радіотерапія. 5—5

Мати Божа оборонила Альказар.

Тяжкі хвилі пережили оборонці Альказару, обляжені червоними еспанськими військами, від 21. липня до 28. вересня 1936. р. З залоги 1.100 вояків — 82 полягло від куль, 430 було ранених у бою, 150 було ранених від вибуху мін. Ніхто з обляжених не міг митися ані зміняти білля, бо води вистарчало тільки по 1 літрі на особу денно. Надійшла хвиля, коли, з огляду на брак води, Альказар мав уже піддатися. Несподівано, просто чудесним способом, відкрили в останній хвилі новий збірник води з около 40.000 літрів води і це врятувало положення. Був великий брак харчів. Кожний з обляжених одержував щоденно трохи чорного хліба з жита й вівса і по кусникові мяса з коней і мулів. Не було ліків, бандажів і інших річей, потрібних до операцій. Годі зрозуміти, як у таких умовинах видержали жінки й діти. Це було чудо, що в підземеллях Альказару не вибухнула зараза.

А одначе настрій серед обляжених був весь час знаменитий. Усіх кріпила віра. Один зі старшин зорганізував спільні молитви і два рази денно перед образом Матери Божої всі відмовляли вервицю.

Один з обляжених, д-р Марін, пише:

„Це було чудо Пречистої Діви Марії, що ми вийшли ціло. Нехай собі безбожники думають що хотять, але я гадаю, що це було чудо, коли в Альказарі не вибухнула зараза, коли не було ні одного випадку тяжкої недуги. А прецінь нашою поживою був тільки хліб і кусень мяса з коня або мула. Чи це не було чудо? Ніколи не перестану дякувати за нього Матері Божій!"

Оборона та увільнення Альказару від червоної навали були передовсім великою перемогою віри над безбожництвом!

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила!"

Цікаві дрібниці.

Сила мовчанки. Один побожний і мудрий старець ішов раз селом. Втім з одної хати вибігла заплакана жінка, впала йому до ніг і зачала крізь сльози просити:

— Рятуй мене, такого недоброго маю чоловіка, що годі з ним видержати. Сварки і крики не кінчаться ніколи в нашій хаті і затроюють кожну хвилю.

Старець поглянув на жінку уважно і сказав:

Прийди до мене завтра, а дам тобі лік на твоє нещастя.

Не дуже довіряючи, чи може бути лік на подружі сварки, зацікавлена жінка пішла на другий день до мудрця. Він сидів на порозі хати і чекав на неї. А коли підійшла до нього, дав їй пляшку кажучи:

— Ось лік. Коли тільки твій чоловік зачне сваритися і кричати, візьми скоро до уст великий лик того ліку і тримай його в устах так довго, аж чоловік успокоїться. Потім вийди на подвіря і виплюй лік. Та уважай, щоб ти його не проковтнула, бо міг би тобі пошкодити. Роби так

О. Горицвіт.

Тверда доленька.

Здавалося людям, що Оксанка побожна дівчина, бо все до церкви ходила. Кожної неділі мусіла бути. Нераз мати хотіла лишити її дома з дітьми, та Оксанка ніколи не послухала. Вона б і знудилася, щоб не вийти між людей. Інші дівчата ішли до церкви, бо розуміли Службу Божу, слухали проповіди, належали до братств, приступали до св. Тайн, — а Оксанці все одне на умі: Щоби люди її виділи, щоби всі надивилися на неї, на її строї, щоб хвалили її всюди, та шоб чим боржій жених їй нагодився.

О, Оксанка тільки й про те думала, а більше нічогосінько не знала. Тай вже строїлася вона, а все щоб понад другі. Ще молодшою, то ходила у простеньких, шитих чобітках, а потім казала справити собі боксові, такі блискучі, як дзеркало, ще й на гумах. А потім чоботи занехала і купила собі мешти лякерові, а до них панчішки „целєсьні". А потім знову чоботи, але боксові, та ще й жовті, мовляв, таких ще ніхто не мав. А як вже всі надивилися на її жовті чоботи, то тепер справила собі жовті черевики, а до них чорні, блискучі кальоші. Нехай дивляться люди, та завидують дівчата.

Оксанка ще й таку товаришку мала, що Паранею звалася. Дуже трималися обидві. Як Оксанка справила собі зелену спідницю, то Параня собі, а Параня червоний кожушок, то Оксанка собі. Ще й хотіли собі по золотому зубові вставити, але як навмисне усі передні ще трималися здорово.

І ходили Оксанка з Паранею до церкви. Але що ж вони? Ні книжечки у них молитися, ні читати, ні співати, тай крутилися позад себе, та кидали очима де не треба. А як кінчилася Служба Божа, і зачиналася проповідь, то обі товаришки вже були під церквою за вуглом. А тут пошептали собі в волю, та давай чепуритися. Оксанка собі вимала дзеркальце з кишені, а Параня собі. І заглядають, і кукають у ці дзеркальця, як сорока в кість. Ще раз, і ще раз, і з цього боку, і з того боку, та все волосся поправляють. Оксанка свій чубок поправляє, а Параня свій шторцує. Ще той льочок з боку, а ще той з переду на чоло, а ще два волоски підкрутити, а ще один волосок підсіпати, і так здавалося без кінця. А потім дзеркальця поховали, та одна одну поправляли. Оксанка вигладжувала Параню, а Параня Оксанку. І ще раз, і ще раз, і ще трошки, і ще трошки, аж і проповідь скінчилася. Поклякали люди на „Под Твою милость"... Отямилися і дівчата, мерщій поклякали, Оксанка собі, Параня коло неї, та цілий час ще завязували на собі хустини.

А як люди виходили з церкви, то Оксанка і Параня, почистивши спідницями черевики, теж вийшли на ринок. І тут вже ходили і ходили тротуарами навколо, що й не злічити б цих разів. Дівчата, парубки, служниці, жовніри, жидівки, така гуща на хідниках, що старші люди мусять аж на гостинець виходити, у болото

завсіди, коли зачнеться сварка між вами.

По якімсь часі старець побачив це подруже погідне, розісміяне і в як найліпшій згоді. Жінка з усмішкою підійшла до нього і спитала, як називається цей чудовий, так помічний лік.

— Це вода мовчанки — відповів побожний старець. Оскільки ліпше булоб на світі, колиб більше подруж її уживало!

Ярмаркуймо без жидівських факторів! Один господар, Каспер Штука з Ляшева, продав на ярмарку свого коня жидам. Підчас ярмарку захотів купити ліпшого коня. Цілий день ходив, щоб знайти доброго коня. Вечором того ж дня намовили його жидки-фактори, щоб купив коня. Господар доложив ще 50 зл. і купив коня від жидів. Запив могорич і вдоволений вернувся домів. Щойно дома переконався, що його обманули жидівські фактори, які відпродали йому його власного коня, але передтим його обстригли, відсвіжили, одним словом „відмолодили". Каспер Штука постановив, що від тепер вже не буде жидам ані продавати ані купувати в них. Тай наших селян жиди шахрують на кожнім ярмарку, а багато з них не може витримати, щоб не продати або не купити що в жида. А є такі ще темні люди, що кажуть: „жид добрий на руку". Тому жидові продають і за дешевшу ціну, як свому чоловікові. Через те жиди постійно багатіють, а наші люди все бідніють. Пора вже раз взятися нам самим до торговлі, ремесла і промислу, як це роблять всі інші народи на світі і добре на тім виходять!

26 літ не було в місті ні одного караного. Місто Сінгбурн в Англії славиться на весь світ тим, що від 26 літ ніодин з його мешканців не був караний навіть найменшою карою. Щойно недавно стався скандал, який поставив на ноги ціле місто. З великою прикрістю довідалися громадяни того міста, що їх добра слава нарушена. Ось один з мешканців впився, вилаяв поліцію і його покарали гривною. Від 1910. р. перший раз вписано кару до поліційних актів. Мешканці того міста нараджуються, як зі свого боку покарати пяницю, який одною чаркою, випитою забагато, надщербив всесвітню славу свого міста.

Дива з життя риб. Найменша риба — це т. зв. риба льва, що живе в водах біля островів Филипин. Вона довга на півтора центиметра. Найскорша риба це пструг, який пливе зі скорістю 35 км. на годину. Лосось скаче на 4 або і 6 метрів далеко. Він належить до рекордових голодоморів. Підчас своєї подорожі для складання ікри він може не їсти цілий рік. Його жолудок і кишки зовсім висихають. По зложенні ікри вертає йому апетит і тоді зїдає такі маси поживи, що знов осягає рекорд також і під оглядом товстіння.

„Суботняя мать" на Поліссі. Сектанти, кермовані жидівською таємничою рукою, ділають передовсім там, де найбільша темнота. На Полісся вернувся з Америки Мурашко, чоловік високого росту і незвичайно сильний. Він зачав вести розкладову сектантську роботу за юдин гріш. Він зачав голосити ложну науку, що Ісус Христос відкупив на хресті тільки мужеську половину людського роду. Він говорив, що Бог казав йому дібрати собі 12 апостолів і одну жінку, яка взяла би на себе спасення жіночого роду. По якімсь часі новий „пророк" Мурашко знайшов 12 „апостолів", а вкінці оголосив, що Бог зіслав йому „суботнюю мать", жінку, яка має спасти всіх жінок. Секта Мурашка зростала в силу. Мурашко робив навіть незлий інтерес, бо натинав тіло „суботньої матери", кров її збирав до флящинок і продавав розпущену з водою за великі гроші як лік на всі недуги. „Суботняя мать" зачала навіть давати „шлюби". Одначе розумніші люди зачали виступати проти секти Мурашка. Коли він забрав жінку одному зі своїх співвизнавців, зачалася війна. Село поділилося на два табори. Але противники Мурашка були сильніші і він по програній „битві" мусів утікати з села.—Сектанська дурійка шириться декуди і по наших селах. Та про це другим разом.

лізти, щоби вминути цю збиту товпу. А по вечірні знову дві години те саме. От так у містечку все бувало. Читальня все пусткою світила, бо молоді міщани машерують хідниками сюди й туди, сюди й туди. Тай таки дуже позаді лишилися зо своєю свідомістю.

Ото ж, знаєте, Оксанка виходила собі чоловіка на тротуарі, а Параня собі. Повінчалися, посправляли гучні весілля, і стали жити у подружжі, Оксанка з Петром Лінивцем, а Параня з Янком Пяниченком. Як вони там жили, Бог Святий знає, та на свята таки хотіли поставитися.

Надходило Різдво. Оксанка прала, білила хату, мила підлоги, вичищувала сінки. Зігрілася бідачка, аж ніс почервонів, і чирячок виступив на верха. Один день, другий, а „комірник" розсівся на носі, і не вступається. „І як тут на свята з чиряком ходити?"—сердилася Оксанка. Поглянула у дзеркальце, потиснула пальцем і чирячок, якось нігтем здерла. А на другий день вже ціла у гарячці. Та робити треба. І за дровами, і за водою, і це, і те, застудила лице на морозі, аж запухло. Якось завели її до лікаря, а той каже, вже за пізно! Закаження крови. На саме Різдво й поховали Оксанку на вічний спочинок.

А Парані й нічого. Лиш нелюдяний чоловік як підхмелився, то геть волосся на ній обірвав. Так розуму себе учили. Але на самі Свята таки мусіла Параня до мами втікати.

От таке то по людях буває. Набідуються чоловіки, а жінки вже й нічого казати. Та коби у цих дівчат та свідомости більше, та книжечок трохи читали, у церкві краще поводилися та у братствах церковних бували, у читальні просвічались, та не волочилися по тротуарах, тоді й біди собі не напитали б. Тоді і Господь їх поблагословив би, і долю облегчив би. А нуте дівчатонька, возьміться інакше жити, як дотепер бувало! За тверда ваша доленька, щоб думати пусте. Треба по мудрому ставитися до життя, бо воно важке!

Памятайте про наших безробітних!

ЛИСТ З РОЗДОЛУ.

У справі допису з 22. XI. 1936 з Роздолу дістаємо від п. Осипа Костирки вияснення, що п. В. Дитко (котрий тоді ще не був членом цеху) не допустився збезчещення тризуба, а замаїв його туєю і квітами, і не зробив він цього на те, щоб Поляки і Жиди не бачили тризуба, бо кількасот літ всі його бачать. Далі пише п. Костирка, що п. Дитко є знаний усім як працівник, котрому належить заохота до дальшої праці для добра товариства.

Від Редакції. Поміщуємо цей допис в надії, що громадяни зуміють зберегти релігійно-національну єдність і згоду для добра нашої справи.

Читання для наших господарів.

Як кінь підпалюється?

Коли зігрітого коня напоїти студеною водою, то він перестуджується так, як людина і хорує на легені. Недбале вилічення запалення легенів у коня доводить його до дихавиці. Підпалити коня можна також тоді, коли занадто скоро їздимо, коли веземо завеликі тягарі.

Підпалений кінь тяжко віддихає, роздуває широко ніздря і робить боками. Дуже боїться йти під горбок, бо знає, що забракне йому віддиху. Тоді хропе, сопить і кашляє. Дихавичного коня легко пізнати по тім, що він кашляє, коли його стягнути легко за гортанку. Кашель його слабий і сухий. Дихавичного коня не годен вилічити, але до праці можна його вживати, тільки не до тяжкої. Коли кінь дістане запалення, він тоді не лягає, а як ляже, то зараз зривається. Голову звішує, є сумний, очі червоні, ніс і писок сухі. Зараз на початку хороби треба такому коневі пустити кров і давати лєативу з літньої води. Води можна давати скільки схоче, тільки щоб не була захолодна. Кормити добрим сіном.

Життя Святих на кожний день у році, книга ілюстрована й одобрена Гр. Кат. Ординаріятом, сторін 640, ціна 5.50 зл. Висилає: вид. „Чечва", Rożniatów. 3—4

Увага Читачі!

Важне до кінця січня 1937. р.

Користайте з небуденної нагоди!

Хто з наших передплатників **пришле** відразу **цілорічну передплату** на наш часопис (зол. 2.40), тому в нагороду за точну передплату дамо **безплатно** „Український Християнський Календар" на рік 1937, тільки треба долучити на оплату порта й опакування 40 сот. Календар висилаємо негайно по отриманні грошей (2.80 зл.)

Хто приєднає нам **пять нових передплатників** і пришле від них цілорічну передплату, той одержить **наш часопис безплатно** через цілий рік.

Хто з нових передплатників пришле передплату на цілий рік, той для заохоти дістане „Український Християнський Календар" по рекордово низькій ціні за 50 сот. разом з оплатою порта. Календар вишлемо по отриманні грошей (2. 90).

Увага! Календар коштує 75 сот. А **тільки наші передплатники,** котрі заплатять цілорічну передплату на часопис, **дістануть календар по зниженій ціні.**

Хто хотів би набути календар осібно, той мусить заплатити 75 сот.

Крім того ми приготовили ще багато несподіванок для наших читачів-передплатників. Всі наші передплатники, що заплатять передплату по кінець 1937. р., візьмуть участь в льосуванні нагород точности передплати. Нагороди розльосуємо 2. лютого 1937. р. Вислід льосування оголосимо в нашім часописі.

Важне передовсім для **братств, товариств, читалень, кооператив,** а також для тих наших **передплатників,** що хотіли б мати знижку передплати на слідуючі видавництва:

Наші точні передплатники, що запренумерують на рік часопис **„Мета"**, дістануть цей часопис по зниженій ціні тільки за 7.50 зл.(на рік коштує звичайно 9 зол.), разом „Христос Наша Сила" і „Мета" 9.90 зл. „Український Християнський Календар" дістануть безплатно. На кошти пересилки й опакування прислати 40 сот.

Наші точні передплатники, якщо собі запренумерують журнал **„Дзвони"**, дістануть цей журнал за 12 зол. (звичайно коштує на рік 14 зол.), разом „Х. Н. С." і „Дзвони" 14.40, „Український Християнський Календар" на 1937. р. дістануть безплатно, тільки на кошти порта і пересилки треба прислати 40 сот.

Хто запренумерує собі всі три видавництва разом, отже часописи **„Христос Наша Сила"**, **„Мета"** і журнал **„Дзвони"**, — той це все дістане за рекордово низьку ціну 21 зол., „Український Християнський Календар" дістане безплатно, тільки на кошти опакування і пересилки треба прислати 40 сот., отже разом треба прислати 21.40. Передплату на „Мету" і „Дзвони" можна прислати в двох ратах.

Умовини: Передплата мусить бути вплачена нашим перекази чи чеком на нашу адресу, разом і точно найдальше до кінця січня 1937. р.

На переказі чи чеку треба написати, на які часописи присилається передплату і написати „конкурс".

Всі парохіяльні, читальняні, рідношкільні і кооперативні **бібліотеки — користайте з нагоди!**

Всі наші точні передплатники до кінця січня 1937. р. можуть набути в нас по зниженій ціні слідуючі книжки:

Митрополит Андрей: **„Слово до укр. Молоді"** .	0.30
для передплатників	0.20
о. Конрад М. **„Націоналізм і католицизм"** . .	0.50
для передплатників	0.25
о. Кравчук: **„З нами Бог"**	0.50
для передплатників	0.25

Пісня над піснями. Переклав із грецької мови о. М. Кравчук, 1936. 16⁰, 40 ст. Ціна (0.80) для передплатників 0.50 сот.

Наталена Королева: **„1313“.** Повість із середньовіччя. 1935. 8⁰, 116 ст. Ціна (2.30) для передплатників 1.50 зол.

Наталена Королева: **Во дни они.** Нариси. 1935. 8⁰, 40 ст. Ціна (1.20) для передплатників 0.85 сот. (Найкращі оповідання, які колинебудь появилися. Читається зі запертим віддихом).

Н. Королева: **Інакший світ.** Екзотичні оповідання. 8⁰, 186+8 стор. Ціна 3.80 зол. для передплатників 3·30 зол.

Н. Королева: **Без коріння.** Спомини в повістевій формі. 8⁰, 124 стор. Ціна 2.50 зол. для передплатників 2 зол.

Богдан Лепкий **„Веселка над пустарем“** коштує 5.—
для наших передплатників 3.50

Маковський **„Вістун з того світу“** . . . 2·—
для передплатників . . . . . 1.—

В. Кучабський: **Значіння ідей В. Липинського.** Львів, 1935. 16⁰, 32 ст. Ціна (0.50) для передплатників 0.35 сот.

Кучабський **„Україна і Польща“** . . . 2.50
для передплатників . . . . . 1.—

Улас Самчук: **Волинь I.** Роман-хроніка, повість нагороджена першою нагородою. 216 ст. Ціна 4.30 зл., для передплатників 3.— зл.

Улас Самчук: **Війна і революція** (Волинь II). Роман-хроніка. 1935. 8⁰, 271 ст. Ціна (4.50) для передплатників 3.20 зол.

Б. І. Антонич: **Книга Лева.** Поезії. 8⁰, 64 ст. Ціна 2.20, на люксусовому папері 2.70 зол. для передплатників 1.70 і 2.70 зол.

Грація Деледда **„Поцілунок горбатенького“** . 2.—
для передплатників . . . . . 1.—

Гроші присилати переказами на адресу „Христос Наша Сила“, Львів, Японська 7, складанками П.К.О. ч. 505.024. Почтовими розрахунковими переказами (жовтими) ч. 81.

Увага: Читачу! Прочитай уважно це все ще раз, застановися, вибери, що тобі найкраще відповідає і в протягу місяця грудня, а найдальше до 8. лютого 1937. р. пришли передплату на це все, що тобі відповідає, а певно не ошукаєшся, бо **другої такої нагоди не буде!** Всі повищі дані важні лише до 8. лютого 1937. р.

Страшна зараза.

Є, на жаль, у нас деякі села, у яких, не гірше ніж у містах, шириться страшна зараза безбожництва. Таких сіл, щоправда, мало, — але вони є — і безбожницьку роботу ріжних темних духів по цих селах треба безпощадно викорінювати.

Ось пише нам наша читачка, що в одному селі хтось поширює безбожницькі книжки, приманюючи людей низькою ціною; і так за книжку, котра варта найменше 3 злоті, беруть агітатори лише одного золотого — а темні селяни купують. Овочі такої агітації слідні відразу. Ось напр. коли наша читачка хотіла усвідомити одного селянина, що це зла, безбожна книжка, — тоді цей селянин почав по неграмотному „критикувати“ Св. Письмо; за хвилинку надійшли ще інші селяни та почали говорити погано про Церкву і священиків. Один почав насміхатись з Св. Отця, — і цілий гурт селян з того задоволено сміявся; лише жид, який випадково був у тому гурті, з погордою скривився.

Навіть йому гидко було слухати насмішки християн з Христового Намісника.

Отже до того вже доходить, що жиди—нехристи хиба будуть учити християн пошани до християнської Церкви і Її Найвищих Достойників. Велика це ганьба! Пора опамятатися!

Нині ще покищо не виявляємо назви того села, ні тих людей, про яких тут мова, — бо надіємося, що вони, під впливом добрих громадян свого села, може ще опамятаються і покаються. Але на будуче всякі такі прояви безбожництва будемо пятнувати безпощадно, подаючи точну назву місцевости і осіб.

—

КАЛЕНДАР.

Січень 1937.

Стиль н.	Стиль ст.	Дні	СВЯТА греко-катол.
24	11	Н	**Н. по Б.** † Тед. В.
25	12	П	Мч. Татіянни
26	13	В	Єрмила мч.
27	14	С	Св Отців з Сінаї
28	15	Ч	Павла Т., Івана
29	16	П	Ап. Петра
30	17	С	† Антонія Вел.
31	18	Н	**Н.** 30 Атан. і Кир.

Сонце сходить 24. ц. м. в год. 7·29, заходить в год. 16·08.

Місяць сходить 24. ц. м. в год. 13·41, заходить в год. 5·38.

Дописи.

Львів. Ремісннча молодь з вул. Пасічної у Львові відіграла дня 19. XII. 1936 р. на читальняній сцені при вул. Крупярській три повчаючі гуморески: „Куди вітер віє“, „Пан інспектор“ (кооперативна) і „Лихо з жінкою, лихо без жінки“. Гучний сміх і невпинна веселість на салі були хіба найкращим доказом, що гра ремісників-акторів незла. М. Щуровський у ролі Пархоменка був знаменитий, так само гарно вивязався „панок“ — З. Елиів. Також інші учасники, як С. Салевич, В. Заліщук, і обі дівчини грали свобідно і зі зрозумінням роль. А як підбір пєсок був підходящий і вмістний, так і той факт, що молодий ремісник М. Щуровський був щасливим режісером і душею цілої вистави, заслугує на признання.

Христове Лицарство. Щоби усвідомити більше парохіян у правдах св. віри і християнської праведности — парохія св. ап. Петра і Павла у Львові доволі часто уладжує триденні відправи перед більшими празниками. Останні такі відправи, получені з короткими науками, відбудися перед святом Непорочного Зачаття Пресв. Богородиці. Велика участь вірних у відправах, де понад пів тисячі вірних приступило до св. Тайн, свідчить про велику користь з таких триденних Богослужень. На закінчення в день свята відправив урочисту Службу Божу о. парох Дудкевич. По Вечірні і параклисі відбулося торжественне приняття нових членок Мар. Т-ва, і придучення першої чети дівчаток до „Христового Лицарства“. Приняття дівчаток, попереджене гарною наукою о. пров. Чемеринського, відбулося урочисто і певно залишиться надовго в памяті вірних, і що важніше, причиниться до збільшення духового життя парохії. Слід згадати, що в праці над дітворою помагають о. провідникові СС. Студитки Азалія та Йоанна, які з доручення м. ігумені Йосифи ведуть тут духову і освідомляючу акцію серед наших дівчат.

В парохії слідна теж оживлена діяльність таких братств: Неуст. Помочі Матери Божої — 314 членів, провідник о. парох Дудкевич. Марійське Т-во і Христове Лицарство — 225 членів, Апост. Молитви — 108 членів, провідник о. Чемеринський. Крім цього виявляють гарну діяльність добродійне т-во св. Івана Милостивого, дівоче „Будучність", і ведене самим о. парохом братство „Доброї смерти". Як у цій парохії ведеться справа доброї книжки і часописи (веде о. Годунько), — про це ми вже писали.

Що діється у світі?

Недавно **большевики** ухвалили новий буджет, себто плян всіх приходів і видатків, які матиме большевія за 1937. рік. Москва видасть 39 міліярдів, з того 27 міліярдів — на військо і зброю, себто коло $^3/_4$ видатків іде на підготовку війни. А минулого року видали на військо 14 міліярдів — себто майже половину менше. Он куди дівається кервавиця головно українських селян, що з голоду примирають у каторжній праці по колхозах. Колись та зброя і муніція служитиме до того, щоби висадити у воздух ввесь світ — покищо вона йде до Еспанії.

Як відомо, вивозити туди зброю заборонено, та ніхто того не слухає. Не зважаючи на ту невдачу, дипльомати пробують ввести в життя постанову, щоби всі держави заборонили у себе вербувати добровольців до Еспанії. Покищо всі відповідають: гаразд, ми введемо таку заборону у себе, але лише тоді, коли й інші так поступлять.

Французькі часописи наробили чимало гамору, немов би до еспанської кольонії **Мароко** причалили німецьки війська; Німеччина — мовляв — хоче загарбати ту кольонію для себе. Гітлер запевнив, що ніякої еспанської землі забирати не думає, а еспанський національний уряд — що в Мароку ніяких німецьких військ не було. Про щож тоді йшло Французам? Німецькі часописи пишуть, що про те, щоби мати приключку заняти Мароко, вдаряючи на еспанські національні війська зі заду. Тим способом — мовляв — Франція хоче помогти еспанським большевикам, яких наступ національних військ здорово притиснув до муру; з Мадритом вже дуже зле.

Чимало шуму наробили події в окрузі **Александрети**. Ту округу мусіла Туреччина, побита у світовій війні, відступити Франції разом з рештою країни, що зоветься Сирією. Тепер Туреччина під мудрим правлінням свого президента-освободителя — Кемаля Ататурка вилизалася з ран, поросла в піря, тому домагається, щоби Франція повернула їй Александрету. Дипльомати торгуються, а на місці прихильники Туреччини і Франції роблять демонстрації та бійки, а Ліга Націй, яка має ту справу вирішити, журиться: Як тут видавати присуд, коли її ніхто й не думає слухати? Б. Г.

В кількох словах.

З приводу роковин о. М.Шашкевича в Підволочиськах відправлено 10. ц. м. Сл. Божу. Відтак відбулася святочна академія.

Ревізійний Союз Українських Кооператив мав при кінці 1936. року 3097 українських кооператив.

Закарпатські Українці домагаються заложення українського університету в Ужгороді. Основано окреме товариство, яке має здійснити справу університету. Мабуть в Ужгороді скорше повстане український університет, як у Львові.

Бразилійські Українці приняли новий, загально вживаний у світі Григоріянський календар. Значить, будуть святкувати Великдень вже разом зі всіми Бразилійцями.

З білоруського життя. Влада перевела ревізію у Вильні у всіх білоруських товариствах і редакціях. По ревізіях припинено „Товариство Білоруської Школи" (щось як наша „Рідна Школа") і „Білоруський Інститут Господарства і Культури" (як наш „Сільський Господар"), закрито найстарший білоруський часопис, що виходив 20 літ „Бєлоруськая Криніца". Тепер у Польщі нема ніодної білоруської школи.

Як жиди торгують людським мясом? На Чехословаччині арештували жида Ізаковича, що вербував безробітних до еспанської червоної армії. Він брав гроші за кожного звербованого. Чим вже не торгують ненаситні жиди! Аби „гиндель" йшов!

Еспанські селяни підняли повстання проти червоних, які граблять від них збіжжа і худобу. До збунтованих сіл вислали сильні відділи червоного війська. Селяни бороняться завзято, обстрілюють червоних зі всіх домів. Горять села, багато жертв по обох сторонах. — Подібно повстаннями проти большевиків горить Україна вже від 1918. р....

Еспанські комуністи вбили секретаря бельгійського посольства, що інтересувався щиро долею бельгійських безробітних, яких заманили до червоної еспанської армії, але не виплачували їм грошей. Нещасних добровольців висилають на найбільше небезпечні місця, де вони масово гинуть, а гроші ховають собі доставці „гарматнього мяса", головно жиди.

Ніде їх не хочуть. В Парагваю, в Полудневій Америці, влада видала заряджения, яким рішуче забороняє жидам вїзд до того краю.

Веселий кутик.

Слуга.

— Якийсь пан хоче говорити з паном — мельдує слуга.

— Чи якийсь великий пан?

— Ні, — каже слуга — такий менше-більше, як пан сам!

Чи їм тут зле?

Коли поліція розігнала жидків, які хотіли з Варшави маширувати до Палестини, прибіг один жидок, трохи потурбований і плаче:

— Тате, нам не позволяють іти до нашої коханої Палестини!

— Сиди тихо — каже старий жид — а чи нам тут зле?

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1.20 зол., РІЧНО 2.40 зол., за границею річно 1 доляр.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7.II. пов.—Тел. 294-56. Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує Колегія. Відповід. ред.: Петро Козіцький. Друк. „Бібльос", Львів, Японська 7.

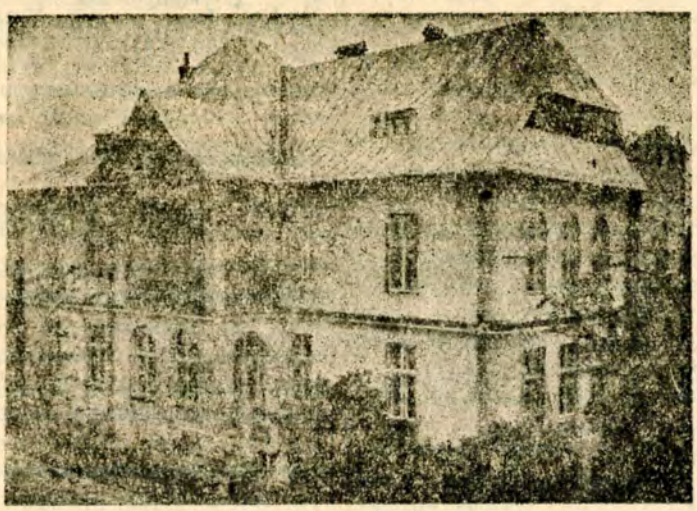
Opłatą pocztową uiszczono gotówką

Львів, дня 31. січня 1937. Ч. 4. (120).

Христос Наша Сила

Популярний тижневик, присвячений поглибленню релігійно - морального і національного життя серед українських родин

Ціна 5 сот.

Реміснича Бурса у Львові при вул. Пасічній ч. 2 Оцей прегарний будинок, власність церкви св. Юра, закупив у 1929. р. Високопреосв. Митрополит Андрей для ремісничої молоді. Сьогодні в цій бурсі є понад 60 вихованків. Реміснича Бурса уладжує часто ріжні концерти, імпрези і т. п., має свою бібліотеку і свій спортовий клюб УРСК. (Український Ремісничий Спортовий Клюб). Українські селяни зпід Львова повинні посилати своїх дітей до цеї Ремісничої Бурси.

Св. Отець на фільмі.

Кіно „Пакс" (вул. Францісканська ч. 2) висвітлює тепер звукову фільму з життя теперішнього Св. Отця під назвою „Папа Пій XI. говорить до тебе". Хто не може поїхати до Риму, може тепер побачити Св. Отця на фільмі у Львові.

Що діється на Волині.

На Волині замкнено вже давно всі українські народні школи і читальні „Просвіти". Всі українські кооперативи мусіли виступити з Ревізійного Союзу Українських Кооперативв, або їх позамикано. Заборонено там закладати навіть такі наскрізь неполітичні товариства, як „Відродження". Недавно сконфісковано на Волині всі українські календарі, які вийшли за дозволом цензури у Львові. Тепер задержано на Волині всі українські часописи, які виходять у Львові. Поліція ходить по хатах і забирає всі українські легальні книжки, календарі, часописи, а навіть образи Шевченка, Франка і Петлюри.

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила"

Дар „Просвіти".

Товариство „Просвіта" одержало дозвіл всіх трьох Воєвідств (Львів, Тернопіль і Станиславів) на переведення прилюдної збірки „Дару Просвіті" в днях від 3—16. лютого ц. р. Призначені Виділами Філій збірщики по одержанню збіркових лист і легітимацій живо і гідно переведуть збірку в означеному часі, а зібрані пожертви вишлють негайно до Т-ва „Просвіта". Зокрема Читальні та інші українські установи повинні зложити від себе на „Дар Просвіті" гідну їх назви пожертву. „Просвіта" у своїх тяжких і відповідальних змаганнях оперлася всеціло на добродійності усього громадянства. Ніяких допомог ні помочі не має від нікого. Потрібну поміч мусить дати нарід. Сподіємося, що всі виконаємо наш обовязок супроти „Просвіти", якої діяльність не обчислена на матеріяльні доходи, а тільки на духові, моральні користи, на виховання усього громадянства, передусім молодого покоління, на скріплення усіх ділянок народнього життя включно до родинного життя. Праця „Просвіти" вимагає постійних матеріяльних вкладів для збагачування духових цінностей народу, і для тієї акції не вільно нам жаліти раз у рік поважнішого датку. Закликаємо усіх до створення княжого „Дару Просвіті". Крихітка доброї волі і твердого хотіння створить міліоновий фонд національної культури. Від слів перейдім до діл і ділом засвідчім наше зрозуміння ваги і ролі „Просвіти" у змаганнях народу.

В роковини бою під Крутами.

Після вибуху російської революції в 1917. р. на Україні повстала Українська Центральна Рада, яка проголосила Українську Народню Республику. Таце не подобалося Москві, яка понад 250 літ панувала над Україною і безмилосердно її використовувала. Тому московські червоні війська вирушили в грудні 1917. р. на підбій України. Український Уряд не сподівався війни з Москвою, тому не подбав завчасу про створення сильної армії.

Напроти московської навали вислано з Києва Січових Стрільців, Гайдамацький Кіш, Юнацьку Військеву Школу і Студентський Курінь. Січові Стрільці і гайдамаки боронили Полтави, а юнаки і студенти висіли на стації Крути, щоб боронити до останньої каплі крови цього важного залізничого вузла на шляху до Києва.

По обох боках залізничого шляху біля стації Крути викопали окопи, в яких залягло около 500 юнаків (кадетів) і студентів.

Вранці 30. січня 1918. р. московські війська в силі 6.000 зачали наступ, обстрілюючи з гармат стацію Крути й окопи. В перших рядах йшли пяні матроси. Затарахкотіло 40 українських скорострілів і 500 крісів. Густо падали Москалі, але все таки йшли нестримно вперед. На місце полеглих надбігали нові московські лави і з диким криком перли на жмінку геройських оборонців.

Міцно трималися наші молоді герої, але в розгарі бою забракло набоїв. Вкінці замовкли українські скорострільні і кріси.....

З диким ревом „ура" кинулися ти ячні лави московських большевиків на українські окопи. Їм назустріч вискочили з окопів молоді українські вояки і з окликом „слава!" кинулися на відвічних ворогів України. Закипів завзятий бій на багнети. Вдесятеро сильніші вороги перемогли по кривавім бою.

Зачався відступ на стацію Крути. Юнацька Школа вицофалася з боєм і відїхала вчас поїздом. На лівому крилі Москалі окружили Студентський Курінь. Частина студентів згинула враз зі своїм командантом, сотником Омельченком, частина попала в полон і після нелюдських знущань була вимордована.

Пізніше, коли українські війська прогнали московських большевиків з України, знайдено на крутянському побоєвищі кількадесять змасакрованих трупів героїв зі Студентського Куріня. Їх перевезли з великою пошаною до Києва і 19. березня 1918. р. похоронено їх на державний кошт при величезнім здвизі народу на Аскольдовому кладовищі, на високій горі над Дніпром.

Хоч полягли молоді герої під Крутами, і лютий ворог, вдесятеро сильніший, переміг, — та слава про крутянських героїв ніколи не вмре, не поляже в українськім народі. Цілий український нарід в день 30-го січня клонить голови над могилами крутянських героїв.

Особливо українська молодь вшановує торжественно память молодих героїв зпід Крут, що своєю геройською смертю здержали на якийсь час московський наступ на Київ — серце України.

В роковини бою під Крутами відбуваються рік-річно сходини, концерти й академії в кожнім українськім місті й селі, у краю і на еміграції, де лише бється українське серце.

І згадуючи світлу память героїв зпід Крут, повинні всі Українці, а головно українська молодь, зложити присягу, що не спічнуть, доки найлютіший ворог України — Москва — не залишить останнього клаптика української землі, зрошеної кровю героїв зпід Крут і великих тисячів борців, що від 1917 го року аж досі не перестають боротися з Москвою і вмирати за волю України.

Роковини крутянського бою треба використати на боротьбу з большевицькою агітацією, що при помочі брехні і підступних, приманчивих кличів, ведеться ще й досі по наших селах і містах.

Коли свідомі Українці з нагоди крутянських роковин освідомлять незрячих і темних братів, збаламучених жидо-комуною, — тоді кров крутянських героїв не пролилася на марне.

Крутянські роковини — це дуже добра нагода створити в кожнім нашім селі і місті сильний християнсько-національний протикомуністичний фронт!

Евангелія.

Неділя 30.

І запитав Його один князь, кажучи: Учителю благий, що маю робити, щоб унаслідити життя вічне? А Ісус сказав йому: Чого Мене зовеш благим? Ніхто не благий, тільки Один Бог. Заповіди знаєш: Не чужолож, не убий, не кради, не свідчи ложно, шануй твого батька й матір. А він сказав: Все це заховував я від моєї молодости. А Ісус почувши сказав йому: Ще одного тобі не достає; все, що маєш, продай і дай убогим, а матимеш скарб на небі; і прийди, ходи за Мною. Він почувши це, засмутився, бо був дуже багатий. А Ісус побачивши сказав: Як трудно тим, що мають гроші, увійти в царство Боже. Бо лекше верблюдові крізь ушко голки перейти, як багатому увійти в царство Боже. І сказали ті, що слухали: То хто може бути спасений? Сказав їм: Що неможливе у людей, можливе є у Бога.

(Лука, гл. 18, ст. 18—28).

Борці Христа.

Так називається організація української греко-католицької молоді на Закарпатті. Заложив її о. Христофор Миськів, Василіянин. Централя цеї організації є в Ужгороді, філії в Мукачеві, Берегові та в інших місцевостях Закарпаття. Недавно члени товариства „Борці Христа" уладили гарну виставу з часів переслідування християн „Неон", яку мусіли тричі відіграти, бо таке було велике зацікавлення українського громадянства в Ужгороді.

Вийшла нова цікава книжка

Жінка в парохії

в нинішних часах

Ціна 30 сот., із пересилною 40 сот.

Замовляти в Адміністрації „Христос Наша Сила", Львів, вул. Японська 7.

З нашого життя.

Важне для жіночої молоді. СС. Василіянки в Суховолі, о. п. Мшана к. Львова, приймуть інтелігентних панночок, охочих віддатися контемпляційному черне-чому життю. Ближчих інформацій уділить управа монастиря тим, хто залучить почтовий значок на відповідь.

В обороні рідної землі відбулися віча в Добромилі та в цілій Добромильщині. Де ще не було такого віча, треба його негайно скликати.

Нові українські часописи. У Львові зачали виходити з новим роком часописи: тижневик „Голос", двотижневик „Гомін Басейну", що інформує про життя нафтового басейну, місячники: „Самоосвітник", „Народне здоровля" „Малі Друзі" для дітей і ін.

До Бразилії виїхав зі Львова о. Іван Маланюк, Василіянин, родом з Ріпчиць, коло Дрогобича. Він був досі місіонарем на Волині.

Міністерства для українських справ домагався в сенаті український сенатор В. Децикевич.

Фонд безпроцентових позичок утворено при Українському Торговельно-Промисловім Банку у Львові (вул. Гродзіцьких 1.). Українці купці і промисловці зможуть одержати безпроцентову позичку на заложення свого варстату праці.

В Бережанщині в селах Саранчуки і Рибники ті, що купили на парцеляції дворську землю дістали на саме Різдзво повідомлення від староства, що староста не затвердив цього купна, хоч поле куплено ще в роках 1928 і 1929. На цю парцеляцію дав дозвіл Земельний Уряд і її переведено зовсім законно. Тепер староство нагадало собі, що ці господарі Українці мають роздрібнені поля і тому купуючи новий грунт ще більше роздрібнять своє поле, і через те не можна буде вести раціональної господарки... Селяни внесли рекурс до Воєвідського Уряду в Тернополі.

В Косові староство розвязало товариство „Луг", а його голову Крижанівського виселило з пограничної полоси.

В Добромилі судили кількох хлопців від 10 до 14 літ з села Військо за те, що співали стрілецькі пісні і пісні про Біласа і Данилишина. Михайла Малицького і Івана Леськова засудили на 2 місяці вязниці.

В Журавенщині поліція перевела між Українцями ревізії. Арештовано 15 осіб і відставлено до вязниці у Стрию.

Товариство хрестоносців.

Американська молодь у віці від 10 до 18 літ заложила „Товариство хрестоносців" для поширювання добрих часописів і для поборювання злих часописів. Члени зобовязуються, що не будуть читати злих часописів, не ходити до злих кін і театрів, і всіми силами будуть поширювати католицьку пресу. Це товариство має вже 60,000 членів. — Подібні товариства здалось би заложити і в нас, щоб не ширилися між несвідомою молодю ріжні „Каменярі", „Громадські Голоси", „Самоосвіти" і тим подібні червоні баламутства.

Війна в Еспанії.

Національні війська ведуть наступ на цілім фронті. Червоні виселюють населення Мадриту. Повстанці посунулися на захід і північ від Мадриту, відтинаючи від нього получення з рештою краю, занятого червоними. Національні літаки і кораблі збомбардували пристані червоних: Малягу, Альмерію, Картахену, Валєнсію, Барсельону, Більбао, Сантандер і Хіхон. Червоні понесли великі втрати. Червоний уряд хоче втікати з загроженої Валєнсії до Барсельони. У Валєнсії відбулися великі заворушення селян, бо червоний еспанський уряд зажадав, щоб селяни віддали безплатно державі 60% зібраного збіжжа. Підчас заворушень червона міліція вбила 40 селян і багато ранила. В Барсельоні викрили заговір проти червоних.

Пам'ятайте про наших безробітних!

Червоний „рай."

Очевидці, які перебували в червонім „раю", оповідають, що такої неволі, як тепер у большевиків, ще не було ніколи на світі. Нещасні совітські громадяни, з виїмком жидівських комісарів і чекістів, виглядають усі як останні жебраки, мешкають у норах, бараках, ходять обдерті. Здичілі, бездомні діти ходять цілими купами і нападають як дикі звірі на людей. Щоб купити якунебудь дрібничку, треба вистоювати цілими годинами в холоді і голоді в безконечних „хвостах" перед державними крамницями, в яких мало що є, а як і є, то останнє дрантя. За кожний прояв невдоволення, за нарікання на неможливі відносини — чекісти строго карають. Всякі робітничі страйки і демонстрації розганяють чекісти кулями, а всіх невдоволених засилають на Соловки, де вже вигинули з холоду, голоду й недуг сотки тисячів невинних людей.

І такий „рай" захвалюють жидівські комуністичні агенти, і на жаль знаходять ще в нашім народі таких темних і несвідомих людей, що їм вірять, що їх слухають і навіть кидаються як каїни з ножами і колами на свого брата, — що вже прозрів і знає вартість комуни.

Треба освідомлювати темних і несвідомих людей, збаламучених спритними большевицькими агентами, переважно жидами, вишколеними на спеціяльних курсах.

Добре оплачувані кервавицею українського селянина за Збручем, жидівські комуністичні агенти обіцюють збаламученим „червоний рай" на землі. А деякі вірять їм, не знаючи, що на шляху до цього „раю" большевики наклали цілі гори трупів, що пролили море крови і сліз нещасних жертв у совітськім союзі, а тепер заливають кровю міста й села Еспанії, щоб завести й там свою діявольську комуну.

Українці в Югославії закупили спільними жертвами друкарню в Руськім Керестурі.

Свято Йордану відбувається у Львові дуже торжественно. Сходяться всі процесії з львівських церков. Наша світлина представляє частину процесії з Личакова на ринку.

Читання для наших дітей.

З Йорданською водою.

Ах, любі діти! Щось вам скажу:

Чи ви знаєте, що у Львові багато наших діточок не мешкає, як ви, у теплій хатині, де ясне сонечко що дня в гості заглядає?! Чи знаєте, де вони живуть? Ось стоїть висока висока каменица, мурований дім, а під землею, у темній пивниці — де ні сонця ні віконця, — мешкає багато українських дітей зі своїми мамами, бо грошиків немає на краще помешкання.

Але отці духовні люблять таких бідних, любих дітей. І як освятять воду в мурованій керниці у Львові на ринку, тоді йдуть відвідувати і святити їх темненьку кімнатку в пивниці.

Ось уже входять у хату, несеться пісня: „Явился Єси днесь вселенній" і отець покроплює стіни та образи свяченою водою.

Всі цілують набожно святий хрест. В хаті бідно, але гідно. На столі лежить добра газетка „Христос Наша Сила". Діти чистенькі, як білі кіці; трошечки стидаються, але коротко.

А отець питає: „Що ви за діти?" — Відповідають: „Українці". — „Ну то перехрестіться!" — Діти гарненько роблять на собі тричі знак св. хреста. — „А може що заспіваєте?!"

І діточки співають гарні колядки, говорять невинними устоньками чудові віршики. Та найкраще співають ті всі діточки, що ходять до української захоронки. А як діточки співають, то серце отця сердечно радіє. Здається, що це біленькі ангелики літають і співають маленькому Ісусикові.

І стає велике диво:

Небесні зорі яснішим — теплішим промінчиком присвітлюють, грубі сніги-леди розтоплюють! Не бачать очі горя, не чують руці-нозі зимна; вогкі стіни висихають, вузенькі пороги ширшають. Хатка дивним сяйвом сяє — новим вертепом стає.

Бож у найбіднішу кімнатку Дитятко Боже охоче вітає, де дитяче серце щиро Бога прославляє, Україну кохає.

А якже у вашій хатині?!

О. Год.

Життя Святих на кожний день у році, книга ілюстрована й одобрена Гр. Кат. Ординаріятом, сторін 640, ціна 5.50 зл. Висилає: вид. „Чечва", Рожнятів. 4—4

о. Василь Попадюк.

Прозріли.

Громада обшарпаних жебраків сиділа на камяних сходах перед церквою. Сиділа разом зі своєю нуждою, зі словами благання за милостиню, сиділа зі своїм терпінням.

Коли очі прохожих случайно заблудили в ту сторону, відвертались скоренько від немилого образу. Деколи тільки то одна, то друга жінка, що входили сходами, чи виходили з церкви, кинула деякому з жебраків милостиню. А жеброта сиділа на сходах мокрих від дошу й тулилася до себе: старці й молоді, сліпі, криві, всі в лахманах, як одна родина. Спільною мамою їх була нужда.

Недалеко від цеї громади голодних затримався нараз прохожий, середнього віку, багатий міщанин, Карпій. Дивився хвилинку на жебраків, якби когось між ними шукав. Потім приступив до одного з них і спитав:

— „Як ти називаєшся?"

— „Семко" — відповів жебрак

— „А далі, як?"

— „Не знаю, бо я не маю і не тямлю ні тата, ні мами".

— „А кілько маєш літ?"

Виглядав на 16, або 18, але не знав, скільки має.

— „То ходи до мене на службу!" — сказав Карпій.

І так дістався Семко на службу. Бачив, що в хаті нема ані одного образа, але не знав, що Карпій і його жінка були суботниками. І то вже пятий рік.

— „Тут будеш спати!" — вказав Карпій Семкові маленьку комірку, що припирала до курника.

* * *

І поплили Семкові дні за днями у багатого, бездітного суботника Карпія на службі. В комірці, де спав і де були зложені різні непотрібні річи, побачив одного разу, як зпід сміття і старих річей, виглядав старий, напів спорохнявілий хрест. То ще прадід лишив його був Карпієві, а він уже пять літ тому як викинув його з хати, від коли став суботником.

Семкові зробилося дуже жаль цього викиненого в сміття хреста. Витягнувши його, припер до стіни, обмив водою, вичистив, а потім випрятав цілу комірку. Приніс смерекових галузок, наплів з них вінців, розвісив їх по стінах, висипав землю пільними цвітами, і нужденна комірка перемінилася якби в якусь гарну капличку. Отворив маленьке віконце і світло струями впало до середини, а птички почали сідати на підмурівку і щебетати, якби Христа бавити хотіли.

Семко прикляк і гарячо вдивлявся у Розпятого, Якого лице було сіре, сумне, втомлене, а

Цікаві дрібниці.

Іван без роду, Іван без розуму. Як відомо, жидівські торговці людським гарматнім мясом вивозять з ріжних країв, найбільше з Франції, добровольців до червоної армії в Еспанії. За те заробляють жидки незлі гроші а нещасні їхні жертви гинуть масово на еспанськім фронті. Недавно жінка Івана Утрати з Прилбич, повіт Яворів, дістала повідомлення, що її чоловік є тепер в Еспанії. Тому 6 літ виїхав він до Франції на роботу. Перші два роки ще присилав листи і гроші, а потім затягнули його комуністи до себе і він від того часу навіть словом не відозвався до своєї жінки. Тепер Іван Утрата з Прилбич, а з ним і інші такі наші Івани без розуму, збаламучені жидівськими агентами, воюють з комуністичною голотою з цілого світу проти еспанських патріотів. Хто має кого з родини у Франції на роботі, нехай перестереже його перед вступленням до червоної еспанської армії; хоч червоні агенти обіцяють золоті гори, то потім, як звичайно, не додержуть обіцянок і посилають збаламучених на певну смерть. Про це мали нагоду переконатися Бельгійці. І в Бельгії комуністичні агенти звербували тисячі безробітних до червоної армії в Еспанії. Одначе коли Бельгійці не могли довго видержати між бандитами з цілого світа, і домагалися звільнення їх домів, тоді червоні еспанські міліціони під командою московських „спеців" загрозили їм розстрілом. Про це довідався секретар бельгійського посольства у Мадриті і хотів допомогти своїм землякам видістатися з червоного пекла. За те дістав кілька кульок. Але Бельгія прозріла і вже певно ніодин Бельгієць не дасться затягнутися до червоної армії в Еспанії. — Недавно 7 французьких летунів, які служили в летунстві червоної Еспанії і не могли вже довше видержати між червоними, забажали відїхати домів. Та червоні їх розстріляли. Таких випадків було більше і вони повинні протверезити і найбільше збаламучених комуністичними брехнями.

Таємниця вічно молодих людей. Є такі люди, що на них не можна ніяк пізнати, що вони старіються. Навіть, дивлючись на них, і до голови нам не спадає подумати: скільки ж їм може бути років? І звичайно це бувають ті, що все своє життя виповнили невтомною, постійною, безперервною працею. Це ті, кому не вистарчає їхнього заняття для заробітку. Це ті, що їх здибуємо скрізь і всюди, де потрібна громадська робота, праця на користь загальної справи. Вони кермують добродійними установами, вони ведуть товариства, вони виповнюють всяку ту працю, що приносить тільки радість від свідомости, що вона вже зроблена. Це ті, що радо служать кожному членові своєї родини, свого села чи міста, цілого свого народу. Це ті, що не знають зарозумілости, ненависти, зависти й не шукають похвали та признання. Це ті, що ніколи не зазнали нуди, байдужности, розпуки, що їм ніколи не втікає з обличчя лагідна усмішка, а з уст — веселе й бадьоре слово. Це ті, що ми навіть не догадуємося, чи мають вони якісь особисті клопоти й прикрости, бож вони ніколи не скаржаться й не нарікають. Це ті, що вміють бути щасливими й на землі, котра й тримає їх на собі здебільша так довго.

Чи смерть є зло? Еспанський часопис „Люкс", що виходить в Америці, подає цікавий виклад професора бостонського університету п. Піботі, з якого беремо оцих кілька рядків: Колиб не було смерти, то насіння квіток та самі дрібні тваринки розмножилися б так на суходолі і в морях, що дуже швидко дійшло б до несамовитого стану: хочаб ніхто не вмірав, але не могло б істнувати життя, бо не булоб чого їсти, і не булоб де жити. — Що це дійсна правда, вистарчить кілька доказів. Наприклад, найдрібніші, невидимі оком тваринки, що відкладають тільки нараз по 30 ячок, відкладають їх частіше, як що тиждень. Отже, колиб з усіх тих ячок виплоджувалися молоді, — то вже тільки одними цими тваринами за один лише рік земля булаб переповнена й всі інші живі тварини булиб задушені. Але візьмемо приклад, нам ближчий. 10 поколінь звичайнісенької нашої мухи, колиб їй ніщо не перешкаджало плодитися, за десять днів утворили б таку кількість мух, що вона важила б рівно стільки, як важить міліон

очі погаслі. Ціле тіло таке худе, як тих жебраків, що там сиділи на сходах перед церквою.

Заплакав над умученим тілом Ісуса і над хрестом опущеним, викиненим у сміття, в порох забуття. Хрест, котрий, здавалося Семкові, так терпів, мав від того дня для нього душу. Семко не вмів про ніщо вже інше думати, як тільки про той хрест.

Раз підчас обіду прийшов Семко до комірки з миской і сів на порозі. Але з жалю не міг їсти. Ісус виглядав, якби на хресті з голоду і спраги конав. Семка щось заболіло коло серця. Встав і як у сні підійшов до хреста. Підніс на Розпятого повні сліз очі, а уста його почали шептом:

— „Бідний, забули про Тебе!"

І зі слізми в очах впав на коліна та почав молитися.

А Карпій зі своєю жінкою вийшов в цій самій хвилині по обіді на обору і попри комірку йшов в сад. Почув, що в коміркі Семко з кимсь розмовляє. Обоє з жінкою тихенько підійшли до дверей комірки. А Семко з плачем з Розпятим говорив, обернений лицем до хреста; не видів своїх господарів. Карпій з жінкою хотіли зареготатися, але усміх завмер їм на устах.

Семко, почувши шелест за собою, оглянувся і побачив замісць усміху сльози в очах їх — суботників. Так, мали обоє сльози в очах і дивувалися, що такими сліпими були дотепер.

Прозріли. Більмо спало їм з очей і пізнали, як високо над ними стояв той простий жебрак Семко, віруючий.

І увійшли обоє до комірки і впали лицем до землі перед Ісусом Розпятим на спорохнявілім хресті.

найтяжчих (по 100 кг. один) людей. Або: одна риба за шість літ постійного розмноження переповнила б усі моря нашої землі. Нерідка та чи інша рослина, що дає річно більш менш 10.000 насіння. Отже, за два роки тільки одна така рослина моглаб покрити земську кулю такою товстою верствою, що потім ніякими людськими заходами не можна булоб землі виполоти. — Не будемо наводити прикладів далі, бо цих прикладів вистарчить, щоб зрозуміти Муддрість Божу, котра дала смерть, і про котру великий письменник Боссуе сказав таке: „Смерть — це найліпший і наймудріший закон зі всіх законів".

Незвичайна жінка. В Льондоні, столиці Англії, є жінка Гільда Бертон, яка відчуває кожний землетрус на цілій землі. Вона оповідає, що підчас кожного землетрусу відчуває болі голови, плечей і шиї. Тоді вона кладеться до ліжка і засипляє на 24 годин. Перший раз відчула вона землетрус в Індії тому 20 літ. Лікарі не годні пояснити цеї загадки.

Чісник і його лічничі прикмети. Як приправи до ріжних страв часто уживаємо чіснику й цибулі. Вони знані на цілім світі, їх поручають лікарі з огляду на великі лічничі вартості. У нас найбільше вживають їх жиди, і тому вони довго жиють, хоч часто в жидів є нужда і велика нехарність. Чісник запобігає недугам, коли його їсться щоденно. Лікарі кажуть їсти чісник при ріжних недугах жолудка, легенів, сухотах і т. д. Одначе найбільше помагає чісник при звапненні жил (склєрозі). Тоді чісник розширює постепенно кровоносні посудини і по довшім часі зовсім усуває склєрозу, таку прикру і небезпечну недугу старших людей. І в народнім лічництві чісник має широке примінення. Уживають його проти хробаків, при болях жолудка, роблять оклади при чиряках і т. д. Чісникове лічення можна робити в той спосіб, що січеться дрібно чісник і наливається спіртом. Потім фільтрується і заживається як лік, найліпше за порадою лікаря, який скаже, скільки треба заживати.

Ціна гріхів. Американські часописи пишуть, що грішне життя коштує Америку 12 міліярдів долярів річно, отже 22.800 долярів що мінути. Понад 5 міліонів людей є обвинуваченых за грішне життя. Коли брати під увагу осіб від 15. року життя, то кожний 18-тий Американець веде грішне життя. А в великім місті Шікаго що семий Американець — це грішник. Внаслідок безробіття ширяться крадежі, вбивства і неморальне життя. Головна причина в тому, що люди забувають за Бога і Його заповіди, а слухають ріжних ложних пророків, які ширять радикалізм, соціялізм, комунізм і безбожництво.

Як допомогти собаці? Передовсім подбати, щоб не терпів від насікомих. Тому добре є чистити час до часу песю буду нафтою або креоліною, при чому змінити песю „постіль", додаючи до нової дрібку перського порошку і запашних зел.

Як огорожа є непрохідна, то ланцюхового собаку треба зовсім спустити на ніч, або хоч держати на довгому дроті. Це йде йому на здоровля, а нам на користь. Буда повинна бути забезпечена перед холодом, а також повинна стояти на 20-центиметровім підвищенні, щоб охоронити його мешкання перед вогкістю. Вірний сторож нашого обійстя, що працює на нас 24 годин денно, заслугує хіба на ту маленьку дрібку нашого серця й опіки!

Котячі історії. Один господар на Шлеську не любив свого кота і часто збиткувався над ним. Раз господар положився спати в саді на траві. Як тільки заснув, кіт кинувся на нього і зачав гризти йому горло. Господар зачав кричати, надбігли домашні і на силу відірвали кота, але стан здоровля господаря небезпечний. — В Америці вибухла раз пожежа. Коли вогневі сторожі гасили вогонь, побачили кітку, що намагалася дістатися до горіючого дому, хоч її відганяли від вогню. Вкінці кітка скочила в двері горіючого дому і зникла за ними. По згашенні вогню знайшли спалене мертве тіло кітчи, а під ним живі котята, що їх кітка охоронила від смерти в огні коштом власного життя.

Будьмо чемні.

Шануймо добрі приписи!

Недавно всів я до вагону „для некурців". Та якеж було моє здивування, коли кілька молодих людей, неукраїнців, кепкуючи собі з того припису, стало спокійно крутити і курити папіроски. Просто жахливо було дивитися на те, і слухати їх образливих і лайливих слів, звернених до кондуктора за те, що він „посмів" зробити їм чемну увагу, що в вагоні для некурців — курити не вільно. І це були людці, що мали вищі студії. Ясна річ, що вони своїм поведенням дали доказ своєї некультурности.

А тепер інша картина: Величаве свято „Українська Молодь Христові". Десятки тисяч нашої молоді їде до столиці Галицької Волости — до Львова. Втомлена, відпочиває на ріжних місцях.

Ходжу уважно по стрийському парку й гляджу на написи: „По травниках і квітниках ходити не вільно". Як радію серцем, бачучи, що ніодна нога наших людей не станула на грядки, удержувані дбайливою рукою городника. Не бачу ніодного надломаного корчика, ні квітки. Так наше село показало велику свою культуру.

Такі і тим подібні добрі приписи на прилюдних місцях кожна добре вихована людина шанує. Чи це буде напис: „Тут курити не вільно", „Тут не можна купатися", „Тут не говори голосно", чи знову такі, як: „Плювати тільки до сплювачки", „Не кидай паперців на землю, а до кошика", „Зачиняти двері" і ріжні-ріжні інші, — то чемна людина те все уважно прочитає і застосується до того, не звертаючи уваги на те, чи хто дивиться на неї, чи ні.

Зберігаючи такі добрі приписи, цим виявляємо своє опанування і культуру, причиняємося нераз до морального та фізичного здоровля співгорожан і тим самим заслугуємо на зачислення нас до направду добре вихованих людей, і — обминаємо нераз прикрі кари. *О. Год.*

—

КАЛЕНДАР.

Лютий 1937.

Стиль н.	Стиль ст.	Дні	СВЯТА грекo-катол.
1	19	П	Січ. Макарія прп.
2	20	В	† Євтимія прп.
3	21	С	Максима прп.
4	22	Ч	Тимотея ап.
5	23	П	Климентія свмч.
6	24	С	Ксенії прп.

Сонце сходить 31. ц. м. в год. 7·01, заходить в год. 16·14.

Місяць сходить 31. ц. м. в год. 22·49, заходить в год. 9.

Столітній календар

пише: з початком лютого нестійна погода, опісля сніг і завируха, в половині лютого морози з вітром, під кінець місяця заверухи.

Дописи.

Стрептів, пов. Камінка Струм. В часі Різдвяних ферій наші студенти-богослови в Камінеччині розвинули сильну акцію за поширенням католицької преси, зокрема часопису „Христос Наша Сила", і проти большевицької зарази. У Стрептові місцеві студенти-богослови, п. Г. Ванчицький і п. І. Кравців виголошували що неділі виклади про комунізм і ролю жидівства в поширюванні большевизму. Підчас Різдвяних ферій оживлено культ.-освітню працю в усіх місцевих товариствах. Уладжено „День Просвіти", в програму якого увійшли: вступне слово голови читальні п. М. Малиновського, реферат п. Т. Ванчицького, деклямації і виступи хору. Першого дня Різдвяних Свят колядували на „Рідну Школу". Третього дня Свят місцевий „Сокіл" уладив свою традиційну „ялинку". В неділю 17. ц. м. заходом кружка „Рідної Школи" відіграли виставу: „Там, де воля кривавим цвітом зацвіла", а в день Богоявлення уладжено просфору. Під проводом свого активного голови, о. Ю. Ванчицького, Кружок „Р. Ш." веде велику відродженецьку пропаганду, а заощаджені гроші складається на будову нової церкви. — Гарний приклад до наслідування! — **Місцевий.**

Репехів, пов. Бібрка. Заходом релігійних братств відбулася у нас 14. ц. м. Просфора. Про її ціль і значіння виголосив річеву проповідь о. сов. Іван Мащак. У своїй проповіді заохотив він до видержання у вірі, до єдности, а тоді напевно наше завтра буде краще. — Відтак відбулися загальні збори чит. „Просвіти", на яких ухвалено прискорити будову своєї читальні. На зборах піднесено справу доброї преси; а один з бесідників наглядно виказав, що для українських родин найкращою газетою є „Христос Наша Сила". Тому усі Репехівці повинні мати у своїй хаті цю найкращу, а рівночасно дуже дешеву газетку.

Репехів на добрій дорозі. Тільки усі громадяни і громадянки мусять ще більше цікавитися народньою роботою в селі. Треба частіше заходити до читальні, щоби довгі, зимові вечорі корисно перевести. Треба помогти молоді, яка улаштовує вистави, як от недавні вистави, наприклад „Київ наш". А якщо виполете будяки із свойого села, тоді Репехів світитиме приміром для околиці. — **Гість.**

Сектантська дурійка.

До села Пальчинець, повіт Збараж, тому кілька літ один господар привіз з Америки сектантську заразу. Сектанти під покришкою релігії зачали ширити большевизм. Не легко йшло першим пропагаторам секти баптистів. Але наші люди легковірні і цікаві, а як ще до того бідні, то легко їх заманити обіцянками на допомогу. До Американця приходили гроші на ширення секти, тож він дав одному поле, другому хату, третому гроші — і так повстав малий гурток баптистів, який почав вести розкладову роботу в селі.

На щастя для села прийшов до нас молодий священик, який від першої своєї науки гостро виступив проти сектантів.

Недавно померла одна дитина сектантів. Баптисти хотіли використати похорон для своєї пропаганди. Спровадили навіть свого провідника з Тернополя. Але дитина була охрещена в церкві, тому сектантський провідник відїхав з нічим, а дитину поховали по християнськи.

Незадовго потім померла друга дитина сектантів, вже нехрещена. Сектанти спровадили знов свого провідника. Але в день похорону зібрався весь народ на цвинтарі, щоб не допустити сектантського похорону на цвинтар. Коли надійшов сектантський похорон, зчинився великий крик „ганьба штундам"... Але коли сектанти дальше хотіли йти на цвинтар, люди прогнали їх. Сектантський провідник покинув своє „стадо" і вивтікав.

На другий день зібралося багато пальчинецьких людей і зачало наступати на хату, в якій замешкав сектантський провідник. Люди домагалися, щоб він зараз покинув село. Хоч він позамикався добре в хаті, але люди вже добиралися до середини хати і булоб йому дещо перепало, якби в останній хвилі не прийшло військо і під багнетами не вивезло нещасного провідника сектантів з села. Люди кричали за ними: „Ганьба штундам!" — „Геть з села люципере!" і т. д.

На памятку прогнання сектантської зарази з села місцевий душпастир запросив сусідних священиків на торжественне Богослуження, на закінчення якого всі вірні зложили присягу, що будуть триматися своєї католицької в'ри і її боронити до смерти-загину.

Так побідили смілі пальчинецькі католики, даючи добру научку всім сектантським провідникам і волоцюгам, а всім селам дали приклад, як треба гнати з села як заразу зрадників Христової Церкви і свого народу. Пальчинець і католики показали, як треба боронити свою католицьку віру перед сектантами, що розбивають нашу релігійну і заразом національну єдність. Треба доложити всіх сил, щоб сектантська дурійка по деяких наших селах якнайскорше скінчилася.

Читання для наших господарів.

Що робити в лютім?

Відкидати сніг від хати і від будинків, щоб не було вогкости. Оглядати і направляти господарське знаряддя. Коли худоба починає линяти, треба її щоденно чистити. Доглядати молодих телят. До паші додавати соли та пашного вапна або меленої крейди (дорослій штуці 50 грамів денно, молоднякові 10—30 грамів). Коли сніг на полі вкрився ледовою шкаралупою, треба її розбити валком або бороною. Коли сніг тає й на полях та луках застоюється вода, треба її спускати. В саді в тепліші дні проріджувати і прочищувати дерева. Старі дерева очистити від моху і лишаїв, а все знищене спалити. Обмастити гони і гилля вапном з домішкою синього каміня. В пасіці розкидати сніг, щоб скорше стаяв.

Що діється у світі?

На **еспанських** фронтах боїв не вгавають. Недавно червоні розголосили, що вони здобули біля Мадриту гору Серро Льос Анджелльос. Їхня радість виявилася передчасною, бо на ділі червоні лише трохи були вдерлися у нац. позиції та дуже скоро втекли, коли нац. війська перейшли до протинаступу, забираючи чимало бранців та зброї. Друге велике огнище боїв витворилося на півдні, де національні війська ведуть завзятий наступ на важну пристань Малягу.

Комітет неінтервенції пробує щораз то нових способів, щоби унеможливити підсилювання еспанських фронтів зі зовні. **Большевики** дотепер все удавали, буцімто вони також до того змагають, і щойно тепер здерли маску та отверто виступили проти зусиль комітету та заявили, що і дальше посилатимуть добровольців до Еспанії. Але й друга сторона не присипляє справи. — Тепер **німецький** міністер Герінг виїхав до **Італії** та радиться з Мусолінієм, як спільними силами здавити огнище большевизму в Еспанії. „Европі — сказав Мусоліні — загрожує тепер єдина небезпека: большевизм. Італія та Німеччина не допустять до зміни політичного стану в Еспанії."

По всьому світі вибухають **страйки**: найгрізніші вони в Америці, менші у французькому Мароку. Лише у Бельгії пощастило не допустити до страйку, бо робітники погодилися з фабрикантами.

Большевики киринять по всьому світі, а тимчасом у них дома зовсім негаразд. В суботу почався процес проти 20-ох визначних комуністів, небавом прийде черга на два дальші процеси. Як бачимо, під Сталіновим володінням дійшло до таких невиносимих умовин, що найстарші і найбільш „заслужені" большевики не можуть з ними погодитися.

В Японії на сесії парляменту дійшло до дуже бурхливих подій. Справа в тому, що японська армія пхає уряд до збросньої підбоїв у Китаю, а посли проти того виступають. От і тепер у парляменті накинулися на уряд мокрим рядном. Не хотіли допустити міністрів до слова, тому на домаганнє війська уряд розвязав парлямент і уступив.

В кількох словах.

„Наталка Полтавка" в кіні. Українське фільмове виробництво в Америці артиста Василя Авраменка випрацювало першу українську звукову фільму „Наталка Полтавка", яку вже висвітлюють з великим успіхом в американських кінах.

Радикально - комуністична спілка. Хоч як радикали відбріхуються, що вони вороги комуністів, та дійсність каже інакше. Ось у Токах, повіт Збараж, місцеві „каменярі" за намовою комуністичних агітаторів хотіли у своїм селі підпалити і вимордувати українських свідомих громадян, подібно як плянували комуністи в Настасові. На щастя в день перед цим погромом викрито цей ганебний плян і арештовано 9 „каменярів". При ревізії знайдено шапірограф, на якому відбивано летючки, в яких захваляли Сталіна і большевицький „рай". Перед кількома місяцями один „каменяр", Клепань, перейшов з родиною до большевиків. В сусіднім селі Кошляках арештували комуністичного агітатора Сікору. — Комуністи і радикали йдуть разом на знищення всего нашого релігійного і національного життя.

Крадежі в церквах. В Ляхівцях Зарічних, повіт Жидачів, хтось украв у церкві скарбонку, розбив її на цвинтарі і забрав кільканацять злотих. — В Пасічній, повіт Надвірна, злодії вкрали з церковної каси 150 зл. і дві позолочені чаші. — Це наслідки роботи ріжних безбожників.

Новий большевицький наступ на Польщу вже розпочався. Большевики кинули 2 мільони рублів на піддержку червоної преси. — Натомісць всі Українці католики повинні підпирати українську католицьку пресу.

Бойкот жидів у високомазовецькім повіті недалеко Варшави довів до того, що тамошні жиди не можуть нічого ані купити ані продати. Тому варшавські жиди довозять їм харчі і створили окремий комітет допомоги для бойкотованих жидів. Польські селяни зачинають бойкотувати жидів не на жарти, тому жиди мабуть будуть втікати з заходу до нас.

Велика повінь навістила Злучені Держави Північної Америки. Затонуло 80 осіб, без даху над головою залишилося міліон осіб.

1.000 долярів нагороди обіцяв американський жид Шехтер одному американському летунові за кожний зістрілений літак еспанських національних військ. На що жиди мають гроші!

Спеціяліст внутрішних недуг

Д-р Остап Прийма

вернувся і ординує тепер від 9—11 і 16—17. — ЛЬВІВ, вул. Личаківська 37 а. Тел. 261-50

Пересвітлювання рентгеном. Радіотерапія. 5—5

Веселий кутик.

У фризієра.

— Досить уже, перестаньте! — закликав гість, сидячи у фризієра — чому оповідаєте мені такі страшні історії?

— А знаєте, чому? — каже фризієр — коли я оповідаю страшні історії, то вам волосся стає дуба і мені лекше стригти.

Без помочі.

Одна пані з міста, що приїхала на село, питається господині:

— Слухайте, моя госпосю, а чи у вашім селі нема лікаря?

— Нема, прошу пані. Село бідне, самі вмираємо, без нічиєї помочі.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1.20 зол., РІЧНО 2.40 зол., за границею річно 1 доляр.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7.II. пов.—Тел. 294-56. Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує Колегія. Відповід. ред.: Петро Козіцький. Друк. „Бібльос", Львів, Японська 7.

КНИГОЗБІРНЯ
„СТУДІОН"
у Львові

Оплату рахункову дозволено готівкою

Львів, дня 7. лютого 1937. Ч. 5. (121).

Наш Рятунок Пшениця

Популярний тижневик, присвячений поглибленню релігійно - морального і національного життя серед українських родин

Ціна 5 сот.

15-ліття Понтифікату Св. Отця Пія XI.

Дня 6. лютого ц. р. минає 15 літ від вибору Папою о. Ахілля Ратті, теперішного Св. Отця Пія XI. Коронація Папи відбулася дня 12. лютого 1922. р. з нагоди цієї радісної річниці поміщуємо знимку Св. Отця. Особливо опікується Св. Отець Католицькою Акцією і велику увагу звертає на поширення католицької преси. Весь католицький світ шле перед престол Всевишнього горячі мольби за здоровля недужого Св. Отця Пія XI.

Митрополит Рутський — Великий Подвижник св. Унії.

Дня 5. лютого ц. р. минуло 300 літ від смерти одного з найвизначніших наших Митрополитів, київського Митрополита Йосифа Велямина Рутського.

Уродився він в селі Рута на Білій Русі. Родичі його були кальвінами. Молодий Іван Рутський вчився у Вильні, потім у Чехії, Німеччині і в Римі, де став священиком латинського обряду. Вернувши до Вильна пізнав він св. Йосафата і хотів вступити до одного з латинських монаших чинів. Одної неділі Єзуїт Фабрицій сказав на проповіді: „На другу неділю відбудуться в церкві ОО. Василіян облечини Рутського, на котрі всіх запрошую"! Коли Рутський почув це, пішов на скаргу до Єзуїтів, але проповідник не пригадував собі, щоб сказав ці слова, хоч чули їх усі люди.

Під впливом тої дивної події Рутський дійсно вступив до Василіян слідуючої неділі у 1607. р., і приняв імя Йосифа — Велямина. Незабаром потім став архимандритом Василіян, а в 1614. р. київським Митрополитом.

Як митрополит вів життя скромного монаха, присвічував усім своєю побожністю, працював з великою ревністю і багато витерпів за справу св. Унії. Зносив терпеливо кривди і зневаги від тодішнього латин. духовенства і польських урядників, також багато витерпів від православних. Він перевів реформу Василіян, дбав про освіту духовенства, посилав молодих богословів до Риму і до Відня. Дбав, щоб наші монахи говорили по українськи і вчилися свого письменства. Він писав до Риму до своїх питомців: „Нехай усі знають, що ми правдиві Українці".

Митрополит Рутський думав завести український патріярхат у Києві, якому підлягали би усі українські Владики, зєдинені і незєдинені. Київський патріярх був би зверхником цілої української і білоруської Церкви і признавав би над собою владу Папи Римського.

Та не всі пляни і змагання Митрополита Рутського здійснилися. Він скаржився в листах до Папи Римського на всі труднощі і зневаги. Папа Урбан VIII називає Рутського в листі до нього Атанасієм України, Двигуном Унії і Стовпом св. Церкви.

Недавний Унійний Зїзд гр.-кат. Духовенства у Львові у приводу 300-ліття смерти Митрополита Рутського ухвалив приступити до збирання матеріялів, які послужили би до проголошеннях його блаженним.

У 300-ліття смерти великого Митрополита Рутського всі Українці католики клонять голови з пошаною і згадують світлу память цього великого Подвижника св. Унії.

—

Добрий звичай.

У нас завели справді гарний, християнський звичай: після Різдвяних Свят наші товариства і організації уладжують спільні просфори для своїх членів.

В гарно прибраній салі, при заставлених столах, засідають члени даного товариства чи навіть одної громади зі своїм Отцем духовним і іншими провідниками. Після молебня й посвячення Божих дарів — приявні споживають їх разом, у згоді й любові так, як це робили перші християни на памятку Тайної Вечері, на якій Ісус Христос установив Найсв. Евхаристію, переміняючи хліб і вино на Своє Найсвятіше Тіло і Кров.

Підчас такої спільної просфори місцевий душпастир і інші визначні громадяни виголошують промови, в яких підносять пекучі потреби свого села чи міста. Такі промови в релігійнім і національнім дусі зливаються в одну гармонійну цілість, викликують захоплення серед приявних і на довго залишаються в їхній памяті. Промови на просфорах побуджують і загрівають учасників до активної праці на релігійній та національній ниві, в кожній області, для добра Церкви і нашої нації.

Неодно добре діло завдячує свій почин просфорі. Підчас просфори радимо всім не вживати алькогольних напитків, а суму, яка була призначена на напитки, зложити на українських безробітних. Добре булоб також перевести тоді збірку на найбільш пекучу потребу даної місцевости.

Просфори впливають дуже корисно на громадян, затирають клясові і станові ріжниці, обєднують в одну родину ціле товариство чи громаду.

Добре булоб, якби в уладжуванні просфори вели перед наші церковні братства, Марійські товариства, кружки УКС і КАУМ. Просфорам треба надати виразно християнський і релігійний характер. Нехай просфора переломить байдужність і нехіть одиниць, що з деяким упередженням відносяться до релігійних товариств, і започаткує релігійне відродження даної місцевости.

Евангелія.

Неділя 31.

І сталося, коли приблизився до Єрихону, один сліпець сидів при дорозі і просив. А почувши, що переходить нарід, спитав, що се такого? І сказали йому, що Ісус Назарянин переходить. І закликав, кажучи: Ісусе, Сину Давидів, помилуй мене. А ті, що йшли наперед, наказували йому, щоби мовчав, та він що дужче кликав: Сину Давидів, помилуй мене. А Ісус станувши, звелів привести його до Себе; а коли приблизився, спитав його, кажучи: Що хочеш, щоби Я тобі зробив? А він сказав: Господи, щоб я прозрів. А Ісус сказав йому: Прозри, твоя віра спасла тебе. І зараз прозрів і пішов за Ним, прославляючи Бога; і всі люди побачивши, віддали хвалу Богу.

(Лука, гл. 18, ст. 35—43).

Трьох Святителів.

Ви є світло світа. Не може укритися місто положене нагорі. Ані не засвічують світильника і не ставлять його під посудину, а на свічнику, і світить ваше світло перед людьми, щоби бачили ваші добрі діла і прославляли вашого Отця, що на небесах.

Не думайте, що Я прийшов знівечити закон або пророків: Я не прийшов знівечити, а доповнити. Бо істинно кажу вам: Поки не минеться небо й земля, одна йота або одна черта не минеться з закона, аж усе не станеться. Хто отже нарушив би одну з сих найменших заповідей і так учив людей, найменшим назветься в царстві небеснім.

(Матей, гл. 5, ст. 14—19).

Вийшла нова цікава книжка

Жінка в парохії

в нинішних часах

Ціна 30 сот., із пересилкою 40 сот.

Замовляти в Адміністрації „Христос Наша Сила", Львів, вул. Японська 7.

Памятаючи, що в нинішних часах наступу безбожництва, радикалізму і комунізму — добра католицька преса це найкращий спосіб проти наступаючого зла, підчас просфори треба піднести думку, що в кожній українській християнській родині повинен бути найдешевший і найцікавіший український християнський католицький часопис — „Христос Наша Сила!"

Берестейський мир.

По чотирьох роках великої світової війни, перша Україна перервала цю жахливу війну і перша заключила мир з Німеччиною, Австро-Угорщиною, Болгарією і Туреччиною в Берестю в дні 9. лютого 1918. року. Молода Українська Держава здобула собі в той спосіб велику симпатію у всіх тих народів, що справді бажали мира. Берестейський мир був дуже корисний для України. Німеччина й Австро-Угорщина вислали свої війська на поміч Україні проти большевицьких орд, а в заміну за те Україна продала цим державам багато збіжжа, так потрібного для голодуючого тоді німецького й австрійського населення. В берестейськім мирі Німеччина, Австро-Угорщина, Болгарія і Туреччина визнала Україну як самостійну державу і через те Україна від тоді стала повноправним членом держав світа.

Тому український нарід в б. Австро-Угорщині радісно привитав берестейський мир, уладжуючи скрізь величаві маніфестації. І тепер, у 19-ті роковини берестейського мира всі Українці, де б вони не жили, згадують цю радісну подію, яка ввела нас „у народів вольних коло".

З нашого життя.

Роковини Крут обходило українське робітництво в Т-ві „Сила" святочною Академією в неділю 31. січня 1937. На початку Академії робітники вшанували славну память Крутянців однохвилинною мовчанкою. Відтак сказав гарний реферат про Крути робітник Петрів, а потім слідували вдатно виконані продукції робітничого хору. Академію закінчено національним гимном.

В обороні рідної землі відбулися віча в Перемишлі і Перемищині, Товмаччині, Коломиї і на Волині.

Свідоме село — ремісникам. Доказ національної єдности і розуміння ваги ремісництва виявила кооп. „Єдність" в Керниці городецького повіту. Вона переслала 10 зол. на Ремісничу Бурсу при вул. Пасічній у Львові. Коби то інші установи краю —

розуміючи вагу виховання і значіння ремісн. бурс для наших міст — захотіло йти за гарним прикладом кооп. „Єдність", тоді напевно неодну нашу дитину можна булоб вивести в люди. Свідомій кооп. „Єдність" належить подяка за дар і гарний приклад.

З Косівщини староста виселив Н. Подиківну, приватну учительку в о. Глібовицького з Довгополя, студ. М. Матвійчука, інструктора в о. Березовського в Білоберізці, п. Світликівну, яка вчила дітей п. Віндика у Криворівні, п. Соболя, управителя крамниці ПСК з Косова, п. Р. Виноградника, власника крамниці і п. Михайловича в Ясенові Горішнім, п. Крижанівського з Жабя, п. М. Наконечну, доньку гр. кат. пароха у Ферескулі. Рівночасно косівське староство заборонило заснувати кружки Сіль. Господаря у Ферескулі і Довгополі.

ПОДЯКА.

Прилюдно складаю щиру подяку Самбірській Матері Божій за чудесне уздоровлення доньки моєї Ірени. Дочка моя захорувала в падолисті тяжко на горло. На четвертому дні слабости горячка зможлася — хора зажадала св. Сповіди — стан був дуже грізний. Тоді я жертвувала її під опіку Самбірській Матінці Божій, обіцюючи по виздоровленню особисто з донькою в Самборі в церкві зложити подяку (що і зробила я дня 4. 12. 1936) і таку подяку оголосити прилюдно. Мати Божа вислухала моєї просьби — доньці стало зараз ліпше — горячка того дня уступила зовсім а доня прийшла скоро до здоровля.

Перемишль, в січні 1937.

Олександра і Ірена Кишакевич.

Нова національна Еспанія.

Ген. Франко, вождь еспанських націоналістів, виголосив промову до нового радія в Саляманці. Він сказав: Національний еспанський рух відкидає як пережиток кличі „свобода, рівність і братерство", бо в імя тих кличів вільно було мордувати в Еспанії своїх політичних противників. Нова Еспанія уважає своїм обовязком заопікуватися робітниками і середним станом, забезпечує суспільний спокій, свободу совісти й віри. Нова Еспанія бореться за права працюючого народу і за незалежність Батьківщини.

Священик-громадянин.

(Докінчення).

о. Зайпель попри державні заняття писав багато — поверх 10 наукових книжок, статтей і т. п., але найбільше цінив собі ті, де писав про Бога і виховання. Особливо дбав за молодь і дітвору, бо для неї написав корисні книжечки. А всюди у своїх писаннях старався прихилити людям небо і зменшити людську недолю. Він перевів в Австрії уздоровлення гроша і давніші, знані нам добре корони, замінив на шилінги.

1927. року, вже шостий раз з ряду, обрали його канцлером. Але соціялісти були невдоволені о. Зайплем, котрий власне як найбільше старався за добро бідноти. Вони хотіли захопити владу у свої руки і придбати собі теплі посади. В липні 1927. року викликали соціялісти і комуністи у Відні грізну революцію, проголосили загальний страйк і пішли величезним походом на університет, осередок християнсько-суспільного руху. Коли поліція відкинула демонстрантів, вони подалися на будинок міністерства справедливости, піцпалили і не допустили вогневої сторожі, і так погоріли там незвичайно важні і цінні документи. о. Зайпель знав, що бідний селянський і міщанський нарід за ним, а революцію роблять підбехтані прихвостні соціялістів. Тому твердою рукою здушив бунт, хоч при тім його життю грозила небезпека. Коли другого дня революції юрба задержала авто, де їхав отець, і якийсь робітник вже-вже намірився на о. канцлера, то отець сам вихилився і сказав: „Будь ласка, вважайте пане, бо можете посовгнутися і впасти під авто"!

Ця холодна кров вратувала і отця і Австрію та й тому соціялкомуна — програла. Тимчасом благородній праці отця ставили колоди навіть свої люди. Тому 1929. р. отець подякував за свій уряд, мовляв як є інші, що краще послужать народові — то нехайже йому служать.

Добро батьківщини ставив він вище понад свою особу. А проте разом зі своїм наслідником Дольфусом брав участь у нарадах, як в Австрії завести новий християнський устрій, що всіх єднав би і зменшував би недолю війни. Та журби і клопоти, а то й куля замаховця сильно підірвали здоровля о. Зайпля, та він не спочивав.

Аж коли одного разу не міг у церкві заспівати, пізнав, що треба таки відпочати, покластися в ліжко. Лікарі знайшли недугу отвертих сухіт. А коли приїхав до санаторії, то хоч мав 39 степенів горячки, проте Службу Божу правив що дня, а перестав 8 днів перед смертю, коли вже не годен був держати в руці чаші; щодня причащався, аж 2. липня 1932. року, в 7. год. рано відмовляючи молитви за конаючих помер легкою смертю.

Лишив по собі трохи книжок і стару духовну одежу у своїм скромнім двокімнатнім помешканню. Все що мав — бідним давав, бо не мав гроша навіть на лікування, про котре подбали вже його друзі.

А тепер, по його смерти, всі, і приятелі і вороги віддали належний поклін його праці для батьківщини. 300 тисяч народу і десятки вінців від бідноти найкраще свідчили, як усі любили покійника, який жив і невтомно трудився над спасенням людей і добром своєї батьківщини.

О. Год.

✝ Померли

о. Януарій Коциловський, місіонар-Василіянин, брат Преосв. Йосафата, Епископа Перемиського, помер 24. І. ц. р. в далекій Аргентині. В. Й. П.!

Спеціяліст внутрішних недуг

Д-р Остап Прийма

вернувся і ординує тепер від 9—11 і 16—17. — ЛЬВІВ, вул. Личаківська 37 а. Тел. 261-50

Пересвітлювання рентгеном. Радіотерапія. 5—5

Сектанти провокують, а радикали їх боронять!

В селі Тумирі коло Галича появилися в останньому часі т. зв. дослідники св. Письма. Є їх около 30 осіб, Українців і Поляків. Серед сектантів, особливо між їх проводирями, є люди здеморалізовані, що були карані за крадіж. В неділю 10. І. ц. р. місцеві баптисти заповіли свою „відправу", на яку запросили баптистів з сусідних сіл Тростянця і Медухи. „Відправа" відбулася в домі жінки Анни Березіцької. Зібралося около 30 баптистів. Вони зачали насміхатися з хлопців, що ходили з колядою, потім висмівали людей, що вийшли з церкви.

Тоді хлопці вибили вікна в домі Березіцької. Коли баптисти дальше зачали викрикувати в сторону прохожих, зійшлася більша громада людей. Від слів перейшло до каміння і до рукопашної бійки. По довшій бійці сектантів порозганяли, багато побитих було по обох сторонах. Один сектант, Юрко Кокура, тяжко побитий, незабаром помер. Є свідки, що Кокура забився, падаючи підчас утечі зі стриху.

Зараз на другий день приїхав староста з поліцією. Арештовано 13 осіб і передано до суду в Галичі. Ціле село стануло по стороні арештованих.

Подібні бійки з сектантами були в селах Дорогів і Колодіїв коло Галича.

Жидівські часописи розтрубіли, що всему винен місцевий священик, о. Я. Дерлиця, хоч він до цього зовсім непричасний. Знов радикальний „Громадський Голос", що сприяє сектантській заразі (яке їхало — таке здибало!) називає тумирівських католиків — „темними людьми підбуреними місцевим клєрикальним проводом" (себто священиком). Не тільки радикали, але і комуністи піддержують сектантів, щоб розбити релігійну єдність нашого народу і в каламутній воді ловити собі рибку. Одначе нарід вже прозрів і гонить сектантів з сіл, як це ми писали минулого разу, у Пальчинцях, і тепер у Тумирі.

ПОДЯКА.

Всеч. о. Жолкевичеві, кооп. „Єдність" у Керниці, п. п. О. Панчишиновій, М. Ковальчуковій, Олесі Гнилюх, п. Вірі — за дари для Ремісничої Бурси при вул. Пасічній у Львові складає щиру подяку **Управа.**

Цікаві дрібниці.

Що треба знати про грипу? Тепер шириться у нас масово грипа, заразлива недуга. Вона зачинається дрощами, болями голови, ломанням у костях, почуванням загального ослаблення й розбиття, катаром і кашлем. Виступає горячка, але не все. Коли занедужається на грипу, треба негайно покластися до ліжка і передовсім добре випотитися при помочи чаю з цитриною, липового цвіту, або аспірини. В ліжку треба лежати ще 2 дні після уступлення горячки, потім ще кілька днів не виходити на двір. Підчас лежання в ліжку треба давати недужому легкостравні потрави, як чай з молоком, кашка, черстве печиво, росіл, бульбу й інші городовини; також компот з яблок. Не вільно давати недужому холодної води. Уважати на правильний стілець. Хто легковажить собі грипу і ходить підчас недуги по дворі, може попасти в ще інші недуги, як запалення легенів, нирок, мізку, вух, ревматизм і т. д. Хто хоче „переходити" грипу, може потім тяжко відпокутувати, бо застудження грипи може спричинити смерть.

Муравлі в обороні цвітів. Знаємо добре про приязнь між

О. Горицвіт.

Маєш волю.

— Слухай, доню! Не завертай собі голови з цим Грицьком! То не для тебе! До чого таке здалося?

— Що не для мене? Ви, мамо, не знаєте! За ним усі дівчата пропадають!

— Алеж, Оксано! Я стара, то я таки більше від тебе знаю! Я тобі кажу, нехай цей Грицько не лазить мені сюди, бо я його не хочу у своїй хаті видіти. То халатерник, гуляйвітер, пустогін! Він мені зовсім не до вподоби!

— Але мені до вподоби! Він молодий, гарний, веселий, жартує. Ну, і маєток має. Як я за нього не піду, то посивію дівкою, а за іншого не хочу!

Так перемовлялася з мамою Оксана. Зачинала злоститися, тупати ногами, потім пхинькала, відверталася до кута і втирала запаскою очі. Та стара мати дальше розговорювала:

— Алеж, Оксанко! Таж я тобі зла не бажаю! Чиж жалувалаб тобі долі? Ми люди спокійні, тихі, побожні, та й хотілиб, щоб і жених тобі такий нагодився!

А згодом й батько вмішався:

— Оксано! Та застановися! Я теж тобі не ворог! Але цього Грицька знаю. Таж хто його коли в церкві бачить? Хіба десь за порогом. Чи він до якого братства належить, чи він коли сповідається, чи видів хто молитвенник у його руках, чи він чимсь у читальні визначився? Він певно й письма не знає, та ледви чи підписатися вміє? От виносить ночами з комори, тай марнує гроші. Видасть на горівку, грає в карти тай ночами лазить по музиках. От тамтої неділі порозбивали собі голови на музиках. І що ти, Оксано, зробиш з таким чоловіком? Буде цілий день вилежуватися, а ти будеш мусіла годувати хлопа.

— А який гордий, зухвалий, бутний! Строїться, як панич з міста, а поведення його і бесіда, таке все простацьке, грубе, аж стидно! — говорила мати.

— А щож він може навчитися, як він проповіді в церкві не чує, книжок не читає, газети не має, і цілими ночами волочиться вулицями? Тай кажуть, батька не шанує, маму зневажає, усе старі жалуються по сусідах! — говорив батько.

— А чк він ці дзигари смалить, один за одним! Посидить хвилину, і в хаті як у комині. Хоч двері відчиняй! От буде покладки з гнізда виносити на махорку! — знову мати підгадувала.

— Я його відовчу, як буду його жінкою! — боронилася Оксана. — Він поправиться. Візьму його добре у свої руки і буде слухати!

— Ой, донцю! — каже тато.

звірятами, але досі ми нічого не знали про приязнь між звірятами і цвітами. Один природник завважив таку подію з життя муравлів і підсніжників: Один рід підсніжників має дуже делікатні завязки цвітів, що є присмаком для комах. Комахи надгризають завязки, через що потім сохнуть цвіти. Найбільше нападає на підсніжники один рід хрущиків. Коли муравлі побачать, що хрущики зближаються до цвітів підсніжників, біжать до них, спираючися на задних лапках, а передними махають грізно. Рухами щок муравлі видають алярмові оклики, щоб відстрашити напасників. Одначе коли це не помагає, тоді доходить до справжньої битви. Відділи муравлів кидаються до ніг хрущиків, гризуть їх і примушують хрущиків втікати. А в нагороду за те цвіт дає своїм хоробрим оборонцям кілька капель медового плину.

Що коштують дикі звірі? Найбільший і найбагатший звірячий город є у Льондоні, столиці Англії. В ньому є понад 2.000 диких звірів і 200 рідких птахів, вартости півтретя міліона злотих. Найдорожчий зі всіх носоріг коштує 50.000 зл. Гарного льва можна купити за 500 зл. Медведі коштують по 625 зл., але північно-американський „грізлі" коштує 2.500 зл. За слона треба заплатити 12.500 зл., та він за кілька літ відробить цей видаток, бо діти Англійців люблять возитися на хребті слона. Жирафа коштує аж 20.000 зл., бо вона тяжко привикає до европейського клімату і вмирає на сухоти. Тигр коштує 2.500 зл., лямпарт, ягуар і гієна по 1.250 зл. Найбільша малпа-гориль коштує від 7.000—10.000 зл., а пара горилів, що є рідкістю, коштує аж 30.000 зл. Шимпанси можна купити по 2.500 зл., малі шимпанси по 750 зл. В ресторані льондонського звірячого городу буває дуже весело, бо при столі сидять малі шимпанси і помагають дітям їсти друге снідання чи підвечірок. Молоді крокодилі можна купити за 50—75 зл., але старий крокодиль Жорж, найстарший мешканець звіринця, коштує тепер 2.500 зл. Вужі і змії продають на метри, по 25 зл. за 1 м. Одначе великі вужі коштують значно дорожче. Великий 9-метровий питон коштує 2.500 зл. — З птахів найдорожчі найменші колібри, які дуже часто гинуть в дорозі до Европи. Коштують вони по 2.500 зл., так само як і найбільші птахи — струси. Річне удержання льондонського звіринця коштує 250.000 зл., крім платні директорів, ветеринарів і дозорців. Одначе тому, що річно сотки тисячів осіб оглядають цей звіринець, він приносить зиски.

Як запобігти копанню корови при подою? Привязування, путання, і що найгірше — биття корови підчас подою, не дають бажаних успіхів, але навпаки, ще гірше дразнять корову. Неспокійна корова скоро успокоїться і дасться доїти, коли, змочивши в холодній воді велику шмату, зложену в кількоро, положимо її на хребет корови.

Як перевозити зимою бульбу? Часто довозиться зимою бульбу на ярмарок чи на стацію підчас морозу так, що легко може перемерзнути. Щоб тому запобігти, на мішки бульби дається грубу верству соломи і на верха мокру верету або мішки. Вони замерзають і не допускають морозу до бульби.

Від коли подають руку? Звичай подавання руки на привітання істнує з часів поширення тютюну. Передтим люди витали ся обіймом, або поцілуєм в чоло чи в лиця. Але як наслідком курення тютюну віддих мужчин став неприємний, закинули люди давній звичай і витаються стисненням руки.

— Чим горнець накипить, тим буде його чути! Як прутик замолоду не нагнеться, то потім зломиться. Хіба буде вічне пекло творити в хаті, будете сваритися, визиватися, проклинатися, але щож таке життя варта? Ти до такого не навчена! В нас таке не бувало!

— Ото доленька за таким чоловіком! — знову мати говорила. — Таж він тебе до церкви не пустить, буде називати тебе, що ти „свята", що ти нероба, слова доброго не вчуєш від нього ніколи, а не дай Боже, як буде бити, тягнути за волосся! Ой, по нім можна всього сподіватися!... Статок у нас, вигода, ніхто тебе з хати не проганяє, тож почекай ще, а може щось ліпшого тобі трапиться...

От така бесіда тепер майже кожної днини велася у домі Оксани. Та всі перестороги родичів відбивалися, як горох від стіни. Бо Оксана тільки про одного Грицька думала, за ним банувала, пропадала, така була засліплена у парібчакові. Їсти не хотіла, роботи не бралася і пхинькала по кутах.

Видять старенькі, що нічого не помагає, порадилися обидвоє, тай вкінці кажуть Оксані:

„Слухай же доню! Ми тобі добре радимо, але не слухаєш нас, так нехай буде тобі, як собі бажаєш! Щоб не нарікала на нас, що долю тобі завязали. Змушувати чи зобороняти у подружжі нікого не можна. Маєш свобідну волю! Даємо тобі, що обіцяли, тай виходи за цього Грицька. Може й справді буде вам добре. Лиш памятай, як буде тобі зле, не нарікай, не проклинай і не приходи до нас жалуватися на свою долю!"

А Оксана аж підскочила з радости. Ще й поцілувала батька, матір у руку. За місяць й весілля збули. Люди не могли нахвалити собі, що молодята так дібралися до пари. А дівчата аж ворогували на Оксану, що не їм, а їй таке щастя трапилося.

І забрала Оксана придане з дому, тай пішла з добром до Грицькової хати. Та ледви кілька місяців пройшло у мирі, а там, чим Грицько замолоду накипів, тим і дальші літа збував. Не вдалося Оксані взяти чоловіка у свої руки, бо чоловік скорше взяв її під ноги. Кілька літ була у нього, як невільниця. Виплакала свої очі, аж нелюд-чоловік прогнав з хати.

Сьогодня побачите цю молодичку у містечку. Висока, кріпка, та широке чоло поморщене у неї, і лице бліденьке. У старенькій спідничині й запасчині та в простеньких чобітках з юхту, носить воду від помпи з ринку. Служить бідняжка у жида Касельмана. Бо до родичів не сміла вертати.

Як карати звірята?

Людина відчуває голод, який пхає її до крадежі чужої садовини; але людина має й совість, яка каже їй: „красти — це гріх". Має людина й волю, яка тоді каже: „Коли так, то я не вкраду". Людина має змогу опертися гріхові; коли цього не робить, тоді провинюється і заслугує на кару.

У звірини нема ні розуму, ні волі — є лише кілька інстинктів, себто природних внутрішніх гонів, яким воно мусить безвільно підчинюватися. Коли звіря голодне, воно зїсть поживу, яку знайде. Голод каже: „їдж", а ніякої іншої сили, яка могла би тому спротивитися, нема. Нема й розуму, який зрозумів би, що моє а що чуже; зрештою звірина ніякої приватної власности не має, якже тоді може вона зрозуміти, що якась річ до неї не належить, що її не вільно взяти? Відкіля кінь може знати, де є межа, де кінчиться пасовисько, на якому йому вільно пастися і де зачинається сусідське збіжжа? Їдж таке просте — а все таки так багато людей не може того зрозуміти. Скажім: зайде кінь чи худобина в шкоду, займуть його, кличуть таксаторів. Господар заплатить, — а тоді давай зганяти свою лють на коневі. Шкода сталася, ніде правди діти — але хіба бідний кінь тут завинив? Хіба можна його карати? Це так само по звірськи, як бити малу дитину, яка, рачкуючи, трунула шклянку і збила; або, як бити божевільного, що у приступі шалу знищив хатню обстановку. Чиж людина, яка має хоч трохи серця, може збиткуватися над нерозумною звіриною, яка не знає, шо робить, — бо не має розуму?

Але — скажете — як не карати звірят, коли карою можна їх поправити; напр. коли мала собака нападає на дріб, вистане її кілька разів перетріпати, а на майбутнє не буде того робити. Правда — звірина має деякі злі привички, які можна у неї викорінити карою. Але не треба забувати, що та кара служить лише для науки і тому мусимо мати на увазі дві річи: перше— заки покараємо звірину, запитаємо себе, чи тою карою можна звірину поправити? Бо лише тоді кара буде наукою, не звірством, лише тоді буде вчинком гідним людини. Скажімо: собака вилігується на ліжку або волочиться за вами, коли виходите з дому. Звичайно, що коли за те її набєте, вона зрозуміє, за що та кара і знатиме, що робити, щоби охоронитися на майбутнє від кари. Але ось інший випадок: маєте собаку — доброго сторожа, що не допустить нікого до хати; це його служба і він добре виконує. Та ось вечором приходить до вас приятель, якого собака не знає, кидається на нього і кусає. Чи можна за те собаку бити? Атже вона знає, що їй не вільно допустити до хати нікого чужого — як вона може відріжнити вашого знайомого від ворога? Звірина нічого невинна, кара на ніщо не придасться і буде не наукою, а жорстокістю.

Друге: мусимо тямити, що кара — це лише наука, а не пімста. Тому, коли й мусимо набити нечемну собаку чи кота, не впадаймо в лють, не забуваймо, що ми — розумна людина, не зневажаймо в собі образу Божого. Караючи звірину, вистане її бити легко — вже легкий біль для звірини немилий і вона небавом вистерігатиметься провини, щоби не наражуватися на кару.

Стільки щодо домашніх звірят. А щодо диких? Їх не маємо змоги карати — можемо хіба унешкідливити. Людина не може погодитися напр. з яструбом, лише в обороні власного майна мусить його убити — але нехай це робить як найбільш людяно, хай охоронить яструба від передсмертних терпінь. Дика звірина також не має розуму ні волі, несвідома і невинна. Що більше, коли дика звірина полює на вашу домашню птицю чи тварину, вона не робить це зі злости чи для приємности, лише щоби заспокоїти голод. Чим іншим може вона проживитися? Тому лис, що полює на курята, нічого не винний — куди більше невинний, як мисливий, що вбиває заяців чи серен для самої приємности. Тому, коли пострілите звірину, не жалійте одного набоя, щоби вкоротити її муки. Не мстіться на раненій звірині, хочаб це був і вовк, що здесяткував ваше стадо, чи лис, що винищив вам дріб.

Деб ви не були, у своїй загороді, чи в лісі, не забувайте, що вас Господь сотворив людиною — царем цего світу, і що вам не вільно збиткуватися непотрібно над невинним, нерозумним звірятем.

Б. Галайчук.

Читання для наших господарів.

Відмороження у дробу.

Підчас більших морозів кури відморожують собі гребені, дзвінки і ноги. Щоб не допустити до цього, треба ущільнити курники теплою загатою, двері матою, особливо на ніч. Коли мороз більший від 10 степенів, курей не випускати на двір. В морозні дні треба перед випущенням на двір помастити товщем гребені і ноги. У морозну ніч добре підстелити сухої соломи.

Відморожені гребені і пальці треба зараз лічити, бо можуть повідпадати. Відморожені части тіла маститься розпущеною йодиною, по кількох годинах втирається гусячий смалець з камфорою (на 10 частин смальцю 1 частина камфори). Треба втирати цю масть кілька разів. Добрі висліди дає також лічення іхтіолевою мастею.

Подяка.

Комітет Відбудови Парохіяльної Церкви в Янові складає цею дорогою електротехнічній фірмі **„e-comp" Львів, Сикстуська 29, тел. 203-30,** (давніше **„e-ko"**) найщирішу подяку за солідне виконання інсталяційних робіт при відбудові янівської церкви та парох. дому.

Зокрема дякуємо за дбайливе та вельми ефектовне освітлення церкви електричними павуками. Фірма „e-comp" вивязалися зі свойого завдання як найкраще та як найсолідніше, і тому поручаємо згадану фірму усьому нашому громадянству, зокрема Всечесним Отцям Парохам.

За Комітет
відбудови церкви у Янові
о. Михайло Кушкевич

КАЛЕНДАР.

Лютий 1937.

Стиль н.	Стиль ст.	Дні	СВЯТА грекo-катол.
7	25	Н	Н. 31. † Григ. Б.
8	26	П	Ксенофонта й ін.
9	27	В	† Пер. мощ. Ів. З.
10	28	С	Єфрема прп.
11	29	Ч	Пер. м. Ігнатія Б.
12	30	П	**Трьох Свят.**
13	31	С	Кира і Івана безср.

Сонце сходить 7. ц. м. в год. 7·08, **заходить** в год. 16·33.
Місяць сходить 7. ц. м. в год. 24·33, **заходить** в год. 12·25.

Місячне намірення.

За християнського духа для тих, що рядять.

Всякі ліві партії кажуть таке: релігія — це річ приватна. Це ніби неявна річ, але якби на таке пристати, то ось до чого доводять: зривають зі Св. Отцем, релігії у школі не вчать, дітей до церкви не ведуть, всі християнські товариства розвязують, часописи забороняють, а ще потім церкву зачиняють, а то й в хату йдуть і образи Святих викидають. Таке вже ведеться в большевії, в Мексику і „урядовій" Еспанії. А тимчасом так не сміє бути. Церква, як каже Сам Христос, є гейби місто на горі, котре мають усі бачити, і на нього орієнтуватися. Без релігії не встоїться ніяка прилюдна установа, а то й держава, бо нерелігійні люди або її розкрадуть, або розперезаністю зведуть нарід ні на що. Бог дав четверту заповідь — шанувати владу, алеж і сама влада мусить шанувати закон Божий. Ось тому і для добра самої влади і для добра підчинених потрібна є релігія, яка гейби та кров має входити в усі клітини приватного, публичного і державного життя, щоб нею оживляти кожну одиницю і кожну суспільність і жити життям чесних, котре заведе до життя вічного. Молім Царя нашого, Христа, щоб усі уряди зрозуміли вагу релігії і нею скрізь і всюди кермувалися.

Дописи.

ЗАБОЛОТЦІ, пов. Броди. Справді гарні хвилі пережили члени „Марійської Дружини" і запрошені гості на Просфорі, уладженій Марійською Дружиною 24. І. 1937. р. Саля Церковного Дому гарно прибрана, з заставленими столами і ялинкою, ледви змогла змістити поверх 130 учасників. Посвячення і поділення просфорою при гарній промові о. дек. Микитюка, дальше вечера, в часі якої висказував о. М. осібні побажання для всіх місцевих Товариств і інституцій на руки присутних їхніх відпоручників а місцевий хор під управою П. Миськова переплітав їх колядками, — дальше дуже гарні деклямації маленьких дівчаток Ганусі Сітка, Міросі Микитюк, Гані Миськів та хлопця Славка Степанків, високопатріотичні 2 деклямації членки Мар. Дружини, Олі Швайка, переплітані гимнами проєвітянським, кооперативним, Марійським і стрілецькими піснями — все те викликало таке захоплення між присутними, що на довгі часи лишиться в їх памяти. Промови загрівали учасників до активної праці та оживлення її всіма способами так на релігійному, як і громадянському полі в кожній области для добра Церкви і нашого Народу.

Просфора відбулася без усякого алькоголю, при чаю, а замісць пива, що колись бувало, зложили з охотою присутні добровільні датки 12·60 зл. на докінчення Церковного Дому і 7 — зл. на наших інвалідів. Многолітствіями для нашої Церковної Єрархії, ініціяторів і співпрацівників в устроєнні просфори та зібраних гостей закінчилося ця мила і дуже будуюча просфора. Щира вдячність належиться від усіх зібраних гостей Марійській Дружині, а головно її провідним особам — Всеч. о. деканові і парохові Гр. Микитюкові та його Дружині за уладження просфори.

Учасник просфори.

ЩИРЕЦЬ к. Львова. Аматорський гурток читальні „Просвіти" і кружка „Р. Ш." в Острові виставив у днях 9. і 10. м. м. містерію І. Луцика „Вифлеємська Ніч" з повним успіхом. Велика саля була битком набита. Гра аматорів дуже добра. В антрактах ціла саля співала колядки в супроводі музики. Дня 10. І. в год. 2. відбулася вистава для дітей — вечером знов для старших. Виставу підготовив і нама-

Ті, що виграли міліон.

Повижче подаємо світлини властителів поодиноких чвертох числа 57.592, на який у четвертій клясі 37-мої Державної Льотерії впав міліон золотих, ними є:

(Світлина 1.) пп. Отто Федорович і Роман Ігначак представники двіста співробітників Санаторії Червоного Хреста в Закопанім, які спільно купили чвертку. Кожний з учасників дістане понад 16 600 зол.

(Світлина 2.) п. Войтіх Стопка Боровий, господар з Косцеліска, а рівночасно тесля і інструктор промислової школи в Закопаному.

(Світлина 3.) Супружество Емілія і Ваврик Пульнері. Пан Пульнер є мулярем у Татарах під Закопаним. Задумує одержані гроші призначити на будову дому.

Усі чвертьміліонери купили вже льоси до першої кляси трицять осьмої Державної Льотерії, якої тягнення почнеться 18. лютня. Їх примір повинні наслідувати передовсім ті, яким досі не пощастило.

любав декорації п. А. Бодник, службовик Район. Молочарні в Щирці. Ту саму виставу повторено дня 14. І. в Якимчицях а дня 17. І. в Ланах.

Дня 14. І. відбулася спільна Просфора в Щирці-Острові заходом усіх місцевих установ а трудом Філії Союза Українок. Гостей було повно, настрій родинний Промовляли Др. Трешневський, Др. Савчак, М-р Стецьків, пані Тибінкова (Чешка з роду) і Трешневська, вкінці місцевий парох о. Семків. Дуже побажаним булоби, щоби філія Союза Українок зорганізувала кружки в Ланах, Пісках та Сердиці і занялася вже сего року урядженням спільної просфори в тих громадах (це одна парохія). Такі просфори мають дуже корисний вплив на громадян, обєднують в одну родину ціле село. — Місцевий.

Що діється у світі.

Дотеперішній **японський** уряд, під проводом премієра Гіроти, вів протибольшевицьку політику, порозуміваючися з Німеччиною. Це не подобалося японським послам, які бояться війни, тому й хотять жити у згоді з большевиками. Тому минулого тижня, коли зібрався японський парлямент, він гостро накинувся на уряд, який супроти того уступив. Цісар поручив генералові Угакі утворити новий уряд, всі посли його підтримали — та нічого путнього з того не вийшло, бо армія не погодилася на нового премієра — ніякий генерал не хотів стати міністром війни; генералові Угакі не лишилося нічого іншого, як уступити.

У **Москві** скінчився великий політичний процес — один з них, яких тепер багато. Читаєте хід розправи і не розумієте: що воно значить, як воно можливо. Бо уявіть собі лише: оце вже вдруге засідають на лаві обвинувачених старі „заслужені" большевики, що все підтримували, а то й самі творили владу червоних катів. Тепер їх обвинувачують у тому, що вони зробили змову проти совітської влади, що навмисне спричинили кількадесять залізничих катастроф, вели розвідку на користь Японії та Німеччини і на спілку з тими державами плянували напад на СССР і поділ держави. Що дивніше, всі обвинувачені призналися до тих закидів, оповідали про подробиці, яких нема в акті обвинувачення і каялися зате. — Один англійський часопис припускає, що підсудних задурманили якимось зіллям, і вони самі не знають, що говорять. Та справа здається простіша: Москалі і жиди — а вониж саме тепер верховодять у большевії — ніколи не могли похвалитися дуже сильними характерами, а вже теперішній устрій, теперішня система наклепів, доносів, лизунства, зовсім їх прибила на дусі та здеморалізувала — вони вже не мають ні чести ні волі. Коли так виглядають большевицькі провідники — що тоді думати про решту большевиків? *Б. Г.*

КАЛЕНДАРЕЦЬ „УСЕ ГОТОВСЬ НА 1937. Р. що ізза несподіваної конфіскати появився в припізненому речинці, вповні заслуговує на те, щоб його поручити не тільки молоді, але й старшому громадянству. При замовленні одного примірника треба прислати 15 сот. на порто (разом 35 сотиків). При більших замовленнях, В-во дає 20% провізії та оплачує порто. Гроші слати „розрахунковим переказом" карт. 74. на адресу: „УКРАЇНСЬКЕ ЮНАЦТВО", Львів. вул. П. Скарги ч. 5.

В кількох словах.

В Римі є тепер 405 католицьких церков, де відправляють Богослуження. Крім того є ще 207 каплиць, 70 молитовниць і 44 катакомб (старинні підземні коридори з каплицями). Це дає разом 726 місць, де віддають славу Христу Богу нашому.

Гітлєр виголосив велику промову з нагоди 4-ліття свого правління. Промова була спокійна, так що є надія на замирення між Францією, Англією й Німеччиною.

У московському процесі засудили 13-ох комуністичних головачів на смерть. Радек і Сокольніков дістали по 10 літ вязниці.

На безробітних, Чит. Просвіта в Романовім селі 2·45 зл.

Зїзд безбожників у Москві приготовляють червоні на день 9. лютого. На ньому буде 1600 висланників з 46 країв. Вони будуть радити над способами ширення безвірства у всьому світі. А хоч червоні москалі в себе і на Україні зруйнували дощенту 14.000 церков, проте їх діявольська робота не поборе Божого духа, що жевріє і могутніє щораз більше в серцях міліонів християн.

—

Нововідчинений католицький склеп Розалії Люзьняк в Глібовичах Великих. Товар солідний, ціни дешеві. Купуйте у цьому склепі і поручайте другим.

Переписка Адміністрації.

Вп. П. Бабій, Стрілків. 1 20 зол. отримали, дякуємо.

Вп. Мих. Чорній, Грегорів. Заплачено до 1. IV. 1937.

Вп. Теодор Мусійовський. Отримали 1 зол., дякуємо.

Вп. Дзюбінська Я., Самбір. Кому передати зол. 4·—, які ми отримали з допискою за шапку?

Веселий кутик.

Зміна назвища.

Почтовий урядник питається одної неграмотної жінки:

— Чому ви минулого місяця на рецепісі підписалися хрестиком, а тепер колісцем?

— Бо я перед кількома днями вийшла замуж, тому змінила назвище.

Має поводження.

— Як вам іде крамниця?

— Двері не замикаються.

— То знаменито!

— Не замикаються, бо попсувався замок. Не маю грошей направити.

Непотішена дитина.

Мала дитина плаче на вулиці. Старша жінка дає їй кілька грошів і каже:

— Маєш, купи собі цукорків. Не плач і будь чемним хлопчиком. Ну, чому дальше плачеш? Не хочеш бути чемним хлопчиком?

— Коли не можу.

— Чому?

— Бо я... дівчинка!

Пам'ятайте про наших передплатників!

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1.20 зол., РІЧНО 2.40 зол., за границею річно 1 доляр.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7.II. пов.—Тел. 294-56. Видає „Мета", Видавнича Кооперативна з відпов. уділами у Львові. Редагує Колегія. Відповід. ред.: Петро Козіцький. Друк. „Бібльос", Львів, Японська 7.

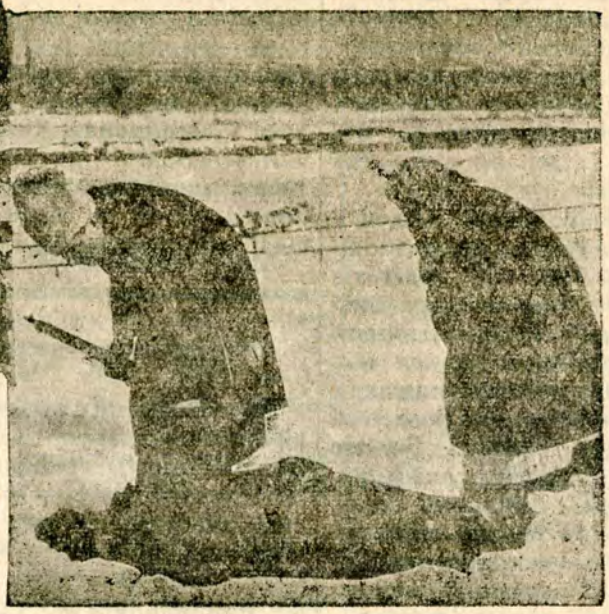
Львів, дня 14. лютого 1937. Ч. 6. (122).

Христос Наша Сила

Популярний тижневик, присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед української родини.
Ціна 5 сот.

Жертви червоних катів

Українські селяни під большев. ярмом мають уже досить червоного „раю", тому всіми силами стараються з нього видістатися. На знимці вгорі бачимо румунського вояка над Дністром. Під ним зліва: ранені втікачі з червоного „раю" у шпиталі в Кишиневі. Зправа: втікачі з червоного „раю" в Бесарабії. Знимка зправа: втікач з України пострілений совітською кулею. Коло нього його жінка і румунський вояк.

Евхаристійний Конґрес.

В день відкриття 33-того Міжнароднього Евхаристійного Конґресу в Манілі 2. ц. м. зібралося 500.000 вірних і 1.500 священиків на площі перед катедрою. Архієпископ Манілі відкриваючи конґрес звернув увагу на страшний хаос і замішання, викликані безбожним комунізмом на цілім світі. Міліони людей стратили життя від погубних наслідків комунізму, який несе загладу для людства. Відтак Кардинал Лєґат відчитав телєґраму від Св. Отця з Благословенням для всіх учасників Конґресу.

Св. Отець промовив в радію до учасників Евхаристійного Конґресу, бажаючи, щоб усі люди пізнали і полюбили Господа Бога та служили Йому, а тоді християнський мир запанує над світом.

Весна іде.

Після великих морозів, більше як 30 степенів, нагло потепліло, як на початку весни. Місцями є 10 степенів тепла. Зачав падати теплий дощ. Сніг нагло зачав таяти. На ріках ще є леди, але кожної хвилі можуть пустити і попливе крига. Коли так дальше буде тепло, може бути повінь. Над Балтійським Морем прилетіли жайворонки і шпаки. Це вістуни вчасної весни.

Домагайтеся скрізь безалькогольних вечерниць і забав та безтютюнових нарад, зїздів і засідань!

Два світи.

Дня 2. лютого зачався в Манілі, столиці Филипин, одинокої католицької держави на Далекому Сході, міжнародній Евхаристійний Конгрес. Це вже 33-тий раз зїхалися католицькі епископи і вірні з цілого світа, щоби прилюдно віддати пошану Ісусові Христові, утаєному в Найсв. Тайні Евхаристії. Цей конгрес підчеркнув сильно вселенськість католицької Церкви, бо в ньому взяли участь вірні всіх рас: білі Европейці й Американці, чорні Мурини, жовті Китайці і Японці, брунатні Маляйці та червоноскірі Індіяни.

Всі вони, без ріжниці рас і походження, зібралися разом у братній любові, як рівні з рівними, щоб схилити свої голови і зєднити свої серця перед Евхаристійним Ісусом, бо всіх їх відкупив Спаситель Своєю смертю на хресті. Католики з цілого світа, зібрані в Манілі, дякували Ісусові за всі добродійства, і переблагували за всі богохульства і святотатства.

А майже рівночасно зачався у Москві світовий конгрес безбожників при участі 1600 делєгатів з 46 країв. Зїхалися правдиві „слуги діявола" і під проводом жида Ярославського радили над тим, якби то зовсім знищити в людських душах віру в Бога і як це найскорше зробити. Голова безбожників, жид Ярославський, сказав недавно: „Мусимо затопити всі церкви світа в морі полумя". А голова комінтерну, Димітров, написав в одній безбожничій брошурі таке:

„Всі релігії, особливо християнська, заняли супроти комунізму вороже становище, і тому треба їх знищити".

Совіти, Мексик і червона Еспанія заключили з собою протирелігійний союз, щоб видерти віру в Бога наперед у молоді, а пізніше і в цілого людства.

Це велика осторога для всіх католиків. Цього місяця станули проти себе два зорганізовані світи: Христовий, католицький у Манілі — і діявольський, протирелігійний, безбожницький у Москві.

Супроти наступу слуг діявола — кожний християнин-католик мусить стати Христовим воїном. Наша зброя, це молитва, любов і праця над поширенням Христового Царства на землі. Молитвою мусимо злучитися з усіми католиками на землі і просити Господа Бога за силу до боротьби, за побіду Христової любови над комуністичною ненавистю.

Працю треба зачинати від себе, від поправи свого життя, бо без виконування католицьких засад у практиці неможлива побідна боротьба з комуною. Найуспішніша праця може розвинутися в рядах наших братств і релігійних товариств, які творять разом Католицьку Акцію під проводом нашого Епископату.

Вкінці треба памятати, що в нинішних часах, коли зла книжка і преса посіяла стільки зла на світі і стільки людей відвернула від Бога, — найкращий спосіб оборони перед безбожництвом, піднесення релігійного духа і поширення Христової науки в народі — це добрі християнські книжки і часописи, які повинні бути в кожній українській християнській хаті.

Пригадка на часі.

По всіх наших громадах укладають тепер прелімінарі буджетів. В буджеті звичайно є вставлені значні суми на ріжні польські товариства. На українські ціли досі мало де призначувано якусь невеличку суму. Тому треба припильнувати, щоб внести прохання до громадської ради, вставити відповідну суму на українські освітні товариства, особливо на кружок Рідної Школи чи інше товариство, що веде в селі дитячий садок або захоронку. Коли цього не зроблено перед тим, заки буджет зложено, то треба це конечно зробити підчас тих 14 днів, коли прелімінар буджету виложений до перегляду. Українські громадяни не повинні зражуватися ніякими невдачами і домагатися свого права.

Памятайте про наших Братів і Сестри!

Евангелія.

Неділя 32.

І ввійшовши, переходив через Єрихон. І се муж, на імя Закхей, а він був старший над митарями, і був багатий. І старався побачити Ісуса, хто Він, та не міг із-за народу, бо зростом був малий. І побіг наперед і вилїз на смоковницю побачити Його, бо мав тамтуди переходити. І як Ісус прийшов на місце, поглянув у гору і сказав до нього: Закхее, скоріш злази, бо сьогодні маю бути в твоїм домі. І скоро злїз і радісно приняв Його. А всі, що бачили, негодували, кажучи: До грішного чоловіка зайшов у гостину. А Закхей ставши, сказав до Господа: Се половину мого маєтку, Господи, даю убогим, і коли кого в чім скривдив, звертаю в четверо. Сказав до нього Ісус: Сьогодня спасення зійшло на сей дім, бо й сей є сином Авраама. Бо Син Чоловічий прийшов шукати і спасти те, що загинуло.

(Лука, гл. 19, ст. 1—10).

Стрітення Господнє.

А як сповнилися дні очищення їх по закону Мойсея, принесли Його в Єрусалим, щоби представити Його Господеві; як написано в законі Господнім: Всяке мужеське, що отвирає утробу, святим Господеві назветься; і щоби дати жертву, по тому, що сказано в законі Господнім, дві синогорлиці або двоє голубят. І се був чоловік в Єрусалимі, котрому на імя Симеон; і чоловік сей праведний та богобоязний, що ожидав потіхи Ізраіля, і Дух Святий був в нім. І було йому сповіщено Духом Святим, що не побачить смерти, поки перш не оглядатиме Христа Господнього. І прийшов Духом у храм; а коли несли Дитя Ісуса Його родичі, щоби довершити над Ним законного обряду, і він взяв Його на свої руки і благословив Бога і сказав:

Нині відпускаєш слугу Свого, Господи, по слову Твому в мирі;
Бо очі мої бачили спасення Твоє,
котре приготовив Єси перед лицем усіх людей;
світло на об'явлення поганам і славу Твого народу Ізраіля.

А Його батько і мати дивувалися тому, що говорено про Нього. І благословив їх Симеон і сказав до Марії, Його Матери: Се лежить Сей на упадок і повстання многих в Ізраіли, і на знак, Котрому будуть противитися; а Тобі Самій душу перейде меч, щоби відкрилися думки многих сердець. І була Анна пророчиця, донька Фануіла, з покоління Асирового; ся вістаріялася у многих днях, провівши зі своїм мужем сім літ від свого дівництва; і та вдова аж до літ вісімдесять і чотири, що не відходила від храму і постом та молитвою служила ніч і день. І та в ту годину надійшла і славила Господа і говорила про Нього всім, що ожидали спасення Єрусалиму.

А як скінчилося все по закону Господньому, вернули в Галилею, в своє місто Назарет.

Дитя ж росло і кріпилося, повне мудрости: і ласка Божа була на Нім.

(Лука, гл. 2, ст. 52—40).

З нашого життя.

Комітет будови церкви СС. Василіянок у Львові, вул. Потоцького 95, уладив 7. ц. м. традиційну просфору в салі монастиря. Зійшлося около 200 осіб. Наперед діти з захоронки відіграли дві сценки, а учениці захоронкарського семинаря відспівали колядки. Відтак о. дир. В. Лициняк посвятив просфору; о. крил. Ю. Дзерович, голова Комітету, виголосив промову про стан будови церкви. Цього року зачнеться будова церкви при вул. Потоцького 95. Досі зібрано 30.000 зл. готівкою, звезено 120 тисяч цегол, 3 вагони вапна і пісок. Будова церкви повинна бути скоро довершена, бо комітетові допомагає своїми молитвами стигматичка Настя Волошин, яка є в цьому монастирі. — Дальше промовляли п. Рудницький, п. Чорній і вкінці о. пралат Л. Куницький. Серед співів колядок і товариської гутірки проминув мило вечір. — Тогож дня відбулися у Львові спільні просфори в багатьох українських товариствах.

З відродженецького фронту. В місяці лютому ц. р. Головна Рада „Відродження" уладжує для львівського громадянства протиалкогольний і протинікотинний курс, що триватиме три дні. Час, місце й програму курсу назначиться окремими повідомленнями. Незалежно від того Головна Рада висилатиме своїх прелєгентів з протиалкогольними й протинікотинними рефератами до усіх українських установ, організацій, товариств і Читалень „Просвіти" на терені міста Львова. Прелєгенти Т-ва „Відродження" ходитимуть з викладами по усіх читальнях міста. Усе українське громадянство міста Львова прохаємо не минати нагоди послухати, які то „благодаті" спливають на нас завдяки вживанню алькоголю і тютюну.

З Т-ва українських робітниць „Будучність" при церкві св. Юра у Львові. В неділю дня 31. І. о 18-ій год. відбулися сходини присвячені памяті Героїв, поляглих під Крутами. Присутні віддали поклін Героям однохвилинною мовчанкою. Опісля в імені голови п. Гординської (що не могла прибути з причини недуги), відчитано реферат. Хор членок відспівав кілька пісень. Деклямації і читання доповнили програму. Зворушила всіх кінцева точка: живий образ зі співом членки А. Сивиківної. Досить простора саля Товариства ледви змогла помістити присутних. Академію закінчено відспіванням національного гимну.

Вийшла нова книжка — Ол. Буця: „Чотири Злочини", 2. ч. „Християнської Книжки". Ціна 20 сотиків. Замовляти в Адміністрації часопису „Христос Наша Сила", Львів, вулиця Японська 7. Хто ще не вирівнав довгу за ч. 1. „Християнської Книжки" — „Червоний опир", нехай зробить це негайно, щоб уможливити Видавництву видавати дальші книжечки. — Вже друкується 3. число „Християнської Книжки — „Соловки — острови мук і смерти", на підставі споминів соловецького вязня. Просимо замовляти наперед і подати скільки примірників висилати, щоб можна було устійнити наклад чергових випусків „Християнської Книжки".

За тверезість.

Всі нарікають на крізу і тяжкі часи. Тисячі людей без праці, тисячам бракує хліба і даху над головою. Люди не мають грошей на купно харчів, опалу, одягу, на науку дітей, на книжки і часописи, на річи конечні для людського тіла й духа.

Одначе люди мають гроші на річи непотрібні а навіть шкідливі, як алькоголеві напитки і тютюн. Український нарід на західніх землях видає тепер річно 45 міліонів зл. на алькоголь і 70 міліонів зл. на тютюн, отже разом 115 міліонів зл. річно, і то в часах такої нужди, як тепер. Міліони тяжко запрацьованого гроша викидається на отрути, з великою шкодою для нашого здоровля і національного майна.

Колиб ці гроші зужити на національні цілі, то в кожнім нашім селі скоро повстала би нова церква, великий народній дім, де примістилися би всі українські установи, школа Рідної Школи, захоронка, лазня, а в кожнім повітовім місті шпиталь для недужих — і багато інших потрібних установ.

Алькоголь — це страшна отрута, що нищить тіло й душу людини, скривлює характер; ослаблює волю, діляє шкідливо на потомків. Під впливом алькоголю довершено найбільше злочинів; по тюрмах, судах і шпиталях повно алькоголіків. Багато жебраків і бездомних дітей тяжко бідує тільки через алькоголь.

Крім звичайної горівки пють тепер наші люди ще страшніші отрут: денатурат і етер. Вони не тільки затроюють і нищать людський організм, але роблять людей каліками — сліпцями. Часописи чимраз частіше повідомляють про осліплення або про затроєння денатуратом або етером.

Тому у всіх народів світа місяць лютий призначений на боротьбу з алькоголем і тютюном. Також українське протиалкогольне і протинікотинне товариство „Відродження" хоче обєднати усіх Українців до боротьби з пиянством і куренням в імя інтересу кожної одиниці і цілого народу.

Нарід, затроєний алькоголем, не має перед собою будучности і не здобуде кращого життя.

В місяці лютому повинні всі Українці хоч на цей один місяць перестати пити й курити, а гроші в цей спосіб заощаджені переслати для українських безробітних *).

В цей спосіб поборемо наших тяжких ворогів: алькоголь, тютюн і безробіття. Щойно після перемоги над тими трьома страшними ворогами прийде краща доля і для нас! *І. Д.*

*) Адреса: Комітет допомоги безробітним, Львів, вул. 3. мая ч. 10 (т-во „Сила").

Спеціяліст внутрішних недуг

Д-р Остап Прийма

вернувся і ординує тепер від 9—11 і 16—17. — ЛЬВІВ, вул. Личаківська 37 а. Тел. 261-50

Пересвітлювання рентгеном. Радіотерапія. 5—5

Читання для наших дітей.

Не дамо корови!

Ви не бачили нашої корови? — Ні?! — Ну то шкода, бо на нашій вулиці всі її знають, навіть чужі корови на неї заздро споглядають і сходять їй з дороги. Бо наша коровиця гарна-гарненька, дуже гарна!

Та й самі скажіть, чи вона не гарна: круглобока, ні за висока, ні за низька, краса, круглі роги, як виточені, і ніколи не гедзиться. Хіба як на чистий воздух зимою її пускаємо, то собі підскочить, але і то так, щоб ніхто того не бачив.

Потім ведемо її до тепленької стайні, бо вона тепло любить. І чисто любить. Ось тому щодня її чистимо, часто змиваємо і ніколи її не вдаримо. Ніколи.

Тому вона дає нам багато молочка, на кожний подій повне відерце. А нам треба того молока, бо нас багато в бурсі, і кожний хоче хоч капку дістати. І дістає повне горнятко біленького, густенького, тепленького молока. Ох, Боже, що б ми робили без нашої красої ?!

І подумайте собі, одного разу наш настоятель хотів її продати. Чуєте? Нашу гарну, любу пестійку хотів продати! А ми її чистили, доглядали, на пасовисько водили, її молоко пили, — а тут хотіли її продати. Це всі діти в бурсі бачили. Бо чому настоятель питав людей, по чому тепер корови? Чому на торговицю їздив, що сам Богдан, найстарший бурсак бачив і вечір хлопцям оповів? Тому діти ще ліпше коровицю доглядали, частіше коло стайні перебували. І добре собі поступали, що так робили. Бо ж одного ранку чогось довго її зі стайні не пускали, і це всі завважили. Ну і довго не чекали. Бо прийшов до кухні той дзьобатий Клим зі шнуром. А ми всі на подвіря, а Петрусь побіг коло воріт щось майструвати. Він знав, що робить — ми всі знали. Тимчасом Клим з заплаканою Євкою вже корову зі стайні виводять. Всім аж дух у грудях сперло.

Краса також щось прочувала, бо помалу-ліниво стайню покидала. Ще раз станула перед нами — гарна, повна, круглорога, краса коровця наша. Тільки головою журливо хитала, за дітьми бідна оглядалася.

А дітям з оченят сльози кап, кап, кануть на саме серце настоятеля. То видно Бог так дав, що він сам замнявся, відкашельнув, а далі як не крикне:

— „Климе! не дамо корови!" „Не дамо корови!" — підхопили діти хором, радісні обступили корову, вирвали шнур з рук Клима і повели її гурмою назад до стайні.

Там їй наложили запашної конюшини і гладили тепленькими рученятами. Вона вдоволено їла і вдячно поглядала на дітей.

О. Годунько.

Цікаві дрібниці.

Що пишуть відборці про свічки „КЕРОС": „Прошу вислати на мою адресу 100 кг. свічок піввоскованих пріма „В/2" ріжної величини. Свічки „В/2" є знамениті! З належним поважанням — о. МАКСИМ ВІТОШИНСЬКИЙ, парох у Смільнику, п. Воля Мигова.— Смільник, 22. січня 1937."

Звірята в радію. Гальо! Гальо! Послухайте слона Так тепер заповідають часом у радію. І ми дійсно чуємо, як ричить слон і інші звірі. Не все вдається зловити голоси звірят, але по довших очікуваннях таки

М. Кулявець

ОЙ, ТА ГОРІЛКА...

Вже смерклося. Іваниха прийшла з роботи і взялася обирати бульбу на вечерю. Малий 8-літній Юрчик плакав їсти.

— Мамо, варіть скоро вечерю, бо мені так хочеться їсти.

— Чим же я, дитино, зварю, як дров не маю? Тато ще з полудня сидить у коршмі, а дров не нарубав.

Кинула бульбу, взяла зпід постелі сокиру, пішла на подвіря і взялася рубати сукату колоду. Хоч зі всіх сил рубала сокирою, а колода ані руш.

— Боже мій, Боже, змилосердися наді мною. Наверни мойого Івана на праву дорогу. Нехай я так не мучуся!

Вийшов Юрчик з хати і жаль йому було дивитися на муку своєї неньки.

— Мамо, я піду до коршми за татом і скажу, хай ідуть домів і нарубають дров. — І не чекаючи довго вибіг за ворота і побіг вулицею. Став у коршмі під дверями і вагався. Боявся сердега, бо знав, який тато недобрий, як пяний. Однак набрав відваги, отворив двері і зняв шапку:

— Слава Йсусу Христу!... — Кхі! кхі! Закашлявся і мало не впав.

В коршмі була хмара смердячого диму, а сопух горілки вдарив його в голову. На його привіт не відповів ніхто. За шинквасом стояв грубий жид і сплюнув сердито в другий бік.

На столі стояло кілька пляшок і чарок. На лавах сиділи і лежали пяні газди. Один дрімав, другий щось мугикав під носом, а його тато сам зі собою сварився. Жид приступив до Юрчика.

— Що ти хочеш, чого тут прийшло ?

Юрчик не відповів.

— Іване, ходіть сюди! Ваше щеня сюди прийшло!

Іван заточившись підійшов до сина, змірив його червоними очима. Зловив за руку, підвів до стола і налив чарку горілки.

— На, пий! Чого стоїш? Пий бо ремінь здойму!

Юрчик стояв мовчки і дивився, то на пляшки, то на чарку, то на пяного тата. Врешті сказав ледви чутно:

— Я не буду пити, то смердить.

Іван розлютився і крикнув:

— Чий ти, сину? Чого сюди прийшов?

— Тату, я прийшов, щоб ви йшли домів нарубати дров, бо мама не мають чим палити, — сказав крізь плач.

— Ти сякий-такий сину, питаю чий ти?

— Та я ваш Юрчик, тату...

Нараз ремінь свиснув його по плечах і Юрчик з плачем побіг домів, а Іван ліг на лаву і захропів на цілу коршму...

дещо можна зловити на плиту. Тепер у радіо можна чути, як реве лев, тигр і інші грубші звірі. Навіть осел, той упертий осел, не видержав і заричав на цілий писок, даючи правдивий „концерт". До деяких звірів треба було підходити з хитрощами. Ось наприклад малому слоняткові відібрали пашу. Це довело його до розпуки і слонятко зачало трубіти грізно і розпучливо. На велику радість радіорепортерів відізвалися і старі слони і так повстав „концерт" слонів. Крик струса, найбільшого птаха, зовсім подібний до гуркоту бубна, а голос одного гатунку африканських малп зовсім подібний до сопрана. Голоси звірят ловлять на плиту не лише в звіринці, але також у лісах. Особливо трудно зловити соловейка. Коли побачать гніздочко, вішають мікрофон і чекають ранку, коли соловейко зачинає співати. В диких краях є ріжні роди птахів, які співають незвичайно гарно. Радіо старається видерти тайни природи і подати їх людям. Слухачі радія сидять собі вигідно дома і слухають концертів соловейків та інших птахів з цілого світа, як також голоси всіх звірів. Також можна вже бачити те все, що чується в радію, але на разі ці т. зв. телєвізійні апарати ще дуже дорогі.

Жиди бойкотують українських купців. Жидівські купці з Христинополя вислали письмо до товариства жидівських купців у Львові. В тім письмі жиди так скаржуться: „Від якогось часу повстають по селах і містах нашого повіту українські крамниці блаватні і шкір. Вони розвиваються чимраз ліпше і загрожують руїною жидівським крамницям. Це діється при помочі шаленої протижидівської агітації товариств і часописів. На ярмарки висилається людей, щоб не допускали селян до жидівських крамниць. Такий стан річей доведе до замкнення всіх жидівських крамниць. До цього причиняються львівські гуртівники жиди, бо в їх руках є 90% блаватних товарів і шкір. Бойкот жидів зростає. Жида не впускають вже на село. Жидові не винаймуть фіри, жидам бють шиби. Дальше жидівські купці з Христинополя просять львівське т-во купців, щоби вплинуло на жидівських гуртівників, щоб вони не давали товарів українським купцям. Львівське т-во жидівських купців так і зробило. — Від тепер українські крамниці з блаватними товарами і шкірами не дістануть від жидівських гуртівників кредиту ні товару. Тому українські купці не повинні брати товари в жидівських гуртівнях, лише в українських, а де ще нема, треба їх негайно закладати. Жиди все і всюди бойкотують українські крамниці і купують тільки у жидів. А коли Українці так само, за їх прикладом, хочуть бойкотувати жидів, то жиди зараз роблять великий „гевалт" і доносять на поліцію на наших людей. Багато наших людей на Бойківщині поарештували були на жидівські доноси. А тимчасом економічна боротьба (без погромів і биття шиб) дозволена і за нею є навіть польський премієр, ген. Складковський. Мусимо памятати, що жидівські кагали накликують до бойкоту християн і піддержування жидівських купців і ремісників, а рабіни навіть кидають клятву на тих жидів, що продають свої доми християнам. Український нарід мусить боронитися проти економічного визиску і рівночасно комуністичної агітації зі сторони жидів.

Вовки появилися масово на Закарпатті. Навіть у білий день підходять вони до людських осель. Ночами вють вовки з голоду і кружляють довкола сіл, очікуючи на добичу. Тому селяни зорганізували нічну і денну варту зі стрільбами. Вартівники мусять часто стріляти, щоб відганяти зголоднілих вовків. Недавно вовки напали в білий день на одного господаря, що їхав саньми до ліса. В лісі 12 вовків кинулося на коней, які сполошені вивернули сани і пігнали в ліс. Це врятувало господаря, який виліз зпід перевернених саней і побіг до села, щоб зорганізувати облаву на вовків. Селяни вирушили зі стрільбами до ліса, але на місці застали вже тільки кости з коней і сліди кривавого пиру...

ШИРІТЬ НАШ ЧАСОПИС!

Примір до наслідування.

Кружок Католицької Акції в Уневі видав і поширює масово таку відозву:

Слава Ісусу Христу!

ГРОМАДЯНИ!

Всі знаємо, яке велике значіння має в нинішних часах безбожности й комунізму **католицька книжка й католицька преса.** Річна передплата має деякі невигоди. Треба більшу квоту на раз післати, треба вміти на почті надати. А не рідко ходить газета довго по селі, заки до Вас прийде. Щоб цему зарадити, ми рішили продавати газети під церквою. За 5 грошів тижнево можете набути знаменитий селянський часопис **„Христос Наша Сила".** Зате стережіться газет комуністичних, радикальних, суботницьких та схизматицьких. Також забороняйте своїм дітям читати „Пломик", бо це безбожна газета. — Всі на фронт католицької преси!

Христос Наша Сила!

Кружок Католицької Акції в Уневі.

Цей Кружок Кат. Акції в Уневі розпропав вже багато примірників нашого часопису „Христос Наша Сила", чим дав доказ зрозуміння ваги хвилі і великої католицької ревности. З радістю поміщуємо цю відозву як примір гідний наслідування. Всі на фронт католицької преси!

Мучеництво есп. священиків.

В Еспанії червоні вимордували за пів року 11 епископів, около 16.000 священиків і понад 10.000 монахів. У деяких частинах Еспанії, що стогне ще під червоним терором, вимордували майже всіх священиків, і знищили всі церкви і монастирі.

Національні еспанські війська зачали наступ на Мадрит з усіх сторін і посунулися значно вперед. На полудневім фронті наступ повстанців на пристань Малягу за кінчився її здобуттям. Червоні відступають, застелюючи поле бою трупом і полишаючи багато воєнного матеріялу.

ВОЛИНСЬКА СТОРІНКА

ПАРОХІЯЛЬНЕ ЖИТТЯ ПРИ СВ. ЮРІВСЬКІЙ ЦЕРКВІ В КОВЛІ.

Починаючи з цього числа часопису „Христос Наша Сила", після невеликої перерви, будемо дальше містити парохіяльні хроніки з Ковля. Завданням цих хронік буде, між іншим, інформувати розкинених по Волині наших однодумців про правдиву, будуючу, релігійно-освітню працю парохіяльних органів. Рівнож за посередництвом цих хронік будемо вязатися з Братством Матери Божої Неустаючої Помочи і Марійським Товариством Пань, котрі ласкавою помічю улекшують нашу працю, хоч скромну, але проваджену на хвалу Божу і на користь нашої Церкви та народу. В такий спосіб, будучи духом разом з нашими Братами і Сестрами з Галичини, лекше нам буде виконувати наш обовязок супроти ближнього тут на волинських теренах, де московська незєдинена православна церква була тою недугою, яка ослаблювала український національний організм, несла денаціоналізацію і т. д. Наслідки — 70 процент населення на українських землях Волині є сьогодня комунізуючих, а решта майже вся до релігії байдужа або релігійно несвідома.

Саме в таких умовинах праця над поширенням Христової науки є невимовно тяжка і потребує збірних зусиль більше, як колинебудь, — особливо тому, що труднощів є досить не лише від чужих, але й від своїх.

У тій праці не є ми осамітнені. Праця в парохії в Ковлі, що була дещо ослабла при кінці літа і осінню з приводу полевих робіт, а ще більше з приводу ремонту братської салі в новонабутім парохіяльнім домі, — з кінцем минулого року обновилася.

Парохіяни, а особливо Братство Божої Матери Н. П., дочекалися вкінці просторої салі для зібрань і ріжних імпрез. Парохіяни постаралися про матеріял на сцену і вишили занавіски до вікон, скатерть на стіл, рушники до ікон і портретів, тощо. — Салю вже посвячено і відкрито.

Посвячення довершив Преосв. Кир Николай Чарнецький. На посвячення прибули громадно не лише парохіяни, але й не-парохіяни. Після посвячення Владика привітав парохіян з відкриттям власної домівки, побажав помочи Божої в релігійно-освітній праці і уділив присутним Архієрейського Благословення. Парохіяни дуже вдячні Владиці за те, що особисто посвятив домівку, котра стала осередком, де ми кріпимо свого духа.

На цьому місці треба ствердити, що греко-католицьке духовенство користується у нас великою пошаною.

Праця в парохії відновилася дня 29. листопада 1936. року рефератом, що його виголосив п. Василів, про Св. Землю.

Дня 6. грудня 1936. р. п. Романенко виголосив реферат на підставі книжки о. д-ра Г. Костельника про українську стигматичку Настю Волошин. Реферат зробив на присутніх сильне враження так своїм змістом, як і способом викладу.

Дня 13. грудня 1936. р. п. Морозовський виголосив першу частину реферату на унійну тему, а саме про відновлювання Унії на українських землях, починаючи від часу церковного розодору.

Дня 18. грудня 1936. р. уладжено для парохіяльних дітей св. Миколая. Програму свята заповнили співи і деклямації дітей, мале Миколаївське представлення та вкінці роздача дітям книжечок і цукорків.

Дня 20. грудня 1936. р. настоятель парохії о. В. Стернюк виголосив реферат про переслідування релігії в Мексику. Тема до глибини серця зворушила присутних, тим більше, що реферат був підсилений фільмовими світлинами.

Дня 27. грудня 1936. р. о. ігумен Ван де Малє виголосив реферат про святкування Непорочного Зачаття Божої Матери. Цей реферат є між іншим цінний тим, що о. Ігумен доказав присутним книгами і документами, що це свято святкувала і українська незєдинена православна церква дуже урочисто вже тому кілька століть. Але пізніше, не маючи звязку зі своїм пнем — католицькою Церквою, незєдинена церква почала все більше затрачувати те світло, котре через віки освічувало цілий християнський світ. Тому нічого дивного, що вкінці-кінців, через ненависть до католицької Церкви, усунула давне традиційне свято.

Як бачимо, праця над поглибленням серед парохіян і не-парохіян релігійної, а в парі з тим і національної свідомости — іде в такім самім темпі, як зимою попереднього року.

Хоч цим дописом не мав я наміру дати подрібне справоздання з праці в парохії за 1936. рік, але й те, що подаю, уважав би неповним, колиб не подав матеріяльних надбань за 1936. рік, і то надбань не від своїх парохіян, бо про це іншим разом. І так дістали ми дня 19. березня 1936. року від Марійського Товариства Пань: 5 підризників (стихарів), гарно вишиваних, 3 покриття на аналої, чудово вишивані, 5 ілітонів, 10 рушників, 1 кадильницю. Від Впов. Пані Е. Застирцевої дня 4-го січня 1937. року: 4 ризи (фелони) (один дарунок з „Достави"), 2 обруси на престіл, прекрасно вишивані, 1 занавісу, в тім стилю що обруси, на 1·80 м. широку а 5 м. довгу. Від Впов. Пані Торонської: 2 ліхтарики.

Архибратство М. Б. Н. П. в Станиславові пожертвувало: 1 прапор з образом М. Б. Н. Помочи на однім боці, а емблємами Чина Н. Ізб. з другої сторони, 1 обрус.

Рівнож від рефератової Секції Марійського Товариства Пань у Львові дістали ми кількадесять книжок для наших бібліотек на Волині.

За ці всі дари всім вище згаданим організаціям і окремим особам парохія і Братство Б. М. Н. П. в Ковлі складає щире й сердечне Спаси Біг.

Іван Морозовський.

Закладайте Кружки і Філії „Відродження" і Розгортайте протиалькогольну та протинікотинну боротьбу!

КАЛЕНДАР.

Лютий 1937.

Стиль		Дні	СВЯТА
н.	ст.		грекo-катол.
14	1	Н	Н. 32. Лют. Триф.
15	2	П	Стрітення Господне
16	3	В	Симеона й Анни
17	4	С	Ісидора прп.
18	5	Ч	Агафії муч.
19	6	П	Вукола прп.
20	7	С	Партенія і Луки

Сонце сходить 14. ц. м. в год. 6·55, заходить в год. 16·46

Місяць сходить 14. ц. м. в год. 7·36, заходить в год. 21·22.

Дописи.

Просфора в Замарстинові. Заходом читальні „Просвіта" в Замарстинові відбулася в неділю 7. ц. м. традиційна просфора. В присутності понад 90 осіб о. Мирослав Харина поблагословив просфору та виголосив відповідну до хвилі промову, в якій зазначив, що ця велика ідея любови, яка тут згуртувала всіх, повинна обєднати весь український нарід по цім і тім боці Збруча, й тих, що поза океаном, і тих, що на Зеленому Клині, і тих, що їх химерна доля розкинула по найдальших закутинах світа і вкінці й тих, що коротають своє життя на далеких Соловках, чи страшних льохах Г. П. У. Ця ідея любови повинна обєднати всі наші серця для спільної праці на славу Божу й добро українського народу. Накінець як голова Читальні привитав представників деяких наших Товариств і преси, ділячись з усіми поблагословленою просфорою. Потім забирали голос представник Народньої Організації Українців м. Львова, „Нового Часу" та члени місцевих товариств. Промови були переплітані колядками, стрілецькими піснями та діточими деклямаціями. Просфора покінчилася відспіванням національного гимну, полишаючи по собі якнайкраще враження.

Учасник.

Свято Йордану в Яричеві Новім відбулося цього року дуже торжественно при великім здвизі народа з дооколичних сіл. До звеличання торжества причинилося передовсім те, що на запрошення місцевого душпастиря о. Г. Бресденя, у Торжественній Службі Божій і в поході на ріку взяло участь сімох священиків під проводом о. дек. П. Пилипця з Підлісок Великих. До збільшення святочного настрою причинилася також і трубна орхестра з Підборець, що приграваля в церкві й підчас походу. На ріці посвячено нові хоругви, куплені заходом і стараннями одної частини українського населення Яричева. Друга частина населення не дуже прикладає вагу до украшення й піднесення нашого обряду, бо між нею йде людово-фронтівська агітація... Та ми віримо, що здорова реакція більшої і свідомішої частини нашого містечка під проводом невсипущого о. Душпастиря переможе так, що згодом усі разом будуть працювати для добра свойого народу, вільні від всяких шкідливих і погубних для нас впливів.

О. Д.

Вороців, пов. Городок. Дня 31. м. м. відбулася у нашій читальні „Просвіта" Академія у 19-ті роковини бою під Крутами. На програму зложилися такі точки: „Ой впав стрілець" — мужеський хор. Вступне слово — п. Василь Коржинський, абс. теол., „Заквітчали дівчатонька" — муж. хор. Кравченко: „Поклін борцям" — деклямація — Вол. Янчишин. „Ви жертвою в бою" — муж. хор. Ол. Бабій: „Під Крутами" — деклямація — Іван Костишин. На закінчення відспівано нац. гимн. Муж. хор співав під управою місцевого дірігента п. Василя Янчишина.

Місцевий.

Баптисти на Лемківщині. Наше село Крампна опердося агітації за переходом на незєдиневе православя. В нас нема тепер ні одного православного, хоч було їх кількох; не могли вони зорганізувати більшої сили, щоб вибудувати свою часовню (каплицю). До нашої парохії належить ще друге село; в нім є більше як половина православних. Вони мають власну часовню, вибудовану за американські доляри. Хоч у нас нема ні одного православного, зате є один баптист-сектант. Вже від кількох років ходили чутки, що наш громадянин Крохта є баптистом. Жив він собі за селом зі своєю жінкою. Раз прийшов він до української крамниці, де люди часто сходилися, щоби перебути вечір у товаристві на розмові. В нас була читальня „Просвіти", але її розвязав староста. Крохта признався, що є баптистом і сказав, що різав січку на Різдво. Це викликало в цілім селі велике невдоволення. Від того часу люди ставилися ворожо до нього і рівночасно зачали переконувати його, але надармо. Люди зачали говорити про баптиста, але приставати на баптизм ніхто й не думав. Кожний говорив, що він у католицькій вірі вродився, тієї віри були його родичі, то і він в тій вірі мусить вмерти.

Одного разу нарід по Богослуженні в церкві зійшовся до крамниці. Прийшов там і той баптист, щоб агітувати. Люди, котрі не хотіли слухати тієї агітації, і з огляду на присутність дітей, казали йому мовчати. Але баптист не слухав того і говорив дальше, хоч йому грозили, що викинуть. Врешті одному терплячка урвалася і схопивши його хотів винести на подвіря. Але в тій хвилині баптист повалив того чоловіка на підлогу і зачав його бити, куди попало. Та інші не дали того чоловіка бити, схопили баптиста і винесли його на подвіря, де він ще дуже опирався, як тільки міг. Коли побачив, що вже не дасть ради, побіг на постерунок поскаржитися комендантові. Але комендант вигнав його з постерунку і казав більше не агітувати.

На тім ще не кінець. Баптист не перестає агітувати, за що дістає гроші. Ось одного дня дістав він з почти пакунок, а на другий день діти його принесли до школи якісь книжечки і роздавали даром іншим дітям. Коли діти приносили до дому ці книжечки, родичі навіть не читавши їх метали в піч.

До Крохти приходять баптисти з інших сіл як з Габови, Явіря з цілими родинами. Я спитав раз баптистів, в що вони вірять. Відповіли мені, що вірять тільки у св. Письмо, а св. Церкву відкидають.

Отже тут є головний блуд віри баптистів і всяких сектантів.

В сусіднім селі Габова при громадських виборах хотів баптист, щоб його вибрали на солтиса, але люди не хотіли. Наш селянин, що возить почту з міста до нашого села, мав нагоду бачити, як габівський баптист відбирав гроші. На почті люди переконуються, що баптисти за віру беруть гроші. Тепер вже ясне, що ті люди за гроші продають душу і прадідну віру та переходять на іншу, щоб дияволові служити, а не Богу.

Лемко.

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила!"

Читання для наших господарів.

Штучні розсадники. Наші селяни можуть мати гарний дохід з вчасної городовини. Плекається її в штучних розсадниках (інспектах), огріваних кінським гноєм. Збудувати такий розсадник не тяжко. Треба підшукати собі затишне місце від полудневої сторони будинку, що не підмокає і не затоплює його дощівка з даху. Розкидається сніг на 2 метри ширини і 3—4 м. довжини і прикривається кінським гноєм щоб земля розмерзлася. Так приготовляється місце під розсадник. Як закладається розсадник, і як сіяти і плекати розсаду, про це написано докладно в книжечках про „інспекти".

Отже треба спішитися, бо чим скорше виплекаєте городовину, тим дорожче її продасте. Особливо треба закладати розсадники під містами і там, де виїздять на літо літники з міста. З морга городу, добре загосподарованого, можна мати більше зиску, як з 15 моргів, засіяних збіжжам.

—

Що діється у світі.

В **большевії** кипить. Коли найвищі червоні достойники вистрілюють один другого або погрожують собі взаїмно арештом і „стенкою", то це знак, що вже недалекий кінець червоного пекла. Сталін приказав арештувати 1.200 червоних старшин, між ними заступника Ворошилова, маршала Тугачевського. Коли Ворошилов пішов до Сталіна, і зажадав увільнення своїх старшин, Сталін грозив, що і Ворошилова скаже увязнити. Тоді Ворошилов відповів, що стане на чолі армії і візьме всю владу в свої руки. ГПУ переводить масові арештування між селянами і робітниками на Україні, де зачалися голодові заворушення. Викрили нові тайні організації на Україні, в Москві, і Грузії. В Ташкенті арештували ген. Дибенка, команданта совітської армії в Туркестані. Він від самого початку большевицької революції відігравав велику ролю. В Москві були великі заворушення проти Сталіна. Війська ГПУ стріляли сальвами до демонстрантів і розганяли їх при помочі танків.

В Києві скінчився зїзд совітів **України.** Принято нову конституцію, яка ще більше обмежує і так неістнуючу автономію совітської України. Деяка частина українських комуністів виявляла спротив проти посягань Москви, тому приїхала зараз надзвичайна комісія з Москви, щоб перевести „чистку".

В **Еспанії** національні війська повели великий наступ на Малягу, від сторони суші й моря і здобули її. Червоні відступають на цілім фронті. В обляженім Мадриті голод. Червоні генерали сваряться між собою, також ріжні червоні партії сваряться і навіть стріляють до себе. Селяни бороняться як можуть перед рабунками червоних. В Барсельоні червона міліція збунтувалася і не хотіла вирушити на фронт. В Мадриті міліція стріляла до демонстрантів, які протестували проти насильств червоної влади. Чужинці, які далися затягнути до червоної еспанської армії, тепер стараються втечи з червоного пекла під опіку своїх консулів, але це не все їм вдасться і червона міліція розстрілює їх як дезертирів. Це добра научка для тих, що послухали комуністичних агентів.

Німеччина домагається звороту своїх кольоній в Африці, якими по війні поділилися Англія і Франція.

Франція, Англія і совіти довший час хотіли перетягнути **Туреччину** на свій бік, та це їм не вдалося. Тепер Франція посварилася з Туреччиною через граничну округу Александрети, а Англія від італійсько-абісинської війни стратила своє значіння, бо Італія таки поставила на своїм. Совіти хотіли заключити союз з Туреччиною, щоб їх кораблі могли переплисти Дарданелі і вдарити на фашистівську Італію. Одначе Туркам усе це не подобалося і вони тепер зблизилися до Італії. Туреччина та Італія рішили заопікуватися долею народів, що мешкають над Чорним морем (Українців, Татар, Грузинів) і стогнуть під московським терором. Самостійність **України, Криму і Грузії** відсуне Москву від Чорного моря і забезпечить Туреччину і разом з тим цілу Европу від комуністичної небезпеки.

В **Японії** повстав новий уряд генерала Гаяші. Він має попертя армії і парляменту.

В кількох словах.

На Евхаристійнім Конгресі в Манілі пів міліона його учасників благало на колінах Бога, щоб дав побіду національній армії в Еспанії.

Де шириться комуна? В Тернополі, Микулинцях, Настасові, Глубічку Вел., Івачеві Долішнім, Теребовлі й інших місцевостях Поділля увязнили 150 осіб, підозрілих у комуністичній діяльності. Частину увязнених випущено по переслуханні, більшість з них відставлено до вязниці.

Білорусини внесли скаргу до Найвищого Адміністраційного Трибуналу на виленського воєводу, який розвязав білоруські товариства і заборонив білоруські часописи.

Кінець старих большевиків. Незабаром стануть перед судом у Москві приятелі і співробітники Леніна: Бухарін, Риков, Раковський, Преображенський, Буданов, Белобородов і багато інших.

У Валенсії, столиці червоної Еспанії, викрили змову проти большевицького посла, жида Розенберга й інших визначних комуністів.

Велика повінь в Америці спричинила 5 міліярдів долярів шкід. Сотки осіб втопилися. Рікою Місісіпі пливуть трупи людей і звірят, доми і дерева. Понад міліон осіб лишилося без даху над головою. Такої повені ще в Америці ні ніде у світі не було.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

о. В. С. Ковель: Рукопис книжок требаб переслати о. Приймі на вул. Японську 7, а відповідь прийде листовна. Привіт!

Веселий кутик.

У зубного лікаря.

Зубний лікар приступив до пацієнта і сказав:

— Отворіть уста!

В тій хвилі гість зачинає верещати.

— Що сталося? Таж я ще не діткнув вашого зуба — каже лікар.

— Так — відповідає гість, але за те пан доктор станув мені на нагнітку.

ОГОЛОШЕННЯ

(За оголошення Редакція не відповідає).

Релігійний мужчина в середному віці, безженний, пошукує заняття за скромним винагородженням, найрадше при церкві або бодай недалеко церкви, як пр. сторожівка, паламарство і т. п. Крім провадження господарства, знає устав Богослужень і церковне письмо. Зголошення слати на адресу: В. Левандівський. Львів, вул. Павлінів Горішня 3. Сирітська бурса.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1.20 зол., РІЧНО 2.40 зол., за границею річно 1 доляр.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7.II. пов.—Тел. 294-36. Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує Колегія. Відповід. ред.: Петро Козіцький. Друк. „Бібльос", Львів, Японська 7.

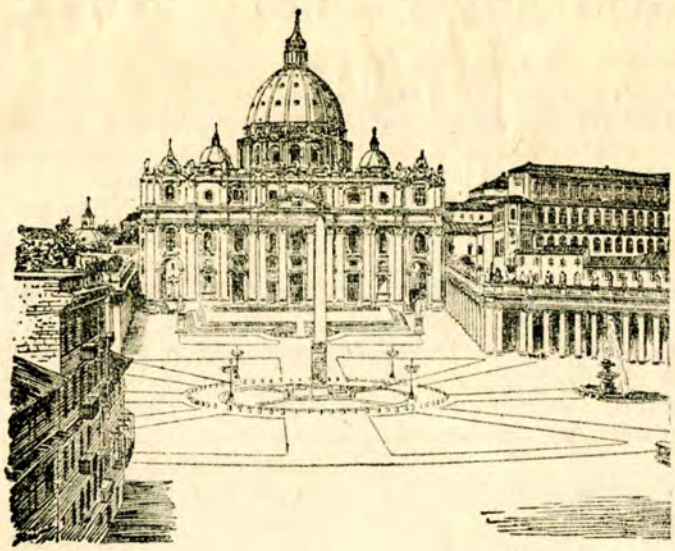
Орган рускої національної роботи

Львів, дня 21. лютого 1937. ч. 7. (123).

Христос Наша Сила

Популярний тижневик, присвячений поглибленню релігійно - морального і національного життя серед українських родин

Ціна 5 сот.

Найбільша католицька церква на світі — катедра св. Петра в Римі.

Слово ВПреосв. Митрополита Андрея

виголошене в радіо в празник Трьох Святителів з нагоди 15-ліття коронації Св. Отця Пія XI.

Празник Трьох Святителів — це празник і символ єдности Церкви Святих у небі і празник церковної Єдности на землі. Тому можна його назвати і празником св. Зєдинення, св. Унії. Всі вони, ці великі наші Святителі Східньої Церкви, лучили, так як ми, східній обряд, східнього духа, східню традицію із вселенською наукою віри і вселенською владою Римських Архієреїв. Вони були і є представниками Сходу, злученого з Заходом, католицького Сходу, Східньої Церкви, злученої з Верховним Римським Архієреєм.

У цей день, тому 15 літ, накладав найстарший Кардинал потрійний вінець-тіяру на голову вибраного кардиналами Папою Архієпископа Медіоляну, наслідника св. Амвросія, Кардинала Ратті. Знаючи Схід і Східню Церкву, Він спрямував головну увагу на справу повороту Східніх до Церковної Єдности. Працю для цієї справи уважає за головну, за перше завдання Його Понтифікату. Папа Пій XI. бажав би бути неначе Папою св. Зєдинення. Багато заряджень Св. Отця змагає до тієї мети. Він заложив і дотував у Римі Колегію для Українців греко-католиків другу для Румунів, вкладаючи в ці дійсно цісарські дари великі суми грошей. Він дбайливо опікується українською та російською еміграцією в західніх країнах. В літах голоду Він кормив своїм коштом сотки тисяч дітей на Великій Україні й в совітській Росії, що без тієї помочі були б загинули з голоду. Він іменував Преосв. Епископа Николая Чернецького Візитатором греко-католицьких церков Холмщини, Полісся, Підляшшя, Волині й Білої Руси. Надіючись, що в цих областях пробудиться віра батьків, відібрана бідному сільському народові насильством російських царів, Він зробив, що міг, щоб повертаючим до віри батьків дати не тільки Візитатора, але й Епархіяльного Архієрея.

В році Ювилею нашого св. Священомученика Йосафата видав Св. Отець знаменну Енцикліку й не перестає пригадувати християнам, що це їхній обовязок — пізнавати незєдинених та молитися за них і за св. Зєдинення.

Цього року від місяців Св. Отець, важко недужий, терпів великі болі „ізбранних ради", як каже св. Апостол Павло. По довголітньому апостольстві праць і молитов Бог покликав Його до апостольства терпіння. Празнуючи світлу річницю Його коронації, згадуємо передовсім цей одинокий Уряд Христового Намісника, в якому Божа сила встанови так значна, що робить його знаком правдивої Христової Церкви. В ньому можуть усі народи

світу пізнавати силу Всевишнього, що встановив, піддержує та людьми веде Вселенську Церкву. Влада Всесвітнього Архієрея це підстава й основа церковної Єдности. Нею людство звязане в одну Божу надприродну родину. Без Папи Церква розпадається й ділиться без кінця, бо немає в людстві сили, що могла б успішно протиділати розбиваючому єдність самолюбству. Тому то Римський Архієрей без порівнання більше, як хтонебудь у світі, є представником Божої ідеї, сторожем Божого права, провідником Божого життя, проповідником евангельської правди, найсильнішою підпорою справедливости і всеобнимаючої любови ближнього. Без Папи ми, Епископи, не могли б якслід сповнити душпастирських обовязків, що далеко перевищають усяку людську змогу. Постать Св. Отця окружена такою небесною авреолею, сяє таким світлом з неба, що хто по Божому вдивляється в це світло, мусить з часом дійти до віри й любови св. Церкви.

У сьогоднішній Празник проповідникові вистарчає звернути увагу на сам предмет свята, що сам собою просвічує небесним світлом і загріває людство. У промінях цього світла з сердешною тугою звертаємося до Всемогучого в небі з такою молитвою за Вселенського Архієрея і за наш бідний Нарід:

„Твому Заступникові, Христе Спасителю, дай звершити діла розпочаті в апостольських Його намірах. В місяцях важкої Його недуги ми благали Тебе про здоровля, про сили для сповнення важких завдань, які Ти Йому доручив. Сьогодні дякуючи Тобі за всі ласки, які Ти на Нього зливав через 15 літ і за цей випрошений поворот до здоровля, ще у несупокою за Його життя повторюємо ці самі молебні благання:

Продовжи, Предвічний Боже, нашому Верховному Душпастиреві літа життя, щоб міг ще на цьому світі радіти поворотом неєдинених до церковної Єдности. Є в Тебе, Спасителю наш, вівці, що не належать до того стада, й ті треба Тобі привести, щоб було одно стадо й один Пастир.

А нашому нещасному Українському Народові, переслідуваному на Сході ворогами людства, що є й Твоїми ворогами, Христе, тому бідному Народові, винищуваному з ненависти до Тебе, дай в обіймах св. Матери нашої Вселенської Церкви знайти свобідний розвій усіх Тобою даних йому прикмет і сил. Дай Українському Народові вернути до церковної Єдности, в якій його предки приняли св. Хрещення за св. Князя Володимира, в якій за Ярослава Мудрого віддавали весь нарід під Покров Пречистої Діви Марії. Нехай силою Твоєї Благодати верне до церковної Єдности, відновленої на Фльорентійському Соборі, проголошеної в Києві Митрополитом Ісидором, а відтак на Берестейському Соборі. Нехай верне до церковної Єдности, за яку віддав життя св. Священомученик Йосафат і холмські селяни, до смерти вірні Римському Архієреєві. Нехай верне до церковної Єдности, для якої нестружено працював ціле життя Митрополит Рутський, котрого 300-літній ювилей у цих днях обходимо. До церковної Єдности, в якій і для якої дай нам Боже жити й умирати. Амінь."

——

Сила друкованого слова.

Св. Апостола Павла можна сміло назвати першим основником християнської преси. Він писав багато листів-посланій до мешканців ріжних міст. Ці листи кружляли між християнами так як сьогодня часописи. Колиб св. Павло жив сьогодня, видавав би напевно католицький часопис і в цей спосіб поширював би Христову науку.

Св. Отець Пій IX. сказав: „Обовязком кожного католика — добру пресу читати й поширювати!"

Преса — це володарка сучасного світа.

Преса — це могутній вістун світових ідей.

Преса — це керманич народу.

Преса — це місіонар сучасности.

Преса — це меч оборони й перемоги!

Добра преса — це ангел потіхи в хаті, апостол правди й учитель добра.

Німецький епископ Могунції Кеттелєр сказав:

„Хто не підпомагає католицької преси, той не має права називатися сином Матери — католицької Церкви".

Один промовець сказав: „Преса — то все! Коли матимемо пресу — будемо мати все!"

У всіх культурних народів світа преса відіграє величезну ролю. Щоденно розходяться мільони часописів, які мають великий вплив на людей. У багатьох народів нема людини, яка щоденно не читала би свого часопису. Часопис має рішаючий вплив на спосіб думання і світогляд свого читача. Добрий католицький часопис впливає на вироблення католицького світогляду, — злий, безбожницький часопис побільшує число безбожників і злих людей. Велике число безбожників у світі — це наслідки злої преси.

Сьогодня можна сміло сказати. „Скажи мені, який часопис читаєш, а я скажу тобі, хто ти єси".

Коли в інших народів часописи розходяться мільонами, то в нас розходиться назагал ще небагато українських часописів. Велика більшість українських селян не має ще українського часопису навіть раз у тиждень, коли кожний німецький селянин має свій щоденник.

Заки у нас буде виходити український католицький щоденник, треба подбати, щоб у кожній українській християнській хаті був найдешевший і найцікавіший український тижневик „Христос Наша Сила".

В цей спосіб причинимося до вироблення та утвердження в нашім народі християнського світогляду, який поширює від самого початку свого існування часопис „Христос Наша Сила".

Домагайтеся скрізь безалькогольних вечерниць і забав та безтютюнових нарад, зїздів і засідань!

Євангелія.

Неділя митаря і фарисея.

Двох людей увійшло у храм помолитися, один фарисей, а другий митар. Фарисей стоячи, так в собі молився: Боже, дякую Тобі, що я не такий, як інші люди: рабівники, несправедливі, чужоложники, або як і сей митар. Пощу двічи у тиждень, десятину даю з усего, що маю. А митар здалеку стоячи, не хотів і очей звести до неба, а бив себе в груди, кажучи: Боже, милостив будь мені грішному. Кажу вам, сей відійшов у свій дім більш оправданий від того: бо кожний, хто виносить себе, буде понижений, а хто понижає себе, буде вивищений. (Л у к а, гл. 18, ст. 10—14).

З нашого життя.

З нагоди 15-ліття коронації Св. Отця Пія XI. у празник Трьох Святителів, 12. ц. м. в Архикатедральному храмі св. Юра у Львові відправлено торжественне Богослуження в наміренні Св. Отця. Преосв. Кир Никита в сослуженні вищого Духовенства відправив Архієрейську Службу Божу і виголосив відповідну проповідь. О. сов. Семчишин відчитав „Слово Впреосв. Митрополита Кир Андрея". Співав хор студентів-богословів. Вірні заповнили просторий храм св. Юра.

На Рідну Школу зібрано 1.60 зл. на весіллі в Івана Романового в Гиновичах біля Бережан. — На усіх наших весіллях треба памятати про українські народні потреби.

Кухню для безробітних зорганізувало товариство українських робітників „Сила" на подвірі львівської Ставропігії. Кухня видає дармові обіди для 200 українських безробітних. Просимо памятати про українських безробітних і присилати жертви в грошах і в натурі на адресу: „Сила", Львів, вул. 3-го мая ч. 10.

В Уневі, пов. Перемишляни, українські батьки внесли протест до староства і шкільного інспектурату за побиття їх дітей учителем Новаковським і польським священиком Станошеком за те, що українські діти не хотіли ходити на польську релігію.

Памятайте про наших безробітних!

Що робити з дітьми?

Наші батьки, трохи через невідрадні обставини, а трохи таки через каригідну недбайливість, не думають про дальшу долю своїх дітей. Адже відомо, що землі не можна ділити без кінця, а треба вишукати своїм дітям інші засоби до життя, може й кращі, ніж на селі. Тут маю на думці купецтво і ремесло. Не забуваймо, що Волинь, Холмщина, Полісся дуже потребують нашого брата, бо напр. шевство на Поліссі цілковито в руках жидівських. Отже меткий купець і проворний ремісник знайде там працю і хліб. Маймо на увазі і те, що і тут у Галичині йде розвиток торговлі і промислу, котрий нам, і тільки нам, треба взяти у свої руки, якщо не хочемо в біді і в наймах коротати своє життя.

Щож робити? Коли дитина кінчить вселюдну школу, добре булоб подбати, щоб у сусідному місті, або у Львові, пішла ще на рік, на два до школи. А коли дитині шіснацятий рік йде, треба у більшому місті, найкраще у Львові, вишукати майстра, котрий приняв би до терміну; в терміні треба вибути 3—4 роки. Така сама поведінка є з хлопцями і дівчатами, що хочуть вести свою, або чужу крамницю і їх даємо на практику до склепу. В той час 3—4 рази тижнево ходить хлопець до доповняючої школи. По 3 роках кінчить він ту школу, а коли й терміновання у майстра йому кінчиться, тоді здає челядницький іспит. Закон наказує, щоб майстер платив хоч трохи термінаторові, але це на практиці виходить на таке, що батьки мусять 2—3 років видати трохи гроша на помешкання й удержання дитині, бо майстер дає мало. Ба часом ще й майстрові треба щось дати, щоби приняв дитину. Але те все напевно виплатиться, лише конечно треба упевнитися, чи майстер має право „визволяти", чи по 2—3 тижнях вписав хлопця до цеху і чи посилає до школи.

Очевидна річ, що челядник вже не загине, і дальшу дорогу вже собі промостить. Треба тільки памятати, що в пізнішому віці як 16—18 років — хлопець має мороку із приняттям і зі школою, тому треба дитину замолоду віддати на науку. А щоб дитина не звелася в місті в нівець і не пішла на манівці, мусимо приміщувати дітей у наших бурсах. Хто може стягнутися на ще трохи більший видаток, то перед таким стелиться ще краще будуче в купецтві і в ремеслі. Та про це другим разом. Пізніше скажемо ще, де давати наших дівчат на науку і де приміщувати їх на станцію. *о. Год.*

Боротьба з неграмотністю

Серед українського народу незвичайно велике число неграмотних. Брак школи підчас війни, а тепер брак рідної школи, байдужність родичів до шкільної науки своїх дітей, нужда села, — все те причинилося до того, що українська молодь підростає неграмотна або мало грамотна і по якімсь часі забуває всю науку і стає знов неграмотною.

Тепер на селі є багато вільного часу. В кожнім селі найдеться освічена людина, що потрафить повести курс для неграмотних. Кружок „Рідної Школи", а як його нема в селі, то читальня „Просвіти" чи інше наше товариство, повинні рішучо спонукати всіх неграмотних у селі вписатися на курс для неграмотних. Нехай не буде ні одного Українця, ні одної Українки, які пропадали б у темряві неграмотности, у цій духовій сліпоті. Обовязком всіх наших людей, що мають якунебудь змогу, нищити неграмотність серед українського народу. Як повести курси для неграмотних, про це дає докладні відомости книжка „Рідна Школа в ідеї і житті" на ст. 121-125.

Безробітні інтелігенти на селі повинні уважати своїм національним обовязком навчити неграмотних читати й писати.

Тому всі на фронт боротьби з неграмотністю!

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила!"

Відділ для хорих.

Слава Ісусу Христу!

Місяць тернистої життєвої дороги за Вами — місяць ближче мети, ближче остаточної злуки з Тим, до Котрого з природи тужить наша душа. Неспокійна вона, доки не спічне в Тобі, Христе, — мусимо усе повторяти за св. Августином.

Наша духовна родина — Апостольство Хорих — чекає на поживу духа — візьмемо собі її нині з рук праведного Симеона, який в день Стрітення Господнього сказав — тримаючи на своїх руках маленького Спасителя: „Се лежить Сей на упадок і повстання многих"... Велику душевну бурю переходив немічний, старенький Симеон, свідомий того, що сил у нього чимраз менше, відчував, що стає непотрібним на світі. Лиш одно його піддержувало. А був Він, як каже св. Письмо, „праведний, богобоязливий, що ожидав потіхи Ізраіля..." Та і найбільше праведний не перестає бути звичайною людиною, якій тяжить усяке терпіння — і праведний Симеон не бачив іншого способу полекші, як просити Бога, щоб забрав його з того світа.

Та „було йому оповіщене" — каже св. Письмо — „Духом Святим, що не побачить смерти, поки перш не оглядатиме Христа Господнього".

Він хотів уже спочити, а Бог казав Йому ще терпіти дальше, доки на власних руках не подержить маленького Спасителя.

Дорогі співстрадальники Христові! Чи не читаєте Ви у вище поданій події історії Ваших особистих переходів?

Одні з Вас довше, другі коротше приковані до ложа недуги. Мало зі себе можете дати, а багато Вам треба підмоги від інших. А коли Ваші найближчі тої помочи дати не можуть або не уміють чи не хочуть, або дають її з явною неохотою, тоді Ви зітхаєте: „Боже, забери мене з того світа!"

А тимчасом вмирають многі сильніші, здоровіші, потрібніші для народу і для родин, — а Ви дальше мусите двигати тяжке ярмо терпіння.

В таку тяжку хвилю пригадайте собі праведного Симеона. — Не прийшла ще Ваша година. Не побачиш кінця свого терпіння, — доки не оглядатимеш Христа Господнього. — Праведний Симеон чекав на Христа і дочекався Його в день Стрітення, але чи ми зможемо доступити того щастя, якого доступив Симеон?

Дорогі співстрадальники Христові! Будьте спокійні, напевно і Ви зможете оглядати Христа, — як лише схочете, як лише так як Симеон будете „праведними, богобоязливими", будете ожидати потіхи лише з неба. І Ви зможете тримати на своїх руках Христа, як лише розважите і затямите науку, яку подає Вам Апостольство Хорих.

Ісус умер, пролив Свою Кров за всіх без виїмку, хоче, щоб усі спаслися, але як каже св. Павло: „... Доповняю те в моїм тілі, що не достає терпінням Христа, за Його тіло" (Кол. 1, 24). Христос відкупив нас, але не довершить нашого остаточного спасення без нашої згоди, без нашого співділання, не заведе нас до вічного щастя без нашої співпраці. Ви усі співстрадальники Христові — немов жарівки (світло світа) — маєте світити і загріти приміром свого життя інших, — але потрібна злука з електричною струєю — Божої ласки, з Христом. Злучені з Христом стаєтеся частиною Його Містичного Тіла, страдаєте уже не Ви, а у Вас страдає Христос. Терпіння Ваше, що могло стати Вашим упадком, — стається Вашим повстанням, — бо стається частиною терпіння Христа, а Ви стаєте учасниками почести, разом з Христом страждати за спасення усіх на світі.

„Се лежить Сей на упадок і повстання многих" — сказав колись праведний Симеон. — І терпіння Твоє, дорогий Читачу тих стрічок, може бути Твоїм повстанням, або упадком, залежить від Твого душевного розположення, від Твого особистого відношення до Христа. Щоби спрямувати Твої думки в сторону Джерела сили і ласки — Христа, відорвати Твої думки від життєвої скорби, нужди та печали — до того власне змагає Апостольство Хорих. Коли уже Ти членом Його — тішся; коли ще ні, то чим скорше зголосися на адресу: Апостольство Хорих, Львів, Підвалля 9/I м. 2.

В місяці лютім, в якім припадає празник Стрітення Симеона з Христом, Приготов Себе і Ти, співстрадальнику Христовий, через терпеливе зношення своїх хрестиків до стрічі з Христом Евхаристійним у св. Причастю, до стрічі з Христом на Страшнім Суді.

А при тім старайся станути членом Апостольства Хорих. Спробуй! Зголосися!

Переконаєшся, що ярмо Твого терпіння стане лекше, страдання Твоє стане Тобі ареною нового способу життя, нового способу діяльности для ближніх.

Терпіння не буде для Тебе упадком а повстанням.

Христос наша Сила!

—

Зложили жертви на Апостольство Хорих: о. І. Чичула, Добра, 3 зл.; І. Телебзда, Конюхи, 2 зл.; З. Лукашевич, Поршна, 2 зл. — В імени всіх складаємо щиру подяку.

Чергова Служба Божа в наміренні членів Апостольства Хорих — 1. березня 1937. р. год. 6¼ рано в церкві Успення П. Д. М. у Львові, вул. Руська.

Цікаві дрібниці.

Протиалькогольна і Протинікотинна Вистава. Головна Рада „Відродження" уладила у Львові, Чарнецького 26, виставу образів, що ілюструють наслідки вживання алькоголю й тютюну. Вистава заповідається незвичайно гарно завдяки новим образам-плякатам наших визначних мистців-малярів, що приготовили на цю Виставу свої праці. З надісланих праць на вирізнення заслуговують образи проф. Петра Обаля, Володимира Баляса, Святослава Гординського, Ярослава Коваля, Малюци й інших. Багатий є відділ чужинецьких образів з тієї ділянки, польських, німецьких, сербських, болгарських й інших. Вистава ця відчинена кожного дня. Шкільна й студентська молодь може оглядати виставу групами.

Нові кружки „Відродження" засновано в селі Гниличках, збаразького повіту і селі Василеві Великім, повіт Рава Руська. Членами-основниками самі селяни. Це найкраща запорука, що свідомість нашого громадянства

зростає, бо в першу чергу наше селянство наражене на безпосереднє ділання алькоголю й тютюну. Основування кружків „Відродження“ є запорукою кращої й успішної діяльности всіх наших установ. Сьогодні всім стає ясно, що шляхи до добробуту одиниць й цілого народу йдуть через тверезість.

Еміграційні баламутства. В останніх часах у цілому краю ширяться неправдиві вістки про свобідні виїзди до чужих країв. До Львова приїзджають громадно наші селяни в тім переконанні, що зможуть без перепон виїхати до Франції, до Бельгії та до заморських країв. Зокрема найбільше зацікавлення Бельгією. Причиною цього часописні вістки, що бельгійський уряд веде переговори з польським в цілі спровадження з Польщі 20.000 робітників до копалень вугілля. Подаємо до відома, **що ніяких свобідних виїздів нема.** Свобідна еміграція в нинішних часах застою і безробіття на цілому світі зовсім припинена і нема найменших виглядів, щоби в скорому часі була назад привернена. Спеціяльно що торкається Бельгії, то навіть коли з Польщі виїде тих 20.000 робітників, не можна знати, з яких повітів будуть їх брати. Можна припускати, що в першій мірі бралиб кваліфікованих копальняних робітників з поміж безробітних на Шлеську. З тих оглядів не радимо нікому даремне приїздити до Львова, бо тут нічого не вдіють і тільки безпотрібно витратяться на дорого. Водночас **остерігаємо всіх перед обманцями,** які вештаються по краю і ширять неправдиві еміграційні вістки. Хто бажає мати ближчі інформації про еміграцію, повинен листовно звертатися під адресою: **Товариство Опіки над Українськими Емігрантами,** Львів, вул. Вишневецьких ч. 4. долучуючи марку на відповідь.

Лід на літо. Коли настануть літні спеки, як це приємно мати холодну воду до пиття, переховати в леді масло чи мясо. Якраз тепер час нарубати леду і звезти його до перехування. По наших селах на разі тільки молочарні дбають про лід на літо. Наші господарі не мають своєї ледівні і тому не беруться до цього. Та не конче треба мати свою ледівню. Вистарчить звести лід підчас морозу до засіку стодоли від північної сторони, укладати брили леду на підкладі з полови, добре вбиваючи і поливаючи на ніч водою, щоб лід створив одну брилу. В той спосіб повстане якби копиця леду, яку треба накрити верствою полови і соломи, грубою на 1 метр. Лід брати вчасним ранком вузьким отвором і затикати його щільно вязанкою соломи або сіна. В такий спосіб можна мати лід ціле літо.

Страшні наслідки денатурату. Перед трибуналом окружного суду в Перемишлі відбулася розправа проти Василя та Гринька Кануса, Миколи і Федя Ваньчурів, селян із Брухналю Яворівського, які на весіллі приймали гостей денатурованим спіртом, розпущеним для смаку овочевим соком. — Наслідки були страшні. Всі гості затроїлися. Деякі вилічилися. Одна особа вмерла, а два парубки Андрій Козак і Ілько Мотиль осліпли. Оба сліпці виступили тепер на розправі як свідки. Кожного обвинуваченого засудили по 3 роки вязниці і по 2 тисячі зл. гривни.

Жертви вовків. Між селами Радані і Нілешті в Румунії напало стадо вовків на вдову Веру Панталон та її 13-літню доньку. Обі стали жертвою голодних хижаків. На місці трагедії знайшли тільки останки одежі.

Кит ушкодив корабель. З Осльо повідомляють: На водах океану, що обливає побережжа Антарктиди, один з норвезьких кораблів зударився з китом величезних розмірів. Корабель так поважно ушкоджений, що залога корабля мусіла перейти на поклад іншого норвезького ко-

Безробітні.

Скрипить під ногами сніг. Вітер, що віє десь, аж із далекого Сходу, кидає в вічі людям тяжкий холод. Мороз щипає в лице, і хоч як міцно закутайся в теплу одежу, то найде він таке місце, щоб до нього вчепитися.

На вулицях Львова людей небагато. Тільки ті, що мусіли покинути теплу хату й вийти за ділами. Кожний спішить, ніхто не зважується йти помалу. Не видно, щоб люди ставали по вулицях, витались й розмовляли. Мороз і вітер не позволяють на це.

Кожний полагоджує свої справи в місті й спішить до дому, щоб нагрітися коло теплої печі. І який радий кожний, що має свою хату, а в ній тепло, а в комірці дрова чи вугілля, що не дозволяють мерзнути в холодні дні.

А що роблять ті, які не мають у комірці палива, ані припасів їжі, ані нічого — а надівсе — не мають де заробити пару злотих, щоб перетривати зиму? Що роблять ті нещасливці безробітні?

Вони мусять виходити в місто, бо з хати їх жене холод і голод. Ідуть у місто з надією на те, що може десь удасться заробити пару сотиків. І побачити їх легко: на рогах вулиць, де поставлені коші, в яких горить вогонь, там збираються ці люди, щоб погрітися біля вогню, а погрівшися, йдуть далі, хоч надія в їх серцях знайти працю — чим ближче до вечора — тим слабша. А вдома ждуть у голоді й холоді малі діти; вони б теж пішли погрітися на вулиці, та не мають у чому! Крізь замерзлі шибки в вікнах дивляться, виглядають батька, чи не несе чого...

А тато, як по кількох годинах розшуків не знайде праці, йде до товариства українських робітників „Сила“: там урядує комітет допомоги безробітним. Для багатьох нещасливців це остання дошка рятунку: тут дістане він трохи муки, або хліб, або кілька кільограмів бульби.

Серце кривавиться безробітному, коли бере цю допомогу: як же приємно було б йому заробити собі на життя, а не просити милостині. І мусить користати з допомоги. Несе до дому, між голодних дітей те, що дістав, і благословить тих добрих людей, що своїми пожертвами дають змогу комітетові рятувати таких як він нещасних безробітних...

рабля. Ушкодженого корабля не змогли врятувати.

Кривда для наших пташків. В часі великих морозів добрі люди у Львові кидали зерно і кришинки хліба для бідної пташні, що не година знайти собі в той прикрий час поживи. Як гидко було дивитися, що деякі захланні сільські жінки змітали до баньок оцю дрібку зерна, і наражували нещасні й такі корисні пташки на голодову смерть. Таке поступовання заслуговує на як найгостріше напятнування!

Австралія бореться з алькоголізмом. Австралійський парлямент видав закон, на основі якого висилатимуть непоправних пяниць на острови Ротароа і Пакатоа. Перший остров призначений для мужчин — другий для жінок. Ці острови віддалені від Австралії три години їзди кораблем а море роїться від рекінів. Пяниці не можуть тому навіть мріяти про втечу. По вилікуванню від піяцького налогу повертають вони до краю і є пять літ під строгим наглядом поліції. Якщо пяниця знову поверне на давну дорогу, його вивозять на заслання вдруге та примінюють тяжчі кари. На островах панують строгі приписи. Пяниці мусять працювати фізично на полі й в домашньому господарстві під наглядом.

Двобій супа з літаком. На італійський літак, що летів з провінції Воллєга в Абісинії до Аддіс-Абеби, напав великий суп (рід орла). Летун дав сальву зі скорострілу й зранив птаха. Суп все таки вдарив дзьобом об літак, продіравив його, а опісля новим ударом дзьоба зранив летуна в чоло. Летун втратив свідомість. Його заступив зараз його обсерватор. Літак причалив на луці, віддаленій три дні ходу від найближчої італійської станиці. Коло літака впав і ранений суп. Розтягліть його крил є 3 і пів метрів. Суп вломив собі дзьоб об поволоку літака. На нозі мав він перстень зі слонової кости, а це значить, що він був власністю якогось абісинського вождя. Незабаром збіглися до літака Абісинці. Вони принесли воду, харчі й сіно на летовище. Крізь радіо з літака повідомлено про випадок італійську команду.

38-ма Державна Льотерія.

Що корисніше для льотерійних грачів: чи збільшення вартостей поодиноких виграних, розуміється коштом їх кількости, чи навпаки поділення більших виграних і помноження у той спосіб їх числа?

Вирішити це питання у спосіб, який задоволив би усіх грачів — це річ неможлива, бо думки під тим оглядом дуже поділені... Одначе можна уложити плян так, щоби знайшли в нім свій вислів ріжні погляди і полишаючи найатракційніші великі виграні, посвятити позісталі в ціли збільшення числа середніх виграних.

На цю дорогу увійшла вже Генеральна Дирекція Державної Льотерії давніше, касуючи усі виграні понад сто тисяч злотих з виїмком міліона в четвертій клясі, а відтак обмежуючи у тій же клясі кількість виграних по сто тисяч зол. і впроваджуючи новий тип по сімдесятьпятьтисяч. — Завдяки тим і іншим потягненням, замість попередніх чотирьох стотисячних виграних осягнено змогу утворити три виграні по сто і чотири по сімдесять пять тисяч, разом сім більших виграних, не вичисляючи міліона і нормальної скількости середніх виграних.

У тридцятьосмій Льотерії, яка тепер починається, зроблено ще один крок вперід. А саме залишено у кожній з перших трьох кляс лише по одній стотисячній виграній, а в четвертій клясі дві: зовсім скасовано нормальні виграні по двацять тисяч злотих, залишаючи їх у формі т. зв. денних виграних в кількости відповідаючій числові двіх тягнення. Натомість за це є новий тип виграних по пятнацять тисяч, як також по трицять і сімдесятьпять тисяч злотих. Ті останні дві виграні фігурують у плянї для другої, третьої і четвертої кляси.

Що до денних виграних, то тепер існувати будуть два типи — один у висоті, як ми вже згадували двіста тисяч, а другий пять тисяч злотих. Вони будуть призначані у такий спосіб: у кожному дві тягнення якоїбудь з кляс, з виїмком останнього дня тягнення кожної з цих кляс, на перший звиток з числом, витягнений з кола, припаде денна виграна у висоті 5.000 зл. При льосуванню того числа звиток з виграною не буде витягнений з колеса з виграними. У всіх клясах по вильосуванні буде один звиток з числом, на який припаде денна виграна у висоті 20.000 зол.

Згадаємо ще про побільшення числа днів тягнення на один в кожній клясі, завдяки чому вони кінчитися будуть кожного дня вчасніше.

Кого інтересує подрібний плян, приписи і регулямін гри трицятьосмої Державної Льотерії, той може познайомитись з ними у кожній колектурі. Ті останні зобовязані показувати бажані друки усім тим, що того зажадають, не лише своїм клієнтам.

Загальні засади льотерійної гри не підпали зрештою ніяким змінам, навпаки, цілий ряд реформ, постепенно введених, почавши від 26-тої Льотерії, виказує постійно свою живучість і доцільність.

Що діється в світі.

З большевиками щораз то гірше, розколові нема кінця. ГПУ виарештувало всіх давних, найбільше „заслужених" большевиків, — співробітників Леніна, виарештувало багато старшин, а тепер береться вже і до найближчих приятелів Сталіна. Ось тепер перевели великі арештування на Україні та на Кавказі і за решітку попав (як воно не дивно!) сам „славний" Постишев, якого Москва назначила намісником-диктатором України і який останніми часами так завзято переслідував все, що українське, стараючись обмосковити Україну. Ще минулого тижня ніхто не був би сподівався, що настільки „заслужена" людина стане перед судом. Тепер Сталін не може на нікого опертися, бо комуністична влада сточена вже до основ.

Здається, що большевики тим усім настільки заклопотані, що навіть не мають змоги як слід дбати про Еспанію. А там чимало нового: національні війська перевели у двох місцях переможний наступ. Вони заатакували важну пристань Малягу, що була базою (остоєю) червоної фльоти і де володіли комуністи. Залога Маляги майже без бою втікла, місто з дуже багатими припасами попалося національним військам, які тепер скоро посуваються вперед за червоними недобитками. Еспанські большевики навіть не криють свого пригноблення. Їхній міністр закордонних справ сказав, що один день, коли упала Маляга, коштував їх більше, ніж 3 місяці оборони Мадриту. Але і з Мад-

ритом зле. Національні війська перевели рівночасно завзятий наступ і на столицю, перетинаючи до неї всі шляхи за виїмком одного, що місцями переходить у стежку і через який підчас дощу взагалі неможливо їхати. Значить: тепер червона залога Мадриту ані не зможе дістати підмоги (а в місті голод!) ані втічи. Ні в кут — ні в двері!

Не диво, що розійшлися поголоски, що червоні хочуть довести до завішення зброї. Говорять також, що **Катальонія** шукає згоди з національним урядом. Катальонці — це інший народ як Еспанці. Владу в Катальонії захопили червоні, але вони майже зовсім визволилися зпід влади червоного еспанського уряду. От тепер, як прийде кінець еспанській большевії, національні війська заберуться і до Катальонії. Тому Катальонці хотять заздалегідь забезпечитися.

В **Америці** пять тижнів страйкували робітники в самоходовому промислі. Вони займали фабрики, зводили бійки з поліцією і не хотіли допускати до праці більшости робітників, яка зовсім не мала охоти до страйку. Тепер страйк скінчився, значиться комуністам не повелося.

Не пощастило комуністам і в **Китаю**. Вони збунтували там велику армію Чансуліяна, що домагався союзу з большевиками проти Японії. Чансуліян покаявся, його армія піддалася — і тепер перенесуть її до інших міст. На ніщо не здався бунт одного полку, що не хотів підчинитися китайському урядові і домагався союзу з комуністами. Б. Г.

Читання для наших господарів.

Шо робити з навозом?

Добрий господар не змарнує ніколи навозу (гною). Найліпше гній держати у стайні аж до дня вивезення на поле. Коли викинеться гній на двір на купу, гній розкладається і тратить свої найважніші складники. Коли тільки добра дорога, треба зимою вивозити гній на поле. Там складається його на купу у виді кіпця бульби, вдоптується і присипується землею і добре вбивається. Весною розкидається гній і зараз приорюється.

КАЛЕНДАР.

Лютий 1937.

Стиль		Дні	СВЯТА
н.	ст.		грекo-кaтол.
21	8	Н	Н. Митаря і фарисея
22	9	П	Никифора мч.
23	10	В	Харлампія
24	11	С	Власія свщм.
25	12	Ч	Мелетія св.
26	13	П	Мартиніяна прп.
27	14	С	Авксентія прп.

Сонце сходить 21. ц. м. в год. 6 26, заходить в год. 16·50.

Місяць сходить 21. ц. м. в год. 13 21, заходить в год. 4·35.

† Померли

МИХАЙЛО СКАЛЬСЬКИЙ,

емер. податковий контрольор, помер дня 30. І. ц. р. в Яворові, в 73. році трудящого життя.

В. Й. ПІ

Дописи.

Лисиничі, пов. Львів. В неділю, 31. м. м. уладив наш Кружок „Р. Ш." ім. Т. Шевченка разом з іншими нашими установами першу спільну просфору, в якій узяло участь понад 130 осіб. О. крил. Олянович посвятив страви і в гарній промові вказав на значіння просфори, як засобу для обєднання села в одну спільну громаду — родину. Делегат Ради Львів. Повіт. Союзу Кружків „Р. Ш.", Др. П. Біланюк у приступний спосіб зясував вагу та значіння рідношкільної праці. Незвичайно зворушуюча була промова представника лисиницької молоді. Зібрано на „Рідну Школу" 7·60 зл. Святочний настрій, високий підєм духа та почування учасників просфори, щирі слова промовців та коляди — все те обєднало лисиницьких громадян в одну родину; всі чулися правдивими її членами, всі мали враження, що це правдива свята вечеря, в якій бере участь одна українська-християнська родина. Тому велике виховне значіння під оглядом релігійним і національним мають спільні просфори, коли вони добре приготовлені та виведені, як у Лисиничах. Та була одна недостача: низька, вогка і замала читальняна салля! Та є надія, що спільним зусиллям усіх українських установ Лисинич удасться сю недостачу усунути, що здвигнеться величавий Народний Дім, достойний Лисинич.

Учасник.

Побужани, пов. Камінка Струм. Дня 31. м. м. в год. 5 30 по пол. в салі місцевої школи відбулася спільна просфора при участи господарів, господинь і молоді. Вступне слово виголосив місцевий священик о. І. Курчаба. Потім п. Вороновський з Буська виголосив реферат про завдання „Просвіти". М. Піджарко мав спільну деклямацію з М. Ледвовком і Марією Захаревич. По тій деклямації мав промову голова читальні П. Гарасимчук і К. Семчук. Місцевий хор під проводом п. І. Романюка відспівав кілька коляд. По скінченню промов і коляд о. І. Курчаба поблагословив просфору і присутні почали споживати Божі дари. Просфора відбулася без алькоголю. По скінченню всі відспівали „Отче Наш" і „Ще не вмерла Україна". Всч. о. І. Курчабі, місцевому директорові Ст. Кужілеві, голові читальні П. Гарасимчукові і місцевим громадянам належиться признання за уладження спільної просфори, яка зробила велике враження в нашім селі. Місцевий.

Шляхтова, пов. Новий Торг. Звідтам пишуть дивні речі: Люди не передплачують своїх українських часописів, а читають таких „приятелів" Лемка, як „Глос Подгала", „Подгалянка", „Зедноченє" і т. п. Місцевий учитель заснував тепер „світліцу" і люди йдуть там, як по свячену воду, а на „сьвєнто гур" до Нового Торгу, то їздили навіть передові люди з громади. Гей, гей! Який вплив на деяких людців має тарільчик капусти і шклянчка пива!...

Занадто щире зізнання... про дохід.

До одного зі середньоміських варшавських податкових урядів вплинуло в цих днях зізнання одного з платників, лікаря п. К., який крім впливів за лікарські гонорарі, за участь у консиліях і постійну платню в одній з приватних банкових інституцій виказав у доході за рік 1936 суму 20.000 зл. (виразно: двацять тисяч золотих), а в рубриці „джерело доходу" виписав „Дирекція Льотерії".

Платника візвано до уряду і запитано його, кого лікував в Дирекції Льотерії, і чи робив там якісь великі операційні заходи, коли в мин. податковому році заінкасував такий величезний гонорар, що приніс майже стільки, скільки цілий його вплив з усіх інших джерел доходу.

Ошоломлений лікар зізнав питаючим його податковим урядникам, що в бюрах Генеральної Дирекції Державної Льотерії, оскільки він знає, Богу дякувати усі здорові і що виказаний вплив з льотерії не походить з лікарського гонорару, тільки заінкасував його в бюрах цеї інституції як виграну за чвертку льосу, на яку впало 100.000 золотих.

Податкова влада із усміхом вияснив-

ла платникові, що про льотерійні виграні не треба зізнавати в доході, бож від них платник не платить доходового податку. Податок цей відтягнений при виплаті, бо колиб не це, лікар той заінкасував би за чвертку сто тисяч — 25, а не 20 тисяч золотих.

Втішений податник щиро подякував начальникові уряду. Спас через це гарну суму гроша, бо більше як половину податку а виходячи з уряду запевнив, що йде просто до колєктури по льос першої кляси трицятьосмої льотерії, бо, як вспевняв, не хоче тратити нагоди до такого милого впливу, якого зовсім не треба виявляти в податкових зізнаннях.

В кількох словах.

Ведення акції допомоги українським політичним вязням перебрав згідно з волею бл. п. д-ра Степана Федака о. пралат Леонтій Куницький (Львів, площа св. Юра 5).

На Холмщині заборонили читати всі українські календарі з Галичини й Волині.

Наші Лемки, збаламучені жидівськими агентами, позголошувалися у Франції до червоної еспанської армії. На Лемківщині велике зацікавлення війною в Еспанії. На ярмарках Лемки найбільше балакають про Еспанію. Сподіються дістати воєнні підмоги від червоної еспанської влади за своїх синів, що обдурені жидами, проливають кров за жидо-комуну.

Мексиканські католики борються за право молитися у своїх церквах. В місті Орізаба 20.000 католиків пішло під палату губернатора і домагалося відкриття церкви. Губернатор вийшов на балькон і сказав, що не може відкликати свого зарядження. Зараз потім втік він другим виходом. Поліція не могла розігнати величезної товпи народу, яка несла таблиці з написами „Можемо вмерти, але Христос житиме вічно!"

4 копійки за день праці дістають українські селяни в колгоспах на совітській Україні. Дохід з колгоспів забирає собі держава, решту забирає управа, ріжні жидівські комісарі і „специ", а нещасним колгоспникам не лишається вже ніщо. За юшку і бульбу працюють як невільники під доглядом жидівських наставників. — Так булоб і в нас, колиб тут прийшли червоні „товариші"...

Французький уряд заявив, що в його кольоніях в північній Африці можна поселити жидів з европейських країв, де забагато жидів. Це відноситься найбільше до жидів у Польщі, яких є понад 3½ міліони. Внаслідок наплив до торговлі українського і польського населення — жиди чимраз більше тратять грунт під ногами.

Понад 165 міліонів лірів зібрав Мусоліні у 1935. році як податок від — нежонатих. Всі ті гроші пішли на гарну ціль — на опіку над матірю і дитиною.

Шерлі Темпль, незвичайно талановита восьмилітня дитина— фільмова артистка, визначається передовсім небуденним талантом прегарного співу і танцю. Часописи подають, що Американці обїдуть з нею середущу Европу, де буде виступати на сцені як співачка і танцюристка.

Німеччина, бажаючи виховати добрих матерей, завела у себе „школи для матерей". При кінці 1934. р. покінчили їх 62 тисячі учениць, а вже в половині 1936. року 281.000.

Літвінов, большевицький комісар закордонних справ, попав у неласку через звязки з Троцьким. Незадовго опиниться і він перед судом, як „найгірший ворог пролєтаріяту".

В **Китаю** комуністи заняли частину краю — на північ від ріки Вей-Го.

Веселий кутик.

Цікава слуга.

Нова слуга, яка щойно прийшла з села, питається давної слуги:

— А чому наша пані малюється?
— Чому? А твоя мати має хату?
— Авжеж!
— А стара?
— Та вже має з 50 літ.
— А що робить з нею твоя мати?
— Малює.
— Ну то чого ти питаєшся, чому наша пані малюється?

В уряді.

Урядник питається:
— Хто з вас найдовше чекає?
— Я — каже кравець — і показує йому незаплачений рахунок за одяг.

У війську.

— Капраль: Рекрут Цвібельдуфт! До чого служить військо?
— Рекрут Цвібельдуфт: Власне я акурат так само думаю про те і тепер хотів снитати пана капраля!

Чому жидів не люблять?

Хоч як жидів тепер ніде не люблять, а жиди якби на злість всюди пхаються між „гоїв". До трамваю, в якім їхав тільки один гість, всів жид і сів собі на тій самій лавці. Гість встав і сів на другу лавку.

— Ну, — питає жид — чого ви так не любите жидів?
— Ні, — каже гість, — я не маю нічого проти жидів, але — не люблю чіснику!

Що робити з псом?

— Той пес, котрого ви мені продали, гавкає без перерви цілу ніч. Що маю з ним робити?
— Встати і бавитися з ним.

ОГОЛОШЕННЯ

(За оголошення Редакція не відповідає).

Інтелігентні панночки, що хочуть посвятитися монашому, строго контемпляційному життю, можуть голоситися до управи монастиря СС. Василіянок в Суховолі п. Мшана к. Львова. На відповідь долучити почтовий значок.

ВСЧ. ОО. ПАРОХАМ, Вп. Комітетам і Фундаторам, що мають намір у своїх церквах золотити й малювати всякі церковні прикраси коло іконостасів, престолів, проповідниць, кивотів, процесійних образів, рам образів до іконостасів, престолів, хоругов, плащениць, Розпяття до хрестів, ощадних свічок, стінних декорацій, різблення фігур, різьб, і т. п. — поручається солідний, недорогий, з довголітною практикою фаховець ІЛЛЯ ДЕЦИК, Самбір, вул. Отверта ч. 14.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1.20 зол., РІЧНО 2.40 зол., за границею річно 1 долар.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7.II. пов.—Тел. 294-56. Видає „Мета", Видавнича Кооперативна з відпов. уділами у Львові. Редагує Колєгія. Відповід. ред.: Петро Коніцький. Друк. „Бібльос", Львів, Японська 7.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Львів, дня 28. лютого 1937. Ч. 8. (124).

Наш Рятівник Христос

Популярний тижневик, присвячений поглибленню релігійно - морального і національного життя серед українських родин

Ціна 5 сот.

ВПреосв. Йосиф Сембратович, Митрополит Львівський в рр. 1870—82, основник братств тверезости.

Битва народів.

На схід від Мадриту, над рікою Харама зачалася велика битва, рішаюча для Мадриту. В ній беруть участь по обох боках чужоземні добровольці. По стороні червоних воюють Французи, Москалі, Бельгійці, Англійці, Чехи, Поляки і навіть деякі Українці, робітники з Франції, а по стороні націоналістів Італійці, Німці, Ірляндці і Мароканці. Здається, що найменше воює там Еспанців.

Протиалькогольній боротьбі з підмогою.

На основі дозволу трьох галицьких воєвідств Т-во „Відродження“ переводитиме третю з черги прилюдну збірку на фонд боротьби з отрутами. Речинець збірки назначений у львівському й станиславівському воєвідстві від 8. до 15. березня 1937. р. по містах і селах на збіркові листи і 14. березня до замкнених пушок по містах. У тернопільському воєвідстві збірку переводитимуть у днях 7., 8. і 9. березня по містах і селах на збіркові листи і 7. березня до замкнених пушок по містах. На терені міста Львова збірка відбудеться в дні 14. березня ц. р.

Прохаємо українське громадянство причинитися до якнайкращого висліду збірки, що уможливить „Відродженню“ дальшу працю над отверезінням і оздоровленням українського народу. Зокрема жде нас у цьому році Міжнародній Протиалькогольний Конгрес, де треба гідно заступати український нарід перед очима світу. Засоби на це може нам дати тільки українське громадянство, в якого інтересі є так боротьба з отрутами, як і виказання своїх успіхів перед усіма державами і народами світу. От тому прохаємо всіх, що дістануть збіркові листи, не відсилати їх порожними, ані не звертати, тільки підготовити й перевести збірку, а громадянство прохаємо жертвувати на фонд боротьби з отрутами, не минаючи відродженецьких пушок та не відсилаючи з нічим наших ліст.

До співпраці при переведенні цієї збірки Головна Рада запросила „Просвіту“, „Рідну Школу“, „Союз Українок“ і „Українське Гігієнічне Товариство“. Членів і поодинокі відділи цих товариств на терені трьох воєвідств прохаємо зокрема активною співпрацею доказати, що й їм неменше важна справа здоровля та добробуту нашого народу.

Головна Рада Українського Протиалькогольного і Протинікотинного Товариства „Відродження“.

ШИРІТЬ НАШ ЧАСОПИС!

Пересторога

ВПреосвященного Митрополита Андрея.

У своїм знаменитім посланні до Гуцулів в 1900. році, тодішній Епископ Станиславівський а теперішній наш ВПреосв. Митрополит Кир Андрей, так писав:

„Аж лячно, скільки то коршем у вас на Гуцульщині! Часом одна біля другої стоять рядом так, що подумав би хтось, що це не християнське село. А здається, що в неодному селі більше коршем можна побачити, як хрестів. З коршем розходяться по селі усякі беззаконня. З них іде до кожного християнина покуса, що тягне до гріха. У коршмі виучуються люди піянства, тої страшної хороби по наших селах. Там люди тратять на піянстві здоровля та й гріш.

Горівка відбирає християнинові ще дорожчі добра, як здоровля і маєток. Бо відбирає йому честь, приглушує совість, затемнює розум, а на останнє обдирає з ласки у Господа Бога.

Скільки то людей через коршму на віки згинуло, скільки то людей завела коршма на дочасну погибель, а відтак і на вічну? Хто буває підхмелений або й пяний, то в його житті легко знайдуться проклони, сварня а часом і бійка. Не обійдеться і без блудства (нечистоти) а до того піяк перестане бути чесним християнином. Бідні ті діти, що їх батьки пяні. Тож якщо вам миле ваше життя, якщо вам мила свята земля, що вас носить, якщо вам миле щастя дітей, — оминайте здалека коршму.

А якщоб хто з вас хотів ще й після Мого письма держати пляшку горівки, то нехай каже собі вималювати таку трупячу голову, що її приклеюють по аптиках на пляшках з отрує. Бо за горівкою тягнеться як довгий ланцюх усяке беззаконня та й усяке нещастя".

Ця пересторога теперішнього нашого Князя Церкви й Народу, хоч написана тому 37 літ, не втратила свого значіння й тепер. Мимо крізи наші люди дальше запиваються й доводять до руїни своє тіло і свого духа.

Хто бажає нашому народові кращої долі, цей повинен стануги до боротьби з цими отруями: алькоголем і тютюном, які приносять великі шкоди нашому народові. Всі на фронт боротьби з цими незвичайно шкідливими отруями!

Евангелія.

Неділя про блудного сина.

Один чоловік мав двох синів. І сказав молодший з них батькові: Отче, дай мені часть маєтку, що на мене припадає; і розділив їм маєток. І після немногих днів зібрав усе молодший син і відїхав в далеку країну, і там розтратив свій маєток, живучи блудно. Коли ж прожив усе, настав великий голод у тій країні, і він почав бідувати. І пішов і пристав до одного з горожан тої країни; і той послав його у свій хутір пасти безроги. І бажав наповнити свій живіт лушпинням, котре їли безроги, та ніхто йому не давав. Та ввійшовши в себе, сказав: Скільки наємникам в домі мого батька збуває хліба, а я тут з голоду гину! Встану і піду до свого батька, і скажу йому: Отче, я згрішив на небо і перед тобою; я вже недостойний зватися твоїм сином; зроби мене як одного з твоїх наємників. І вставши, пішов до свого батька; і коли був ще далеко, побачив його батько його і змилосердився і прибігши, упав на його шию і поцілував його. І сказав йому син: Отче, я згрішив на небо і перед тобою, я вже недостойний зватися твоїм сином. І сказав батько до слуг своїх: Винесіть скоро одежу найпершу і одягніть його і дайте перстень на його руку і обув на його ноги; і приведіть годоване теля і заколіть, і їжмо та веселімся, бо сей мій син був мертвий і ожив; згинув був і знайшовся; і почали веселитися. А був старший його син на полі; і коли прийшов та приблизився до дому, почув співи і танець. І покликав одного зі слуг і спитав, що це є? А він сказав йому: Твій брат прийшов; і заколов твій батько годоване теля, бо здорового його приняв. І розгнівався і не хотів увійти; а його батько вийшов і почав його просити. Він же у відповідь сказав своєму батькові: Се стільки літ служу тобі і ніколи твоєї заповіди не переступив, та ніколи не дав єси мені кізляти, щоб я зі своїми другами забавився. А коли сей твій син, що проїв свій маєток з розпустницями, прийшов, заколов єси йому годоване теля. А він сказав йому: Дитино, ти завсіди зі мною єси і все моє є твоїм. Та треба було веселитися і радуватися, що сей твій брат був мертвим і ожив; був згинув і знайшовся. (Лука, гл. 15, ст. 11—31).

„Пяниці не увійдуть до царства небесного". (Св. Апостол Павло — 1. Кор. 6. 6.).

З нашого життя.

В честь ВПреосв. Митрополита Кир Андрея, свого найбільшого Добродія й Опікуна, уладили святочний концерт львівські кружки товариства українських робітниць „Будучність". Саля гімназії СС. Василіянок при вул. Длугоша 17. наповнилася ущерть робітницями. На сцені виднів портрет ВПреосв. Митрополита Кир Андрея. На переді засіли: Преосв. Кир Никита, о. пралат Л. Кучицький, о. кан. В. Лициняк, о. Ждан, о. Слоневський і представники преси. Хор Святоюрського кружка під проводом п. Лукова відспівав кантату і три пісні. Відтак п. А. Стрільбицька з галицького кружка виголосила привіт ВПреосв. Митрополитові. П. А Шершунівна з кружка при церкві св. Николая виголосила деклямацію. Дальше хор кружка при церкві св. Петра й Павла під проводом п. Малюци відспівав низку пісень, переплітаних деклямація п. Т. Трохимівної, п. М. Ватуляківної і п. Дмитрівної. З черги хор галицького кружка під проводом п. Тарнавецької відспівав кантату „Благослови", а п. О. Караїмівна виголосила деклямацію. Відтак п. Е. Тишинська представила великі заслуги нашого Князя Церкви на всіх областях нашого життя. Т-во „Будучність" розвивається вже 8 літ завдяки жертвенности Екс. Митрополита Кир Андрея. На закінчення всі три хори і ціла саля відспівали многолітствія ВПреосв. Митрополитові, відтак національний гимн. — Цей святочний концерт був вияном великої пошани, яку мають українські робітниці для свого Достойного Опікуна й Добродія, ВПреосв. Митрополита Андрея.

Літературну нагороду Українського Католицького Союзу одержали: першу Наталя Королева, другу поділено між двох письменників, Богдана Антонича і Леоніда Мосендза. Королева і Мосендз родом з Великої України, Антонич з Лемківщини.

Товариство „Воля" у Львові уладило недавно ялинку для около 100 найбідніших дітей своїх членів.

За згоду і єдність.

Приглядаючись зблизька нашим товариствам і організаціям у місті, чи на селі, майже всюди бачимо розсварення, розколи і розєднання. Де не глянеш, усюди йде боротьба з найріжніших причин. Є одиниці, яким дуже залежить на тому, щоби пиняво розвивалися українські організації, часом несвідомо вводять до товариства свої приватні справи і тим шкодять товариству. Бувають такі, що коли його хтось з членів товариства образить, тоді потрапить поділити або і розбити ціле товариство.

На це ось яка рада: внутрішні непорозуміння треба в самому зародку полагодити і не роздувати їх, бо тоді з мухи робиться вола. Дбаймо про те, щоби погодити посварених, але ніколи не доводім до того, щоби мусіло терпіти на цьому ціле товариство, чи навіть громадянство. Український народ як ніколи тепер потребує загальної згоди, любови і обєднання. Під прапорами Христа Царя єднаймося, а Його науку переводім у щоденнім життю. Любов Українця християнина повинна залишити добрий примір на кожному місці: в кооперативі, „Просвіті“ і в усіх товариствах, які працюють над двигненням українського народу до кращого завтра.

Особливо молодь повинна бути одної думки. Навчім її єдности, бо тепер за душу молоді борються всілякі розкладові елєменти, які розсварують її і доводять до братовбийчої боротьби.

Коли є єдність в народі, тоді цей народ сильний і відпорний на всякі удари. Тому плекаймо характери, які працюватимуть для обєднання українського народу. Забудьмо старі гніви, подаймо один другому руку і йдімо все вперед, всі враз до здійснення наших найвищих ідеалів!

Домагайтеся скрізь безалькогольних вечерниць і забав та безтютюнових нарад, зїздів і засідань!

Що робити з дітьми?

II.

Як відомо з новим шкільним роком 1937/38 будуть уведені в Польщі всякі фахові („заводові“) школи і фахові гімназії, напр.: купецькі, електричні, механічні, кравецькі і т. п. Такі школи будуть для хлопців і деякі для дівчат. Фахові школи тривають 3 роки, як напр. Українська Торговельна Школа у Львові.

Для нас важні будуть фахові гімназії. Чому? Бо в ній хлопець дістає „чисту“ науку (теорію) і практику. Наука в ній коштує 90 зол. річно — (хоч це ще невпевно), і триває 4 роки, але тут відпадає журба за вишукання майстра; він тут непотрібний, бо сама школа є майстром, і свідоцтво такої школи (правдоподібно без іспиту) робить з укінченого учня — доброго і гарно підготованого челядника. Таких шкіл має бути доволі багато, але вже тут перестерігаймо, що сільська школа тут не вистарчить, бо дитина при вступнім іспиті „впаде“.

Тому вже тепер дбаймо, шоб дитина покінчила хоч 6 кляс. Хто покінчить фахову гімназію, матиме змогу перейти і до фахового ліцею дво-і-тролітнього — тоді ще краще його будуче. Ті гімназії і ліцеї мають перед собою велику будуччину, бо промисл і торговля у нас зачинають прозябати, і будуть, навіть мусять, поступати вперед. Людська надвишка з села конечно повинна перебрати в свої руки ті всі фахи, бо вони дають в руки людини міста, варстати, силу і багатство!

Завдяки фаховим школам зможемо взяти у свої руки деякі фахи, які були для нас майже недоступні, напр ювелєрство, золотництво, будівництво водне і меліорація, бекенярство, дуже важне для північних земель холєвкарство (холєви), шкіряна галянтерія (торбинки), і т. п.

Для дівчат добра є косметика а особливо фризієрство, огородництво, білизнярство, при чому треба дбати, щоб дівчина не попала у зле товариство і тим самим не пропала для Бога і для нації. Багато наших дівчат розчарувавши фах, напр. фризієрський, чи інший, виходить заміж за чужинців і так для нас пропадають. Тому дівчата повинні бути приміщені в жіночих бурсах. У Львові є жіноча бурса при вул. Кошаровій 10. Згодом будемо подавати адреси потрійних шкіл фахових: нижчих, гімназійних і ліцейних — а в слідуючій статті напишемо, як вибиратися нашій молоді до Львова і де їй приміщуватися. *о. Год*

Св. Отець Пій XI. сказав до німецьких паломників, що належали до братства тверезости: „Ваша праця це не тільки добре діло, це почесна, свята боротьба, це благородна, добродійна боротьба, це боротьба для Бога і ближніх, для народу і Церкви, для родини і себе самого. Ваша праця є частиною апостольської праці для Церкви“.

Відозва.

Ми, парохіяни підльвівського села Рудна, звертаємося до всего українського громадянства і до українських установ з проханням ласкавої помочі у відбудові нашої церкви.

Село Рудно, це малий національний острів, якому грозить заглада. Числить всего 500 душ; більшість це безробітні бідаки, які не можуть своїми силами відбудувати свою церкву, цей могутній бастіон віри і нації.

Вірючи, що наша відозва матиме успіх і українське громадянство причиниться до відбудови нашого храму Божого, заздалегідь складаємо щиро — українське Спасибіг!

Жертви просимо пересилати ласкаво на адресу: Гр.-катол. Уряд Парохіяльний, Рудно, п. Зимна Вода ad Львів.

За Комітет:
о. КОРНИЛО ЗАГАЙКЕВИЧ
голова
ЯРОСЛАВ ГАДУПЯК
за секретаря.

Памятайте про наших

Цариця Підкарпаття

Біжучий 1937. рік це Милостиве Літо, це час ювілейних торжеств, які будемо святкувати в монастирській церкві на „Ясній Горі", в підкарпатськім відпустовім місці Гошеві. В тім бо році добігає до кінця велика річниця великої події, яка відбулася в Галичині перед двома віками. Саме перед 200 роками внесено на „Ясну Гору" в процесійнім поході серед нечуваної радости непроглядного здвигу паломників Чудотворну Ікону Небесної Неньки і уміщено в нинішній мурованій церкві ОО. Василіян. Тут „Цариця Підкарпаття". як її називає стародавня пісня, прославилася безчисленними чудами і тим стала притягаючою силою віруючих душ. Тому до Гошева рік-річно продовж двох століть напливав богомільний український народ з обох сторін Карпат і вертався додому, покріплений релігійно-національним духом. Ця традиція безперервно продовжується й до нинішнього дня: з найдальших закутин нашої землі спішать паломники, щоби у стіп гошівської Божої Матери зложити свою долю й недолю та набрати моральної сили на життєву боротьбу.

Щоби цей історичний ювилей гідно провести й достойно відсвяткувати, бажаємо гошівській церкві придбати нового блеску відновою її нутра, іконостасу, престолів і всеї обстанови. Крім цего, щоб утревалити цей ювілей в памяті будучих поколінь, наміряємо збудувати монументальні, по мистецьки виконані стації „Хрестної Дороги", того улюбленого і многозаслуженого набоженства віруючих душ. Розуміється само собою, що наші змагання звернені також і на те, щоб прибуваючим на відпусти прочанам, послужити можливо догідним приміщенням і витворенням інших конечних вигід, які мають прочани прим. у чужих відпустових місцях.

Однак ми вповні свідомі цего, що не довершимо наміреного богоугодного чину власними силами. Тому звертаємо свої очі на почитателів Божої Матери. Від них очікуємо жертвенної помочі. Між нашими побратимами надіємося знайти і основників (фундаторів) стацій „Хрестної Дороги" і добродіїв, які причиняться щедрими датками до цієї релігійно-національної справи. Нашу дяку для основників і добродіїв висловимо включенням їх у щоденні повсякчасні молитви монахів гошівської обителі. Щоб дати спромогу й найширшим кругам української суспільности причинитися до святого діла звеличення рідного відпустового місця, утворили ми Літургічний Союз. Це значить, що за всіх жертводавців, які зложать квоту бодай одного золотого на віднову церкви, будемо відправляти щомісяця одну Службу Божу продовж одного року. Тому кличемо до всіх: Поможіть нам довершити великого діла!

Жертви й всякі запити просимо надсилати на адресу: Монастир ОО. Василіян в Гошеві, п. Болехів.

Абісинські бомби.

З нагоди уродин сина італійського престолонаслідника віцекороль Абісинії маршал Граціяні роздавав дари. Зібралася велика товпа Абісинців. Кількох Абісинців кинуло бомби на маршала Граціянія. Бомби ранили легко віцекороля, зате тяжко ранили ген. Лєота і голову коптійської церкви в Адіс Абебі, Кирилоса.

о. Василь Попадюк.

Канадник.

Від коли Тимофій приїхав з Канади, то такою ненавистю дихав до церкви й релігії, що аж зубами скреготав.

А тут ще й жінка його, Доця, новий, деревляний хрест до церкви жертвувала і просила священика, аби його сьогодня по Вечірні посвятив і примістив його в бабинці. — Знав про те канадник Тимофій, але нічого жінці не міг зробити.

„Я собі грейцар на хрест зложила, а твоїх долярів не рухаю!" говорила.

Вечірня вже кінчилася. Дуже багато людей зійшлось подивитися, як будуть святити хрест Тимофієвої Доці. І Тимофій підійшов ближче церкви. Хотів дотиснутися аж до самого хреста, що був припертий до дзвіниці, але не міг, бо люди битком стояли перед ним. Він хотів бути глухим, щоби не чути церковного співу; хотів бути сліпим, щоби не видіти деревляного хреста своєї жінки, щоби не видіти горіючого світла в церкві. А таки чогось пхався. А його очі, якби йому наперекір, широко отворилися і самі вдивлялися до середини ясно освітленої церкви, якої двері відчинені наостіж кидали смугу світла у сумерк вулиці і в його лице.

Нарешті вийшла процесія і затрималася під дзвіницею, перед хрестом, з котрого дивився Спаситель, з обличчям повним доброти, болю і співчуття.

Коли вже священик посвятив хрест, перша Доця вклякнула і поцілувала його, а потім всі люди по черзі цілували цвяхом прибиті ноги Ісусові.

Канадникові здавалося, що він дуситься зі злости. Шукав у голові якогось закляття, такого страшного, щоби від нього всі люди, що хрест цілують, в мертві каміння обернулися.

Вдалося йому між товпою людей знайти вільний перехід. Вийшов, скрутив на ліво і щез у сінях своєї хати.

А коли вже всі люди порозходились, а хрест висів у бабинці, у стіп його клячала ще Доця. Піднесла голову і зі зложеними руками молилася: „Христе, Сине Божий! Я вірю в Тебе, замучений Господи! Кажуть, що Ти є само милосердя! Ісусе, я люблю мого чоловіка, дуже його люблю, але ненависть є від нього до Тебе... Що мені робити, Господи, щоб він навернувся до Тебе?"

Замовкла, якби очікуючи відповіди. Тихо було. Доця закрила лице руками. Потім піднесла голову і обтерла сльозу, що спливала по її лиці. Успокоїлася, а встаючи, сказала: „Ні, Ісусе, Ти не хочеш мого чоловіка погуби-

Дорога пяниці.

Цікаві дрібниці.

IX-ий протиалькогольний і протинікотинний курс відбувся у Львові в днях від 16. до 18. ц.м. Уладило його укр'їнське протиалькогольне і протинікотинне товариство „Відродження" у своїй домівці, при вул. Чарнецького 26. Курс відкрила промовою голова „Відродження" д-р Софія Парфанович. Відтак протиалькогольний гурток учнів гр.-кат. Малої Семинарії відспівав відроджснецький гимн „До тебе йдемо рідний наш народе". Лікар з Лемківщини д-р Цеплий виголосив цікавий виклад, чому треба боротися з отруями по селах. Він навів багато відстрашаючих прикладів з Лемківщини, де пють „шпиритайку" (денатурований спірт) і етер. Від денатурату люди сліпнуть і навіть вмирають. Дальше викладали м-р М. Ценко з Бойківщини, і м-р. Я. Чума, настоятель української Ремісничої Бурси у Львові, при вул. Бартосівної 3; О. д-р В. Фіголь представив велике значіння катол. Церкви в поборюванні алькоголю. На заклик Митрополита Сембратовича зачали повставати по наших селах численні братства тверезости, які причинилися значно до зменшення піянства серед нашого народу по знесенні панщини.—Опісля виголошено ще виклади про боротьбу молоді і жіноцтва з отрутами, про тютюн і т. д. Для 19. ц. м. відкрито протиалькогольну виставу. Особливо звертав увагу „стінний часопис" — протиалькогольного гуртка учнів Малої Семинарії. — Такі протиалькогольні курси і вистави повинні відбутися скрізь по наших містах і селах.

Поворот пяного батька домів.

І свічки дорожіють. Доносять нам, що з причини дуже сильної звишки цін сирівців (стеарини і воску) мають подорожіти в найближчім часі свічки. Звишка буде виносити яких 20 гр. на 1. кг. Тому радимо всім замовити не зволікаючи ні дня більше свічок, щоби і на Великдень стало.

Українських робітників вистріляли еспанські большевики. У Франції жидівські комуністичні агенти намовили багато наших робітників, що є там на роботах, до виїзду до Еспанії. Около 300 робітників з Польщі, між ними багато Українців, вступило до „польського легіону", який виїхав до Еспанії боротися по стороні большевиків. Одначе тому, що з ними обходилися в нелюдський спосіб, добровольці збунтувалися і домагалися відставити їх назад до Франції. Одначе еспанські большевики окружили їх і всіх вистріляли... Це повинно бути пересторогою для всіх легковірних, що вірять комуністичним агентам. Вони обіцяють золоті гори, а потім нещасні добровольці в Еспанії мусять гинути як мухи від куль націоналістів або таки і від большевиків. Треба повідомити про це всіх українських робітників, що є на роботах у Франції, бо в такий спосіб можна їх врятувати від певної смерти.

Що дістає англійський король від своїх підданих? Англійський король має найріжніші привилеї. До нього належить м. ін. голова кожного кита, зловленого біля Англії. Що року одержує король від

ти, але спасти його!" — І взялася на потемки шукати виходу з бабинця.

*

Бабинець завсіди і вночі був отворений, бо нераз вставали і серед ночі нещасливі і горем прибиті і прибігали сюди потіхи й розради у Господа шукати. — Була вже пізна, темна ніч. По вулицях пустка, доми позамикані і ніде світла.

Канадник зі сокирою в руках станув перед церквою. Воскова свічечка перед деревляним хрестом догоряла. Очі Ісусові на хресті виглядали гейби мокрі від сліз, а безбарвні уста гейби шептали: „Ходи до Мене, до серця Мого, Я накрию тебе любовю Моєю!"

Зневагу страшну кинув канадник в сторону Ісуса. Підніс сокиру — і хотів порубати нею хрест. Але нараз — поглянув у лагідне, неземське обличчя Розпятого, і почув голос:

„Приходжу біль твій успокоїти і ненависть твою згасити. Доки буде на світі ненависть, з ран Моїх не перестане кров капати. Кожне слово, що ближнього проклинає, є ударом в серце Моє, кожна ненависть — це є нове убийство Мене".

Канадникові сокира впала з руки. Він вдарився в груди і вишептав: „А я ненавидів Тебе, ненавидів любов Твою!!" — і сльози почали спливати з очей його, сльози великого жалю. „Якжеж Ісусе можеш змилуватися надімною?" — застогнаа — „Якжеж можеш мені простити?"

І тоді Тимофій, недавній безбожник, вперше по довгих роках почав щиро молитися, шоб виблагати собі у Всевишнього прощення.

ріжних достойників: скатерть, пару білих голубів, два заяці, пращу, фунт кміну, коня з упряжу, пару червоних панчіх, кліщі, згребло, футро, шапку, спис. Надворний кравець короля повинен дати йому що року срібну шпильку. Частина тих дивних дарів нині вже непотрібна. Ті звичаї відживають особливо підчас приготовань до коронації. Тому тепер до королівського замку в Льондоні надсилають найріжніші дари, як знак залежности ріжних достойників від короля. Коронація нового англійського короля, Юрія VI, відбудеться 12. травня 1937. р.

Муринський король їде на коронацію англійського короля. У всіх краях британської імперії приготовляються до торжественної королівської коронації в Лондоні. З Індії приїде понад сто князів. З Африки запрошено теж кількох муринських королів. Один король Боротзеляндії Єта III, що панує над 300.000 Муринами, має до найближчої залізничої стації три тижні плавби рікою. Його подорож дуже небезпечна, бо ріка має багато підводних скал і піскових лав та роїться від крокодилів. Потім король Муринів мусить їхати 2.000 км. залізницею, заки доїде до Капштаду, міста на полудневому кінці Африки, звідки кораблем поїде до Лондону.

По чім пізнають людей ріжні народи? Італієць каже: Покажи мені своїх приятелів, а скажу тобі, хто ти є. — Еспанець каже: Покажи мені своїх ворогів, а скажу тобі, хто ти є. — Німець каже: Покажи мені свої книжки, а скажу тобі, хто ти є. — Француз каже: Покажи мені твої діти, а скажу тобі, хто ти є. — Англієць каже: Покажи мені твій дім, а скажу тобі, хто ти є. — Американець каже: Покажи мені твій біжучий рахунок у банку, а скажу тобі, хто ти є. — Москаль каже: Покажи мені твій пашпорт, а скажу тобі, хто ти є. — Українець каже: Запроси мене до себе, а скажу тобі, хто ти є.

Сповідь французького комуніста, що вернувся з Еспанії. Один робітник комуніст з північної Франції, що втік разом з 279 своїми товаришами з Еспанії, де служив в міжнародній бригаді, оповідає таке: „Те що тепер діється в Еспанії, це велика ганьба! Як комуністи їхали ми боронити робітничу клясу, але сьогодні ми вже не комуністи. Я був свідком того, як еспанські комуністи поводилися з моїми товаришами, які приїхали віддати життя за них. Я був свідком багатьох злочинів і безпідставних убивств. Анархісти там роблять, що їм забагнеться. Багато з наших товаришів вже ніколи не вернеться. Всі Еспанці зєднаються незабаром, щоб вигнати всіх чужинців з Еспанії".

Еспанські большевики зістрілили французький літак. Французьке посольство в Мадриті має свій власний літак. Недавно один французький журналіст хотів перевезти фотографії і документи про вбивство тисячів закладників у Мадриті. Одначе еспанські червоні літаки дігнали цей французький літак і зістрілили його, вбиваючи три особи. Може це отверезить загал Французів, що дивляться на світ крізь червоні окуляри.

Світячий цвіт відкрили недавно учені у Бразилії. В ночі ті цвіти ясніють промінням, що пригадують краски веселки. В платках світячого цвіту є великий відсоток фосфору. Ці нововідкриті цвіти будуть гарною прикрасою огородів.

Ярмарок на кертиці. У нас ніхто не думає про те, щоб кертиці продавали на ярмарку. За те в Парижі на одному передмісті відбуваються правильні ярмарки на кертиці. Селяни з поблизьких сіл приносять на ярмарок повні коші кертиць. Купують їх Англійці, які відсилають кертиці до Англії. Там випускають кертиці до городів. Французькі кертиці більше пажерливі від англійських і нищать безпощадно всіх городових шкідників. Англійці не жаліють коштів, щоб тільки спровадити французькі кертиці до своїх городів.

Кітка спалила хату. В одного господаря кітка лежала під печею. Несподівано впав з печі горіючий вуголь на кітку, яка зачала горіти. Перестрашена кітка вискочила на стрих і запалила сіно. Згоріла ціла хата.

Присилайте передплату!

Що діється в світі.

Комітет невмішування до еспанських справ мав чимало мороки зі справою добровольців. Йшло про те, щоби заборонити чужинцям їхати до Еспанії та вступати до тамошніх армій. Врешті-решт всі погодилися і від суботи 20. ц. м. поодинокі держави заборонили своїм громадянам виїздити до Еспанії. Трудніша була друга справа. Не вистане заборонити, треба ще й справдити, чи ту заборону шанують. От зброю буцімто не вільно вивозити до Еспанії, тимчасом большевики вивозять її, скільки завгодно; хібаж таке саме не може бути і з добровольцями? Тому всі держави погодилися, що необхідно контролювати, як шанують заборону. Ні один ні другий — еспанський уряд не погодилися на те, щоби контролювати еспанські побережа і границі. Та тут насунулися дві труднощі. Перше — Португалія не хотіла дозволити контролювати своїх кордонів ані побереж, бо це понижує її як незалежну державу. Після довгих нарад погодилися на те, що над португальськими пристанями наглядатимуть Англійці. Друге — нелегко було розвязати питання, хто саме має контролювати еспанські береги? Спершу мали до того ужити лише англійських, французьких, німецьких та італійських кораблів. Французи підняли крик: якто — німецькі кораблі допустять, а большевицькі ні? Не лише Німці, але й Англійці не хотіли допустити большевиків до контролі, та рад не рад погодилися, але за те контролювати муть ще й кораблі націоналістичної держави — Португалії. Як добре піде, то від 6. березня окружать Еспанію тісним ланцюхом, не пускаючи туди ні зброї, ні муніції, ні добровольців.

Та це не вистарчає, бо туди вже до тепер наїхало чимало „добровольців", з яких багато комуністичні агенти заманили хитрощами або вислали силоміцю. Ось недавно такі добровольці з Франції збунтувалися і рад не рад мусіли їх еспанські большевики пустити домів. Тому Італія й Німеччина домагаються, щоби видалити з Еспанії всіх

✝ Померли

Наймолодший передплатник нашого часопису, девятьлітний

ТЕОДОР ТРЕМБАЧ

з села Кривки, біля Микулинець, упокоївся в Бозі 15. ц. м. Покійний брав активну участь в Католицькій Акції, поширюючи часопис „Христос Наша Сила".

В. Й. П.!

добровольців, які дотепер туди виїхали, крім того, щоби заборонити червоним вивозити за кордон (зокрема до СССР) зграбоване в еспанському державному банку золото.

На еспанських фронтах бої йдуть дальше. Зокрема національні літаки безпошадно засипують ворога бомбами. Коло пристані червоних Таррагони дійшло до морської битви: 3 червоні кораблі обірвали здорового прочухана від 2-ох національних і втікли перед ними. Коли національні війська заняли Малягу, там панував голод. Виявилося, що в місті були великі припаси харчів та червоні ватажки ховали їх для себе, виголоджуючи народ.

Мексиком заволоділи комуністи й соціялісти, які кинулися жорстоко переслідувати католиків. Перед кількома роками чимало католиків замучили на смерть. Тепер мексиканські католики силою відібрали замкнені церкви, а уряд безрадний мусів на це погодитися.

Англія будує 35 нових воєнних кораблів; через те вона матиме найбільшу в світі воєнну фльоту. Інші держави, зокрема Італія, Німеччина та Японія тим занепокоєні. Англійські збройння приневолюють й інші держави до перегонів у збройнні. — *Б.Г.*

Юнаки, що мають хист до малярства і рисунків, а хочуть в тій ділянці одержати основні відомости і 1-3 місячні лекції, нехай зголосяться письменно на адресу: Управа Реміснича Бурси, Львів 14, Пасічна 2. В письмі треба подати вік, опис життя, кілька рисунків, а також зазначити, яку суму може кандидат зложити місячно за лекції. Удержання в бурсі 30 зол. місячно, можлива є знижка. Хто не задучить почтового значка — відповіди не одержить. Просимо відгукнутися, як найскоріше!

КАЛЕНДАР.

Лютий—Березень 1937.

Стиль н.	Стиль ст.	Н Д	СВЯТА грекo-катол.
28	15	Н	Н. Бл. сина Онис.
1	16	П	Памфила мч.
2	17	В	Теодора Тир.
3	18	С	Льва пап.
4	19	Ч	Архипа еп.
5	20	П	Льва еп. Кат.
6	21	С	Тимотея прп.

Сонце сходить 28 ц. м. в год. 6·12, заходить в год. 17·02.

Місяць сходить 28 ц. м. в год. 21·32, заходить в год. 7·25.

Дописи.

Дмитрє, пов. Львів. Заходом Кружка Р. Ш. в Дмитрю відбулися концерти в честь о. М. Шашкевича: в Дмитрю 20. XII. м. р., Гуменці 19. I. ц. р., Ланах 24 I., Щирці-Острові 7. II., і Добрянах 12. II. ц. р. На програму концертів складалися: пісня Матюка до слів Шашкевича „Не згасайте ясні зорі", потім слідував реферат о. Миронюка про Маркіяна Шашкевича, дальше пісні Лисенка: „Ой і зійду я на могилу", Гайворонського „Шумить, гуде дібровонька", „Через балку летить галка", Котка „Сонце низенько", Леонтовича „За городом качки плинуть" і ще кілька пісень Леонтовича та Котка, з яких хор під дириґентурою о. Ів. Миронюка вивязався якнайкраще. Крім пісень були ще й деклямації „Підзимся", „Веснівка" Шашкевича та „Пробудителеві Галицької Землі" — Р. Дурбака. Дмитрє може бути гарним приміром для інших сіл, що теж повинні в себе пошанувати память о. М. Шашкевича концертом, чи хочби й рефератом. Нехай у цьому році, у століття появи його „Русалки Дністрової", не буде в нас ні одного села, в якому люде не почулиб про о. М. Шашкевича, про цього мужа „із криці, — що вивів рідний край до зір — з темниці".

Дмитрівський.

Місія ОО. Редемптористів у Пронятині б. Тернополя. ОО. Місіонарі відбули у нас 10-дневну місію. Проповідали о. Ігумен В. Породько і о. М. Лемішка. Кожної днини вже від 5½ год. церква була виповнена вщерть, а багато навіть мусіло стояти на дворі, бо церковця не могла помістити всіх, що бажали слухати Божого слова. Усіх наук було 36. Торжество переблагання Евх. Ісуса відбулося 26. XI. О. місіонар звернувся до дітвори, щоби просила Спасителя о прощення для своїх батьків, а потім з цим зазивом звернувся до старших і до Всеч. о. пароха цеї парохії. Упав рясний дощ сліз. Плакали всі і рівночасно у цих розкаяних серцях зродилася сильна постанова вірности й любови до свого Евх. Царя. Величавий був похід з місійним хрестом, котрий тривав 1½ год. При рясній освітленні свічками закопано хрест, а о. Ігумен В. Породько сказав пламенну проповідь. Всі присутні піднесли свою правицю і обіцяли вірність Христові Цареві. *Учасник св. місії.*

Св. Місія в Білявцях, пов. Броди. За стараннем нашого о. Пароха відбулася в нас св. місія, яку давали ОО. Редемптористи з Ковля: о. Бахталовський і о. Стернюк. Боже слово голосили так гарно, що його слухали не лиш парохіяни, але також багато людей з околиці. Незатертим в нашій памяти остане переблагання Бога за гріхи. На позву величаво освітленого Евхаристійного Ісуса рознісся плач вірних, котрі на колінах щиро перепрошували Його за всі зневаги. Дуже памятним остане вечір присвячений Матінці Божій. Богослуження, проповідь, прегарно освітлена ікона БМНП процесійний обхід з нею спонукав нас до ревного почитання Пр. Богородиці. Засновано брацтво БМНеуст. Помочи, до якого вписалося 300 осіб. Дуже величаво відбувся похід з хрестом. Були процесії із сусідних парохій, гарно співав місцевий хор, ведений о. Парохом, грала просвітянська орхестра. Учасників було понад, 4.000. Около 2.500 осіб приступило до св. Тайн, За 300 зл. продано книжок релігійного змісту і девоціоналій.

Члени Брацтва БМНП.

Виказ жертв
на відбудову церкви в Рудні

Гр. кат. Уряди Парохіяльні: Мякіш Новий 3.— зл., Наварія 5.25 зл., Лящки Яворівські 2.— зл., о. О. Гоцький, Двірці 1,50 зл., о. М. Яросевич, Кульпарків 1,— зл., п. А. Бабюк, Рудно 40,— зл., п. П. Тузяк, Рудно 20.— зл. Дотепер зложено 587.11 зол. Жертводавцям щире Спасибіг!

Комітет звернувся у вересні мин. року до всіх Урядів Парох. Галицької Волости з гарячим проханням, помогти нам одноразовою жертвою у відбудові нашої церкви. Дотепер дуже мало Впр. Отців відізвалося на наше прохання. Комітет ще раз просить отцим Впр. Отців, які одержали нашу відозву, поспішити нам ласкаво з негайною поміччю, бо двічі дає той, хто скоро дає.

За Комітет:

о. Корнило Загайкевич, голова.
Ярослав Гадупяк, за секретаря.

ГОРОДНИЧІ ЗАКЛАДИ **Ц. УЛЬРІХ** повідомляють, що вийшов з друку

Цінник насіння на рік 1937

і поручають всіляке насіння свіжого збору добірної якости.

Централя: — Warszawa, Ceglana 11, тел. 568-60.
Філії: — Moniuszki 11, тел. 609-28.; 2-ga Hala Mirowska, тел. 609-33.

В кількох словах.

Товариство українських робітників „Сила" у Львові відбуло 21. ц. м. свої загальні збори при участи около 400 членів. Головою Товариства вибрано п. Павла Музику. Ухвалено приступити до будови Українського Робітничого Дому у Львові.

В Городку біля Львова нема тепер греко-католицького катехита в кількох народніх школах і в гімназії. Рівночасно для польських дітей є аж три катехити. Дотеперішньому гр. кат. катехитові, о. Мармашеві, влада заборонила навчання релігії українських дітей.

Розкол між каменярами і радикалами. У Львові 39 каменярів виступили з рядів каменярської організації. Причина — невідповідне поведення з ними членів головної управи радикальної партії. Молодь прозріла і домагалася вияснення від радикальних головачів у ріжних справах, але їх не дістала. Тому відійшла від радикалів.

В Тернополі відбувся суд над 23 комунарями з Настасова, які літом минулого року вбили господаря Мих. Лапчака, двох зробили каліками, багатьох побили і знищили 32 хати противників комуни. 150 свідків зізнавало про той настасівський погром. Суд присудив 17 комунарів на кару вязниці від 10 літ до одного року. — Отже збаламучені селяни посидять собі довше в тюрмі, а спритні комуністичні жидівські агенти, яких не зловили, дальше будуть намовляти наших людей до погромів і душегубства.

В Жабю відкрили сільськогосподарську школу. Наука у школі триває один рік, приймають до неї по скінченні всенародньої школи в віці від 16—24 літ. Виклади відбуваються в польській мові, хоч усі учні (27) Українці.

Новий український ресторан „Око у Львові відчинено при вул. Костюшки ч. 3.

Араби бють жидів. В Палестині в місті Тиверіяді Араби обкидали камінням жидівський відділ. В бійці ранено 30 жидів і 30 Арабів. Англійська поліція двічи стріляла до товпи. Ранено двох поліцаїв.

Індійські дива. В місті Бомбаю (Індія) один Гіндус постить без упину 200 днів, в тому 150 днів без води. Він увесь час лежить, а сісти приходиться йому з великим трудом. Лікарі стверджують, що його пульс слабий, проте не помітили ніяких змін.

Календарець „Усе Готовсь" на рік 1937. Хоча в нас є вже своєрідна повінь календарів, то календарець „Усе Готовсь" на 1937. р., що двома своїми попередніми річниками вспів виробити собі добре ім'я, не тільки не губиться серед цієї гущі, але й звертає на себе окрему увагу. Коли приходиться говорити про календарець „Усе Готовсь" на 1937. р., то можна сміло сказати, що він вповні відповідає своїй виробленій славі. В ньому узгляднені всі слушні замітки рецензентів та відборців. З огляду на це зменшено обєм до 100 стор. та обнижено ціну до 20 сот. Не зважаючи на це зміст календарця багатий та дуже ріжноманітний. На нього складається: календарна частина з терміняриком, астрономічним і церковним календарем, термінар, поштова й залізнича тарифа, важніші українські ювилеї в 1937. р., перегляд подій у 1917. р., головні дані фізичної географії України, приписи гигієни, пояснення до тіловиховання, зіставлення спортових вислідів, знаки погоди в живій природі та інші короткі практичні інформації. Для підручного вжитку додано кілька необхідних рубрик і табельок та полишено місце на записки. При тому в цьому календарику якслід узгляднено й виховну сторінку. Їй присвячені „Засади українського юнака" та низка афоризмів. Також в анонсовій частині додержано „лінії". Одним словом календарець „Усе Готовсь" на 1937. р., що ізза несподіваної конфіскати появився в припізненому речинці, вповні заслуговує на те, щоб його поручити не тільки молоді, але й старшому громадянству. При замовленні одного примірника треба прислати 15 сот. на порто (разом 35 сотиків). При більших замовленнях, В-во дає 20% провізії та оплачує порто. Гроші слати „розрахунковим переказом" карт. 74. на адресу: „УКРАЇНСЬКЕ ЮНАЦТВО", Львів, вул. П. Скарги ч. 5.

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила!"

Ціни збіжжа.

За 100 кг. у Львові платять:

Пшениця однор. червона	29·25—29·50
Пшениця збірна червона	28·50—28·75
Пшениця одн. біла	29·00—29·25
Пшениця зб. біла	28·25—28·50
Жито	23·50—24·—
Ячмінь однородний	24 50—24·75
Ячмінь на мливо	22·75—27·00
Овес не задощений	21·00—21·50
Гречка	27·50—28·00
Кукуруза	20·25—20·50

Всі роди збіжжя дорожіють.

Веселий кутик.

Обережний.

Зустрічаються два куми, що їдуть возами.

— Здоров, куме!

— Доброго здоровля!

— Куди їдете?

— У місто!

— А що везете?

— Тпр! — Кум зліз з воза, підійшов до приятеля і пошепки на вухо каже: — овес, куме!

— Та чого ж так криетеся? — дивується другий кум.

— Та щоб часом моя хобила не почула!

Наші діти.

— Мамо, тато спить в окулярах.

— Тихо будь!

— Певно хоче бачити те все, що йому сниться, правда?

Має апетит.

Лікар відвідує хорого робітника.

— Чи маєте апетит?

— Овшім, чи пан доктор щось принесли?

ОГОЛОШЕННЯ

(За оголошення Редакція не відповідає).

ВСЧ. ОО. ПАРОХАМ, Вп. Комітетам і Фундаторам, що мають намір у своїх церквах золотити й малювати всякі церковні прикраси коло іконостасів, престолів, проповідниць, кивотів, процесійних образів, рам образів до іконостасів, престолів, хоругов, плащениць, Розпяття до хрестів, ощадних свічок, стінних декорацій, різблення фігур, різьб, і т. п. — поручається солідний, недорогий, з довголітною практикою фаховець ІЛЛЯ ДЕЦИК, Самбір, вул. Отверта ч. 14.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1.20 зол., РІЧНО 2.40 зол., за границею річно 1 доляр.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7.11. пов.—Тел. 294-56. Видає „Мета", Видавнича Кооперативна з відпов. уділами у Львові. Редагує Колегія. Відповід. ред.: Петро Козіцький. Друк. „Бібльос", Львів, Японська 7.

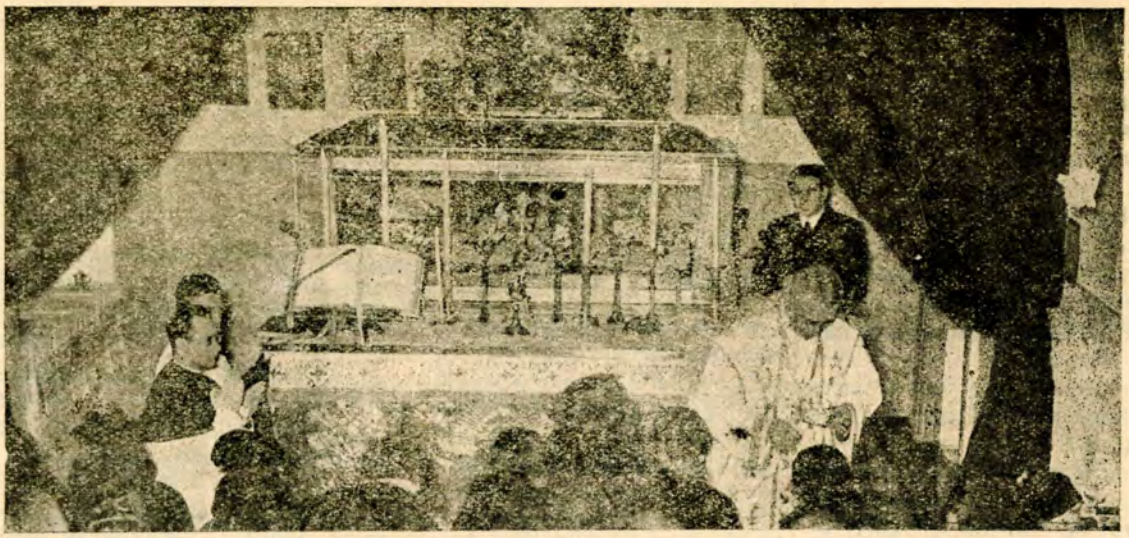
Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Львів, неділя 7. березня 1937. Ч. 9. (125). Рік V.

Христос Наша Сила

Популярний тижневик, присвячений поглибленню релігійно - морального і національного життя серед українських родин

Ціна 5 сот.

Підчас величавих торжеств у 300-ліття ювилею Митрополита Рутського у гр. кат. церкві св. Варвари у Відні в дні 5. II. ц. р. Кардинал Відня Теодор Інніцер відправив Службу Божу. На світлині бачимо, як Кардинал Інніцер причащає вірних. У шкляній домовині спочивають мощі св. Свящм. Йосафата.

Християнський фронт проти комуни.

„Ірляндський Християнський Фронт" візвав усі християнські народи світу скликати міжнародній протикомуністичний зїзд. Завданням цього зїзду буде мобілізувати християнські і національні сили всіх держав світа для боротьби з комунізмом. Місце і день зїзду ще не визначені. — Коли комуністичний світ обєднаний у комінтерні, то і всі християни мусять створити один союз і спільно боротися з комуністичною небезпекою.

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила!"

Що діється на Лемківщині.

Староство в Лїську заборонило оснувати читальні „Просвіти" в Ріпні, Луковій, Середнім Великім і Вільшаниці. Читальням „Просвіти" в Лукавиці і в Яловім заборонили аматорську виставу „Вифлеємський вертеп", в Гошові „Ганка большевичка", в Устріках Долішніх „Ми йдемо в бій".

Москвофіли на спілку з комуністами стараються усунути з Лемківщини усіх священиків Українців. Та Лемки вже прозріли і боронять своїх священиків патріотів. Мимо ріжних перешкод на Лемківщині зростає українська національна свідомість. Найбільші вороги Лемка — це комуна і москвофільство.

Українці в Манджурії.

На Далекому Сході, на Зеленому Клині і в Манджурії є кількасот тисяч Українців. Вони мають свої школи, читальні „Просвіти", Народні Доми і часописи. В Харбіні Українці мають гарний Народній Дім. Там виходить тижневик „Манджурський Вістник". Ми одержали кілька чисел цього часопису. В ч. 6 (176) з 7. II. подано в скороченні Пастирський Лист ВПреосв. Митрополита Кир Андрея проти комунізму. Українці в Харбіні уладжують часто вистави, концерти, відчити, національні роковини і т. д. В Харбіні є український театр. Манджурські Українці цікавляться українським життям у краю і борються з комуною.

Памяти великого Українця.

Цього року 9. березня минає 123 роки від дня уродин Тараса Шевченка а 10. березня минає 76 літ від дня його смерти. У місяці березні всі Українці, деб вони не жили, вшановують гідно память цього великого сина України.

У темну ніч неволі пролунало сміле і боєве слово Шевченка, що збудило зі сну великий український народ. Вихований серед побожного українського народу, не розставався він ніколи зі св. Письмом і звідтам черпав свою силу до боротьби за кращу майбутність свого тяжко поневоленого і закріпаченого народу.

З життя Тараса знаємо, в якій нужді і злиднях він виростав як сирота, як пастух, як льокайчук і як маляр, аж доки не став вільною людиною. Весь час здобував він сам собі власними силами освіту. Ніякі кари не відстрашували Тараса від науки. Без шкіл, самоук. здобув він сам собі велику освіту, якою дорівнував найбільше освіченим людям того часу.

Та не тільки про себе дбав Тарас. Він видав український буквар, щоб і всі Українці могли вчитися рідної мови.

Ціла творчість Шевченка звернена була на оборону українського народу, на піднесення його освіти. На сторожі прав України поставив він своє огненне слово. Тому його „Кобзар" це найбільш поширена книжка на Україні. Хоч за 3 роки мине сто літ від появи „Кобзаря", він вічно свіжий і молодий, і читається його так, як би вчора його написано.

На цю велику жадобу знання й потребу ширити освіту серед народу хочемо звернути сьогодня увагу з приводу роковин великого Тараса.

Багато українських дітей, подібно як Тарас, не має змоги ходити правильно до шкіл, здобувати так потрібне знання, як це є в інших, щасливіших і багатших від нас народів. Особливо підчас воєнних часів занепала була освіта в нашім народі. Тому треба конечно доповнити всі браки і занедбання.

Найкращим способом вшанування памяти Тараса буде переводити в життя його великі заповіти. З них вибираємо цього року один: „Учітеся, брати мої!"

Неосвічений нарід не може здобути собі кращої долі. Тому нашим обовязком є, ідучи слідами Шевченка, дбати про освіту свою і цілого народу.

Крім святочних сходин і концертів треба, де ще нема, закладати самоосвітні гуртки та курси для неграмотних, щоб ділом, а не тільки словом і співом вшанувати память Тараса Шевченка. Коли в українськім народі не буде неграмотних і неосвічених, тоді прийде черга на здійснення великих заповітів Тараса Шевченка.

Присилайте передплату!

Євангелія.

Неділя Масопустна.

Коли ж прийде Син Чоловічий у Своїй славі і всі ангели з Ним, тоді сяде на престолі Своєї слави; і зберуться перед Ним усі народи, і відлучить їх один від других, як пастир відлучує вівці від козлів; і поставить вівці по Своїй правиці, а козлів по лівиці. Тоді скаже Цар тим, що будуть по Його правиці: Прийдіть благословенні Мого Отця, насліджуйте приготоване вам царство від основання світа. Бо Я був голодний, а ви дали Мені їсти; Я був жаждучий, а ви напоїли Мене; Я був подорожний, а ви приняли Мене; нагий, і ви одягли Мене; недужий, і відвідали Мене; у вязниці, і ви прийшли до Мене. Тоді відповідять Йому праведники, кажучи: Господи, коли бачили ми Тебе голодного і накормили, жаждучого і напоїли? Коли ж ми бачили Тебе подорожним і приняли Тебе, або нагим і одягли Тебе? Коли бачили ми Тебе недужим, або у вязниці і прийшли до Тебе? А Цар у відповідь скаже їм: Істинно кажу вам, оскільки ви це вчинили одному з сих Моїх найменших братів, Мені вчинили. Тоді скаже і тим, що будуть по лівиці: Ідіть від Мене прокляті в огонь вічний, приготований дияволу і його ангелам. Бо Я був голодний і ви не дали Мені їсти; був жаждучий і не напоїли Мене; подорожний був і не приняли Мене; нагий і не одягли Мене; недужий і в вязниці, і не відвідали Мене. Тоді відповідять Йому і ті, кажучи: Господи, коли бачили ми Тебе голодним або жаждучим або подорожним або нагим або недужим або в вязниці, і не послужили Тобі? Тоді відповість їм, кажучи: Істинно кажу вам: Оскільки ви не вчинили цього одному з сих найменших, і Мені не вчинили. І підуть ці на вічну муку, а праведники в життя вічне. (Матей, гл. 25, ст. 31—46).

З нашого життя.

Спільні просфори відбулися на Старому і Новому Знесінні у Львові при участи Преосв. Кир Никити, пароха о. В. Харини, представників українських установ і понад 200 громадян. Серед промов, співу коляд і товариської гутірки приявні провели мило й корисно час. Цей гарний стародавній звичай треба скрізь піддержувати.

В обороні рідної землі відбулися віча в цілій Дрогобиччині, Комарні, і в низці інших міст і сіл. Де ще не було віча в земельній справі, треба негайно скликати.

Збірки на український фонд воєнних вдів і сиріт відбуваються у львівському і станиславівському воєвідстві від 1. до 11. березня ц. р. В тернопільському воєвідстві відбулися ці збірки від 1. до 7. ц. м. Це одинока в році нагода зібрати фонди на забезпечення воєнних вдів і сиріт. Тому Управа Товариства Український Фонд Воєнних Вдів і Сиріт (Львів вул. Потоцького 48) просить усіх жертвувати хто що може на паску нашим вдовам і сиротам по поляглих українських вояках.

Українські посли в соймі гостро виступали проти нового закону, на основі якого можна буде відібрати українським селянам землю, куплену від 1919. р.

Український Театр „Заграва" відіграє в Коломиї 9. ц. м. вперше драму „Тарас Шевченко" пера Зенона Тарнавського.

Книгарня „Просвіти" у Львові перенеслася з вул. Руської ч. 1 на Ринок ч. 10, І. поверх.

В Перемишлі відбулася анкета в справі боротьби з комунізмом. Такі анкети треба всюди скликати, щоб створити сильний протикомуністичний фронт в цілому краю.

Збірка на протиалькогольне товариство „Відродження" відбудеться у днях від 8. до 15. березня ц. р. На фонд боротьби з отрутами кожний свідомий Українець і Українка повинен зложити свою лепту.

Пригадуємо, щоб на Сорокоусти світити лише свічками „Керос". Тому домагайтеся всюди свічок нашої християнської фабрики „КЕРОС".

† Померли

О. Шамбелян Д-р Степан Юрик, парох і декан Золочева, помер 24. м. м. в 73 році життя. Покійний уродився 1864. р. в Миколаєві, богословію студіював у Львові і Відні. Був префектом Духовної Семинарії у Львові і катехитом. В 1910. р. перенісся до Золочева, де став провідником національного життя. В 1914. р. Москалі вивезли його на Сибір, де перебув 3 роки. За часів Української Держави був членом президії Національної Ради у Станиславові. Опісля був арештований, одначе суд в 1921. р. звільнив його від вини і кари. По війні став душею українського життя Золочівщини. За свої заслуги на церковнім полі дістав відзначення шамбеляна Його Святости. Був радником Митрополичої Консисторії, ревним священиком і щирим патріотом. Величавий його похорон відбувся 27. ц. м. В. Й. П!

Що робити з дітьми.

III.

Юнак, що вибирається до Львова, чи до іншого міста до школи, або на науку ремесла, мусить взяти з собою деякі необхідні речі. Отже треба з собою взяти не лише „довуд особісти", „карту поволаня", але також метрику, останнє шкільне свідоцтво і посвідку від священика про добре поведення. Посвідка про добре поведення конечно потрібна, бо інакше тяжко буде дістатися до бурси, або до добрих людей на нічліг чи помешкання. Нічліг у готелях дуже дорогий. Тому на всякий випадок треба конечно взяти з собою верету, покривало, подушечку і порожній сінник. Чому? Бо нераз добрі люди переночувалиб, та нема постелі.

У містах є багато пройдисвітів, інституції і поодинокі люди мусять бути дуже обережні, тому документи і клунок з необхідними речами відчинять нам чужі двері та зготують нам спокійний нічліг.

Дехто думає, що буде мешкати в бурсі, то йому ніяких річей не треба. Він забуває, що бурси є бідні і не мають для нікого готової постелі. Очевидно, що найкраще є тоді, коли батьки самі відвозять дитину на нове місце і тут вишукають їй відповідне місце.

Перед приїздом дуже добре написати до знакомих або до виховних заведень міста, розказати точно свою потребу і попросити інформації. В такому листі треба конечно подати такі відомости: вік дитини, укінчену школу, хист дитини і свою точну адресу. До таких листів слід долучити почтовий значок на відповідь, бо годі, щоби люди або інституції витрачувалися.

Коли ні родичі, ні дитина не знає, до чого вона надається, то треба йти до психотехнічної порадні для вибору звання „Рідної Школи" (Львів, вул. Сикстуська ч. 46). Посвідка порадні — що коштує 2 зол. — є міродатна і в польських школах. Зазначую, що в теперішних фахових школах і гімназіях дуже рахуються з посвідкою порадні і такі кандидати мають першенство.

Очевидна річ, що як їдемо до іспиту (екзамену), то треба приїхати скоріше хоч зо два дні, бо тоді про все є час розвідатися і спокійно сідати до іспиту.

Тепер у Львові є такі бурси: для ремісників і учнів фахових шкіл і гімназій при вул. Пасічній ч. 2 (доїзд трамваєм ч. 1) і при вул. Бартосівної ч. 3. (доїзд трамваєм ч. 4.).

Учні торговельної школи живуть в бурсі при вул. Хшановської ч. 9., а гімназійна молодь в бурсі при вул. Театинській ч. 10. Бурса має те до себе, що є дешева, дає дитині виховання й опіку, а це речі найважніші! Коли хочемо мешкати і харчуватися в бурсі, добре наперід написати до управи, подати своє прохання і долучити почтовий значок на відповідь.

Хто так поступає, оминає багато зайвих клопотів та йде розумно і второпно в нове життя. Адреси фахових і купецьких шкіл подамо незабаром.

о. Год.

Пам'ятайте про наших безробітних!

„Золота рожа".

В дні 7. березня ц. р. Св. Отець пішле італійській королевій Олені „золоту рожу". Цікаво пізнати історію цього високого відзначення для жінок володарів.

В перших століттях християнства був звичай на Сході, що на памятку намащення ніг Ісуса Христа Марією Магдалиною, адорували св. Хрест і розважували про цю подію з життя Спасителя. Звідси пішов звичай, що в четверту неділю посту Папа йшов до церкви св. Хреста Єрусалимського і намащував бальсамом дерево св. Хреста, переховуване там як великі святости. Посудина на бальсам мала форму рожі. Від половини 11. століття посудину на бальсам Папа дарував котромусь з церковних достойників, пізніше церквам і братствам. Тепер „золоту рожу" одержують тільки королеви і жінки католицьких володарів.

Св. Отець при посвячуванні „золотої рожі" вдягає червоні ризи. Рожа — це ознака радости Церкви, запах її представляє добрі діла, а ціла вона є образом зродженого з Марії Ісуса, Котрим будемо радуватися у славі Святих.

За теперішнього Св. Отця „золоту рожу" одержала тільки еспанська королева Вікторія і бельгійська Єлисавета. Третю „золоту рожу" дістане тепер італійська королева Олена у 40-ліття свого подружжа з королем Віктором Емануїлом III.

Закладайте Кружки і Філії „Відродження"! Розгортайте протиалькогольну та протинікотинну боротьбу!

До наших ПТ. Кольпортерів! Коли лишаться непродані примірники „Христос Наша Сила", не оплачуйте порта при відсилці до нас, а напишіть на опасці по польськи „звротне егземпляже вольне од оплати почтовей", Тоді порто нічо не коштує. Багато П. Т. Кольпортерів звертається до нас з запитом, які умовини кольпортажі. Отжеж від кожного проданого примірника 1 сот. Гроші по розпродажі відсилати залучуваними розрахунковими переказами. — Адміністрація.

Опікун убогих.

О. Михайло Про Т. І.

Отець Михайло Про з Товариства Ісусовців працював в Мексику. Відзначався він великою любовю до вбогих. Надівсе знав добре людську душу, та знав, що заки зачне говорити до вбогих про небо, про Бога, треба наперед заспокоїти їх голод, та просушити сльози. Тому став він опікуном убогих. Спершу мав під своєю опікою 16 убогих родин, яким приносив харчі, одіж, а декому платив навіть мешкання.

Йому все сприяло в тім, що подумав зробити для вбогих. Він пише до свого товариша: „Я не можу сказати, як це діється і відкіля береться, що часами находжу 50 кг. цукру або пушку з сухарями, чоколядою, кавою, ба навіть не брак у мене і вина. Деколи буває й так, що я собі сушу голову, хто має бути з черги найближчою жертвою моєї жебранини, а тут находжу мою комору повну припасів для вбогих. Багачі дають мені радо, як ніколи передтим".

Коли о. Про сказав лише словечко, зараз його мошонка і комори виповнялися дарами багатих. Одної днини випросив він в одної панночки дуже гарну торбинку. О. Про мав її у руках може пять хвилин, аж тут надходить одна жінка і купує її за 50 долярів. О. Про просив її, щоби вона ці гроші переказала одній вбогій родині.

Коли хтось дарував йому мішок харчів, тоді о. Про закидав його собі на плечі і спішив радісно вулицями міста. Коли з нього вуличники, або елєгантні дами собі глузували, він цим не зражувався, але спішився з чолом піднесеним в гору на далекі передмістя, до своїх убогих. Часом дістав він від когось кури, тоді брав під паху як гандляр і відносив своїм убогим з лицем повним вдоволення.

Одного разу подарував хтось когута і пару курок; він спакував їх до мішка і сів до автобуса. Але когутові не подобалася їзда автобусом і він зачав сильно кричати так, що пасажири автобуса хотіли висідати. Та о. Про усмирив своїх крилатих товаришів, а пасажири помирилися з ним.

Раз писав він до свого стрийка, що має для вбогих досить припасів, а навіть збіжжа, але додає, що дуже стидається все жебрати й жебрати, та що те все коштує його багато румянців зі стиду. Однак нехай буде хвала Богу, для Котрого він те все переносить.

Цей великий добродій убогих був оскаржений підчас переслідування католицької Церкви в Мексику і засуджений на смерть через розстріляння. Засуд виконали 23. падолиста 1927 р.

Кажуть, що його вивели на високу скелю над море і там розстріляли, а тіло його зі скали скинули у хвилі моря.

З червоного „раю".

Застрілили без суду Галичанина.

Бувший поручник УСС, Іван Сембай, виїхав по війні до Канади і там став комуністом. Зате видалили його з Канади з жінкою Чешкою до СССР. Він осів в Харкові і там працював. По трьох місяцях Сембая без ніякої причини арештували і вивезли до Астраханя, де його замордували потайки чекісти. Жінка довго не могла довідатися, що сталося з її чоловіком. Вкінці її повідомили, що Сембая застрілили через „помилку". Цілих два роки нещасна жінка з двома дітьми добивалася дозволу вернутися до Чохословаччини. Аж на домагання самого Бенеша випустили з „раю" Сембайову. Вона оголосила в пресі отвертий лист до робітників, приятелів покійного чоловіка в Канаді.

Історія з Сембаєм повинна протверезити всіх задурманених і збаламучених комуністичними жидівськими агентами. Час вже прозріти!

О. Горицвіт.

Як ви Богові, так Бог вам.

Як передзвонили на Утреню, то Юлька щойно розпочинала з пирогами. Хоч і звивалася добре, то якось нині припізнила. Зрана трохи належувала в ліжку, а як схопилася на ноги, так робота за роботою. Навіть перехреститися не мала часу.

Випустила гусей, кинула коровам, подоїла, збудила Василька, післала то за водою, то патик переломати, то за ситом до сусідки, а сонічко на небі не стоїть. Потім взялася до пирогів.

Аж тепер нагадала собі, що дітиська ще хиріють. Чоловік накинувся плахтою на ослоні, і хропів на всю хату. Вчора пізно вернув з млина, та нехай у неділеньку витягнеться. Але дівчатиська ще кисли під печею.

— Ану, гей! — гримнула Юлька. — А нетяги, а роздойми! А то доки вам гнити? А помогли б що, а до церкви може котре висунеться! А ну! А гей! Вже передзвонило!

Рухнулися дівчата під печею, зівнули, та щось там воркотали. І малий Омелько збудився.

Добре мусіла Юлька накричатися, заки всі повставали. Залипила пироги, наставила окріп, та ще нагадала собі, що треба би і курам сипнути посліду, підсвинкові винести, та ще там дещо. І вийшла з хати.

А тимчасом дівчата повставали, та розхрістані крутилися по хаті. Пріська насилювала якісь коралики, пришивала гузики до каптана, а Химка прасувала сорочки і спідниці, бо цілий тиждень не було часу. Потім Пріська шукала по полицях за своїми стяжками, а Химка хату перевертала за клямрою до волосся.

— А ну! Дівулі! — знову скричала Юлька вернувши в хату. — Та скорше! Та може до церкви котре!

— Аво! Ще час! Не треба нагадувати! — бовкнула Катруся.

— Тажеж на Службу Божу вже дзвонять! Не чуєш глушмаку?! — гримнула Юлька.

Не відзивалися дівчата. Шварцували чобітки, а так від обцаса до холявки, щоб вилискувалися. Андрій порскнув водою по хаті, протер вочі, закурив шпорта і пояг на сусіди голитися. Юлька тимчасом кинула решето пирогів на окріп.

Взійшли повбирані дівчата до хати, та ще треба було волосся вичубити. А тут лиш одно дзеркальце на стіні. Пріська собі

Цікаві дрібниці.

Свічки подорожіли. Повідомляємо, що з причини дуже сильної звишки цін воску і стеарини ми були приневолені піднести ціни наших свічок. А то: композиційних „К“ і „КВ“ о 5 гр. на 1 кг., півстеаринових „КК“ і піввоскових II а „ККК“ о 15 гр. на 1 кг., стеаринових „С“ і піввоскових I а „В/В“ о 20 гр. на 1 кг., воскових 30% „В“ о 50 гр. на 1 кг., воскових 60% „ВВ“ о 1·— зол. на 1 кг. Свічки воскові „В“ і „ВВ“ доставляємо лише в міру запасів воску. Свічки звичайні білі лишилися в давній ціні. — ФАБРИКА СВІЧОК „КЕРОС“ Львів 15. — Окружна 108а.

„Крамниця Божої помочі“. Так називається одна крамниця у місті Валєр в Америці. Всі товари продають там по фабричних цінах, без ніякого зарібку. Коло дверей є напис, який пояснює, що покупці можуть складати добровільно жертви на вдержання крамниці і її власника. Ця крамниця вже істнує 22 роки. Покупці вірять у чесність крамаря, що він справді не додає до цін ніякого заробітку, і складають дрібні датки. Хоч деякі не дають нічого, але власник крамниці має з добровільних датків зовсім добрий дохід.

Лев зловив злодія. В Мисловицях задержалася на зиму менажерія (цирк з дикими звірами). В ночі до менажерії добувся злодій Станислав Смолковський, шукаючи якоїсь добичі. Через необережність наблизився до клітки лева. Лев зловив злодія лапами і притиснув його до клітки. Перестрашений злодій зачав верещати що сили. Збіглися люди і покаліченого злодія ледви вирятували з пазурів лева та відставили до шпиталю. Як виздоровіє, буде відповідати перед судом. Має добру научку на ціле життя і мабуть вилічиться зі злодійства.

Великі соняшні плями виступили в останньому часі на сонці. Рівночасно з тим на цілому світі зачалися великі бурі і повені, було багато катастроф літаків і кораблів В радієвих апаратах чути неприємні тріски, багато людей хорує на грипу і має сильні болі голови.

Слон і тісточка. Один директор цирку уладив раз представлення для 4.000 дітей. Він замовив 4.000 тісточок з цукорні, щоб кожна дитина по скінченім представленні могла одержати тісточко. З цукорні принесли велику скриню з тісточками і поставили в цирку. Надійшов слон, який любить солодощі, отворив скриню трубою і зїв в одній хвилі всі тісточка. Циркова прислуга не могла оборонити тісточок. Директор цирку не хотів платити за 4.000 тісточок, зїджених слоном, бо, мовляв, хлопець цукорника поставив скриню у невідповідне місце, недалеко слона. Справу вирішить суд.

Нова порода псів. До Лондону справадили псів, які не гавкають і не кусають. Нова порода псів походить із Середної Африки, і називається „басенії“. Цей гатунок має довгі ніздря і волосся, є лагідний і дуже чуткий. Англійці дуже зацікавилися новою породою псів. Особливо старші люди хочуть мати псів, що не гавкають і не кусають.

Бик, лев і Мексиканці. В одним місті в Мексику (Америка) в цирку мав боротися бик з львом. Одначе бик чомусь не мав охоти воювати з львом. Замісць цікавої боротьби публика мусіла дивитися, як „миролюбивого“ бика заганяли знов до стайні. Деякі Мексиканці зачали висловлювати голосно своє нездоволення, тупати ногами, свистати і кричати. Частина публики хотіла успокоїти крикунів, але від слів дійшли до бійки, яка скінчилася загальною стрільяниною. Знищено уладження цирку. Хоч поліція розігнала воюючі сторони, але на вулицях міста ще якийсь час було чути стрілянину між розсвареними глядачами. Що народ — то звичай!

ШИРІТЬ НАШ ЧАСОПИС!

пхає голову, а Химка собі наставляє. Закручували волосся, висіпували чубки, збірали клямрами, та поволеньки й до сварки: „Я перше!“ — каже одна. „Ні! Я перше! Тобі не поможе й крутити, такі губи маєш широкі! — каже друга. — А твої вочі як цибуля! — А ти варгата! — А ти сліпаку! — Слово по слові, і счепилися дівчата за патли, аж дзеркало впало на землю. Ще десь тоді і підсвинок угнався до хати, та вилив шафлик з помиями.

Саме тоді дзвонили на „Достойно єсть“... Розсердилася Юлька, та давай одну другу варехою по плечах. Аж старий Тодір під плахтою збудився. Закляв, досягнув черевика з під лави, і бавх між бабів. Та поцілив у вікно, висадив шибку, аж черевик у розсаднику опинився. Счинився плач, крик, проклін, як у пеклі. Аж пироги заворушилися в баняку, повискакували з окропу на кухню, та нуж танцювати!

— А почисти мені, Омельку, чоботи, нехай хоч я піду до церкви! — гримнула Юлька на хлопчину, і стала на поспіху вбиратись. Та заки хлопчина зістругав болото, заки вишукала Юлька нову хустку в скрині, то й потривало. Вийшла в село, а тут люде вже з церкви. Втікала чим скорше поза городи, щоби стиду не набратися.

А тимчасом в хаті успокоїлося. Дівки понадувалися, як сови, Тодір курив бакунець, а Василько приніс звідкись диньки і лускав з Омельком. Андрій тепер вернувся від сусідів.

Юлька аж тепер обмила лице, перехрестилася, відтак позастелювали барлоги, вимела сміття, бо таке скрізь капарство! Тай подала обід.

А пополудні хата опустіла. Тодір пішов хропіти, дівчата на вулицю, Андрій на друге село на музики, Василько і Омелько між хлопців, Юлька поговорити троха з жінками. Нарікала та аж плакала, що їй така біда і біда.

Не витримала стара Ковалиха, та як займе Юльку:

А фе! А тиж господине чого хочеш? А от нині пов'а вас хата, та ні одного в церкві! Богу дякувати не старе, не криве, не сліпе, а сидите в хаті, та пекло творите. Самі крики, проклони, аж на вулицю чути! Які родичі, такі діти. Як ви Богові, так Бог вам!

На Юльку, як би хто вогнем сипнув. Та ні одна жінка й не обзивалася, бо в неодної таке саме бувало.

КАЛЕНДАР.

Березень 1937.

Стиль н.	Стиль ст.	Дні	СВЯТА грекo-катол.
7	22	Н	Мяс. Полікарпа
8	23	П	† 1 і 2 н. Гол. І. Хр.
9	24	В	Тарасія єп.
10	25	С	Порфірія єп.
11	26	Ч	Прокопія прп.
12	27	П	Василія ісп.
13	28	С	Касіяна

Сонце сходить 7. ц. м. в год. 6·10, заходить в год. 17·26.

Місяць сходить 7. ц. м. в год. 3·07, заходить в год. 11·13.

Місячне намірення.

За тих, що терплять за Христа.

Людина, що у св. Тайні Хрещення вступає в ряди Христових учнів, а в св. Миропомазанні стає борцем Христовим — не даром складає приречення бути вірним жовніром Того, що все життя був окружений ворогами, і з рук ворогів помер на хресті.

Мученицький шлях стелиться і перед Його визнавцями. З перших часів християнства аж по сьогодні цей шлях напоєний кровю мучеників, Христових ісповідників.

І українська земля напоєна тією кровю мучеників; вони гинули за католицьку віру за часів московських тиранів, терплять тепер за християнство під червоним московським чоботом.

Та всім їм присвічує надія світлого воскресення і вічної нагороди. Вона також осолоджує життя тим, що терплять наруги через своє праведне життя, або стрічають ріжні перепони в праведному житті.

Всім їм належиться поміч від братів — і їх спомагаймо цілий місяць березень своїми молитвами і духовними жертвами, які Христос охоче прийме для їхньої і нашої духовної користи.

Допися.

Річиця, пов. Рава Руська. Велику радість переживало наше село, коли то вперве того року кружок Р. Ш. уладив просфору, яка відбулася 21. м. м. В гарно прибраній салі засіло до просфори 50 членів кружка і гостей. Просфору поблагословив місцевий душпастир о. І. Федишин та поділився з присутними, бажаючи їм єдности й любови у громадянській праці. „Дай Боже, — говорив о. Федишин — щоби село Річиця, положене на самому пограниччі Холмщини, стало помічним звеном і єдинило галицькі села з селами Холмщини так під оглядом релігійним, як і національним". П. І. Рачинський у своїй бесіді підніс вагу просфори в Річиці, яка творила до недавна межу з царською Росією. А коли вже впали кордони, то треба зблизитися до Холмщини, бо це земля, де живуть наші браття, котрих російські царі відірвали від нашої рідної Церкви та народу. Просфору закінчено відспіванням національного гимну. (Г. К.).

Що діється в світі.

Як лише **еспанське** національне командування зрозуміло, що наступом важко заняти сильно укріплений Мадрит, почало його окружувати. Тепер лише один шлях з Катальонії до Мадриту є в руках червоних, бо всі інші національні війська перетяли: навіть шлях до Валєнсії обстрілюють вони постійно так, що від двох тижнів ні один вантажний самохід туди не продістався. Червоні намагалися знову захопити той важний шлях, тому від 12. ц. м. перевели на тому відтинку аж 11 наступів, та надаремне — лише втратили тисячі своїх вояків. Не пощастив і наступ на всіх відтинках довкруги Мадриту; з 8.000 червоних вояків, що брали участь у наступі є 2.000 убитих і ранених. Також під містом Овієдом, яке червоні за всяку ціну намагалися захопити, втратили вони 10.000 убитих і ранених.

Ці невдачі еспанських комуністів так знеохотили **большевиків**, що вони хотять кинути еспанську справу, яку самі роздмухали до жахливої братовбивчої війни. Большевицькі часописи перестають писати про Еспанію — хоча перше заповнювали еспанськими справами свої сторінки. Навіть свого амбасадора з Валєнсії, якого еспанський червоний уряд слухав як свого керманича, Москва відкликала.

Тимчасом держава одна по другій заборонюють своїм громадянам виїздити до Еспанії як добровольцям. Що більше, деякі держави стараються забрати навіть тих, що вже бються в еспанському війську. Португальський уряд заявив, що кожний Португалець, як не вернеться з Еспанії до місяця, втратить португальське громадянство. Франція обіцяла відкликати своїх добровольців, коли усі інші держави те саме зроблять. Британський уряд наказав своїм консулям, щоби помогли вернутися до Англії усім англійським безробітним, яких комуністичні агітатори заманили до еспанської червоної армії і які тепер того жалують. А таких є чимало. Сотки французьких добровольців заявило червоному командуванню, що не піде на фронт. Їх замкнули до концентраційних таборів, відкіля французький уряд старається їх видобути на волю.

Пізналися на большевиках вже і **Китайці**. Як відомо, недавно маршал Чансуліян збунтувався разом зі своєю армією, домагаючись, щоби китайський уряд погодився з комуністами і разом з ним пішов війною проти Японії. Недавно зібрався т. зв. Куоміntанг, себто найвища влада Китаю і рішив, що комуністів треба безоглядно поборювати, але власними силами, без японської помочі.

Італійці вже давно підбили цілу Абісинію, та є ще чимало Абісинців, які не зважаючи на ніщо, без надії на перемогу, дальше боряться проти Італії, організуючи партизантські загони, які італійське військо один по другім розбиває. Останніми часами у таких битвах згинуло по геройськи кількох абісинських вождів, між ними зять негуса, рас Деста, що командував цілою партизантською війною. Йому приписували бомбовий замах на віцекороля Абісинії Граціянія. Зате Італійці арештували понад 1.000 Абісинців і розстріляли усіх тих, що мали при собі зброю.

КОМУНІКАТ

Виділ Т ва Українських Робітників „Сила" у Львові подає до відома, що зміна статуту є затверджена. Всякі інформації з тим звязані полагоджує Головний Виділ Т-ва „Сила" Львів, вул. 3 го Мая ч. 10.

За Виділ:

Музика Павло голова **Петречко Юліян** секретар

ВОЛИНСЬКА СТОРІНКА

З життя волинських Українців греко-католиків

Ковель. В 1937. р. зачали ми працю відчитом на унійну тему 3. І. ц. р. Слухачі його могли переконатися, що православна неєдинена церква хилиться до упадку, бо не всилі відновити релігійне життя на українських землях. Єдиний вихід для нашого народу — церковне єднання з Апост. Столицею. По відірванні царгородськими патріярхами східньої церкви від її осередка — Риму, — в 1054. р. церква на Україні була в злуці з Римом ще довгі віки. Доказом цього може послужити приявність на Ліонському соборі в 1241. р. Архієпископа Руси Петра, що правив Богослуження з Папою і склав Папі Інокентієві IV. реферат про татарську навалу на Україну. Цей реферат переховується у ватиканських архівах. Духовні і світські особи боронили православя найменше з релігійних або ідейних почувань а найбільше, а то й виключно задля матеріяльних вигод і особистих амбіцій. От напр. князь Константин Острожський з початку схильний був до Унії й навіть вів переговори з Папським Нунцієм, але коли пізніше епископи в переговорах з Римом його поминули, він так образився, що став найбільшим ворогом Унії. Загарбавши добра Луцької Епископії, — неначеб замало було йому власних маєтків, що обіймали майже цілу Волинь і частину Поділля, він не зважаючи на упімнення, маєтків не звернув. Бо хтож йому міг приказувати, коли він сам був зверхником православної церкви? Ці добра дістались потім до рук римо-католицької капітули, а сини князя перейшли безпосередньо з православя на римо-кат. обряд.

Коли нині читаємо, що православні ієрархи уряджують зїзди й конференції з протестантами, лютеранами і представниками штундистів, то нам приходить на думку подібний факт за часів берестейської Унії, коли то князь Острожський, заложивши в Острозі Академію, на професорів запросив протестантів, кальвіністів і інших єретиків. Тож не диво, що вихованці цієї Академії виходили з невиразним релігійним світоглядом.

Різдво у нас випало дуже торжественно. В навечерія празника відслужено Архієрейську Всеночну в асисті трьох священиків і діякона. Урочистість підносила і та подія, що підчас Богослужень перший раз члени Братства держали братський прапор.

До радісних проявів парохіяльного життя треба зарахувати діяльність наших діточок, які ходили з колядою, а за зібрані гроші купили деякі необхідні речі для потреб Братства. — Дня 10. І. уладили вони вечеру, на яку запросили о. Ігумена, о. настоятеля парохії, і інших отців та деяких старших парохіян. Самі діти вечеру приготовляли і самі подавали. При засвіченій ялинці, співах колядок, за розмовами проминув скоренько час.

Новий Рік парохія святкувала урочисто. Св. Літургію відслужив Преосв. Кир Николай в асисті 4 священиків і діякона. Вечером тогож дня в братській салі відбулося представлення „Чудо св. о. Николая". Акція відбувається на Україні у 12. ст., коли то київська держава була могутня і несла світло Христової науки Половцям і іншим поганським народам. Представлення відіграла старша молодь з великим успіхом. Вистава зробила велике враження своїм патріотичним змістом.

Дня 31. І. виголосив о. В. Стернюк виклад про початок і розвиток праці О.О. Редемптористів у Галичині й на Волині. До помочі о. прелегентові послужили світляні образи. Такі відчити усвідомлюють слухачів, що католицька Церква не існує тільки для провадження метричних книг і полагоджування деяких формальностей, але щоб ширити велике діло Христа — відкуплення роду людського й освячення душ.

(Спростування нашого допису поміщеного в ч. 6. часопису „Христос Наша Сила". Отримані дари для убогих церков на Волині походять не від поодиноких осіб, але від загалу Марійського Товариства Пань у Львові за стараннями п. О. Бачинської і п. М. Зеленої). **Іван Морозовський.**

Рівне. Богослуження в недавно основаній греко-катол. парохії рівенській відправляють у польській капличці. Та все таки це не своя церква. Тому парохіяльний комітет, враз зі своїм парохом о. Вас. Грошом, вирішили побудувати в Рівнім греко-католицьку церкву.

Бувший лікар клінік у Відні

Д-р Остап Прийма

ординує у внутрішних недугах і пересвітлює Рентгеном

у Львові, вул. Личаківська 37 а

тел. 261-50, в год. 9—11 і 16—17.

Курсанти куховарського курсу в Гаях Розтоцьких, п. Залізці, на доказ любови ближнього переслали до Адміністрації часопису „Христос Наша Сила" 8 зл. для Т-ва „Сила" на українських безробітних. Хто черговий?

Волинські гаразди.

Українські селяни на Волині пишуть, що від Різдва Христового не дістають українських часописів ні книжок. На почтах забирають їх і конфіскують. Один селянин з Волині пише так між іншим:

„Дуже скучаємо за живим словом українського читання і за новими вістками з краю і зі світа. Бачимо, що кожного дня жиди дістають ріжні свої газети, а до того ще і в комуну бавляться, то для них це вільно і нічого їм не забороняють".

Тому два роки діялося на Волині те саме. На численні зажалення міністерство почт видало зарядження, щоб доручували всі газети і друки. Побачимо, чи поможуть що нові зажалення.

присилайте передплату

Не зрозуміли...

По квітневих заворушеннях у Львові „звязки заводові" особливішим способом заопікувалися молодими термінаторами. Вони скликували їх на наради, з „болем серця" плакали над їх недолею, і всіми силами закладали „секції" (читай: ячейки) при „звязках".

Тепер старші „опікуни" плачуть, бо „не зрозуміла" їх молодь і не хоче вписуватися до „секцій".

Потішаються тим, що справу „зрозуміли" тільки бляхарі (як відомо, найбільше є бляхарів-жидів). Можемо потішити опікунів, що незадовго може ще вступлять до їх секції деякі покоєві малярі, ну і хто ще? — хіба дехто з метальовців, які справді є під впливом комуножидівської верхівки. Очевидна річ, українські робітники і ремісники не впишуться до „звязків", ні до секцій, бо хочуть бути вірні Богові й Україні, а не комуні.

Вислід льосування нагород

для точних Передплатників нашого часопису.

Дня 28. II. ц. р. розльосовано книжкові нагороди між наших Передплатників, які вирівнали передплату до кінця 1937. р.:

1. Вп. Григорій Дідич, Львів, „Поцілунок Горбатенького".
2. Вп. Ю. Новакова, Львів, „Вістун з того світу".
3. Вп. Лещишин М., Миців п. Белз, „Веселка над пустарем".
4. Вп. Олекса Осип, Тростянець п. Немирів, „Хам і Яфет".
5. Вп. Текля Цовик, Дубно п. Тринча, „Казка мойого життя".
6. Вп. І. Гаврисих, Городище п. Городенка, „Казка мойого життя".
7. Вп. Василина Максимів, Чернелиця, „Без Коріння".
8. Читальня „Скала", Воскресінці п. Коломия, „Веселка над пустарем".
9. Читальня „Скала", Княждвір п. Тлумачик, „Релігія і Церква в історії України".
10. Вп. Пастернак Григорій, Розділ, „Волинь" I і II часть. (На пересилку просимо п. П. переслати 1 зол.).

На почтову пересилку книжок всіх інших Передплатників просимо переслати 25 сот. розрахунковим переказом. На звороті переказу зазначити: „на пересилку нагороди"! Хто відбирає нагороду в Адміністрації, нічого не платить. Дальший вислід конкурсу помістимо в слідуючому числі.

КОМУНІКАТ

Подаємо до загального відома, що влада звернула заквестіоновані гроші і книги Комітету Допомоги Українським Безробітним при Т-ві „Сила" у Львові. Комітет веде свою працю безперервно і просить дальше надсилати жертви: гроші до Торговельно-Промислового Банку у Львові на конто П.К.О. 506.778 „на безробітних", жертви в натураліях прямо до Т-ва „Сила", Львів, вул. 3-го Мая ч. 10.

За Комітет:

Юліян Петречко — голова

Ол. Дацко — секретар

Читання для наших господарів.

Що робити в березні?

На обійстю треба відкрити копці з бульбою і перебрати її. Вивозити гній на поле, складати його в великі купи і накрити землею. Не пускати гноївки з дощевою водою. Худобу виганяти на прохід. Коли кури виливають яйця, давати до заминки дрібно потовченої крейди. Насаджувати квочки тільки на яйцях расових курей. Як тільки рілля притряхне, скородити виорану в осени землю, щоб зберегти вогкість. Сіяти ранню ярину, висівати мішанку на пашу. Волочити конюшину і люцерну. Боронувати луки і підсівати по лисинах трави. В саді треба всі дерева та кущі скропити розпущеним карболінеумом і погноїти їх розпущеною гноївкою (2/3 води, 1/3 гноївки). Починати щеплення, садити овочеві дерева і кущі. При кінці березня треба в пасіці виставити вулиї зі стебника.

В кількох словах.

В Києві арештували трьох українських учених з Академії Наук за діяльність проти Сталіна. З Києва забрали полки, зложені з Українців і заступили їх „міжнародньою бригадою", зложеною з азійських народів.

Втопився змагун „України". Тадей Проць, змагун гаківкової дружини „України", пішов з товаришами на став „Францівка" під Львовом. Тонкий лід заломився і Проць пішов під лід. Рятункове поготівля добуло вже тільки трупа. Похорон його відбувся при великій участи українських спортовців Львова.

В Лавочнім біля Сколього злодії закралися до церкви, забрали три позолочені чаші, одну срібну чашу і пушку з 60 зл.

І москвофілам зле у „раю". Москвофільського діяча, бувшого посла Кирила Вальницького, редактора „Волі Народа" і „Сельробу", який займав високе становище в Москві, большевики заслали на Соловки.

Муссоліні їде до північної Африки на обїздку італійських кольоній Лібії і Триполісу. Рівночасно відбудуться маневри італ. фльоти здовж побережжа Лібії.

Еспанський уряд ґен. Франка заняв досі 2/3 Еспанії, найбільш урожайні і багаті її частини.

В Катальонії селяни виступили зі зброєю в руках проти червоної міліції, яка реквірувала збіжжа.

В Мадриті дійшло до кривавої сутички з анархістами, які хотіли захопити владу. Будинок совітської амбасади хтось підпалив. Червоні рішили евакувати Мадрит, бо він майже зовсім відтятий від червоної частини Еспанії. На багатьох домах Мадриту повівають білі хоругви.

Число невидющих в Польщі доходить до 30.000 осіб. Для них є тільки 7 заведень, а треба їх далеко більше.

Дитина з трьома очима вродилася у шпиталі в Торонї. Третє око є посередині чола. Лікарі думають, що дитина мала вродитися близнюком, бо має голову ніби зложену з двох голов.

Веселий кутик.

І „поступові" теж були.

Один священик сидів в почекальні стації і читав католицький часопис. Якийсь недовірок побачив образок в часописі, що представляв поклін царів і пастирів Новонародженому Ісусові і зачіпив священика:

— Вже той образ доказує, що християнська релігія зацофана. З поклоном прийшли тільки капіталісти і темні пастирі, а не було таких поступових людей, як я!

Священик відповів:

— А чи не бачите коло яселъ осла?

„Точність".

В одній гостинниці послугач стукає до дверей.

— Чого там? — питає заспаний гість.

— Перепрошую пана, але я забув, чи я мав збудити пана в год. 6. чи 7?

— Чоловіче! — кричить гість — таж я виразно говорив, що в 5! А тепер котра година?

— Оська — відповідає послугач.

Чи ви вже вислали передплату?

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1.20 зол., РІЧНО 2.40 зол., за границею річно 1 долар.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7.II. пов.—Тел. 294-56. Видає „Мета", Видавнича Кооперативна з відпов. уділами у Львові. Редагує Колегія. Відповід. ред.: Петро Козицький. Друк. „Бібльос", Львів, Японська 7.

Oplatę pocztową uiszczono gotówką

Львів, неділя 14. березня 1937. Ч. 10. (126). Рік V.

Христос Наша Сила

Популярний тижневик, присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин

Ціна 5 сот.

Українські Владики у Св. Отця.

Св. Отець Пій XI. приняв на авдієнції Преосв. Йосафата Коциловського, Перемиського Епископа, і Преосв. Івана Лятишевського, Станиславівського Епископа-Помічника.

Величавий ювилей

Митроп. Рутського в Римі.

Дня 28. минулого місяця з нагоди 300-ліття смерти київського Митрополита Рутського в Грецькій Колегії св. Атанасія, де вчився свого часу Митрополит Рутський, відбулося величаве торжество. Архієрейську Службу Божу відправили Преосв. Йосафат Коциловський з Перемишля, Преосв. Діонісій Няради з Крижевців, гр. кат. Епископ югословянських Українців, Преосв. Іван Лятишевський зі Станиславова, Архимандрит о. Діонісій Ткачук ЧСВВ і Ректор Грецької Колегії св. Атанасія в Римі. — Вечером в Українській Колегії св. Йосафата українські студенти богослови уладили академію.

Український робітничий театр

Українське робітниче товариство „Сила“ у Львові зачало організувати свій робітничий театр, що давав би постійні вистави у Львові. В першій мірі будуть виставляти історичні твори. Українські письменники повинні звернути на це увагу і написати драматичні твори з українського ротничого життя.

Наші апостоли

української католицької преси.

Кольпортери „Апостоляту Доброї Преси“ в Добрянах біля Стрия зі своїм душпастиром о. З. Нарожняком. В Добрянах нема хати, деб не було українського католицького часопису. Докладніше про це пишемо на 7. ст. За приміром Добрян повинні піти всі українські села і скрізь позакладати „Апостоляти або Братства Доброї Преси“.

Закладайте Кружки і Філії „Відродження“! Розгортайте протиалькогольну та протинікотинну боротьбу!

20-ліття революції в Росії.

Дня 7. березня 1917. р. вибухла у столиці Росії, Петрограді, революція. На сторону робітників перейшов волинський полк, зложений з Українців. Цар уступив, проголошено республику. Владу обняв „Тимчасовий Уряд“. Відзискали волю увязнені в Росії Галичани, між ними і наш Митрополит Кир Андрей. Українці приняли революцію з великою радістю і взялися будувати Українську Державу. Про дальший розвиток російської революції напишемо другим разом.

Війна в Еспанії.

Всі розпучливі атаки червоних не вдалися. Червоні міліціонери, між якими є деякі наші робітники з Франції, мусіли йти до атаки на окопи національних військ, бо ззаду підганяли їх скоростріламі московські „специ“. Червоні встелили поле бою горами трупів, але нічого не осягнули. Серед червоних панує знеохочення до дальшої війни. Щодня переходять червоні на сторону повстанців. Недавно перейшло 400 червоних міліціонерів. Зате національні війська посуваються постійно вперед, здобули вже копальні вугля в Катальонії. На полудні національні війська посуваються здовж побережжя. Червона фльота втікла вже до Валенсії.

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила!“

Покаяння двері відчини мені, Життєдавче!

Все наше Богослуження, особливож у часі великого посту, пронизане євангельським духом каяття за людські гріхи. Майже кожна відправа кличе до нас могутнім голосом св. Івана Предтечі: Покайтеся!

Покайтеся батьки, що дозволяєте дітям ломати закони Божі і національні, щоб не стрінула вас часом незавидна доля старозавітнього Гелі.

Покайся молоде, що наче збунтований Авесалон підіймаєш руку на Бога твого і святощі Його, а забуваєш піти слідами марнотратного сина!

Покайтеся хлібодавці, що безмилосердно визискуєте бідного наємника, забуваючи, що кривда його кличе до самого неба за пімстою!

Покайтеся і ви, бідні і голодні, що в останній надії покращання долі лучитеся з ворогами Небесного Бога і своєї Батьківщини!

Ось такі то думки мусять порушати наш ум у той час чотиродесятниці та спонукати нас знайти у св. Сповіді двері каяття, відчинені Спасителем нашим, терплячим Христом.

А виявом нашого каяття, дорогою до нього і до поконання „старого чоловіка" з його злими нахилами — є між іншим піст.

Піст був наказаний вже у Старому Завіті. Піст наказує нам і св. Церква.

І добре, що наказує. Адже непоміркування в їді, як каже св. Василій Великий, передало Адама смерти, а світові принесло погибіль через розкоші черева. З Ноя насміється син, Хам стається проклятим, Ісав тратить право первородства, Лот паде у гріх противний природі. А навпаки Даниїл, поконавши черево, став паном халдейського царства і знищив ідоли. Скажу одним словом — кінчить св. Василій Великий — як поконаєш черево, будеш мешкати в раю, як не поконаєш, згинеш на віки.

Добре булоб, як би ту перестерогу св. Василія запамятали особливо люди з міста, які ніби то з перевтоми, з біди і нужди, не вміють і не хочуть стриматися від ломання посту. Тим вони шкодять собі на душі, бо хто не вміє поконати черева, не зуміє поконати інших злих похотей. А шкодять собі і на здоровлю, бо і стара і нова медицина є за розумною стриманістю від деяких страв, а то і за строгим постом.

Зате людина, що держиться приписів св. Церкви — є вдоволена, бо знає, що виповняє волю Христа, усмирює зло в собі, підіймається на вищий щабель духового життя, помножує скарб у небі і часто завдяки помірованому життю є здорова і живе до пізної старости. *о. Год.*

З нашого життя.

Українці католики в Канаді зібрали в осени 1936. р. 1.218 долярів на інвалідів Української Галицької Армії. Преосв. Василій Ладика, гр. кат. Епископ канадійських Українців, переслав ці гроші до Львова, до Українського Товариства Опіки над Інвалідами. Честь і слава українським патріотам у Канаді, які складали свої жертви на українських інвалідів, що не жаліли свого життя і здоровля в обороні Батьківщини.

На Буковині румунська влада розвязала гр. кат. черновецький вікаріят і підчинила його знов у цілости гр. кат. румунському епископові в Мармароші. Дотепер на основі конкордату Румунії з Ватиканом о. Сімович, парох у Чернівцях, був генеральним вікарієм для Українців греко-католиків на Буковині. Та це не подобалося румунським шовіністам і вони доти вживали всіх заходів, аж доки не знесли самоуправу української гр. кат. Церкви на Буковині.

У Львові має повстати громадянський комітет допомоги українським студентам.

Городецька „нормалізація". Філія „Просвіти" в Городку і 8 читалень у повіті дістали зі староства спис 28 осіб, які мають виключити зі своїх членів „зе взглєндуф безпеченьства спокою і поржондку публічнего".

—

Євангелія.

Неділя Сиропустна.

Бо коли відпустите людям їх провини, відпустить і вам Отець ваш небесний; а коли не відпустите людям, то й ваш Отець не відпустить вам ваших провин. Коли ж постите, не будьте як лицеміри сумними; бо вони опоганюють свої лиця, щоби показатися людям, що постять. Істинно говорю вам, що вони одержують свою нагороду. А ти, коли постиш, намасти твою голову і умий твоє лице, щоби не люди бачили тебе, коли постиш, а твій Отець, що в тайні; а твій Отець, що бачить в тайні, заплатить тобі.

Не збирайте собі скарбів на землі, де ржа і міль нищить, і де злодії підкопують та крадуть. Збирайте ж собі скарби на небі, де ані ржа, ані міль не нищать, і де злодії не підкопують ані крадуть; бо де є скарб твій, там буде й серце твоє.

(Матей, гл. 6, ст. 14—21).

Геройство священика і вояка.

Як у перших часах християнства...

Весь час панування червоних у Малязі відправляли Богослуження завдяки геройству одного священика й одного вояка. Цей відважний вояк зумів укрити священика в робітничій дільниці, де в тайній каплиці священик відправляв Богослуження і ходив в перебранні до вмираючих. В тому помагав йому неустрашимий вояк, який зберіг багато осіб, засуджених на смерть комуністами.

„Релігійна свобода" у СССР

Сталін, кровожадний червоний цар комуністичного „раю", виголосив недавно промову до радія. Він сказав між іншим: „Уважаємо кожну віру за нашого найбільшого ворога. Боротьбу проти релігії мусимо вести дальше. Ані слова не може бути про те, щоби ми терпіли в краю релігію, бо ціли релігії є виразно противні комуністичним цілям". — Ось так виглядає „релігійна свобода" в большевії, яку обіцяє нова „демократична" — совітська конституція, призначена головно на баламучення людей поза совітами.

ШИРІТЬ НАШ ЧАСОПИС!

Нова большевицька затія.

Донедавна большевики вели остру боротьбу зі всіми, хто не був комуністом. А „правдивим" комуністом міг бути лише пролетар і то з пролетарського походження. Большевики вносили роздор у кожне українське товариство, в організацію і партію, розсварюючи всіх проти всіх.

Та у нас це не довело до бажаних для большевиків висліпів. Тому комуністи зачали тепер говорити облудно про згоду і єдність всіх демократичних партій і всіх станів, накликуючи всіх до оборони свободи перед „наступаючим фашизмом".

Центральний Комітет Комуністичної Партії Західної України (КПЗУ) розкинув тепер по цілому краю свій „маніфест". В ньому читаємо таке: „Український народе! Всіх вас без ріжниці політичних і релігійних переконань кличемо до обєднання"... „Кличемо до обєднання, до спільної боротьби під прапорами народнього фронту... Наша сила в єдності. Але цю єдність український працюючий народ здійснить тільки в народньому фронті боротьби"...

Так невинно виглядає тепер нова большевицька затія. Большевики вступають тепер до всіх українських товариств, щоб там вести свою розкладову роботу. Особливо товариства молоді треба забезпечити перед наступом комуни.

До чого веде т. зв. „народній фронт", бачимо на прикладі нещасної Еспанії. Багато Еспанців далося втягнути до „народнього фронту". Тепер, щоби позбутися його, вся Еспанія стікає кровю, палає вогнем одної з найстрашніших братовбивчих воєн. На щастя Еспанці вже прозріли і масово переходять до національних військ ген. Франка, приспішуючи його побіду над комуною. Також Франція стогне в лабетах „народнього фронту", який страйками доводить до руїни цей багатий край.

На прикладах Еспанії і Франції бачимо наглядно висліди діявольської праці комуністів під плащиком „народніх фронтів".

Червоному „народньому фронтові", яким проводять жидівські агенти, мусимо протиставити український християнсько - національний фронт!

Український народ потребує єдности, але єдности направду будуючої, осяяної блеском християнських і національних ідеалів.

✝ Померли

о. Михайло Чайковський, гр. кат. парох Звиженя, повіт Броди, б. член Української Галицької Армії, помер 3. ц. м. в 46. році життя. В. Й. П!

Відродження релігії
на Сибірі.

Большевицький часопис „Восточно-Сибірская Правда" пише, що внаслідок ослаблення протирелігійної акції релігійні організації на східній Сибірі значно оживили свою діяльність. У свята робітники не приходять до праці. До релігійних організацій горнуться не лише бідаки, але й лікарі, учителі й урядовці. Під впливом релігійних організацій є також молодь і навіть комсомольці. В Іркутську належить до церковних організацій 180 хлопців і дівчат, між ними багато студентів.

Так отже не вдалося большевикам видерти віру від народу. Серед найтяжчих переслідувань народ у червоному „раю" молить Бога, щоб допоміг йому скинути найгіршу на світі комуністичну неволю.

Безголовя в „раю".

Фабрика хліборобських машин „Красний Плуг" в Москві випустила в останніх часах 200.000 борін. Одначе борони показалися нездатними до вжитку... В одній фабриці обуви тисячі пар черевиків і чобіт валяються невикінчені, коли совітські громадяни ходять переважно босі або в онучах. А большевики все хваляться, що вони вже дігнали і перегнали Америку!

Що діється у світі.

Від довшого часу жаліються **італійські** часописи на те, що Італія вилюднюється, скількість новонароджених дітей з року на рік меншає. Що буде з нами? Хто служитиме у нашій армії, хто боронитиме нашу батьківщину в майбутньому? — питали себе Італійці і тому давали грошеві нагороди батькам великих родин.

Та це не вистарчало: часи тяжкі, не легко утримати й середньовелику родину, тому треба було шукати нових способів. У цій справі зібралася Велика Фашистівська Рада й ухвалила таке: Перш за все батьки великих родин матимуть всюди першенство шукаючи заробітку. Друге — заробіток буде тим більший, чим більші кошти на утримання рідні. Третє — молоді подружжа діставатимуть спеціяльні позички, а молоді робітниці спеціяльні асекурації на посаги. Значить — тепер в Італії зможуть побиратися і найбідніші, не боячись, що не буде з чого проживити рідню.

На іншому засіданні рішила Велика Фашистівська Рада збільшити армію і довести італійське господарство до того, щоб Італія на випадок війни і блькади мала всього подостатком, щоби не загрожувала їй недостача, як це було підчас санкцій. Крім того Рада висловила повну солідарність з національною **Еспанією**, яка боронить західну Европу перед большевизмом.

Хто такі еспанські большевики, це виявили вони за час свого володіння у Малязі, де — як це вирахувала національна влада — замордовано 8.700 людей... Тепер під багнетами червоної міліції гинуть масово селяни, що боронять своє майно від грабіжницьких реквізицій. Зрештою хто може у червоних дбати про лад, коли вони самі між собою зачинають битися? Ось недавно у такій бійці в Барсельоні 87-ох червоних убито і 127-ох ранено.

Румунський уряд порозвязував усі масонські льожі, а їхні домівки позапечатував. Рівночасно він замкнув усі університети, студентські доми й організації та рішився гострими засобами зовсім відсунути студентів від політики.

Б. Г.

Читання для наших дітей.

Добре серце дівчинки.

Її кличуть Марійка. Та дівчинка має на собі тоненьку спідничку і старосвітську коротку загортку; мені видається, що тепер їй в тім дуже холодно. Вона завжди стоїть на розі тої самої вулиці, тупцяє діравими черевичками і просить милостині. Але просить тихонько і несміло — не знаю, може з голоду, може зі стиду.

Ще мені люди казали, що вечером продає газети і всі зароблені гроші дає мамі, бо тато не має праці.

„Що ти є, маленька"? — спитав я раз, даючи їй дрібну милостиню.

„Українка, прошу отця"; — і десь з кишені витягнула з гордістю українську посвідку.

З того часу я її знаю, і купую в неї газетку, та не знав я, що в Марійки добре серце. А було це так:

В один дуже холодний, зимовий день з хмарних височин впала на землю груба скатерть білого снігу і закрила цілу землю. Дітвора раділа, що можна буде санчатами возитися, совгами по леду гуляти. А старші сиділи в хаті, гріючись коло печі. Марійка стояла як щодня, та ніхто попри неї не проходив, ніхто не споміг бідної дитини.

Тільки голодні горобчики злітали на землю, дарма шукаючи кришинки хліба, маленького зернятка. З сумом підбігали до дівчинки, підіймали цікаво свої голови, гейби просили в неї помочі. Не знали сердеги, що те дівчатко таке безпомічне і голодне, як вони самі.

Тимчасом мороз ставав щораз то сильніший, дівчинка ще дужче тупала ногами, горобчики щораз то живіше радили між собою і — не покидали дівчинки.

Та видно „громадська рада" горобчиків мала добрі вісти, бо справді десь з противного кінця вулиці йшла хутко якась дівчинка з кошиком в руці. Це певно служниця йшла з крамниці. Вона щораз то ближче наближалася до дівчинки а вкінці станула коло неї, подивилася лагідно на дівчинку, витягнула з торби булочку й дала дівчинці.

Я бачив, як швидко голодна Марійка підняла булку до спечених морозом губ і зїла перший шматочок. В той мент горобчики жалібно зацвірінькали.

Голодна дівчинка не їла вже булочки. Червоними і неповоротними від морозу пальчиками кришила булочку і кидала вражденим пташенятам: вони метушилися, трохи сварилися, а вкінці — як уже булки не стало, — стрибнули весело на близькі дерева.

Задоволена дівчинка дивилася за ними на вершки дерев, а далі поглянула ще вище. Там тяжкі сніжисті хмари розступалися, виглянуло ясне сонце. Воно пестливо, як добра няня, промінням гладило личко, цілувало ручки дитини, тепленько гріло дрижаче тіло. Сам Бог ніс радість бідній дитині.

Ох, як я хотів би знати, чи всі українські діти є милосердні для бідних людей і любих пташенят?

О. Годунько.

Сян вилив.

Між Лежайськом і Ярославом повстав на Сяні величезний запір ледів на просторі 23 км. Його не вдалося зрушити ні динамітом ні бомбардуванням з гармат і літаків. Під Ярославом Сян вилив і затопив багато сіл і тисячі моргів управленого поля.

Пам'ятайте про наших покровителів!

о. Василь Попадюк.

Сила матірної молитви.

А як син вбрався в чистеньку сорочку на війну, сказала мати: „А тепер клякай і хрестися, Господа Бога проси, щоби кулі від тебе відвертав!" — Ілько прикляк.

„Ну, хрестися і говори: „Отче наш". А потім неня зділмила зі стіни образ Богородиці, тай сказала: „На, поцілуй і проси Матір Божу, абис там десь без сповіди не вмер!"

Ілько поцілував Пречисту на образі.

„Мати Божа, сохрани мою дитину від наглої а несподіваної смерти, не допусти, аби без сповіди із цим світом мій син пращався!" — молилася неня, завішуючи образ на стіну.

А як уже вийшов Ілько на дорогу і йшов на стацію, то неня хотіла ще спитати: „А коли ти, синку, вернеш до дому?" — але не могла вже говорити, щось їй гейби мову відібрало. Сльозами захлиснулася. Серце їй за сином мліло.

*

Рев гармат заглушував людський крик. Убитих лишали там, де хто впав. Ніхто не мав часу і змоги занятися ними, бо битва не вгавала. Лише ранених забирали на ноші і несли до недалекого воєнного шпиталя. А деякі конали таки в дорозі до шпиталя.

І сюди принесли молодого жовніра Ілька. Ще жив, але знав, що завтрішнього дня вже не дочекає. Треба попращатися з життям, далеко від нені, яка вістки від нього чекає, неспокійна за нього.

Ілько не боявся смерти. Йшов без трівоги до бою, як усі Січові Стрільці, за волю своєї Батьківщини.

Але коли подумав, що Суд Божий зближається, що за кілька годин, а може і скорше, стане перед Богом-Судією, каплі зимного поту виступили на його чоло. Не мав страху перед ворожими багнетами, що черево йому розпороли, але зі страхом думав про Суд Божий.

Слабим голосом говорить до сестри-монахині: „Сестро, я хочу висповідатися!"

Монахині зайшли очі сльозами. Хотіла би рятувати Ількову душу заки час, але звідки священика взяти?

На дні Ількової душі воскрес спомин нениних слів: „На, поцілуй і проси Матір Божу, абис там десь без сповіди не вмер!" Надія вступила в його серце.

„Ради Бога, сповіди!" — крикнув у смертних судорогах.

Хорі піднесли голови на ліж-

Цікаві дрібниці.

Кожного дня. Один старий мудрий учитель сказав до своїх учеників: „Звертайтеся до Бога в день перед смертю". — „Алеж учителю, — сказали ученики — ми не знаємо дня нашої смерти. Можемо вмерти котрогонебудь дня". — „То звертайтеся до Бога кожного дня" — відповів учитель.

Любов друкованого слова. Славні „льви Альказару", що так хоробро боронили замку перед наступами червоних, вже на четвертому дні облоги стали видавати свою газетку „Альказар". Друкували 100 примірників — і таких газеток вийшло 63 чисел. Читало його до 1500 душ. Писали там про військові успіхи, зарядження команди, похвали для найхоробріших; був також „веселий кутик". Навіть про народини близнят в обляженім замку писали в тій газетці. Оця скромна газетка свідчить про велику любов друкованого слова в людині. Ця газетка кріпила і бадьорила оборонців Альказару до боротьби і повної перемоги.

Величезного орла зловили живцем в однім селі Італії якраз в дні уродин сина італійського престолонаслідника. Довжина обох крил виносить 3 метри. Італійці кажуть, що це добрий знак для новонародженого будучого короля Італії.

В окруженому Мадриті. В Мадриті, столиці червоної Еспанії, сходиться сім шляхів. Шість з них є вже в руках націоналістів генерала Франка, а семого стережуть його летуни. Скоріше чи пізніше здобудуть Мадрит і тим прискорять повстанці перемогу над большевиками. А покищо червона голота гуляє. Вона обурюється, як бомби з національних літаків у розгорі боротьби поцілять цивільне населення, але без викидів сумління палить і мордує чесних людей, головно священиків і при тому допускається жахливих святотатств і збещещень. І так м. ін. підпалили жіночий монастир, де служили Богу монахині, котрим правило не дозволяло виходити з монастиря. Не знати кілько осіб там жило, тільки з вікон доходив крик нещасних жертв. Червоні опісля повиносили звуглені трупи і уставили їх попід монастирські мури. Озвірілі комуністи впихали померлим монахиням папіроси і червоні квіти поміж зуби. Якась червона міліціонерка стрілила з револьвера до безвладного трупа... На одному передмісті урядує кат. За 17 днів застрілив „тільки" 50 священиків.

1 кг. воску
чисто-бжільного
зл. 5. (п я т ь)
платить
ПАСІЧНИЦЬКА СПІЛКА
ЛЬВІВ, ПІДВАЛЛЯ 9.
Приймається віск до перерібки на вощину.

За свою „працю" одержує 50 пезетів „за голову", а як що спалює трупа — то в додатку дістає ще 25 пезетів. Знавці оповідають, що найбільше люті і жорстокості викликує у комуністів та думка, що ген. Франко таки здобуде Мадрит і справедлива кара їх досягне. А тимчасом нещасні люди терплять несправедивість і знущання. — Просім Господа, щоб дав їм християнську мужність і справедливу перемогу.

Паспорт до неба. Де не рушимося по світі — всюди треба якихось легітимацій, паспортів, посвідок, стемплів, підписів і т.п. Ця обставина привела ошуканців у південній Африці на думку шахрувати темне муринське населення. Льондонські газети оповідають про це так: Поліція викрила в півд. Африці банду ошуканців, які їздили по малих муринських селах і продавали паспорти на подорож до неба. Паспорти були дуже гарно видруковані, колірові, і мали місце на фотографію. Ошуканці вписували до такого паспорту імя мурина, і мали при собі також фотографічні апарати, якими робили знимку і вліплювали до паспорту. На паспортах було кілька великих печаток і підписів. Темні мурини вірили ошуканцям і радо купували паспорти. Ціна такого паспорту залежала від заможности покупця, — але найнижча ціна для бідних була ок. 50 золотих. Ось так бідні мурини давалися ошукувати пройдисвітам. А все тому, що вони темні й неписьменні. Темному чоловікові всюди біда, — чи в Африці, чи денебудь інакше.

Війна бузьків з орлами. Мешканці місцевости Карагіссар в

ках. Один з них просить сестру-монахиню і вказуючи на другу салю, каже: „Там є священик, але обі ноги має відтяті, а праву руку кулею прошиту. Принесли нас вчера разом з поля бою. Може ще живе?"

Монахиня біжить чим скорше до раненого священика-капеляна. В пошарпанім мундурі лежав молоденький священик, блідий як труп. Сестра нахиляється до вуха капеляна і говорить: „Прошу отця, нещасливий, конаючий жовнір просить о сповідь!"

Капелян, також близький смерти, отворив очі і ледви вимовив: „Занесіть мене до нього!"

Чотири санітарі осторожно понесли священика до конаючого жовніра.

„Зачинай сповідь святу, дитино моя!" — відізвався священик до Ілька — „але спішися, бо і на мене час приходить". — І почалася сповідь. Оба спішилися, бо над ними смерть секунди числила... Жовнір скінчив св. Сповідь. Священик збирає решту сил, хоче піднести руку над каянником, аби йому розрішення уділити, але рука нерухома, безвладна, кулею прошита.

Взиває сестру-монахиню, щоби йому руку піднесла. Вона набожно, дрижачими руками бере руку священика і підносить її над жовніром. Зболілі уста капеляна, кровю засохлі, виговорюють: „Разрішаю тя от всіх гріхов твоїх..."

Настала тишина. Рамя священика безвладно опало, обличчя пожовкло. Сконав слуга Божий, а разом з ним і молодий жовнір Ілько віддав Богу душу, очищену з гріхів...

. . . . . .

А недалеко зловіщо гуділи гармати, немов понурі дзвони над тими, котрі получилися в обіймах прощення і каяття.

Туреччині (Мала Азія) щоденно приглядаються воздушній боротьбі бузьків з орлами. Бузьки перелітають понад тими околицями. Від двох літ орли нападають на перелітаючих бузьків. Серед оголушаючого крику оба стада нападають на себе і борються завзято дзьобами і пазурами. Цього року ця війна ще гостріша. Щоденно поля коло Карагіссар засіяні густо трупами бузьків і орлів, що згинули у взаїмній боротьбі. Тисячі птахів є ранених. Смерком птахи відлітають, щоб на другий день скріплені новими рядами птахів, що надлітають з усіх сторін, розпочати нову війну. Наочні свідки тих воздушних боїв оповідають, що галас воюючого птацтва наповняє своїм відгомоном цілу околицю. Турецькі селяни з острахом приглядаються тій взаїмній різні птахів і кажуть, що це означає велику, кріваву війну на землі.

Не все є таке старе, як виглядає. Деякі річі, що їх уживаємо тепер щодня, виглядають для нас такими самозрозумілими, що вважаємо їх за дуже стародавні. Тимчасом воно не все так. Ось напр. кожний, хто вміє писати числа, певно думає, що нуля (зеро) існує від коли люди вміють рахувати. А тимчасом усі старинні способи рахунку обходилися без нулі. Нулю „видумав" щойно в VI. ст. по Хр. один Інд, а до Европи прийшов цей знак аж у XII. стол. Через те й рахували люди давніше інакше, а не на одиниці, десятки і сотки. — Так само напр. листові куверти не є старим винаходом; вони мають щойно 80 літ. А передтим листів не запаковували до куверт, лише складали, заліплювали і зверху адресували.

„Чудесні" пастильки. Американські газети пишуть про таке ошуканство: якийсь Джон Руджел їздив по Америці гарним автомобілем, і по дорозі ставав коло склепів з бензиною та просив, щоби йому наповнити водою збірник, у якому повинна бути бензина. Торговці бензиною дивувалися, але вкінці, на прохання автомобіліста, наливали води. Тоді він витягав з кишені дві малі пастильки і кидав у воду, сідав до авта і зачинав їхати. Побачивши таке диво, продавець бензини затримував його і питав, як це можливо їхати автом при помочі води, а не бензини. Тоді ошуканець вияснював, що він винайшов такі пастильки, які вистане розпустити у звичайній воді, щоби її перемінити в бензину. Це велика вигода для автомобілістів, а крім того ці пастильки далеко дешевші ніж бензина. Цікаві продавці бензини зараз купували від ошуканця ці пастильки, і платили по 10 долярів за коробку. Щойно коли ошуканець відїхав і був уже далеко, — показувалося, що ці пастильки зовсім безвартні, а при помочі води авто таки не поїде. А ошуканець робив це так, що мав у своїм автомобілю подвійний збірник: один з правдивою бензиною, а другий „на показ", до якого казав наливати воду.

Найліпший лік на легені. Зима і весна — час грудних недуг. Люди лікуються, як уміють. Дуже часто вживають ліку, про який ось тут скажемо, але що не вміють його приготовити як слід, тому він не є корисний. Відомий спеціяліст грудних недуг Др. М. Вайс вважає „яєчний коняк" за найцінніший природний вапняний лік. А його приготовити дуже легко: 15 яєць, чистенько вимитих, уложити у шкляній або порцеляновій посудині, витиснути сік із 12—15 цитрин, і тим соком, — перецідженим, — залити уложені яйця по сам чубок і так залишити 6 днів у холоднім місці. Що дня заглядати, а якби появилася пліснь, то її усунути. Шкаралупа яєць підо впливом квасу розпуститься. По кількох днях треба яйця обережно вийняти, а як шкаралупа держиться ще яйця, то „звітріле" вапно відділити і вложити до плину. Відтак яйця вкинути до цитринового соку, а решту скорупок викинути. Все те разом у посуді змішати як яєшницю, додати 750 грамів цукру і пів літри коняку (або 1/4 спірту ректифікованого 96%). Все те ще раз змішати, перецідити і налити до менших пляшок. Такий лік є незвичайно приємний, діляє дуже добре на серце і на травлення, побільшує вагу тіла. Дозрілі беруть того ліку тричі денно по одній ложці.

Королівські сини вкрали корону свого батька. В англійській кольонії Акім Абуяква є столицею місто Кібі. В цьому то місті „панує" тубильний королик Офорі Атта. Він має дорогоцінну корону, яку дістав від британського уряду. І ось недавно цю корону хтось украв. Поліція відкрила, що корону вкрали два князі — сини короля Офорі Атта. Їх засудили на кілька місяців вязниці. А король потвердив цей присуд на своїх синів.

Потоп у звіринці. Недавно у Брюсселі, столиці Бельгії, повінь навістила нижче положену дільницю міста, між іншим і звіринець. Коли вода зачала заливати місця, де жили обгороджені льви, малпи, медведі й інші дикі звірі, у звіринці повстав дикий концерт усяких звірячих голосів. Рятункова акція велася на човнах, бо звірям грозила смерть. Несамовитий хор творив рев львів і писк малп. При помочі пожежної сторожі вдалося витягнути з кліток грубших звірів, як львів, тигрів, слонів і верблюдів. Щасливо перенесли на сухе місце вужів. З цього потопу найбільше задоволені були білі медведі, що радісно занурювалися в холодних хвилях. Інші звірі дали себе рятувати без труду. Всеж таки звіринець мав 183.000 франків (60.000 зл.) шкоди.

Американський злочинець. Є в Америці такий закон, що приказ про виконання присуду смерти може видати лише той суддя, який цей присуд видав. Є там ще й другий закон, що злочинець від проголошення присуду смерти аж до виконання присуду має право жадати щодня у вязниці навіть найдорожчих страв і напитків та розривок. З цих обох законів обильно користає вже 29 літ один убивник, якого ще в 1908. році засудили на кару смерти. Його не помилували, — а суддя, який його засудив на смерть, помер кілька днів по тім. Таким чином цей убивник залишився у вязниці і вже 29 літ займається лише видумуванням, яку би то найкоштовнішу страву чи напій замовити на обід чи вечеру. Має теж усі цікаві часописи, гарне радіо і т. п. Директор вязниці мусить виконувати всі його забаганки. Щойно тепер американські судді додумалися, щоби того злочинця по-

милувати і замкнути до звичайної вязниці на кільканацять літ.

Чому три курці не запалюють папіроса від одної сірнички? Багато курців має забобон, що не можна трьом людям закурювати від одної сірнички. Особливо підчас світової війни на фронтах вояки підлягали впливові того забобону і вірили, що коли три закурять від одної сірнички, то один з них поляже на війні. Цей забобон повстав у часах, коли Еспанці воювали з Мароканцями. Еспанські вояки мали тоді небагато сірників, і тому кількох їх разом запалювало папіроси від одного сірника. Тоді Мароканці бачили малий димок від запалюваних папіросів і ціляли в це місце. А що на цьому місці було тоді кількох людей, то бодай одного з них трапила все мароканська куля. А коли хтось сам собі запалював папіроса, або лише двох, — то димок був за слабий і Мароканці його не добачували та не стріляли в це місце. Так то мав повстати забобон, що не можна трьом людям запалювати папіроси від одної сірнички, бо хтось з них згине.

Бувший лікар клінік у Відні

Д-Р ОСТАП ПРИЙМА

ординує у внутрішних недугах і пересвітлює Рентгеном

у Львові, вул. Личаківська 37 а тел. 261-50, в год. 9—11 і 16—17

Оповістка.

Зголошення на лекції рисунку і малярства приймаємо найдальше до 20. березня ц. р. Всі, хто до нас писав, одержать незабаром листовну відповідь і візвання до приїзду. — Львів, вул. Пасічна 2.

Управа Ремісничої Бурси.

Вийшла нова цікава книжка

Жінка в парохії

в нинішних часах

Ціна 30 сот., із пересилкою 40 сот. Замовляти в Адміністрації „Христос Наша Сила", Львів, вул. Японська 7.

Вислід льосування нагород

для точних Передплатників нашого часопису.

II.

11. Федьо Медвідь, с. Стеф., Гоніїв Старий, „Вістун з того світу".
12. Марія Петир, Загіря, „Казка мойого життя".
13. А. Христюкова, Осмолода, „Хам і Яфет".
14. Іван Наняк, Гаврилівка, „Веселка над пустарем".
15. Мендела Дмитро, Болехів, „Казка мойого життя".
16. Василь Дільний, Кулява, „Видиш брате ній".
17. Теодор Лупій, Камінка-Криве, „Релігія і Церква".
18. Катерина Луцик, Піддубці, „Вістун з того світа".
19. Іващишин Йосиф, Рудно, „Вістун з того світа".
20. Кудлак Іван, с. Василя, Добча, „Поцілунок Горбатенького".

На пересилку „Веселки над пустарем" просимо переслати 50 сот, всі інші по 25 сот.

КАЛЕНДАР.

Березень 1937.

Стиль		Дні	СВЯТА
ц.	ст.		грекокатол.
14	1	Н	Б е р е з. Сиропост. Евдок.
15	2	П	Теодора свщм.
16	3	В	Евтропія і ін. мч.
17	4	С	Гарасима прп.
18	5	Ч	Конона мч.
19	6	П	42 муч. в Амарії
20	7	С	Василія свщм.

Сонце сходить 14 ц. м. в год. 5·41, **заходить** в год. 17·27.

Місяць сходить 14 ц. м. в год. 6·31, **заходить** в год. 20·46. Перша квадра 19. ц. м. в год. 10.46.

Дописи.

Добряни, пов. Стрий. Відколи оживлено діяльність Молодшого Церковного Братства і створено окремий гурток „Апостолят Доброї Преси", часопис „Христос Наша Сила" має в нашому селі 123 передплатників. Інші журнали, як „Лицарство Пресв. Богородиці", Українське Ювацтво" і т. д. 194 — разом 317 передплатників українських католицьких журналів в селі, що має 240 хат. Кольпортери в „Апостоляту Доброї Преси" розпочали перед Різдвом Христовим акцію за приєднуванням нових передплатників. В кожній хаті радо приняли українську католицьку газету, бо це духова пожива Українця-християнина. Знані зі своєї релігійної і національної свідомости добрянські громадяни особливо жадні здорового духового корму. За свою працю кольпортери можуть дістати 20 відсотків від кожного проданого часопису, але вони зрікаються того доходу, а за ті гроші купують убогим дітям дещо з одежі і взуття. На першій сторінці цього часопису містимо знимку тих апостолів доброї газети і добродійного діла, що під проводом свойого душпастиря, с. З. Нарожняка, ревно працюють для Христа й українського народу.

Читання для наших господарів.

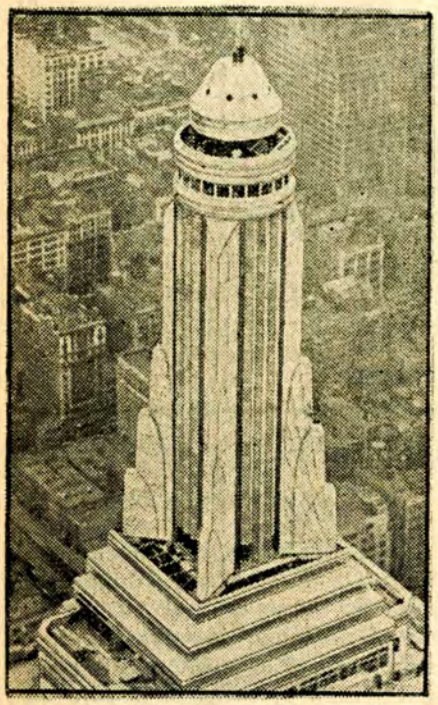
Що найскорше сіяти?

Коли тільки надійде весна, треба на городі засіяти моркву, петрушку, висадки цибулі на насіння, цибулю димку, чісник і редьківцю. Вчасний піший горох не боїться приморозків, але зерно муситься прикривати глибоко, бо інакше видзьобають його кури. На ніч можна накривати матою, тоді скоро буде рости городовина. В хаті у скриночці посіяти салату, а як на дворі потепліє, пересадити її на грядку. Така пересаджена салата виросте скорше від сіяної. Моркву можна вчасно продати, коли дасться під спід грядки кінського теплого гною, а на ніч накриється матами. Добре є посіяти рабарбар, бо його можна добре продати в місті. Треба сіяти вчасно городовину, щоб на передновку було чим поратуватися.

З ЖИТТЯ ПОКУТТЯ.

Заболотівщина, донедавна твердиня комуни, тепер пробуджується до нового життя. Довгі літа бушували там радикали, потім „як на готове" прийшли там комуністичні агенти, з пейсами і таки наські „шабесгої", які захвалювали червоний „рай". Дехто зі збаламучених виїхав навіть до того „раю", але там скоро вилічився з захоплення комуною, як відчув на власній шкірі всі „благодати" сталінського „раю". Села Ілинці і Тулуків вже отверезіли і приступили до боротьби з комуною.

Пристань для цепелінів.

На найвищому хмародері Ню-Йорку є машт для причалювання бальонів-цепелінів. Воздушні велити можуть тут свобідно „приставати до до берега."

В кількох словах.

На сов. Україні відбуваються масові арештування. Українське населення протестує проти нечуваного визиску червоної Москви, через що Україні знов загрожує голод. Ціла Україна кипить і грозить революцією проти комуни.

Нова польська партія. Полковник Адам Коц заложив нову польську партію „Обуз Зєдноченя Народового" („Табор Національного Обєднання"). Коц — це муж довіря маршала Ридза-Сміглого.

У Варшаві арештували багато комуністів і закрили „Дзєннік Популярни".

Безбожницька рука знов безчестить наші церкви. В останньому часі незнані святотатники вломилися до церков у Делятині та Яремчі на Гуцульщині і в Камінці Кривій, повіт Рава Руська. Злочинці збезчестили Найсв. Дари, покрали чаші і гроші.

„Кто муві по кабаньску?" — спитав ксьондз Конарський з Сасова у школі в селі Побіч, повіт Золочів, коли діти римо-католики заговорили між собою по українськи. Коли йому сказали, що це говорила Ванда Оленюк, то він сказав: „Ванда єст Полька, а „що" мувйон кабані!" — Українські родичі внесли скаргу на цього польського священика, що ображує Українців у школі, яку вони вибудували.

Чехи рішилися дати широку автономію Українцям на Закарпатті, Німцям, Мадярам і Полякам.

Болгарія обходила 3. ц. м. торжественно 59-ту річницю свого визволення зпід турецької неволі. У столиці Болгарії, Софії, відправлено торжественну Службу Божу, на яку прибули цар Борис, уряд, посли, генерали, учасники визвольної війни з 1877—1878 р. і великі маси народу.

Всесвітній протикомуністичний зїзд має відбутися в Берліні.

Весілля впало в ріку. В Семигороді завалився міст, яким переїздив весільний похід. Три вози з 19 особами впали до ріки. Втопилося 9 осіб і три пари коней.

Зі спорту.

Лещетарські змагання за першенство Гуцульщини.

У днях 28. II., 1. і 2. III. ц. р. відбулися у Ворохті заходом філії КЛК (Карпатського Лещетарського Клюбу) лещетарські змагання за першенство Гуцульщини. До змагань стануло 21 змагунів з філій: Ворохта, Львів, Яблоница, Космач і т-во „Прут" з Делятина Перші місця у змаганнях заняли лещетарі з Ворохти: Микола Бойчук, О. Лупаца, І. Мочерняк і ін. Лупаца осягнув у скоці 53 метри, український рекорд. При витривалій праці над собою наші змагуни дорівнають з часом і закордонними.

Україна — Погонь (лігова).

Дня 14. ц. м. в год. 11. перед пол. відбудуться перші в цьому сезоні товариські змагання між Україною і ліговою Погонею на гриші Погоні. Обі дружини виступлять в найсильніших складах.

Веселий кутик.

Страшний сон.

— Я мав страшний сон. Мені снилося, що я став Турком!
— Та це нічого страшного!
— Так, але ти знаєш, що я не вмію ні слова по турецьки!

Колиб..

Підчас відчиту про значіння жіноцтва бесідниця вичислила всі добродійства, які сплинули на людство через жінок і питається:
— Ну і скажіть тепер, де булиб мужчини, колиб не ми?
— В раю! — відповів мужеський голос з кута салі.

Біржа.

Ціни збіжжа.

За 100 кг. у Львові платять:

Пшениця однор. червона	29·00—29·25
Пшениця збірна червона	28·25—28·50
Пшениця одн. біла	28·75—29·00
Пшениця зб. біла	28·00—28·25
Жито	23·50—23·75
Ячмінь однородний	24·00—24·25
Ячмінь на мливо	23·25—23·50
Овес незадощений	21·00—21·50
Гречка	27·50—28·00
Кукуруза	20·25—20·50

Всі роди збіжжа дорожіють.

Ціни „Маслосоюзу".

„Маслосоюз" повідомляє, що від дня 8. березня ц. р. кооперативам платив, льоко Львів, за:

1 кг. масла десерового бльок без опакування	2·95 зол.
1 кг. масла десеров. бочкове включно з бочк. опакуван.	3·00 „
1 кг. масла експ. платить з експ. опакув. включно дефінітивно	3·00 „

молоко від 11. 1: ц. р. 16—17 сот. літра, копа яєць 3·30 зол. — Тенденція на масло та молоко сильна, на яйця попит оживлений.

Птиця.

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 8. III. ц. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

індички І. кл., добре умяснені, повногруді, товсті	1·45 зол.
Індики І. кл., добре умяснені, повногруді товсті	1·25 „
Курки молоді І. кл., товсті без вапняку на ногах від 1·80 кг. вгору	1·30 „
Качки товщеві І. кл. щойно від 1·80 кг. вгору	1·35 „

Слабших сортів від вище подавних не приймає.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1.20 зол., РІЧНО 2.40 зол., за границею річно 1 доляр.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7.II. пов.—Тел. 294-56. Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує Колегія. Відповід. ред.: Петро Козіцький. Друк. „Бібльос", Львів, Японська 7.

Орган рестової місійної дружини

Львів, неділя 21. березня 1937. Ч. 11. (127). Рік V.

Христос Наша Сила

Популярний тижневик, присвячений поглибленню релігійно - морального і національного життя серед українських родин

Ціна 5 сот.

Учасники замкнених реколекцій для дяків сокальської округи враз із о. Місіонарем Р. Бахталовським Ч. Н. Ізб з Ковля і місцевим парохом о. Ст. Ничаєм, перед церквою св. Петра і Павла в Сокалі. Допис про ці реколекції містимо на 7. сторінці.

Грізний комуністичний наступ.

250.000 долярів на комуністичну пропаганду.

Комінтерн призначив 250.000 долярів на комуністичну агітацію в Польщі. Москва, незадоволена з діяльности комуністів в Польщі (котрими є головно жиди), дала їм приказ за всяку ціну створити т. зв. „людовий фронт", або, як жиди кажуть, „фолксфронт". Комуністи виступають тепер як „безпартійні", творять ріжні комітети „оборони прав людини", „ліги мира" і т. д. Вони втягають до співпраці робітничі і селянські партії, соціялістів і радикалів. Явно діяє тільки „фолксфронтова" преса, якої є понад 100 ріжних видань. Майже вся жидівська преса сприяє „фолксфронтові". Це видно найкраще по становищі цих часописів до війни в Еспанії. (У Львові „Вєк Нови", „Експрес Вечорни", „Трибуна Роботніча", „Хвіля" і „Громадський Голос" розпинаються за еспанською комуною. Деякі з цих часописів навіть час до часу напишуть щось проти комуни, щоби змилити читачів). Найбільшу енергію вся ліва і жидівська преса присвячує на знищення християнської релігії і родини. Всі Українці повинні поборювати роботу жидо-комуни.

Ватиканські наради.

У Папській палаті зібралося на нараду під проводом Св. Отця Пія XI. 26 кардиналів, що належать до трьох Конгрегацій: Східної Церкви, Пропаганди і церковних справ. Ця важна нарада тривала дві години.

Перед війною з безбожниками.

Великі завдання християнської молоді.

Німецький фельдмаршал Маккензен, побідник Москалів, Сербів і Румунів підчас світової війни, виголосив промову до німецької молоді. Він сказав між іншим: „Перед німецьким народом стоїть розправа з безбожниками на Сході. Один Бог знає, коли до цього прийде. Іде тут про християнські основи нашої европейської культури. В тій боротьбі німецька молодь мусітиме відповісти своєму завданню під оглядом духовим і військовим. Не доконаєте того, коли не будете стояти твердо в християнській вірі. Правдивий німецький вояк мусить бути християнином. Тому найгарячіше бажаю, щоб німецька молодь плекала християнського духа. Старайтеся, щоб у ваших рядах жив страх перед Богом і заправляйтеся до зміцнення вашого духа".

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила"

Тому 20 літ

Спомини ВПреосв. Митрополита Андрея.

Цікаві спомини ВПреосв. Митрополита Кир Андрея появилися в часописі „Діло" з 7. ц. м. Передаємо коротко їх зміст.

Коли Москалі увійшли до Львова, незабаром, бо 19. вересня 1914. р. арештували і вивезли нашого Митрополита до Росії, до Суздаля, відтак до Ярославля над Волгою. Там застав нашого Митрополита вибух російської революції.

Після кількох тижнів виїхав наш Митрополит до Петрограду. Українські вояки з російської армії вислали по Достойного Гостя полкове авто і запросили на Шевченківський вечір, який перемінився був у велику українську маніфестацію. Тоді в Петрограді було велике число вояків Українців.

Наказ про звільнення Митрополита видав міністр Керенський. Коли Митрополит вішов з о. Фйодоровом, монахом-Студитом, до голови російського уряду, князя Львова, той відразу згодився на іменування о. Фйодорова Генеральним Вікарієм греко-католиків в цілій російській державі. В той спосіб впродовж кількох хвилин залегалізовано в новій Росії Унію, в якій царський уряд бачив найбільшого ворога Росії.

Петроградські Українці горячково організувалися. Митрополит бував в домах відомих українських громадян Лотоцьких і Корчинських, де відбувалися сходини петроградських Українців.

З Петрограду переїхав Митрополит до Києва, де навязав найдружніші звязки з місцевим українським громадянством. В Києві стрінув Митрополит багато Галичан: о. М. Цегельського, пок. д-ра Ст. Федака і інших.

Свої спомини про початки російської революції Митрополит кінчить так:

„І як Українець і як представник Унії відчував я, що коли можу свобідно ходити по Невському Проспекті*), голосно по українськи говорити, голосно за українською справою та Унією промовляти, — то це щось неімовірне, надзвичайне. Не диво, що з тими березневими подіями ми, Українці, та зокрема вірні Греко-Католицької Церкви, звязували величезні надії. Ті надії сумно скінчилися. Але вірю, що вони не скінчилися, тільки так далеко знову від нас у майбутнє пересунулися. Здобутками нашими залишилися досвід і наука, що ми їх винесли з війни і революції. Ці наші здобутки заплачені дорогою ціною. Але вони мусять виплатитися. Вони напевно перевиховали український нарід, відкрили перед ним той національний овид, який у перших тижнях і місяцях був перед ним зовсім закритий чи замрячений, зробили його зрілою нацією. І тому надії, звязані тоді з тодішньою революцією, мають надалі свою силу і вартість".

*) Невський Проспект — це була найдовша вулиця в Петрограді (5 км) де стояли великі палати.

Постанови на Великий і інші Пости.

ВПреосв. Митрополит Кир Андрей видав розпорядження про піст, з якого подаємо найважніші місця:

„За постановами Львівського Собору з 1891. р. обовязує нас сьогодні такий піст:

Крім першого й останнього тижня Великого Посту в усі інші тижні цього й інших постів (Петрівка, Спасівка й Пилипівка) не вільно їсти мяса в понеділки, середи й пятниці. В ті дні дозволений тільки набіл. В інші дні тижня дозволено їсти мясо, але зате треба молитися перед кожною чи за кожну їду мяса: 5 Отче наш і 5 Богородице Діво (священики Пс. 50) в довільній порі, отже і при ранішніх чи вечірніх молитвах. Хто тих молитов не відмовляє, ломить піст, бо Господь сказав, що злого духа проганяється молитвою й постом. Хто не постить, той має більше молитися. Час посту це час святий, час мобілізації всіх душевних сил проти злого духа.

В перший і останній тиждень Великого Посту поститься строгіше. В них мяса взагалі не можна їсти; вільно їсти тільки з набілом, а в понеділки, середи й пятниці і набілу їсти не вільно. У Сирний тиждень перед Великим Постом обовязує вже піст, як у середині Великого Посту, себто: понеділок, середа й пятниця з набілом, а в інші дні можна їсти мясо за відмовленням надолужних молитов. У суботи й неділі посту немає. Тим пояснюють, чому Великий Піст виглядає довший, ніж 40 днів і чому в Сирний тиждень поститься.

Собор надіється, що вірні будуть зберігати так злагіднений піст. Хто має причини на ще більше злагіднення, той має про те прохати свого душпастиря.

Митрополичий Ординаріят пригадує щорічно закон посту і взиває всіх, хто тільки може, постити так, як Собор приписує.

Узгляднюючи тепер інші відносини, Митрополичий Ординаріят уділює всім дозволу на вживання смальцю замість масла в тих днях, коли дозволений тільки набіл, а на поодинокі випадки дає ОО. парохам, завідателям і сповідникам владу розрішати від посту своїх парохіян і каянників з відповідно важних причин, як недуга, неміч, убогість, важка праця.

Для шкільної молоді усіх категорій шкіл, їхніх батьків, учителів і їхніх родин уділяється осібна диспенза від посту на таких умовинах: 1. Дозволяється вживати набілу в усі дні сьогорічного Великого Посту за виїмком Великої Пятниці. Дозволяється вживати мясної омасти (смальцю) через цілий Великий Піст з виїмком Вел. Пятниці. 3. Дозволяється вживати мясних страв за виїмком пятниці всіх тижнів, а першого і Страстного тижня за виїмком середи і пятниці під умовою: відмовити перед обідом і вечерою раз Отче наш, Богородице Діво та Слава Отцу і Сину (священики Пс. 50). **Ця диспенза обовязує і на інші постні часи в році, аж до відкликання або видання іншого зарядження".**

Пам'ятайте про наших [illegible]!

Євангелія.

1. Неділя Посту.

Другого дня хотів відійти до Галилеї; і найшов Филипа і сказав йому Ісус: Іди за Мною. А був Филип з Витсаїди, з міста Андреєвого й Петрового. Знайшов Филип Натанаїла і сказав йому: Того, що про Нього писав Мойсей у законі і пророки, ми знайшли, Ісуса сина Йосифа, що з Назарету. І сказав йому Натанаїл: З Назарету може бути що доброго? Сказав йому Филип: Прийди й подивися. Побачив Ісус Натанаїла, як ішов до Нього, і сказав про нього: Се справді Ізраїлитянин, в котрім нема облуди. Сказав Йому Натанаїл: Звідки мене знаєш? Відповів Ісус і сказав йому: Перш, чим покликав тебе Филип, як був єси під смоковницею. Я бачив Тебе. Відповів Йому Натанаїл і сказав: Равві, Ти єси Син Божий, Ти єси Цар Ізраїля. Відповів Ісус і сказав йому: Тому, що Я тобі сказав, (Що) я бачив тебе під смоковницею, ти віруєш; більш від сього побачиш. І сказав йому: Істинно, істинно кажу вам, (від тепер) побачите небо отворене, і ангелів Божих, що входять і сходять на Сина Чоловічого".

(Йоан, гл. 1, ст. 43—51).

✝ Померли

о. Іван Чировський, гр. кат. парох. Корсова, пов. Броди помер недавно в 87. р. життя, у 61. році священства. Від 1900. р. душпастирював в Корсові, на пограниччі Волині. Він започаткував культ Матери Божої Корсівської. Відпусти в Корсові стягали за його часів тисячі прочан не тільки з Галичини, але і з Волині. Був діяльним членом українських товариств Брідщини. В часі війни Москалі арештували його і вивезли. В похоронах його 22. II. ц. р. взяло участь 20 священиків і тисячні маси народу.

В. Й. П!

о. Микола Дідуник, гр. кат. парох у Барилові, пов. Радехів, помер у 46. р. життя у львівському шпиталі 10. ц. м. Невідомі злочинці, узброєні в утяті військові кріси, напали в Барилові на о. Дідуника і ранили його вистрілом у груди. Тяжко раненого о. Д. перевезено до Львова, де він помер. Похорон відбувся у Львові 12. ц. м.

В. Й. П!

З нашого життя.

Академія в 300-ліття смерти Митрополита Рутського відбудеться в неділю 21. березня ц. р. в 12. год. в полудне в салі Великого Театру у Львові. Цю академію уладжують українські львівські установи: Богословське Наукове Товариство, Духовна Семинарія, Наукове Товариство ім. Шевченка, „Просвіта", „Рідна Школа" й ін. при співучасти трьох хорів, співака М. Голинського і т. д. Подробиці на афішах.

Св. Місія в церкві о. Николая у Львові (вул. Жовківська) відбудеться в днях від 20. березня до 4. квітня ц. р. під проводом оо. Редемптористів: о. Романа Бахталовського і о. Володимира Стернюка. Вступна наука в суботу в 6. год. веч. 20. III. а закінчення 4. IV. в неділю по полудні. Подрібний порядок св. Місії поданий на афішах.

Український Робітничий Театр при Т-ві „Сила" у Львові відіграє в салі Театру Ріжнородностей у вівторок 23. ц. м. в год. 18·30, драму на 5 дій Карпенка Карого **„СЕРБИН".** Чистий дохід призначений на допомогу для українських безробітних.

Збори Протиалькогольного Т-ва „Відродження" у Львові відбудуться в понеділок 29. березня ц. р. в домівці т-ва при вул. Чарнецького ч. 26. в 10. год. рано. Всі філії і кружки „Відродження" повинні вислати своїх представників.

В Бродах відбулася повітова лугова нарада при участи 200 луговиків, що заступали 30 Лугів у повіті. Вибрано повітову управу зі Ст. Туркевичем як головою.

В Миколаєві арештовано Івана Карпину перед самою Крутянською Академією, на якій мав деклямувати.

В Самборі арештували Льва Шкмехетка і скованого відвезли до Городка.

Розвязано читальню „Просвіти" в Тучапах, пов. Городок. Члени її буцімто мали вести нелегальну протидержавну працю.

Безробітні знайдуть працю при залізничних роботах на лінії Львів—Сапіжанка і при будові водотягу коло Тарнобжегу.

Танець над могилами героїв.

Нераз одержуємо з наших сіл дописи і листи, які стають нагодою до обговорення ріжних цікавих біжучих справ. Ось також і тепер трапляється така нагода — цим разом, на жаль, невесела. Пишуть нам з одного села про торжества в честь героїв зпід Крут. Цю академію уладила там в лютому місцева читальня „Просвіти". Після панахиди, вечером почався концерт, — але, на жаль, на ньому було мало публики, а зокрема не видно було молоді. Щож сталося? Ось показалося, що один місцевий парубок з нагоди відходу до війська уладив цего самого вечора забаву з музикою і стягнув туди чимало хлопців і дівчат. В цей памятний день, коли громадяни споминали смерть молоденьких героїв за Україну — молодь бавилася собі й танцювала, і то з нагоди такої „важної" події, що один їх товариш відїздить до війська.

Не знати, кому більше дивуватися: чи тому парубкові, який посмів у день поминок за героїв уладжувати гучну забаву — чи цим хлопцям і дівчатам, що далися втягнути на таку забаву, забувши про концерт у честь героїв зпід Крут.

Подібні сумні речі, на жаль, діються нераз і по інших наших селах. Тут хочемо ствердити, що всяке таке розбивання як церковних так і національних обходів та імпрез заслугує на найгостріше напятнування. Коли хтось хоче забавитися — то при добрій волі знайде на це час дозволений Церквою і приличний з національного погляду. Але уладжувати приватні забави саме в той день, коли відбувається в селі якесь національне торжество чи концерт — це негідне свідомого Українця.

Покищо не називаємо тут села; в якому сталася ця сумна подія, але на майбутнє будемо подібні факти пятнувати з газеті поіменно, щоби їх якнайскорше викорінити з наших сіл.

До церкви св. Петра й Павла у Львові на Личакові закралися в ночі з 14. на 15. ц. м. невідомі злочинці, розбили скарбонку і забрали 15 зл.

Відділ для хорих.

Реколєкції для хорих

у трьох реченнях молитви св. Єфрема.

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Співстрадальники (-ці) Христові!

Нераз може загляне до Вашого серця заздрісна думка, коли подумаєте про здорових тілом, а не подумали о тім, що Ви маєте щось, чого Вам здорові могли би позавидувати.

Здорові тілом люди є безнастанно в погоні за добуванням кусника хліба. Поза боротьбою за хліб насущний, — дехто нічого не бачить, забуває навіть часом зовсім за душу та за Бога.

Часом удається здоровій людині щось навіть здобути, але це не дає ні щастя, ні навіть повного вдоволення. І як колись Закхей виліз на дерево, щоби побачити Бога Ісуса, так нинішній чоловік хотів би від часу до часу піднестися вище, щоб побачити Бога і стрінутися з Ним на самоті.

Те зіткнення з Богом відбувається в часі реколєкцій. Реколєкції — це іспит, це школа, це наш душевний відпочинок. Колись ми усі мусимо станути на Страшному Суді. — „Призначено людям раз умерти, а відтак суд..." (Євр. 9, 27). — Від висліду того суду залежить наша щаслива, або нещаслива вічність. В часі реколєкцій робимо пробний іспит. — Нашим Іспитователем є Христос через голос нашої душі, через совість.

Дорогі Співстрадальники Христові! Коли Ви були здорові, — коли Ви мали нагоду брати участь у великопостних Богослуженнях, тоді Ви чули молитву св. Єфрема. Прегарна та молитва недовга, всього три речення, — одначе можна безпечно сказати, що вона містить в собі програму повних реколєкцій. Завдяки своєї короткости ті реколєкції можуть бути доступними і для кожного з Вас, навіть і дуже знеможеного тяжкою недугою.

Св. Єфрем, який жив у 4. столітті по Христі, посвятив багато літ на працю над усовершенням своєї душі; тому уложену ним молитву можна уважати за вказівку досвідченого учителя духового життя.

Ось молитва св. Єфрема:

„Господи і Владико життя мого, — відверни від мене духа лінивства, недбальства, себелюбства та пустомельства!

„Духа невинности і покори, терпеливости та любови даруй недостойному слузі Твому!

„Так Господи, Царю, дай мені бачити гріхи мої і не осуджувати брата мого, бо Ти благословенний по віки віків! Амінь".

Потрійна дорога, яку мусить відбути кожний, що хоче добре відбути реколєкції, є в тих трьох реченнях молитви св. Єфрема: Дорога очищення, дорога наслідування і дорога зєднинення з Христом.

Першу частину реколєкції Вам помогло відбути уже майже в цілости само життя.

Перебувши дорогу очищення, можемо по вказівкам другого речення молитви св. Єфрема приступити до наслідування Христа.

„Лише чисті серцем узрять Бога" — сказав Христос в нагорній бесіді. Тому коли хочемо наслідувати Христа, мусимо виблагати духа невинности і покори.

Хто хоче бути учасником Христа, мусить взяти хрест і нести його вслід за Христом; а якжеж його донесемо, не вимоливши собі терпеливости? Коли не маємо заломатися під тягарем хреста — мусимо запалити серце любовю, яка робить Христове ярмо легким і солодким.

А остаточним вислідом наших реколєкцій після науки св. Єфрема — це пізнати себе і перестати осуджувати інших. — Ми усе бачимо найменші хиби других — а не бачимо великих хиб у себе. Св. Єфрем подає цінну раду: Пізнай себе самого, а осуд інших полиши Христові, що одиноко може це перевести справедливо.

Дорогі Співстрадальники (-ці) Христові!

В часі цьогорічного Великого Посту — прочитайте з увагою молитву св. Єфрема — нехай Вам здається, що св. Єфрем промовляє до кожного з Вас, хоче стати провідником Вашої душевної віднови.

Запросіть до себе Душпастиря, попросіть, щоби приніс Христа, не допустіть, щоби Ваші страждання через нечисте серце марнувалися без користи для Вас і для інших. А як би Ви не мали до цього відваги, напишіть на нашу адресу: Апостольство Хорих, Львів, Підвалля 9/I., м. 2., а ми уже попросимо Вашого Душпастиря, щоби Вас відвідав і поміг Вашій душі.

Христос Наша Сила!

* * *

За посередництвом п. Е. Сусоловської зі Самбора надіслано 5— зл., як збірку на Апостольство Хорих. Складаємо за це щиру подяку. Гроші передали ми на руки Комітету Пань допомоги для хорих.

—

Чергова Служба Божа в намірені членів Апостольства Хорих відправиться в понеділок 5. квітня 1937. р., — в церкві Успення Пречистої Діви Марії у Львові, при вул. Руській.

Цікаві дрібниці.

Що пишуть про кадило „Керос": „17. лютого 1937. Слава Ісусу Христу! Прошу вислати мені кадила за 5 зол. і то якнайскорше, бо кадило з „Кероса" дуже добре для церков. — З повагою **о. Дмитро Урбанович** — Озеряни, п. Хотимир".

Край, у якому сонце світить 122 доби без перерви. Є це північна країна звана Шпіцберги. Вона належить до найкраще прослідженних підбігунових груп островів. Лежить на північ від Швеції й Норвегії. Головний остров Шпіцбергів має сорок тисяч квадратових кільометрів поверхні, а коло него є багато менших островів. Всіх мешканців на цих островах є ок. 1.000. Це був до недавна єдиний край, що не належав до ніякої держави; нікому, крім дослідників підбігунових околиць не оплачувалося цікавитися цим краєм. Щойно в 1920. році мировий договір у Севр признав Шпіцберги Норвегії. Від того часу Шпіцберги мають урядову назву Свалбард. Віденський професор Нуссер, який недавно був на Шпіцбергах в наукових цілях, оповідає ось що: Щоби дістатися на Шпіцберги, треба приїхати до норвезької пристані Тромсе, а звідтам

кораблем до Медвежого острова, який так називається тому, що перших голяндських моряків, які дістались на цей острів, напав величезний білий медвідь. Морська подорож з Тромсе на Шпіцберги триває півтора доби. Підсоння Шпіцбергів не є одностайне. Тепла морська струя причинюється до того, що вода при західньому побережі на кілька місяців розмерзає. Навіть при найбільших морозах ніхто там не дістане катру, бо воздух є незвичайно чистий. В літі земля розмерзає до глибини 1 метра, і тоді на ній виростає якась трава і скромні квітки. Одного дня товариші проф. Нуссера зловили полярного лиса, але скоро цей лис потрапив визволитися і втік. Часто там можна бачити білих медведів, також китів і моржів. Є багато тюленів; коли на них засвистати, то вони вилазять на беріг. Хоч досі говорили, що мясо тюленя недобре і що хто його зїсть то зараз верне, — проф. Нуссер є іншої думки; він каже, що ніколи не їв нічо ліпшого як смажена печінка і нирки тюленя.

„Долина смерти". В Америці, в стейті Колорадо є велика долина, ціла поросла травою і зіллям. Ці трави і зілля поширюють по цілій долині сопух, подібний до сопуху гнилих яєць. Пастух, який у 1931. році перегочував у цій долині зі своїм стадом, зложеним з 200 овець, — рано знайшов лише 3 свої вівці живими. На другий рік іншому пастухові згинуло в цій „долині смерти" 71 овець. Від того часу всі пастухи і ловці оминали „долину смерти", і ніхто не знав, чому ті самі ростини, які в інших околицях не є трійливі, в цій долині стають небезпечними. Тепер проф. Віллєр дослідив, що земля в цій долині інша ніж в її околицях. Після хемічних дослідів показалося, що в тій землі є селен, — той сам, який робить можливою т. зв. телєвізію. Селен є дуже трійливий, і ростини, що ростуть в цій долині, мають його отрую в своїх соках. Тому звірята, що напасуться там трави, зараз гинуть.

Коронація англійського короля. Незадовго відбудеться в Англії коронація короля Юрія VI. і королевої Єлисавети. При тій нагоді варто пригадати собі, як розвивалися англійські коронаційні звичаї. Коли Вільгельма Завойовника коронували на англійського короля, подав йому лицар Бертрам з Вердену рукавицю на праву руку, в якій король тримав жезл. Цей жезл був тяжкий, і тому Вільгельм попросив Бертрама, щоб піддержував йому праву руку. Від того часу минуло 9 століть, але стародавний звичай залишився. Цього року підчас коронації Юрія VI. буде його вести за праве рамя і подасть йому праву рукавицю потомок Бертрама з Верден, пан замку Воркшоп. Крім того будуть підчас коронації ще інші цікаві, старинні звичаї. До салі, в якій буде відбуватися коронаційний бенкет, їде підчас того бенкету один англійський вельможа на коні та в старинному вбранню. Він викличе до двобою кожного, хто відважився би твердити, що Юрій VI. не стався законним англійським королем. Також точно установлені ті родини англійських вельможів, яких члени на коронаційному бенкеті подають королеві перший пугар вина, серветку і т. п. Льорд Аддінгтон має власноручно приготовити в королівській кухні окрему коронаційну страву dillegront з молока, курячого мяса, мігдалів і цукру. — Усі ці стародавні коронаційні звичаї, хоч це і дрібниці, мають велике історичне значіння і є для кожного Англійця дорогі, бо вони належать до англійської національної традиції. А кожний народ, який хоче бути великим народом, мусить шанувати свої національні традиції.

Фелони, хоругви, килими і всяку одежу хемічно відчищує, відсвіжує краски і красить наново

перша українська

Механічна пральня „АТА"

Львів, вул. Зелена 31.

Контори принять: Бляхарська 21, На Байках 15. — Пральня ковнірців.

„Правої руки не дам!"

Малому Семенкові гнила права рука і нога. Хлопчик страшно терпів. Щоб вирятувати його від певної смерти, треба було якнайскорше відтяти хору руку й ногу.

Його занесли на операційну салю. Зійшлися доктори і їх помічники. Семенка поклали на операційний стіл.

— „Пане докторе — сказав благаючо Семенко — як хочете, відріжте мені ногу, але правої руки ніколи не дам собі відтяти!"

— „Я мушу і руку тобі, дитинко, втяти, бо інакше не будеш здоровий" — сказав по батьківськи найстарший доктор шпиталя.

— „Правої руки не дам!" — відповів хлопчик рішучо.

— „А то чому?" — здивувався доктор.

— „Я є католик і правою рукою роблю знак св. Хреста".

Доктори зачали намовляти Семенка і страшити смертю. Але всі заходи докторів були даремні.

Семенко сказав, що скорше умре, як мав би бути таким, як поганин, що не зробить на собі знаку св. Хреста.

Тоді доктор хотів йому дати лікарство, щоб Семенко твердо заснув і не чув болів операції; але хлопчик ніяк не хотів приняти того усипляючого ліку.

— „Ні, ні, бо як я засплю, то ви мені втнете не тільки ногу, але і руку" — говорив Семенко.

Доктор вагався. Не знав, чи хлопець видержить той страшний біль, як будуть йому різати ногу.

Але Семенко заявив самопевно:

— „Не бійтеся, ріжте ногу, я видержу!"

І так сталося. Семенкові втяли ногу без заспання. Цілий час дуже болючої операції він ні разу не кричав, тільки затиснувши зуби молився в дусі, щоб Господь дав йому силу видержати страшну операцію.

Щойно коли скінчилася операція, сили опустили Семенка, і він від великого напруження зімлів.

Коли доктор по якімсь часі прийшов відвідати Семенка, хлопчик поважно підніс вже здорову праву руку і побожно зробив нею знак св. Хреста.

—

Чому змаліло число бузьків? В Німеччині завважили брак повертаючих до своїх гнізд бузьків, значених металевими обручками. На тих обручках значать дорогу, якою перелітають бузьки. Коли зловлять бузька, тоді виписують на обручці назву місцевости і пускають. Одначе в Горішнім Єгипті одна бездітна жінка знайшла раз неживого бузька з обручкою на нозі. Жінка зняла обручку і завісила собі на шиї. По кількох місяцях жінка привела на світ дитину. Вістка про це рознеслася блискавицею по околичних селах. Зачалися лови на бузьків, що мають обручки, бо вони мають приносити щастя молодим подружам. Тому що попит на ті обручки зростав, Єгиптяни уладжують великі лови на бузьків підчас їхнього перелету. В той спосіб вбили велике число бузьків.

Мадярські комарі їдуть до Канади. Від кількох літ вивозять з Мадярщини до Канади величезне число спеціяльного гатунку комарів, які винищують гусениці й інші шкідники поль і городів. Минулого року вивезено до Канади 15 міліонів комарів. Перевіз комарів через два моря досить тяжкий, бо треба їх годувати по дорозі.

В Німеччині новий закон передбачує за подружну зраду 10 літ вязниці, а не як досі 6 місяців.

Жабячий ярмарок. Англійські купці приїздять до Парижа, щоб там купувати великі французькі жаби, які мають бути смачніші від англійських. Мода на жабяче мясо прийла з Далекого Сходу.

Пейсаті „Українці". В Рівнім на Волині закінчився процес проти 15 комуністів, членів КПЗУ (комуністичної партії Західної України). Комуністичні часописи писали, що підсудні — це самі Українці. Нехай читачі по самих прізвищах вгадають, чи ті комуністи справді „расові" Українці. Ось вони: Хайка Ліпкерман, Абрагам Кац, Малка Райман, Ідель Фікс, Мошко Кайман, Ізраель Росс, Янкель Ісмер, Герш Гельфенбавм, Сурка Ліпкерман, Юдита Штайнвурц, Абрум Геляр і т. д. — І так є майже на всіх комуністичних процесах у Галичині і на Волині. З того бачимо, хто кермує у нас комуністичною розкладовою роботою і чому на імя їй жидокомуна.

Що діється у світі.

В **Еспанії** національна армія ген. Франка зачала рішаючий наступ на столицю Мадрит з північної і з полудневої сторони рівночасно. Після артилєрійської підготовки національна піхота, підпомагана танками і літаками, вирушила до наступу на багнети і після кривавого бою здобула перші лінії червоних. Наступ повстанців триває дальше. На фронті, широкім на 50 км., повстанці посунулися вперед на 60 км. Полуднева армія повстанців віддалена від північної вже тільки на 60 км. Коли обі ці армії злучаться, Мадрит буде зовсім окружений і мусітиме незабаром піддатися. Червоні втратили вже віру в свою перемогу і переходять масово на сторону повстанців.

Баски (окремий нарід, що мешкає в північній Еспанії, над Атлянтійським океаном), хочуть створити самостійну республику. В цьому їм помагає Англія.

Англія переводить тепер величезні зброєння, які дадуть їй найсильнішу на світі морську і воздушну фльоту.

Франція розписала позичку на оборону краю у висоті 10—15 міліярдів франків (3—5 міліярдів зл.). За прикладом Англії Франція хоче й собі зброїтися, але не має за що, тому мусить рятуватися позичкою. У Франції доріжня зростає, вартість франка паде. Премієр соціяліст Блюм (жид) довів Францію над беріг пропасти, звідки вже недалеко до скоку в пекло комуни.

Сусідка Франції **Бельгія** має клопіт з т. зв. рексистами (фашистами). Один їх посол у Брюселі зрікся мандату і тепер будуть нові вибори. З одної сторони буде кандидувати Дегрель, вожд рексистів і Ван Зеляид, премієр бельгійського уряду. Ці вибори викажуть, по чиїй стороні бельгійський нарід.

Німеччина дальше домагається своїх кольоній, якими поділилися по війні Англія, Франція, Голяндія і Японія. У східній Прусії мають відбутися великі маневри німецької армії. Німці зброяться дальше і видумують все нові штучні фабрикати, щоб не потребували нічого довозити зза кордону вразі війни.

Австрія тепер лишилася на леді, бо Італія, яка досі боронила її самостійности перед Гітлєром, тепер перестала цікавитися Австрією. Австрійська молодь і селянство бажає злуки з Німеччиною, проти чого виступають прихильники Габсбургів і — розуміється, жиди, які мають ще в Австрії, особливо у Відні, деякі впливи.

Литва, подібно як і **Чехословаччина**, заключила союз з совітами. В обох цих краях большевики господарять тепер, як у себе дома. З Литви і з Чехословаччини большевики хочуть зробити собі випадову браму до нападу на Німеччину, бо вони не мають спільної границі з Німцями. Та не знати, хто на кого скорше нападе.

Большевики приготовляються тепер до нових процесів проти опозиції, між ними і „українських троцькістів" з Ю. Коцюбинським на чолі. На Україні переведено великі арештування Українців серед армії і чорноморської фльоти. Над польським кордоном, на совітській Білоруси, зачалися великі большевицькі маневри при участи 100.000 піхоти й кінноти, 1.800 літаків і трьох бригад змоторизованої піхоти.

В **Японії** обходили дуже торжественно 32-гу річницю битви під Мукденом в 1905. р. підчас російсько-японської війни. Тоді Японці розбили на прах Москалів. В Токіо відбулася велика парада війська перед японським цісарем, мікадом. Тепер в Японії побідила воєнна партія, яка домагається війни з СССР, щоб заняти східну Сибір.

ГОРОДНИЧІ ЗАКЛАДИ Ц. УЛЬРІХ повідомляють, що вийшов з друку
Цінник насіння на рік 1937
і поручають всіляке насіння свіжого збору добірної якости.
Централя: — Warszawa, Ceglana 11, тел. 568-60.
Філії: — Moniuszki 11, тел. 609-28.; 2-ga Hala Mirowska, тел. 609-33.

КАЛЕНДАР.

Березень 1937.

Стиль		Дні	СВЯТА
н.	ст.		грекo-катех.
21	8	Н	1 п. Теофілякта
22	9	П	† 40 Муч. в Сев.
23	10	В	Кондрата і ін. мч.
24	11	С	Софронія
25	12	Ч	Прп. Теофана Ісп. п.
26	13	П	Никифора
27	14	С	Венедикта

Сонце сходить 21. ц. м. в год. 5·26, заходить в год. 17·38.

Місяць сходить 21. ц. м. в год. 12.25, заходить в годині 3·13. Повня дня 26. ц. м. в год. 22.12.

Дописи.

Сокаль. У днях 28. 12. 1936 до 1. 1. 1937. відбулися в Сокалі в домівці Бурси ім. св. О. Миколая 4-дневні замкнені реколекції для дяків сокальської округи під проводом Впр. о. Р. Бахталовского, Редемпториста з Ковля. Було 26 учасників з 3 деканатів, а то 14 зі сокальського, 8 з варяжського і 4 з белзького. Своїми теплими науками (чотири денно) та становими конференціями полонив так добре вже знаний залалько„О. Місіонар серця всіх учасників. Його прості та щирі слова трапляли прямо до душ. Можна лишень жаліти, що розмірно замало, бо ледви третя часть, дяків взяло участь у тих перших в Сокалі реколекціях для дяків. На других таких реколекціях, що дасть Бог відбудуться в слідуючім році, число учасників певно подвоїться.

Кнейчук Яків, дяк у Сокалі.

Улашківці, пов. Чортків. До війни були у нас славні ярмарки на св. Івана, в день відпусту в старій монастирській церкві „на горі". Давніше непоглядні маси народу сходилися на улашківські ярмарки. Користали з цього тільки жиди, які мали колись в У. 20 коршем. Війна знищила Улашківці. Тепер село відроджується через Церковні Братства, кооперативу „Відродження", читальню „Просвіти", кружки „Рідної Школи", „Сільського Господаря", „Союзу Українок", „Сокіл" і ін. На окремій анкеті 15. м. м. ред. В. Глібовицький представив завдання освітної праці і засоби її успішного ведення. Ожившена дискусія виказала тісний зв'язок, що на практиці існує між усіми нашими організаціями, починаючи від Церкви, а кінчаючи на кооперації. Зібрані на анкеті дійшли до висновку, що у всьому є найважніший здоровий дух, без нього і найкращі осяги в часом пропадають. А здоровий дух є тоді, коли всяку працю виковується не задля користи, а задля ідеї. Це правда Христового Євангелія, яку голосить християнський ідеалізм.

Місцеві установи уладили низку вдатних імпрез. Кружок „С. У." уладив „ялинку". Завдяки змістовним промовам о. пароха Я. Тарнавського, ред. В. Глібовицького, п. М. Сулими та інших промовців — прияві винесли чималі духові користи і стравжнє вдовілля. Амат. Гурток при чит. „Просвіти" пращав окремими сходинами свого голову, п. М. Сулиму, що виїхав на студії до Берліна. Збори кружка „С. У." виказали гарний поступ організованого життя місцевого жіноцтва завдяки ідейній праці енергійної голови п. Б. Тарнавської та рухливої секретарки п. Яр. Багрієвної. Безалькогольні вечерниці з танцями т-ва „Сокіл" дали доказ, що місцева молодь вміє культурно забавитися.

На жаль є ще кілька збаламучених одиниць, що бокують від місцевих товариств і осоромлюють себе піятикою по жидівських коршмах і нічними бійками. Всі свідомі громадяни Улашковець повинні вплинути на збаламучені одиниці, щоб не стали налоговими пяницями і злочинцями і не стягали сорому на ціду громаду.

Улашківці започаткували будову нової церкви, що за Божою поміччю гарно поступає вперед і дає нагоду місцевим громадянам вправлятися в жертвенності і творчій праці не для користи, а для ідеї. Щасть Боже!

Гість.

Воскресінці, пов. Коломия. Річні сходини Братства „Апостольства Молитви Мужчин" відбулися 13. м. м. На Службі Божій явилися всі члени Братства, в числі 62 господарів. Опісля на річних сходинах ух. ксенво: Відбудувати і поширити місцеву церкву, яка, хоч у добрім стані, не може помістити всіх парохіян. Поширювати і читати лише католицьку і національну пресу. Поширювати діяльність Братства на допомогу бідним. Світло церковне купувати лише з української фабрики „Керос" у Львові. Візвати всіх членів Братства стати членами місцевої кооперативи і товари купувати лише в своїй кооперативі.

Від Редакції: Подібні ухвали, як у Воскресінцях, повинні прияти й інші наші братства на своїх річних сходинах. Майже скрізь наші церкви вже замалі, тому треба думати про будову нових, великих церков. Розуміється, що кожний член Братства повинен передплачувати найдешевший украінський катол. часопис „Христос Наша Сила".

Читання для наших господарів.

Стан засівів.

Стан погоди в останньому часі викликав серед хліборобів побоювання за стан засівів озимого збіжжа. Осінні засіви відбулися у несприятливих умовинах. Дощі в осені опізнили засіви, а декуди і зовсім перешкодили, так що около 25 відсотків простору взагалі не засіяно. Тому треба буде настільки площі засіяти яриною.

Бувший лікар клінік у Відні

Д-р Остап Прийма

ординує у внутрішних недугах і пересвітлює Рентгеном

у Львові, вул. Личаківська 37а, тел. 261-50, в год. 9—11 і 16—17.

Миші знищили майже 10 відсотків озимини. Після перших теплих днів на весні прийшли знов несподівані морози. які багато пошкодили. Через те треба буде частину озимини переорати і наново сіяти.

Тому хліборобі повинні здержатися з продажю збіжжа, не зважаючи на те, що ціни збіжжа йдуть вгору.

Як одержати ранню городовину?

Управа ранніх городовин на продаж приносить більші доходи, як управа інших ростин. Це торкається особливо господарств, положених ближче ринків збуту. Під містами, купелевими місцевостями і літнищами за ранню городовину: бульбу, редькву, салату, капусту, огірки, помідори і т. д. можна одержати гарні ціни. Одначе треба вміти виплекати ранню городовину, щоб випередити інших.

Рішає тут не тільки скора весна, але **місце**, на якім управляти городовину, її **гатунки**, **погної**, **плекання** ростин, як полення, сапання, підливання і т. д.

Місце на городовину повинно бути затишне, заслонене деревами, горбками чи будинками від сторін, звідки віють холодні вітри. Велике значіння для скорого росту ростин має добре нагрівання землі, грунт легко похилений до сонця. — Лекша рілля має першенство; хоч скорше висихає, гірше задержує вогкість, але є тепліша, більше продувна. Земля під городовину мусить бути урожайна і мати багато вапна.

Старанно плекані ростини відвдячуються високим урожаєм, який можна підвищити добрим навоженням. Не вистарчить сам гній, але треба додавати штучні

навози. Перед сіянням чи садженням кожної городовини треба дати азотнякової супертомасини по 4 кг. на 100 квадратових метрів. Коли ростини зійдуть, треба додати ще 2 кг. вапневої салітри на 100 кв. м.

Бульбу треба в березні укладати в тонку верству, так щоб одна на другій не лежала, в місці теплім і не дуже темнім. По якімсь часі бульба випустить кільці. Коли земля нагріється добре, можна садити бульбу.

Огірки садити добрих гатунків, дво- або трилітнього насіння. Коли скільчаться в хаті в скринці з землею, садити до грунту.

Розсади салати і капустних ростин (капуста, каляфіори, калярепа і т. д.) коли мають добре розвинені два листки, пересаджувати з розсадників на добре справлені і згнесні грядки.

Пригадка на часі.

Кожного року перед Великоднем переводиться основні порядки в наших церквах. Отці Парохи з церковними комітетами і сестрицями дбають, щоб привести до ладу дім Божий. Наші церкви переважно вбогі, тому годі закупити нові потрібні речі. Багато фелонів, хоругов і інших тканин забруканих або злинялих і тому вони невідповідні до вжитку. Таким фелонам чи хоругвам можна через хемічне чищення привернути давню красу і блеск. Старі злинялі ризи можна перекрасити на чорні, які особливо скоро нищаться підчас похоронів.

Такі роботи виконує дуже солідно одинока українська механічна пральня „АТА" у Львові, вул. Зелена ч. 31.

Переписка Адміністрації.

о. Ю. Ш. в Л. Книжечку о. Годунька про Службу Божу можна дістати у д-ра Карпенського в Городку.

Ф. К. в К. Платного завяття у Львові не дістанете. Вишліть подання з описом життя до Рем. Бурси, Львів, Пасічна 2, і долучіть почт. значок на відповідь.

Вислід льосування нагород

для точних Передплатників нашого часопису.

21. Стефан Гойсан, Карлків, „Вістун з того світу".
22. Василь Курч с. Юзя, Смільно, „Поділунок Горбатенького".
23. Ст. Бінезич, Самбір, „1313".
24. о. Сенета, Неділька, „Без коріння".
25. Ст. Собенко, Николи, Зеленгород, „Глум".
26. Анна Масивюк, Копитів, „Жінка в парохії".
27. Анна Довгань, Адама, Голубиця, „Казка мойого життя".
28. Мих. Чарнолевський с. Григорія, Шиянколоси, „Вістун".
29. о. Миронюк, Дмитре, „Веселка над пустарем".
30. Читальня „Просвіта", Германівка, „Весенка над пустарем".

На пересилку „Веселки над пустарем" і „Без коріння" просимо переслати по 50 сот., всі інші по 25 сот. Хто відбирає в Адміністрації нічого не платить.

В кількох словах.

Українська Стрілецька Громада в Аргентині післала привіт для ген. Франка, вождя еспанських повстанців. Міністерство закордонних справ національного уряду Еспанії вислало лист з подякою.

Смерть від денатурату. В Либохорі турчанського повіту на весіллі у Луця Цитрина давали гостям пити приправлений денатурований спірт. Наслідки були страшні: 80-літній господар Гафиц умер, а 35 літній Гатун осліп. Справою занялася прокуратура. Виновники будуть покарані. Це пересторога для всіх, що люблять випити на гостині.

Не вдалася штука. Червоний еспанський корабель „Мар Кантабріко" віз з Америки багато літаків, зброї і муніції. Недалеко Еспанії переловив його національний кружляк „Канаріяс" і зажадав піддатися. Коли червоний корабель зачав відстрілюватися „Канаріяс" зачав обстрілювати його і поважно ушкодив. Вкінці „Мар Кантабріко" притягнули до берега, всю зброю виладували, а залогу розстріляли за опір.

Зі спорту.

Україна—Погонь 3 : 5 (0 : 3).

Перші пьогорічні змагання виказали добру форму України, яка грала без Петрова у складі: Гуцул, Воробець, Скрегота, Скоцень І., Гошовський. (Романець) Шумовський. (Цимбала і Підлісецький), Магоцький, Богурад, Мікльош, Скоцень ІІ і Краєвський). (У скобках по ані грачі, які прийшли на зміну розбитих: Гошовського, Скреготи і Шумовського). В першій половині Україна грала проти сонця й вітру. Погонь мала спершу перевагу, одначе в другій половині Україна розігралася і при стані 0:5 здобула 3 ворота зі стрілів Скоценя II (2) і Мікльоша. Гра була цікава і жива Суддював п. Гавсман. Глядачів около 3.000

В неділю 21. ц. м. Україна грає у Львові з ЗЗК.

Перемога Олекси Гаркавенка.

Український змагун-борець (атлет) Олекса Гаркавенко, світовий мистець в 1931, 1933, і 1935 р., здобув знов в Німеччині перше місце, велику нагороду Европи, золотий пояс Німеччини і назву мастця Европи.

О П О В І С Т К И

Позір Сокальщина! Від 6 квіт и (вечера) до 11. квітня ц. р. рано відбудуться в Сокалі в Бурсі ім. св. о. Миколая **замкнені реколекції для мужеської інтелігентної молоді, а від 12-го до 16 го квітня 1937 для жіночої молоді,** під проводом Впр. о. Р. Бахталовського Ч. Н. Ізб. з Ковля.

Рефлектуючі так зі Сокаля як і з повіта зволять зголоситися в гр.-кат. Парохіяльнім Уряді в Сокалі або у п. Петра Башука, урядовця „Рідної Школи" в Сокалі, найдальше до 25. березня і там можуть засягнути ближчих інформацій. —За Гр.-кат. Парохіяльний Уряд у Сокалі

о. Ст. Ничай.

Важне для дяків Сокальщини. Дня 5. квітня 1937. р. приїзджає до Сокаля Впр. о. Р. Бахталовський Ч. Н. Ізб. з Ковля і буде мати **конференцію для дяків і виклад „Про мученництво в Мексику"** зі світлянними образами в домівці Братства ЧППБ. на поверсі в год. 12 вполудне. Відтак відбудеться в церкві св. Ап. Петра і Павла спільна **св. Сповідь,** як також формальне **заложення „Братства Божої Матери Неустаючої Помочі"** та приняття в члени. Перемиський Епископ Ординарій зволив уже канонічно еригувати це Братство. Всі дяки обовязково прибудуть того дня до Сокаля.

Яків Кнейчук, дяк у Сокалі.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1.20 зол., РІЧНО 2.40 зол., за границею річно 1 долар.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7.II. пов.—Тел. 294-56. Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділанням у Львові. Редагує Колегія. Відповід. ред.: Петро Козицький. Друк. „Бібльос", Львів, Японська 7.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Львів, неділя 28. березня 1937. Ч. 12. (128). Рік V.

Христос Наша Надія

Популярний тижневик, присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин

Ціна 5 сот.

Київський Митрополит Йосиф Велямин Рутський.

Св. Отець виздоровів.

Стан здоровля Св. Отця покращав настільки, що минулої пятниці Папа відправив першу Службу Божу від часу свого занедужання. У Великому Тижні Св. Отець візьме участь у торжественних Папських Богослуженнях. У перший день латинських Великодніх Свят Св. Отець після Служби Божої в катедрі Св. Петра уділить Благословення з балькону цієї найбільшої церкви світа для тисячних мас вірних.

Молодь „Р. Ш." Шевченкові.

У Львові відбувся спільний концерт молоді усіх шкіл „РШ" у честь Тараса Шевченка. Виступали хори учениць гімназії „РШ", вселюдних шкіл ім. Т. Шевченка, Б. Грінченка, кор. Данила і кн. Льва. Гарно випали також деклямації та сценічна картина „Як Тарас ходив до залізних стовпів". На концерт прибули Преосв. Кир Никита, багато священиків, визначних громадян і родичів дітей.

Українське громадянство — світлій памяті Митрополита Рутського.

З нагоди 300-ліття смерти великого українського греко-католицького Митрополита Йосифа Велямина Рутського, влаштували українські католицькі й національні культурно-освітні установи, величаву академію, яка відбулася в неділю дня 21. ц. м. у Львові в салі Вел. Театру. Салю виповнили представники українського високого Духовенства з Преосв. Епископами на чолі, представники українських товариств і установ, визначні громадяни та багато молоді.

На вступі Преосв. Кир Никита відчитав повний глибокого змісту привіт Екс. Митрополита Андрея з нагоди тої академії. О. Мітрат Др. Йосиф Сліпий, Ректор гр.-катол. Богословської Академії, виголосив прегарну промову про значіння Митр. Рутського. Виступали хори Богословської Академії і Львівського Бояна, було скрипкове сольо студ. теол. А. Цегельського та спів Мих. Голинського. Ціле торжество пройшло в незвичайно піднесеному настрою. Українське громадянство гідно віддало честь памяті великого українського Митрополита.

—

Св. Отець проти безбожного комунізму

найбільшої небезпеки наших часів.

Дня 18. ц. м. Св. Отець Пій XI. оповістив енцикліку про безбожний комунізм. В ній звертає увагу цілого світа на найбільшу небезпеку наших часів, яка загрожує усім народам. Згадуючи про те, що Папи нераз перестерігали світ перед цією небезпекою, Св. Отець підкреслює, що необхідно тепер виказати блуди комунізму і протиставити їм правдиву науку св. Церкви.

Комунізм спирається на основах низького матеріялізму, який заперечує всякі духові вартости. Тому він нищить всяку свободу людини, обдирає її зі всяких прав. Людина для комунізму — це тільки мале колісце у великім колєктиві, якому прислугують всякі права, в нічому необмежені щодо людей і річей. В комуністичному устрою нищиться всяку повагу, достойність і нерозривність подружжа, нівечиться родинні огнища і виховання дітей. Комунізм трактує релігію як „опій для народу“ і поборює її всіми силами. Народові подається побудовані на фальші ідеали справедливости, рівности, обіцюючи усунення всяких надужить і поліпшення долі бідним робітникам, що даються баламутити комунізмові, не розуміючи його великих блудів. Пропаганда комунізму спричинила жахливі наслідки в Мексику, Еспанії та особливо в совітах.

Тим блудам комунізму Св. Отець протиставляє науку католицької Церкви, яка признаючи в Бозі Творця, Суддю і заразом Отця, що любить,— голосить рівність, братерство народів, боронить свободи, прав і гідности людини. Людина, призначена до надприродної цілі — вічної щасливости, повинна знайти в родині і державі пошану своїх прав і поміч в осягненні найвищої цілі.

Відповідно до тієї засади св. католицька Церква признає і боронить повагу законної влади в суспільності, до якої належить також видавання відповідних розпорядків в ділянці господарській і суспільній, уживаючи при тім навіть острих засобів проти одиниць і груп, яких діяльність може пошкодити загальному добру.

Обговорюючи способи направи і поборювання зла, Св. Отець взиває усіх до відновлення християнського життя, до відірвання себе від надмірного привязання до земських дібр. Взиває до співчуття і помочи для терплячих, а особливо перестерігати засаду справедливости між працедавцями і працівниками. Діяльність священиків, а особливо Католицької Акції, освітна і добродійна, може у великій мірі допомогти усунути нинішні труднощі і суспільні болячки, які використовує для своїх цілей комуністична пропаганда. Так само і держава, підпомагаючи працю св. Церкви, даючи добрий приклад, при мудрій управі може успішно причинитися до повної перемоги правди і добра.

Вкінці Св. Отець звертається з молитвою до св. Йосифа, Опікуна Церкви, живого прикладу християнської справедливости, яка повинна панувати в суспільнім житті.

З нашого життя

Вшануймо память співця-композитора! Дня 8. квітня ц. р. минає 25 літ від смерти о. Віктора Матюка, б. пароха Карова в Угнівщині. Покійний був талановитим композитором. З визначніших його творів слід згадати оці пісні: „Цвітка дрібная“ до слів Шашкевича, „Крилець“, „Родимий краю“ і „Отче Небесний“, зі співогри „Капраль Тимко“. Ці пісні давніше були дуже люблені і загально поширені. Думку вшанувати гідно память о. В. Матюка, кинуло село Карів, місце його душпастирської, музичної і громадянської праці. Заснована ним читальня „Просвіти“ звертається до загалу українського громадянського з покликом: Поставмо памятник на Його могилі! Жертви на памятник посилати до Центрального Ділового Комітету на адресу: Львів, Центробанк, конто ч. 12.900 (Памятник о. В. Матюка) або кому вигідніше на адресу: Андрій Сайчук, Карів, Брукенталь к. Угнова.

Часопис для української молоді. Міністерство освіти дозволило, щоб часопис для дітей „Світ Дитини“ був у всіх шкільних бібліотеках. Треба використати цей дозвіл і постаратися, щоб у всіх шкільних бібліотеках учнів був „Світ Дитини“.

Вистава п. з. „Сербин“ з причин незалежних від Українського Робітничого Театру при Т-ві „Сила“ у Львові не відбулася 23. ц. м., тільки відіграють її 16. квітня ц. р.

Евангелія.

2. Неділя Посту.

І коли після якогось часу увійшов знов в Капернаум, розійшлася вістка, що Він в домі.

І зараз зібралося стільки, що не могли зміститися навіть при дверях; і говорив до них слово. І прийшли до Нього і принесли розслабленого, котрого двигало чотирьох. А не могучи дотиснутися до Нього задля натовпу, відкрили стелю, де був, і відкривши, спустили ліжко, на котрім лежав розслаблений. А Ісус побачивши їх віру, сказав розслабленому: Сину, відпускаються тобі твої гріхи. А були там деякі з книжників, що сиділи і думали в своїх серцях: Що Сей так говорить? Він хулить. Хто може відпускати гріхи, як не один Бог? А Ісус, зрозумівши зараз Своїм духом, що так собі думали, сказав їм: На що таке думаєте в ваших серцях? Що є лекше: Сказати розслабленому: Відпускаються тобі гріхи, чи сказати: Встань, візьми своє ліжко, і йди? Та щоби ви знали, що Син Чоловічий має власть на землі відпускати гріхи, каже розслабленому: Кажу тобі: Встань, візьми своє ліжко, і йди до свого дому. А він зараз встав, і взявши ліжко, вийшов перед усіми так, що дивувалися всі і славили Бога, кажучи: Ніколи такого ми не бачили.

(Марко, гл. 2, 1—12).

Я є дверми; коли хто через Мене ввійде, спасеться, і ввійде і вийде і пашу знайде. Злодій не приходить, тільки щоб красти і убивати й погубляти. Я прийшов, щоби життя мали і надто мали. Я Пастир добрий; пастир добрий кладе свою душу за свої вівці; а наємник, і хто не є пастирем, для котрого вівці не є свої, бачить, що йде вовк і покидає вівці і втікає; а вовк порпає їх і розганяє. А наємник утікає і не дбає про вівці. Я Пастир добрий і знаю Мої, і Мої знають Мене. Як знає Мене Отець, і Я знаю Отця, і Свою душу кладу за вівці. І інші вівці знаю, що не є із сеї кошари, і ті маю привести, і Мого голосу слухатимуть, і буде одно стадо і один Пастир.

(Йоан, гл. 10, ст. 9—17).

Читання на Великий Піст

Св. Плащаниця

Є хвилі в людському житті, що навіть камяне серце нерозкаяника здрігається, крушиться, а то цілковито мякне-кається під впливом могутньої ласки Божої, що промовляє мовою поваги і величі церковної відправи.

До такої зараховуємо Великопятницький обхід з Плащаницею. Мовкнуть з німого болю крицеві дзвони, а з грудей христіян вириваєтся похоронна пісня: „Єгда от древа"... „Коли Тебе, всіх Життя, Аримателй зняв мертвого з дерева, смирною і плащеницею Тебе Христе обгорнув..." і під звуки тієї чудової, повної любови пісні, виносять з церкви Плащаницю—св. полотно, на котрому зображене скатоване безмірно Христове Тіло, зложене до гробу. А по обході складаєвся церква доземні поклони Пречистому Тілу Христовому, цілує Його Рани на Плащаниці, співаючи тропар:

„Благообразний Йосиф Пречисте Тіло Твоє з дерева зняв, Плащаницею чистою обгорнув, пахощами накрив і в гробі новім положив".

А ввечері на надгробній Єрусалимській Утрені перед Плащаницею, гейби перед гробом, молить Богородиця:

„О Світло моїх Очей, Солодка моя Дитино, якже Ти сьогодні в гробі спочиваєш? Воскресни життя довге, кличе, проливаючи сльози, Та, що породила Тебе, Мати."

І ніби у відгомін тих просьб Богородиці лунають третього дня дзвони і Великодній обхід з Плащаницею звіщає світле Встання. І до Вознесення оглядають христіяни Плащаницю: **радіють Воскресшим, щоб Терплячого любити і наслідувати.**

От тому то Східня Церква у великій пошані і здавен давна шанує св. Плащаницю. Та є в тім і одна річ дуже знаменна:

Недавно вийшла наукова книжка, в якій широко розповідає учений лікар, що те св. полотно-плащаниця, в котре було обгорнуте Тіло Христове у гробі, знаходиться тепер у місті Турині в Італії. На ньому слідне дуже виразно відбите Тіло Христове зняте з хреста. Це наче новий доказ правдивости слів св. Євангелія про страшні муки і смерть Христа.

І про це правдиве св. полотно будемо писати у час Великого Посту.

О. Годунько

Українське робітництво.

Товариство Українських Робітників „Сила" у Львові скликало на нараду представників української преси, промисловців, інжинірів і працедавців, щоб їх поінформувати про умовини праці, організацію та цілі українського робітництва.

Нараду отворив голова т-ва п. Павло Музика, що пояснив вагу і значіння організації українського робітництва, якою є т-во „Сила", її розвиток і дотепершні успіхи. „Ми є наперед Українцями, а потім робітниками, стоїмо і будемо стояти на національному грунті" — закінчив свою промову голова „Сили".

Дальше п. Ю. Петречко виголосив змістовний реферат про українське робітництво. Хоч т-во „Сила" істнує вже 30 літ, але аж до минулого року не проявляло воно більшої діяльности. Досі наші робітники належали до ріжних „звйонзків", які були під командою ППС (польських соціялістів). Українські соціял-демократи (УСДП) йшли разом з польськими, хоч „пепесяки" не допускали до голосу українських робітників у професійних союзах і не давали їм праці. Інші українські партії не цікавилися робітництвом. Після війни комуністи розвинули свою розкладову роботу серед наших робітників, головно серед безробітних.

Одначе українське робітництво вже витверезіло. Частина найсвідомішого нашого робітництва отряслася вже з соціялістичного і комуністичного дурману і приступила до створення українського професійного союзу. Від року т-во „Сила" приєднує членів, поширює клич: праця в українських підприємствах для українського робітника, веде допомогову акцію для безробітних, кухню і т. д.

Одначе досі не всі українські робітники з українських підприємств належать до т-ва „Сила" і не всі українські підприємства затруднюють українських робітників, головно будівельні. „Сила" організує тепер посередництво праці, переводить спис робітників, боронить прав українського робітництва. Лише тісна співпраця українських працедавців з українським робітництвом принесе користь обом сторонам і вийде на добро української справи.

Опісля відбулася довша дискусія, в якій забирало голос кільканацять промовців. Порушено багато пекучих справ.

Українське робітництво ступило на правильний шлях. В боротьбі за душу українського робітництва, за працю для нього — допоможуть йому всі інші верстви українського народу в імя національної солідарности.

Брат — братові.

Ми вже нераз писали, що тисячі українських безробітних у Львові і в цілому краю ледви животіють у страшних умовинах. Комітет допомоги українським безробітним при т-ві „Сила" у Львові (вул. 3-го Мая ч. 10) започаткував збірку, урухомив полеву кухню, де видається безплатно обіди для понад 150 безробітних. До Комітету зголошується щоденно багато безробітних за допомогою, та для всіх годі настарчити зі скупих засобів. Тому все українське громадянство повинно поспішити з негайною допомогою у грошах і натуралях, та сповнити свій христіянський і національний обовязок зглядом своїх ближніх.

Бувший лікар клінік у Відні

Д-р Остап Прийма

ординує у внутрішних недугах і пересвітлює Рентгеном

у Львові, вул. Личаківська 37а, тел. 261-50, в год. 9—11 і 16—17.

В кожній христіянській родині — христіянський часопис „Христос Наша Сила!"

Настя Волошин являється світлом.

В часі Великого Посту добре є уважно прочитувати раз, другий і третій цікаву книжку о. дра Г. Костельника: „Настя Волошин — жертва на показ". В тій гарній книжці описані великі муки і нестерпні страсти, що їх переживала наша стигматичка від Великого Посту по 5/X. 1936 р. В ній найде кожний свідомий Українець-католик багато будуючої заохоти до кращого та побожнішого життя.

Про ту книжку написав я до „Ниви" в січні ц.р. В кілька днів потім буджуся вночі і маю враження, що мене наче хтось збудив легко, ніжно. Надслухую, в хаті тихо, темно, я сам в канцелярії сплю... ніхто не приїхав... нікого нема, що є? Сідаю на ліжку, обертаюся, а в головах на східній стіні відбите полудневе вікно з поперечною рамою в золотавім освітленні. Вискакую з ліжка до вікна, щоб перевірити, чи хто на подвірю чи під загатою зі світлом не ходить. Нікого не видно. По короткій молитві заснув я до рана. Для мене було ясне, що це була сестра Настя-Маріям Волошин і зі загати крізь вікно промінювала її душа. На другий день проба зі світлом ліхтарні і електричної лямпки виказала, що світло ніяким чином і в такім освітленні не дійде до того місця. Щоб ще з другого боку провірити, листовно просив я Сестру Вероніку спитати самої Насті. Вона потвердила, що дійсно була.

Дня 24. II. ц. р. мав я чорну середу. Син тяжко хорий приїхав зі Львова, лежить в горячці, дочка занедужала, другий син жалувався на біль в жолудку вже впродовж пять місяців, замужна дочка побоюється про своє життя, слуга відійшла. Я без гроша. Надто запухло око. В тих злиднях почав я горячо молитися до Христового Серця, Пр. Д. Марії, св. Йосифа, а надто кілька разів духом просив Настю о ратунок в тій біді. Кромі того написав лист до монастиря з проханням за молитви Насті-Маріям. Помалу синові полекшало, дочка подужала, другий син вже від чотирьох днів не відчуває болів в жолудку, дочці переказала Настя, щоб була спокійна, бо вона за неї молиться, око від свяченої води Унівської покращало, гроші несподівано прийшли.

В ночі 4. III. ц. р. наче мене щось збудило. Дивлюся, а на стіні над ліжком під образом золотавий ясний кружок, а в ньому весело холітається солома зі загати від сходу. Не було ніякого сумніву, що це була приявність Насті-Маріям. Перевірка світлом на другий день виявила, що світло ніяк не відбється на тому місці знадвору.

В неділю 7. III. ц. р. буджуся між 4 а 5 год. рано, а на стелі дві зірки цікавої, небуденної

Провірене здорове чистосортне високовартісне

НАСІННЯ

польових
городничих
і квіткових
рослин

на вагу і в колірових торбинках
купуймо
тільки в

НАРОДНІЙ ТОРГОВЛІ!

В. К.

Христос планав.

Ледви золотий круг сонця викотився на голубе небо, як старий Іван Дорожний прийшов на приходство й будив не молодого вже, однак ревного і діяльного о. Пароха.

Іван Дорожний ніс на плечах своїх уже шостий хрестик. Бувший війт села, кількалітній провізор церкви, батько двох синів, дідуньо пятьох внучат, заможний господар і до часу, як став суботником, загально в селі люблений і шанований за своє добре серце.

Суботництво, ту грізну недугу нашого релігійного й національного життя, в село привіз Якимів Степан, що вернувся з Америки. Привіз цілі валізи всяких сектантських книжок, брошурок і роздавав людям даром. А наш нарід ласий на ріжні дурнички.

Ніщо не помогли просьби і батьківські перестороги о. Пароха перед духовою отрує. Люди мов нетлі до світла йшли по ті дарові книжечки — отруя робила своє. До року Степан одурманив при помочі тих книжок около двацять людей. Однак найбільшою несподіванкою для села було те, що Іван Дорожний став суботником.

Степан так старого омотав сітьми діявола, що вкінці старушок пішов на розпуття. Ніщо не помогли просьби синів, внучат і рідні. Старий Іван гейби оглух на ці всі просьби. І парох тричі заходив, щоб врозумити Івана, та цей все ховався. Хіба видима Божа ласка могла Івана навернути. Та о. Парох не тратив надії, що відступники вкінці спамятаються й вернуться. Просив у церкві, щоб усі парохіяни молилися за своїх братів, а сам найбільше благав Господа за відступників, особливо за Івана, щоб не згубив душі.

І милосердний Господь скорше вислухав Свойого вірного слугу, як цей сподівався.

Суботник Іван Дорожний таки навернувся і тому прийшов до отця пароха.

— „Отче! Рятуйте мою душу і прийміть блудного сина до свойого стада!" — крізь сльози просив Іван здивованого о. Пароха, що саме зявився в дверях і в першій хвилині не міг цего зрозуміти.

— „Простіть, не відкидайте, поєднайте мене з Богом!" — благав далі, не даючи Отцеві прийти до слова.

— „Дорогий сину, — відповів щасливий отець, — Христос є добрий і не менше від мене тішиться твоїм поворотом до церкви"...

— „Так отче, — перебив Іван, — Христос є добрий, бо Сам навернув мене. Христос плакав над мною грішним сьогодні вночі. Отче! Нехай оце моє оповідання буде почином до моєї сповіди".

Тут Отець попросив івана до канцелярії, Іван став оповідати:

— Я в своїм заслiпленні зайшов так далеко, що вчора я пі-

форми лагідно, але блідо, слабо мигтять. Одна, передня, зірка ясніша і живіша, друга менше жива і блідша. „Щось Настя сьогодні слабо світить, знать дуже перемучена дорогою", думаю.

Дня 8. III. в год. 4.45 на стелі вже ближче східньої сторони миготіли дві дуже гарні зірки. Виразисті, високомистецької і майстерної форми. Перша в багатстві тонкої, ажурної прикраси, друга простіша. Чи мене що збудило, чи я пробудився сам, досить, що дивлюся на зірки, звертаю більшу увагу на першу, хоч бачу і другу, та кажу в голос: „Настю Маріям Волошин! Витаю сердечно!" На те слово „сердечно" перша зірка заясніла дуже сильно і ладно (в середині освітлення було безліч гарних грубших і тонших точок) і митю обі зникли. В куті щось погано засапіло. Св. хрестом перехрестив я те місце, помолився і заснув.

Дня 9. III. в год. 3 і 10 мінут мене щось збудило. Ще в день мав я відчуття, що Настя буде. На стелі бачу форемний золотавий простокутник. В ньому мале серце чорного коліру, по боках якісь знаки наче прикраси. Я сказав в голос: „Слава Ісусу Христу!" Помолився і заснув.

В пятницю 12. III. около 2 год. нічю бачу на стелі зоряний доволі великий хрест. Гляджу на нього, хрест легенько зникає, а до підніжжа його впала велика ясність знадвору. В год. 4.45 тієї самої ночі гляджу на стіну, а на ній майже перед моїм обличчам поєдинча звізда миготить. Я зніяковів. Що це має значити? Таж це якась пригадка від стигматички. Таки в ліжку почав я зараз відправляти хресну дорогу за душу померщого о. М. Дідуника, що помер в шпиталі у Львові, ранений кулею бандита.

В покірній подяці Предоброму Богу за отримані ласки можу негідний закликати: **„Навістив мене нічю"** (Пс. XVI, 3) появою нашої стигматички і то стільки разів та дав розуміння містичних знаків.

о. Мирон Коритко,
парох в Холоєві.

Ювилей Ольги Кобилянської. В цьому році припадає 50-ліття письменницької праці Ольги Кобилянської. Українські буковинські організації приготовляють спільно ювилейний обхід у честь нашої визначної письменниці.

Що робити з дітьми?

IV.

Докладний список і адреси фахових шкіл на українських землях під Польщею, а то і деяких корисних шкіл у корінній Польщі подамо пізніше в місяці травні, коли то справа введення фахових шкіл буде владою як слід означена і вирішена, і як вийдуть друком потрібні пояснення.

Тепер подаємо спис львівських фахових шкіл українських і польських*). Наперед подамо спис фахових шкіл для дівчат. Та справа м. і. важна тому, що багато дівчат, не маючи фаху в руках, сидить або безрадільно без надії на супружа, або таки пускається — головно по містах — на злу дорогу. Дати дівчині в руки якийсь фах — це значить забезпечити їй кавалок хліба і оберегти перед гріхом!

Фелони, хоругви, килими і всяку одежу хемічно відчищує, відсвіжує краски і красить наново

перша українська

Механічна пральня „АТА"

Львів, вул. Зелена 31.

Контори принять: Бляхарська 21, На Байках 15. — Пральня ковнірців.

У Львові є тепер такі фахові школи для дівчат:

Українські:

1. Трилітня фахова школа „Труд", Ринок ч. 39. На науку приймає дівчат, що покінчили 7 нар. кляс. Ті, що покінчили 6 кляс, здають іспит.

Місячна оплата за науку 22 зол., та є передбачені знижки. У тій школі (теорія і практика) вчать добрі вчительські сили, які справді дають дитині добрий фах в руки. Учениці мешкають звичайно в бурсі при вул. Ко-

*) У статті адреси чисто фахових шкіл. Фахово-доповняючі школи для дітей занятих в ремеслі є такі: Львів — Городецька 95 українська — мужеська; вул. Моджеєвської ч. 9 українська — жіноча. Польські: вул. Жижинської ч. 2, Красіцьких 12 коедукаційна (купецька) Булярда 5, жіноча: Рутовського 151 т.д. Наука безплатна, але обовязкова для кожного, хто хоче мати права кваліфікованого майстра.

шов за голосом, який на кожнім кроці шептав мені: „Здійми образ зо стіни, не будь боягузом!" — і я зняв зо стіни образ Ісуса Христа. Цей образ постійно не давав мені спокою. Він немов остерігав мене, коли я глянув на нього. Те сумне обличча Христове з терновим вінцем на голові, від коли я став суботником, переслідувало мене завсіди. У хаті я не міг звести очей до гори, бо все бачив докір Христа за моє відступство. І вчора, як стемніло, я зняв цей образ зі стіни й виніс на горище. Тим хотів я заспокоїти свою совість, щоб мати спокій. Та гірко завівся. Тепер ще більша боротьба розгорілася в моїй душі. Один голос похваляв мене, а другий дорікав мені: „Що ти зробив, нещасний?"

Я мов божевільний перебув цей вечір. Довго в ніч не міг заснути. Вкінці якось заснув. Сниться мені, що я став немічним, мов спаралізований. Передімною зявився той сам образ, що я його виніс на горище. Нагло Христос на образі ожив і по лиці потекли сльози. Я хотів щось сказати, собі плакати, просити прощення — та голос застряг мені в горлі. Христос так сумно, сумно подивився на мене і каже:

„Сину, сину! Чому ти на старість не заховав Мені вірності й вирікаєшся Мене? За тобою так просять, а ти не слухаєш їх!"

Образ зник і я збудився, цілий облитий потом. Зараз приніс з гори образ і прийшов до отця, я блудний син, якого Христос цеї ночі навернув.

Даруйте отче, що так рано вас непокою, але я довше не міг чекати й мусів з кимось поділитися.

— „Нічого, нічого, — відповів зворушений отець — Направду милосердя Боже велике і дивні його дороги. Візьміть Іване ключі церковні і йдіть до церкви, як давніше. Я туди зараз прийду. Там поєднаєтеся з Богом".

шаровій ч. 10., де удержання коштує місячно 35—40 зол. Школа заслуговує на якнайбільшу піддержку. При ній уладжують кількакратно в році (про це подає щоденна преса) короткочинцеві курси моднярства (капелюхи), кравецтва, білизнярства, трикотарства — і однорічний курс кравецько-господарський. Оплата 20 зол. місячно.

2. Фахова трилітня школа СС. Василіянок, вул. Длугоша ч. 17, яка досі була гейби середнього типу, перейде на чотирилітню гімназію кравецьку. Скінчений 13 рік життя, 6 або 7 кляс, вступний іспит з української чи польської мови, географії, історії ручних робіт (в купецьких: з рахунків). Оплати такі: лікарські оглядини 1 зол., психотехнічні досліди 2 зол., іспитова такса 5 зол. адміністраційна такса (річна шк. оплата) 170 зол. Цеї суми не треба лякатися, бо добрі, спосібні і бідні діти одержують знижку. Потрібні документи: подання до управи заведення, метрикальний витяг, шк. свідоцтво, посвідка щеплення віспи і — як була хоч однорічна перерва в науці — свідоцтво моральности. Треба також виповнити вписову картку, яка коштує 10 гр. і купується її в канцелярії школи. Всі кандидатки піддаються лікарським і психотехнічним (до чого здібна) оглядинам.

о. ГОД.

Цікаві дрібниці.

Чому ми купуємо пчільний віск за границею? Доносять нам, що наша фабрика свічок „Керос" закупила около 800 кг. пчільного воску в Лізбоні (столиці Португалії), бо в краю його нема. Другу ще більшу партію закуповує з англійських кольоній в Африці через Льондон. Чому це так, що наша медом і молоком текуча країна мусить аж в Африці купувати пчільний віск?

Львів у числах. У грудні 1936. р. у Львові було 317.008 мешканців. Шлюбів було 334, уродилося 384, померло 324. Між новонародженими було 225 римокатоликів, 37 греко-католиків і 71 жидів. Приїхало до Львова 2.048 осіб. Львовяни зїли в грудні м. р. 1.811 коров, 4.275 телят і 67.012 кг. мяса, привезеного зпоза Львова і 14.401 кг. вепрового мяса.

„Я не розумєм по кабаньску!" До свідомої Українки п. Розалії З., сторожевої у Львові при вул. Потоцького 58, прийшов магістратський возьний Владислав Ференц і зажадав мельдункової книги. Коли п. Р. З. чемно зажадала від нього в українській мові особистої виказки, цей панок обурився і зачав кричати: „Прошен нє мувіць до мнє по хіньску, я нє розумєм по кабаньску", вкінці зачав лаятися та не хотів вилєгітимуватися. Та цим разом не повелося безличному „уржеднікові", бо п. Р. З., дуже енергійна жінка, не тільки випхала його за двері, але ще й „на памятку" почастувала його мітлою. — Такі випадки ображування Українців трапляються у Львові чимраз частіше і то в добі так званої „нормалізації". Чи нема кому повчити закукурічених „уржедніків", що вони не повинні ображувати національних почувань Українців?

Памятник для тещі. В Америці три брати Груше виставили в Льос Анджелєс перший памятник на честь тещі. На памятнику вирито напис: „Незабутній тещі, яка вполїла в серця вірність і скромність, ставлять цей памятник — вдячні зяті".

Мід — це незвичайно корисна для здоровля пожива. Навіть люди зі слабшими шлунками, що не можуть їсти ріжних страв, травлять мід дуже легко. Коли порівнаємо вартість меду з іншими поживами, виходить, що мід тричі дешевший від мяса і двічі від яєць. 2 ложки меду на голодний шлунок вранці з водою — це добрий спосіб лікування „лінивих" кишок. Мід лікує хоре серце і добре ділає на мязи і через те влекшує працю. 100 грамів меду має відживчу вартість пів літри молока, 100 гр. сира, 200 гр. яєць, 42 гр. масла, 100 гр. свинячого мяса, 250 гр. воловини, 400 гр. бульби, 500 гр. зеленого горошку, 750 гр. яблок і 1500 гр. капусти. З того порівнання бачимо, як дуже поживний є мід.

Два роди глухоти. Є два головні роди тої прикрої недуги, якою є глухота. А саме причиною глухоти може бути або ушкодження самого слухового нерву, — або лише ушкодження самого уха; в цьому другому випадку слуховий нерв здоровий, лише ухо не передає йому звуків зі зовні. І тому цей другий випадок глухоти є часто вилічимий. Ось напр. американський лікар М. Лібер з Ню Йорку збудував маленький апарат з електричною батерією, і цей апарат уможливлює деяким глухим слухання музики. Але цей апарат ще не є такий досконалий, щоб ним глухі могли слухати також людську мову.

Олень на вулицях міста. Підчас ловів втік з ліса великий олень і зявився на ринку одного англійського міста. Поява оленя викликала переполох на ринку. Продавець яблок покинув свій візок і втік, а діти розхапали яблука. Шофер зі страху наїхав автом на ліхтарню. Олень вбіг до городу бурмістра. Переляканий огородник упав з драбини і сильно потовкся. Пожежна сторожа кинулася за оленем, та він шугнув як вітер знов до ліса.

Як слоні грають „трубного мяча"? В Бірмі, азійській кольонії Англії, слоні грають копаного мяча. На грищі виступає по трьох слонів з кожної сторони. Їм не вільно копати мяча ногою, тільки попихати трубою. Тому цю нову гру називають „трубним мячем". На карку кожного слона сидить погонич, який має успокоювати чотироногих змагунів, коли вони занадто розбрикаються. Одначе звичайно погоничі не мають нічого до роботи, бо слоні грають дуже поправно, тільки при тім голосно ричать, голосніше, як у нас публика на змаганнях.

Читання для наших господарів.

Господарюймо пляново!

Заки добрий господар приступить до весняних робіт, повинен уложити собі плян і все обрахувати точно з олівцем у руках. Добрий господар повинен обчислити собі заздалегідь, кілько він потребує насіння, кілько може зерна продати ітд. Замісць жита краще сіяти пшеницю, замісць бульби посадити буряки, бо це ліпше виплачується. Для худоби треба посіяти багато лю-

† Померли

ЙОСИФ КУСЯК

господар у Рісній Руській, член усіх українських культурно освітніх установ і найвизначніший громадянин села, помер трагічною смертю дня 11. ц. м. в Рісній Руській. Величаві похорони відбулися дня 13. ц. м. в Рісній Руській. В. Й. П. І

Каригідне недбальство.

Села, що лежать при гостинці між Львовом і Яновом, наражені на велику небезпеку. Залізниця там їде чомусь по тій самій дорозі, по якій їдуть авта, фіри, та ходять люди. Такі нечувані обставини панують під самим Львовом; люди в згаданих селах живуть під безупинною загрозою смерти яку несе поїзд на незабезпеченому шляху. Ось у самій Рісній Руській недавно поїзд убив стару жінку — а дня 11. ц. м. згинув там під колесами поїзду визначний місцевий громадянин Йосиф Кусяк, про якого смерть пишемо в рубриці „Померли".

Нещастя сталося в білий день, о год. пів до 11 перед полуднем. Пок. Й. Кусяк вийшов з хати і йшов у сторону села, напроти вітру. Від Львова надїхало кілька автомобілів і тоді цей господар вступився перед ними на залізничий шлях, напроти вітру не чуючи, що одночасно надїздить від Львова тягаровий поїзд. В одній хвилині згинув під колесами поїзду.

Трагічні випадки, що дуже часто трапляються на незабезпеченій лінії Львів — Янів, повинні вже раз вкінці спамятати ці чинники, через яких каригідне недбальство там гинуть люди! Основне забезпечення цієї залізничої лінії — це перше і найважніше завдання львівських залізничих властей.

церни, конюшини, бо молочна господарка поплачує. Також треба посіяти більше льну і конопель, щоб мати своє полотно.

КАЛЕНДАР.

Березень—Квітень 1937.

Стиль		Дні	СВЯТА
н.	ст.	тиж.	грекo-катол.
28	15	Н	2 п. Агапія
29	16	П	Савина
30	17	В	Алексія, чол. Божого
31	18	С	Кирила Єрус.
1	19	Ч	Берез. Хризанта і Дар.
2	20	П	Івана ич., Сергія
3	21	С	Якова ісп.

Сонце сходить 28 ц. м. в год. 5·10, **заходить** в год. 17·40

Місяць сходить 28 ц. м. в год. 20.31, **заходить** в годині 5·51. **Повня дня** 28. ц. м. в год. 22.12.

Дописи.

Львів, Личаків. Дня 14 ц. м. молодь Ремісничої Бурси в вул. Пасічної у салі чит. „Просвіти" віддала поклін українському генієві-Шевченкові. Концерт розпочався бадьорим словом М. Щуровського, опісля слідували хори, окремо старших і окремо молодших вихованків, національні танці юнаків. Деклямація ученици Р. Ш. Славки Коморовської: „Сто двадцять три роки минає" була виголошена гарно і зробила помітне враження. Найкраще були підготовані хорові і танкові точки дорослих. Гучні оплески зібрав п. Ів. Тижук за прегарно виведеного „чумака". Хором диригував п. П. Букало, танці підготовив дбайливо п. Н. Тижук. Молоді ремісники причинилися багато своєю працею до поглиблення свідомости личаківського ремісництва і дітвори, що дуже численно приходять на гарно підготовані виступи вихованків Митрополичої бурси. **Учасник**

Що діється у світі.

Велика офензива 100-тисячної **еспанської** національної армії на Мадрит з півночі і з полудня, після перших успіхів задержалася внаслідок зливних дощів. З того скористали червоні, які зачали розпучливий протинаступ. Червоним удалося відбити частину своїх утрачених позицій. Ген. Франко стягнув на північ від Мадриту свої найкращі війська, Мароканців, щоб задати червоним рішаючий удар. В самім Мадриті національні війська значно посунулися вперед.

Еспанський червоний уряд хотів продати Мароко Франції й Англії за поміч у здавленні національного повстання. Одначе **англійський і французький уряд** не погодився на те з огляду на становище Італії й Німеччини. Недавно комуністичні й жидівські часописи наробили були крику, що ген. Франко віддав Мароко Німцям, а це було якраз навпаки, і штучка не вдалася.

Франція під знаком кривавих заворушень у Парижі. Комуністи хотіли вдертися до салі на передмісті Кліші, де відбувалися сходини прихильників полк. де ля Рока. Поліціянти боронили нападених. Тимчасом комуністи збудували три барикади і стріляли з револьверів та кидали камінням на поліцію. Поліція стріляла до юрби і розігнала її. У висліді — 5 вбитих і 350 раненених, багато арештованих. Вбито двох поліцаїв, ранено 70. Між раненими є і міністр внутрішних справ Дормуа. Французькі комуністи старалися всю вину звалити на націоналістів і домагалися розвязання їх організацій. Полк. де ля Рок заявив, що ці криваві заворушення спровокували комуністи. В цій справі ведеться слідство під проводом міністра внутр. справ.

В **Англії** помер на серцевий удар визначний політик, великий патріот Остін Чемберлен у 73. р. життя. Він був послом і міністром кілька разів. Називали його „совістю англійського парляменту".

Бельгійський король Леопольд III. виїхав до Лондону на кілька днів. Він мав відвідати англійського короля Юрія VI. та обговорити важні справи з англійськими міністрами. Цим відвідинам приписують велике значіння.

Німці помагають Італійцям використувати багатства Абісинії. Тому 4 роки, коли Гітлер прийшов до влади, в Німеччині було 6 міліонів безробітних, а тепер є тільки 3·0 000. Як так дальше піде, то цього літа взагалі не буде безробітних.

Муссоліні виїхав до Лібії, італійської кольонії в Африці. Араби витали його незвичайно торжественно, вручили золоту шаблю ісляму та проголосили його оборонцем 400 міліонів музулман. Муссоліні сказав, що Італія запевнить музулманському населенню Лібії мир, справедли-

вість, добробут і пошанування прав.

В **совітах** мимо жорстокого переслідування релігії — половина населення є віруюча. Навіть між комуністами є багато віруючих. З компартії викинули 2.000 комуністів, які брали церковні шлюби, хрестили дітей і потайки ходили до церкви. В червоній армії завели обовязок здоровити червоних старшин так як за царя. І пощо було робити революцію? Тому 20 літ большевики агітували за тим, щоб не здоровити старшин, а тепер знов заводять царські порядки. Большевики позволили жидам випікати „маци" на їх великдень. А паски забороняють пекти і святити!

В **Палестині** Араби кинули знов бомби, які ранили 30 осіб. В Єрусалимі завели знов виїмковий стан.

На Далекому Сході положення дуже напружене. Японський міністр закордонних справ Сато заявив, що Японія сама не викличе війни, але коли на неї нападуть, потрафить відперти напад.

В кількох словах.

У **Львові** відбулися збори філії „Сільського Господаря". Завдяки праці двох агрономів, ветеринаря, інструктора Хліборобського Вишколу Молоді та інструкторки секції сільських господинь, львівська філія „С. Г." має 65 кружків „С. Г"., 19 секцій ХВМ і 10 секцій сільських господинь. Уладжено 29 ріжних курсів. В дискусії промовці гостро осудили політику повітового виділу, який дав філії тільки 150 зл. субвенції, і то не готівкою. Головою філії „С. Г". вибрано знов о. Т. Ковалюка.

Львівський Український Народній Театр під дирекцією п. П. Сороки з початком квітня виїздить на провінцію.

В **Любачеві** відбудеться заходом філії Союзу Українських Купців і Промисловців і всіх інших товариств показ виробів рідного промислу в салях дому „Просвіти" в днях від 7. до 18. квітня ц. р. Вступ безплатний.

Арештували п. Ст. Федака, управителя молочарні в Журавні, під закидом протидержавної діяльности. В 1921. р. засудили його на 4 роки тюрми за те, що стріляв до самоходу, яким їхав маршал Пілсудський з львівським воєводою.

Один з наших „приятелів" вшехполяк Гломбінський сказав на відчиті у Варшаві, що „20.000 українських кооператорів становлять армію агітаторів, які діляють на шкоду держави і підбурюють населення". — На це сен. Ю. Павликовський, голова Надз. Ради РСУК, помістив у пресі отвертий лист до Гломбінського, щоб він подав докази на те. — Українська кооперація повинна заскаржити вшехполяка Гломбінського до суду за доношництво і наклепи на наших кооператорів, яких жертвенна праця видає такі гарні овочі.

В **Америці** в містечку Ню Лондон вибух котел з газом у пивниці великої школи. Сила вибуху була така велика, що ціла школа завилилася і рівночасно запалилася. Під румовищами знайшли трупи спалених 600 дітей і 20 учителів. Деякі родичі втратили по двоє і по троє дітей нараз. Ціла Америка в жалобі, потрясена цим нещастям.

Великий землетрус навістив 8 стейтів Злучених Держав Північної Америки. Втрати великі. Що не знищила повінь, тепер нищить землетрус.

—

Вислід льосування нагород

для точних Передплатників нашого часопису.

31. У.К.С., Черників Руський, — „Веселка над пустарем".
32. Уряд Парох. Пикуловичі, — „Волинь" І. ІІ.
33. „ „ Переволока, — „Без коріння".
34. „ „ Чижиків, — „1313" і „Во дни они".
35. о. М. Дядьо, Лагодів, — „Без коріння".
36. о. Лящинський, Підлюте, — „Веселка над пустарем".
37. о. Левицький, Братківці, — „1313" і „Во дни они".
38. о. Гойдиш, Девятир, — „Веселка".
39. Уряд Парох., Городенка, — „Без коріння".
40. Павлик Григорій, Куче, — „Веселка".

На пересилку „Веселки над пустарем" і „Без коріння" просимо переслати по 50 сот., всі інші по 25 сот. Хто відбирає в Адміністрації, нічого не платить.

СПОРТ

Україна — Львовянка 11:1 (4:0).

Другі товариські змагання України з Львовянкою закінчилися високою виграною української дружини, яка мала весь час перевагу. Ворота для України стрілили: Скоцень II (6), Краєвський і Мікльош по 2, Богурат 1. Напад України показав свою високу клясу.

У днях 29. і 30. ц. м. Україна грає з Гасмонеєю і з Погонею на грищі Погоні в 3-ій год. пополудні.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення Редакція не відповідає

В церкві св. о. Миколая у Львові відбудеться св. місія під проводом Впр. ОО. Редемптористів від 20. III. до 4. IV. ц. р. В суботу 20. березня год. 17: Вечірня, год. 18: Вступна проповідь. Щоденно від 21. березня до 4. квітня: год. 5·30 перша Служба Божа; год. 6 Наука; год. 6·30 друга Служба Божа; год. 7·30 трета Служба Божа; год. 11 Богослуження і Наука; год. 17·30 Вечірня згл. Молебен до Найсв. Серця Іс. Хр.; год. 18. Велика Місійна проповідь, благальна пісня, Благословення Найсв. Тайнами, цілування св. Мощей; У Хрестопоклінну Неділю 4. квітня пополудні великий Хрестний похід, уділення св. Апостольського Благословення, Місійна проповідь і вечером закінчення св. Місії.

Личаківська дільниця! Свій до свого! Першорядна кравчиня приймає шиття суконь по дешевих цінах, вул. Пекарська 91 м. 9. 1—1

Іспитований дяк, молодий, голос теноровий, управитель хору, режисер аматорських гуртків, пошукує місця від зараз. Зголошення слати до Адміністрації „Христос Наша Сила" під дяк 3.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1.20 зол., РІЧНО 2.40 зол., за границею річно 1 доляр.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7.II. пов.—Тел. 294-56. Видає „Мета", Видавнича Кооперативна з відпов. уділами у Львові. Редагує Колегія. Відповід. ред.: Петро Козіцький. Друк. „Бібльос", Львів, Японська 7.